

MECSEKI Bányász

A MECSEKI SZÉNANYÁK DOLGOZÓINAK HETILAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

1968. SZEPTEMBER 3., KEDD

Losonczi Pál elvtárs látogatása a mecseki bányászoknál

Augusztus 30-án a pécs-mezesi Bányász Szálló nagytermében rendezett fogadást a Mecseki Szénbányák igazgatósága, amelyen a vállalati pártbizottság és a tömegszervezetek vezetőinek kíséretében megjelent Losonczi Pál elvtárs, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke.

Kíséretében volt Rapai Gyula elvtárs, a Központi Bizottság tagja, a Baranya megyei pártbizottság első titkára és dr. Nagy József elvtárs megyei titkár.

Jelen voltak a fogadáson a Mecseki Ércbányászati Vállalat gazdasági és politikai vezetői és az Aknamélyítő Tröszt vezető munkatársai, Pécs és Komló vezetői: Ambrus Jenő elvtárs, a pécsi városi pártbizottság és Neubauer József elvtárs, a komlói városi pártbizottság titkára, Papp Imre elvtárs, Pécs város Tanácsának v. b. elnökhelyettese, Gallusz József elvtárs, a komlói városi tanács vb-elnöke, Szikszai Tibor elvtárs, a megyei pártbizottság osztályvezetője, Duga József elvtárs, a munkásörsg meggyei pártbizottság vezetője.

A 18. bányásznap tiszteletére rendezett fogadás előtt az István-aknai bányászok a vállalat dolgozóit nevében köszöntötték el Csertetón a bányász mártírok emlékművénél.

A fogadáson Garamvölgyi János elvtárs, a Mecseki Szénbányák igazgatója köszöntötte a megjelenteket: kiváló bányászokat, socialista brigádtagokat, pártvezetőket, szak-szervezeti és ifjúsági vezetőket, élenjáró bányászokat, mérnököket, gazdasági és pénzügyi dolgozóinkat és a velük együtt megjelent feleségeket.

Losonczi Pál elvtárs pohárköszöntőt mondott a bányászok tiszteletére. Szólt arról a becsületes munkáról, amelyet a bányászok végeztek a felszabadulástól napjainkig, elismeréssel beszélt a minden gépesítés és műszaki fejlesztés ellenére is mindmáig nehéz fizikai munkáról.

— Azt írták a meghívóban — mondotta az Elnöki Tanács elnöke —, hogy rendkívüli megtiszteltetésnek vennék, ha megjelennék a bányásznap ünnepségeken. Erre válaszolt, hogy kijelentsem: én magam vettem megtiszteltetésnek, hogy jelen lehetek ezen a kedves ünnepen.

Azután arról szólt, hogy nálunk, Magyarországon sok munka van, és legyen is, akad a munkában sok nehézség és megoldásra váró kérdés is, ezeket azonban megoldjuk. A feladatok megoldásának kulcsa mindenekelőtt a jól végzett munkában, a párt és a kormány politikájának támogatásában van — mondotta az Elnöki Tanács elnöke, majd hangoztatta, hogy a nemzetközi politikában, a szomszéd államokkal való kapcsolatainkban keletkezett nehézségeket is leküzdjük, mert a marxizmus-leninizmus talaján állunk. Erről a talajról minden nehézség leküzdhető, különösen akkor, ha a marxizmusra épített politikánk megvalósításában a munkásosztály minden rétege támogatja a pártot és a kormányt. Szólt arról, hogy a bányászok mindig hű csapatát alkották a munkásosztálynak, ezért a jövőben is kéri segítségüket a párt és az állam, számít rájuk a nép.

Ezután a Csehszlovákiában kialakult helyzetet vázolta és rámutatott, hogy a történelem végeredményben mindig a haladás híveit igazolta, ebben a helyzetben sem lesz másképpen. A régi, elavult rendszer erői most újra megkísérelték felülni a fejüket, de a socialista népek és államok erején megtört a próbálkozásuk. Még nincs minden rendben, még sok nehéz harc áll csehszlovák testvéreink előtt, de semmi kétség nincs afelől, hogy az ellenforradalmat leverjük, közös erővel meghiúsítjuk minden próbálkozását és megszüldjük testvéri kapcsolatainkat.

Jó egészséget és sok sikert kívánt végül a mecseki bányászoknak, családjuknak, a vállalatnak pedig eredményes munkát és jó gazdálkodást.

Ünnepség a vállalat központjában

Duga Károly átveszi Garamvölgyi János igazgatótól az igazgatói dicséretet és a hűségjutalmat.

Augusztus 30-án, pénteken délelőtt a Mecseki Szénbányák központjában Garamvölgyi János igazgató elvtárs mondott ünnepi megemlékező szavakat a bányásznap alkalmából.

Kiosztotta a hűségjutalmakat és a kitüntetések, valamint

az igazgatói dicséreteket a politikai munkásoknak, majd pedig a vállalat gazdasági és műszaki dolgozóinak.

Felszólalt az ünnepségen Stier József elvtárs, aki a párt köszönetét tolmácsolta az igazgatósági dolgozóknak és az üzemek gazdasági, műszaki vezetőinek.

Köszönetet mondott azért is, hogy jól segítették az új irányítási rendszerre való áttérést. Kérte, hogy a jövőben is tegyenek meg mindent a biztonságos és gazdaságos termelésért, a vállalat eredményeinek további fokozása érdekében.

Igazi népünnepély Komlón

Kétnapos igazi népünnepély volt az idei bányásznap Komlón. Már az egész előző héten a levegőben volt, érződött a város hangulatán, hogy valami különleges készül, valami egészen eltérő mindegyik eddigi bányásznaptól.

Szombaton már korán reggel megbolydult a város, emberek százai sétáltak az utcán, járták az üzleteket. A boltok, bár áruval és személyzettel megerősítve készültek az ostromra, nem tudták elkerülni az egésznapos zsúfoltságot.

A délutáni órákban az üzemekben rendezett ünnepi megemlékezések kerültek az érdeklődés középpontjába. A Béta-aknaiak hagyományosan a Juhász Gyula Klubban jöttek össze, ahol Nagy Béla, az üzem pártbizottságának vezetője nyújtotta át a legjobb dolgozóknak a miniszteri kitüntetések, igazgatói dicséret, okleveleket és a Bányász Szolgálati Érdemérmeket.

Zobák-akna dolgozóit a Május 1. Művelődési Házban tartották gyűlést, ahol az ünnepi beszédet Piégl János üzemvezető tartotta, s a kitüntetések Vírigh János, a vállalatigazgatóság termelési osztályának vezetője adta át.

Kossuth-bányán ezúttal szűlnek bizonyult volna a kultúrterem, ezért a nagy felolvasóteremben tartották az összejövetelt, ahol Weisz József üzemvezető beszélt a bányászok múltjáról, a bányamunka hősiességéről és a jövő kilátásairól.

Időközben a Lenin téren spontánul gyülekezni kezdett a tömeg a bányász mártírok emlékművének koszorúzásához. Hét óra után néhány perccel a bányászok dolgozó is megjelentek. Zárt menetük élén a bányászzenekar haladt és száz meg száz bányászlámpa vibráló fénye világította meg az utat.

A Bányászhimnusz elhangzása után — immár több ezer ember jelenlétében — Gungl Ferenc, Béta-akna üzemvezetője mondott ünnepi beszédet.

Szeptember első vasárnapján — mondotta — az egész ország ünnepi díszölt. Köszönti az országot a közel száz ezer bányász, akik nap mint nap mélybe szállnak, hogy magasba küldjék az ipar kenyérjét, a melegedő szén, a sok száz vegyi-cikk alapanyagát, az örökké éhes kohók fűtő energiáját.

— Évszázadokon keresztül hiába énekelt a bányász, hogy „Szerencse fel...”, a hön áhított felmelkedésre sokáig kellett várni. Jogfosztottság, éhezés, megalázó sötétség vette körül a bányászt, nemcsak a föld alatt, hanem a föld felszínén is.

Gungl elvtárs itt emlékeztetett az embertelen élet- és munkakörülményekre, a politikai elnyomásra, a hosszú munkaidőre, az éhbérré, a létbizonytalanságra.

E körülmények megváltozásáért, az emberibb életért küzdöttek és haltak meg sokan a bányászok legjobbjai közül. Most emlékezünk rájuk is, az 1919. szeptember 6-i tatabányai csendőrsortüz kilenc áldozatára, a csertetői mártírokra, az 1919-ben és 1944-ben elhurcolt és meggyilkolt komlói bányászokra, akik nem érthették meg azt az időt, amikor harcuk célja megvalósult.

Az áldozatok nem voltak hiábavalók, hiszen Komló létezése és fejlődése mutatja legkézzelérhetően a bányászok életének megváltozását.

Az ünnepi beszéd után elsőként a Mecseki Szénbányák vezető szerveinek koszorúját helyezte el az emlékmű talpán Stier József, a pártbizottság titkára, Garamvölgyi János vállalatigazgató, Markwart Károly, a szakszervezeti bizottság titkára és Parti József, a KISZ-bizottság titkára. A városi pártbizottság koszorúját Neubauer József titkár és Hartmann János osztályvezető, a városi tanács koszorúját Gallusz József vb-elnök és Nagy Ferenc elnökhelyettes helyezte el. Az ünnepség az Internacionálé hangjaival és a munkásörsg díszössztűzével fejeződött be.

Az árkádor elé ácsolt színpadon a művelődési ház amatőr színjátszói kitűnő kosztümökben elevenítették fel a helység és a komlói bányászok történetét. Ovatos becslések szerint is mintegy 10—12 ezer ember zsúfolódott a térre és élvezte a nagyszerűen rendezett előadást.

A forgatókönyv íróit láthatóan az a szándék vezette, hogy a mai Komló lakosságát — amely az ország minden vidékéről verbuválódott és ötvöződött egygyé — az első történelmi emlékek idejéről, a római kortól a mai napig megismertessék a környék történetével, növeljék a város iránti szeretetet, hozzájáruljanak egy egészséges lokálpatriotizmus kialakulásához.

Amint kialakultak a színpadot megvilágító reflektorok, a

tanácsház és a Béke szálló előtti útszakaszon kitűnő hangulatú utcából kezdődött, s több száz pár táncolt csaknem éjfélig.

Ezzel egyidőben, este 9 órakor kezdődött a városi tanácsban az a fogadás, amelyet a végrehajtó bizottság a kiváló bányászok tiszteletére rendezett. A meghívottak között láttattak Stier József, Garamvölgyi János, Markwart Károly és Parti József elvtársakat is. A megjelenteket Gallusz József tanácselnök köszöntötte.

Elmondotta Gallusz elvtárs, hogy a város irányító szervei, amelyek — Komló jellegéből adódóan — fő céljuknak tekintik a bányászlakosság életkörülményeinek jobbá tételét, s amelyek tevékenységükben igen sok segítséget kapnak a bányászoktól, az ünnep alkalmából adott a fogadással kívánják nyilvánítani megbecsülésüket és köszönetüket. A beszéd után Gallusz József 60 bányásznak, illetve szocialista brigádoknak adományozott emléklapokat a bányászpark építésében és egyéb társadalmi munkákban való részvételükért.

Vasárnap reggel a hagyományos zenés ébresztőre ébredt a város, s a bányászzenekar ez után a Petőfi téren tényleg adott. Sajnos az időjárás nem kedvezett a délutáni hirdetett technikai sportbemutatóknak. Az eftőernyős ugrást, a műrepülést és a repülő modellek bemutatását az erős szél és az alacsony felhőzet miatt nem tarthatták meg. Aki tehetett, az után kiment Sikondára és nem bánta meg. A strand medencéjében a pécsi Ércbánya Vállalat hajóművelői igen látványos bemutatót rendeztek.

Végül feltétlenül szót kell ejtenünk az ünnepség rendezőiről. Már csak azért is, mert a nagyszerű program lebonyolításában ezúttal először vett részt — mégpedig irányítóként — a városi tanács. A rendezők külön-külön is dicséretet érdemelnének, de engedjünk meg, hogy közülük csak egyet említsünk név szerint: Varga Jánost, a tanács népművelési csoportjának vezetőjét. Ő volt az, aki a programot koordinálta — és ez egyáltalán nem volt könnyű munka —, de emellett maradt ideje és ereje arra, hogy (sportrepülő lévén) maga vezesse a város fölét a röplapokat szóró repülőgépet és a szabadtéri színpadi előadás forgatókönyvét is ő állította össze végleges formájában.

B. J.

Nagyszabású centenáriumi ünnepség Vasason

Nagy érdeklődéssel kísért kiállítás — Leleplezték az új bányász-szobrot

A centenáriumi alkalmából díszbe öltöztött a vasasi Petőfi Sándor Kultúrotthon kerthelyisége. Az árnyas fák alatt elhelyezett asztaloknál foglaltak helyet az ünneplők, s igazán bányász-hangulatot teremtettek a faecsolatú elárúsítóhelyek, a használatba vett kőrhinták, és Petőfi-akna megcsodált, kicsinyített mása.

A jubileumi ünnepség-sorozat kezdeteként délelőtt 9 órakor megnyitották azt a kiállítást, amely Vasasbánya múltját és jelenét dokumentáló irásokot, korabeli térképeket és fényképfelvételeket mutatott be a látogatóknak, és amely már az első percekben többszáz érdeklődőt vonzott.

A szoborleleplezési ünnepség fél 10 órakor kezdődött. Méder Miklós párttitkár emlékeztetett az üzem múltjára, harcos hagyományaira, majd átadta Vasasbánya dolgozóinak, a telep lakóinak Gertner József szobrászművész elismeréssel fogadott alkotását, a bányász-szobrot. Az egyesített fűvőzenekar tolmácsolta indulók hangjai mellett megkoszorúzták a szobor talpát. Vasasbánya nevében Vándor Ferenc üzemvezető, Méder Miklós párttitkár, Czukor János szakszervezeti titkár, és Csör-

nyi Géza KISZ-titkár, a Mecseki Szénbányák részéről Garamvölgyi János igazgató, Stier József, a pártbizottság titkára, Markwart Károly, a szakszervezeti bizottság titkára, és Parti József, a KISZ-bizottság titkára, a bányász lakóterület, az I. kerületi tanács nevében Bencze József vb-titkár helyezték vörös virágkoszorút a vasasi bányász-mártírok emlékművéhez. Megkoszorúzták a szobrot a Magyar Néphadsereg szegedi egységének képviselői is, akik csapatászlójukat korábban Vasasbánya üzem dolgozóitól kapták.

10 órakor az elnöki emelvényről Vándor Ferenc üzemvezető üdvözölte a meghívottakat, a megjelenteket, majd Garamvölgyi János mondott ünnepi beszédet.

Helyet foglalt az elnökségben Kapai Gyula, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei pártbizottság első titkára, Bogár József, a Szakszervezetek megyei Tanácsának vezető titkára, Vasasbánya üzem élenjáró dolgozó, a vasasi és bolyi termelőszövetkezet képviselői.

Garamvölgyi János igazgató elismerően szölt a vasasi kollektíva helytállásáról és felelősségéről. Hangsúlyozta Vasasbánya jó minőségű szénére szükség lesz a jövőben is.

— Vasasbányán először csak vasércet bányásztak. A település környékén található vasércet, már az állami élet kezdetén hasznosították. Innen ered a település neve is. A brennbergi és a nógrádvőrei bányák után 1782-ben kezdték meg a szén üzlet-szerű kitermelését. Termelést eleinte csak az ismert szénkibúvásokon végeztek. Később áttértek a táróművelésre. Az akna évi szénzállítási kapacitása 1782-ben 143 ezer tonna, míg az 1912. évi rekonstrukció után évi 250 ezer tonna. Napjainkban ez a kapacitás, — különböző korszerűsítések révén, meghaladja az évi 400 ezer tonnát. Az elmúlt 100 évben közel 14,5 millió tonna szénvagyon került felszínre Vasason, — mondotta majd részletesen beszélt a vasasi bányászok politikai harcáról, munkásmozgalmi sikereiről.

Garamvölgyi János elvtárs ezután Lucz Nándor és Galcsik Józsefnek átadta a 20, illetve 10 éves szolgálat után a Szolgálati Érdemérmeket, majd más kitüntetések és trösztigazgatói dicséreteket adott át.

Az ünnepség meghívottainak ezután a Mecseki Szénbányák és Vasasbánya üzem vezetősege fogadást adott a kultúrotthonban.

A jubileumi ünnepség délutáni sportprogramokkal folytatódott.

Cs. M.

Szakszervezeti tanácsulésen vitatták meg az 1968. évi nyereségrészesedési szabályzat tervezetét

Ülés tartott augusztus hó 29-én vállalatunk szakszervezeti tanácsa. Győrök Antal elvtárs elnökléssel két fontosabb napirendi pontot tárgyaltak meg. Először a vállalat 1968. évi nyereségrészesedési szabályzat tervezetét vitatták meg dr. Háromy László jogügyi osztályvezető előterjesztésében. Ezt követően Markwart Károly szakszervezeti bizottsági titkár adott tájékoztatást az ideai vállalati kollektív szerződés I. félévi végrehajtásának tapasztalatairól. A tanácskozás munkájában részt vett Fulmer József főmérnök-helyettes is.

A gondosan összeállított tervezet Ebert János bérügyi osztályvezető fűzött szóbeli kiegészítést. Elmondta, hogy a vállalati kollégium által 1968-ra tervezett 35 millió forint nyereségrészesedés, amely megegyezik az idén tavasszal kifizetett összeggel, az eddigi eredmények alapján reálisnak tűnik. Ha a termelési mutatók továbbra is kedvezően alakulnak, akkor a 35 millió forintot a következő évek szerint osztják el: az alkalmazotti állományosok (III-as kategória) számára 25 millió 824 ezer forint jut. Az alkalmazotti állományosokba tartozóknál az éves prémium és jutalom nélküli keresetet kell vetíteni alapként figyelembe venni. Ugyanakkor a munkásállományú csoportnál az éves nettókereset számít, a prémiummal együtt. A betegállományra kifizetett táppénz egyik csoportnál sem veszik figyelembe.

A nyereségrészesedési felosztás szabálytervezetét a szakszervezeti tanácsulés — kisebb módosításokkal — egyhangúlag fogadta el. Erdemes tehát a szabályzatról részletesebben szólni.

A bevezető sorok kiemelik, hogy a vezetőkkel szemben magasabb követelményeket támasztanak a vállalati nyereség növelése érdekében. Visszont az is helyes, hogy a munka szerinti elosztás kövekeztetésebb érvényesítését valószínűsítjük meg, amikor a hatáskör és felelősség mértékét kívánják honorálni. Az anyagi ösztönzési rendszer serkenteni hivatott a vállalati kollektívát abban, hogy a nyereséget megtermeljék és így a pénzbeni részesedési alapról részesülhessen minden dolgozó, aki tevékenységével hozzájárult a vállalat gazdasági részesedési alapjának létrehozásához.

A személyenkénti részesedés összegét a kategorizálás szerint a bérek arányában kell megállapítani — hangsúlyozza a szabályzat.

Ez a meghatározás lényegesen leegyszerűsíti az egyénekre történő nyereségrészesedési elveket. Vagyis a jogosultak az év folyamán ténylegesen munkában eltöltött idejük arányában kapnak részesedést. Ténylegesen ledolgozott időnek kell tekinteni a munkában eltöltött időt kívül: — a fizetési szabadságot, — a szülési szabadságot, — a fegyveres testületekhez (honvédség, munkásőrség, légó, stb.) továbbképzésre behívottak szolgálati idejét, — az ünlöki megbízással járó elfoglaltságot, — a mozgalmi szervek és az üzem részéről történt iskolára, tanfolyamra küldés idejét, — a dolgozó önhibáján kívül betegállományban töltött idejét.

A tárgyévben teljesített szolgálati időben elért kereset alapján, kategóriájának megfelelően differenciált részesedési alap illeti azokat, akik: — nyugállományba kerültek, — évközben elhaláloztak (ilyen esetben örökösei jogosultak), — évközben átszervezés, létszámfeleltetés címén felmondottaknak,

— határozott időre nyertek alkalmazást,

— évközben más vállalat-hoz távoztak, vagy a vállalat-hoz felvételt nyertek, s ha legalább 3 hónapos munkaviszonnyal rendelkeznek.

Állományon kívüli, illetve nem a vállalat állományába tartozó dolgozók (pl. orvos, ipari tanuló, oktató) a részesedési alapról csak a szakszervezeti szerv külön határozata alapján részesíthetők.

A szabályzat foglalkozik a részesedési alapról egyénekre történő csökkentésével is. Ezt kell alkalmazni azoknál a dolgozóknál, akik tevékenységükkel rontották a vállalat gazdaságosságát, jövedelmezőségét. A csökkentés mértékét az illetékes gazdasági vezető javaslatára az üzemi szakszervezeti szerv határozza meg. Ugyanígy mérsékelni kell a nyereséget a munkaviszonyával kapcsolatos kötelezettséget vétkesen megszegő dolgozóval szemben kiszabott fegyelmi büntetések esetében, a fegyelmi határozatban megszabott mértékig. Amennyiben a fegyelmi büntetés kiszabására a társadalmi tulajdon elleni véttség, vagy a dolgozó testi épségét veszélyeztető magatartás miatt került sor, a részesedés csökkentésének fo-

kozottabb mértékét a fegyelmi határozatban kell érvényre juttatni.

Rögzítették a részesedésre nem jogosultak skáláját is. Nem kaphatnak nyereséget: — a fegyelmi úton elbocsátottak,

— akiket a bíróság az év folyamán a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett bűntett miatt börtönbüntetéssel sújtott és azt a tárgyévi évben megkezdte. Amennyiben jogerős fegyelmi, illetve bírósági határozat a kifizetés időpontjában nem állna rendelkezésre, a dolgozó részesedését az ügy jogerős befejezéséig vissza kell tartani.

Külön pontban olvashatjuk, hogy a fennálló rendelkezések alapján a „Kiváló dolgozó” kitüntetéssel járó jutalmakat a részesedéssel kell fedezni. A jutalmazott dolgozó részesedését emiatt csökkenteni nem lehet.

A szabályzat azt is megírja, hogy a csökkentő és kizáró tényezőket csak abban az időpontban lehet alkalmazni, amikor azokat a dolgozókkal ismertették.

A vállalati demokrácia kérdései (6.)

A gazdasági vezetők és az irányításukkal dolgozók szerepe a vállalati döntésekben

A vállalati döntések egyrészt műszaki-gazdasági vonatkozásúak, másrészt a dolgozók munkaviszonyával, munkakörülményeivel, jövedelmi viszonyaival, szociális és egészségügyi ellátásával függnek össze. Az iparvállalatoknál a technikai jellegű döntések nem határozhatók el a gazdasági vonatkozásoktól. A vállalati kérdésekben nemcsak az egyszemélyi felelős gazdasági vezetők, hanem a dolgozó kollektívák és azok testületei is hoznak döntéseket.

Vállalati döntéseket hozhatnak:

- gazdasági vezetők,
- dolgozó kollektívák vagy azok képviselői szervei,
- gazdasági vezetők és a dolgozók képviselői szervei együtt.

A gazdasági vezetők a vállalati újratermelést elsősorban — de nem kizárólagosan — a termelés anyagi-műszaki tényezőinek oldaláról befolyásolják.

A dolgozó kollektívák, illetve a képviselőjükben eljáró szakszervezeti szervek döntései általában a dolgozók munkakörülményeivel, egészségügyi, munkavédelmi, szociális és kulturális ellátásával függenek össze.

Az együttes döntések főleg a dolgozók foglalkoztatásával, munkaviszonyával, pénzbeni és egyéb járandóságaival (bér,

prémium, jutalom stb.) kapcsolatosak. Mindezekben természetesen nemcsak együttes döntést képzelhető el, ilyen jellegű döntések — adott esetben — egyedül a gazdasági vezetőkől is származhatnak.

A döntési folyamat fokozatai: az előkészítés, a megoldási változatokból a legmegfelelőbbnek tartott változat kiválasztása (a szűkebb értelemben vett döntés), az intézkedés meghozatala és kiadása operatív végrehajtása és a végrehajtás ellenőrzése.

A vezetőknek mindenkor nagy gondot és kellő időt kell fordítaniuk a döntések előkészítésére, a lehetőségek értékelésére, az adott helyzet mérlegelésére és a döntések várható következményeinek felmérésére.

A tényleges, hatékony demokrácia csak akkor szoríthatja ki a formális demokráciát, ha körültekintően megvizsgáljuk: a vállalati demokrácia milyen fórumán milyen ügyeket és mikor kell tárgyalni. Elvileg ez azt jelenti, hogy a dolgozókkal feltétlenül meg kell beszélni közvetlen munkahelyük jelen és távlati problémáit. Az a helyes, ha a dolgozók mindenképp annak a munkaterületnek az irányításával kapcsolatban ismertetik tapasztalataikat, nézeteiket, érvényesítik akarataikat és kezdeményezéseiket,

Augusztus első felében 220, hazánkban tanuló vietnami diák töltötte nyári vakációjának egy részét Komlón. Huyen, akiről az alábbi írás szól, a csoport önkormányzati szervének helyettes vezetője volt.

Mandulavágású, szép barna szemek. Ez az, ami Huyenről leginkább megmaradt emlékezetemben. Hogy miért, nehéz lenne röviden elmondani. Hiszen nem olyan rég találkoztunk; könnyű felidézni az egész embert aki olyan kicsi, törekényen vékonycsontú, ébenfekete szőghajával olyan kamaszos! A kézfogását is itt érzem még a tenyeremben: nem szorított, nem is hagyta lazán vékony, mozgékony ujjait, határozott, magabiztosan barátságos volt ez a kézfogás.

Milyen is volt a szeme? Nem könnyű hasonlatot találni rá. Vannak mosolygó, s vannak komor tekintetek, látam már olyan szemeket, amelyek változtatják színüket fényüket. De Huyen szeme egyike sem hasonló. Ha arca mosolyra húzódik, vagy elkomolyodik, a tekintete — mintha csak nem is ehhez az archoz tartozna — változatlan marad. Változatlan: komoly, de nem haragos, inkább szomorú kicsit, figyelmes, de révedő, álmódzó is egyben.

Azt hiszem, azok tudnak csak így nézni, akik sok szörnyűséget láttak már, akiket nem kényeztetett el az élet, s mégis elszántan, szinte kímélet-

lenül a jóra, a szépre törekednek.

A szem a lélek tükré — mondja a közmondás. Huyen szeme egy erős, mert igazán tudó, egy hőselkü nép tükré.

Két éve már, hogy eljött hazájából, de idegeiben még ott feszül a harcok izgalma. Milyen csodálkozva nézett rám, amikor megkérdeztem, vannak-e a csoportban olyanok, akik odahaza fegyverrel is harcoltak. Azt hittem, nem érti mit kérdezek, megisméltetem. Csak ennyit válaszolt: — Mindenki. Nálunk mindenki harcol.

Később elmondta — mindössze ennyi volt, amit magyarul mondott —, hogy a legendás Ham Rong hidat védte és egy repülőgépet ő is felírt az amerikai veszteséglistára. Ez az a híd, amelyen a délre vezető főútvonal és vasút halad át, s amely leginkább szúrja az amerikaiak szemét. De hiába küldik százsámra a bombázókat — volt úgy, hogy két egymásutáni napon negyvenkilenc gépet lőttek le —, a híd ma is áll, vonatok és gépkocsik járnak rajta.

Ha Vietnamban béke lesz, új hidat építünk a Ham Rong helyett.

„Ha Vietnamban béke lesz...” Mindig ide lyuka-dunk ki a beszélgetésben.

Ha Vietnamban béke lesz, nagy gyógyszeripart építenek. Azt tanulják ők most itt a gyógyszerkészítést.

Ha Vietnamban béke lesz, rádiógyárat és műszergyárat is építenek. A csoport egy része ezért tanulja a műszerész szakmát. Milyen áldozatok árán és milyen odaadással tanulnak? Huyen huszonnyolc éves, feleségét, három gyermekét hagyta otthon.

— Ki vigyáz rájuk? Ki ad nekik enni?

Tapintatlan kérdés volt. Huyen hallgatott kis ideig, gondolatai bizonyára ezer kilométereket repültek át ezalatt.

— Enni mindenki kap... A gyerekekre a feleségem és a szüleim vigyáznak. Ha jönnek a repülők, leviszik őket az óvóhelyre... Ugye, látta a televízióban, milyen óvóhelyeink vannak?

— Hogyne. Ferszel! Nem történhet bajuk.

Ilyen aggodalmak közből, az otthoni híreket lesve-várva tanulják a legnehezebb szakmákat. Nyelvi nehézségeik is vannak, hiszen az oktatás magyarul folyik.

— De a tanárok nagyon jók, nagyon lelkiismeretesek. Sokat foglalkoznak velünk.

— Es maguk? Mennyit tanulnak naponta?

— Sokat. Hajnaltól estig. Még most a szünetben is tanulunk.

Mi az eredménye ennek? Osztályonként nyolc- kilenc tanuló kitűnő rendű, sok a jeles és jó eredmény is, a közepes már ritkább, elégséges pedig egyáltalán nincs. Ha néha-néha valaki kettesre felel, az már nagy szerény.

— Mi katonák vagyunk itt is — fűzi hozzá magyarul Huyen. — A tanulás harci feladat, amit a lehető legjobban kell végrehajtani.

Ehhez a „harchoz”, akár csak az otthonihoz, a magyar kormány, a magyar nép igen sok segítséget ad. Huyen lelkesen dicséri a magyarok vendégszeretetét, a magyar konyhát, még az itteni időjárás is, pedig az idén nyáron nem nagyon kényeztetett bennünket.

— Itt minden szép és jó. Itt béke van, az emberek dolgoznak, nem kell félniük. Itt még a közösek is olyanok, mintha városok lennének... Ha Vietnamban is béke lesz, mi ilyen szocializmust fogunk építeni.

— Igen, Huyen, biztosan. De mikor lesz Vietnamban béke?

— Mikor? — kamaszos arcvonásai megkeményednek és nagyon határozottan mondja: — Ha az amerikaiak kitakarodnak Vietnamból. Addig nem. Addig harcolni fogunk!

Es biztosan mi győzünk, mert bennünket az egész világon minden becsületes ember támogat.

Igaz van Huyennek! Eljön, el kell jönnie annak az időnek, amikor a szép mandulavágású barna szemek mosolyogni is tudnak.

Berkics János

A tanácsai vállalatok seregszemléje

A Megyei Tanács hatáskörébe tartozó vállalatok parádájának nevezhetjük azt a egyszerű kiállítást, amelyet a Technika Háza nagytermében rendeztek. Az augusztus 27-i ünnepélyes megnyitón ott voltak a bemutatón részt vevő vállalatok képviselői, az érdekeltek és a társvállalatok vezetői. Megjelent dr. Nagy József, a Megyei Pártbizottság titkára, és Pekete János, a komlói városi pártbizottság osztályvezetője is. A megjelenteket dr. Heim György, a Megyei Tanács ipari osztályának vezetője köszöntötte, majd Vértés Tibor, a Megyei Tanács vb-titkára mondott megnyitói beszédet.

— Gazdálkodási rendszerünk reformjának egyik lehetősége, sőt követelménye, hogy a vállalatok termelésüket, termékösztételük alakítását, a választékfejlesztést a piac, a vásárlók jelzései szerint alakítsák — emelte ki Vértés elvtárs. — Ez a tényező is fontos a termékbemutató megrendezésénél. A közvélemény megismerése a vállalatok gazdálkodása szempontjából, létfontosságú rangra emelkedett. A kiállítók szeretnék elérni, hogy termékeik legjellemzőbb darabjainak bemutatásával a legszélesebb nyilvánosság ismerje meg munkájuk eredményét, segítséget nyújtson, kívánóságaival még jobb munkájukat.

A résztvevők közül többen helyénvalón jegezték meg, hogy a gazdag bemutató kitűnően reprezentálja azt a hat vállalatot, amely elhozta ter-

mékét. A szakemberek első sorban a vásárlók igénye, a lése alapján mondtak véleményét. Herbszt Ferenc, Pécsi város Tanácsa kereskedelmi osztályának vezetője így foglalta össze tapasztalatait: — Az, hogy másodikban rendezik meg a kiállítást, önmagában is sikernek számít. Szükséges, hogy a helyiipari minőségben bemutatassa új termékeit, ezzel is közelebb kerülhet egymáshoz az ipar és a kereskedelem — éppen a vásárlók jobb kielégítése érdekében. A kiállítás messze túl haladja az átlagszínvonalat, ezért aki szeptember 4-én szemtanúja lehet a bemutatónak, bizonyára hasonló élményekkel távozik.

Ferencz Sándor, a Barany megyei Vegyiparcekk Kereskedelmi Vállalat igazgatója ezt mondta: — Azt szeretnénk, ha a bemutatott termékek minél hamarabb bejárnak jainkba kerülnének. Való mennyi termék remek minőségű, de talán mégis kiemelhetem a komlói Helyiipari Vállalat bútorai közül, amelyek már eddig is sokat hoztak forgalomba. Ezek különösen izléesek, szépek tartósak, szívesen vásárolnánk. Ide sorolhatom a pécsi Ruháipari Vállalat, és a mohácsi Vegyipari Vállalat munkáit is.

Zseni Pál, a komlói, Tükács József, a pécsi vállalat igazgatója a kérdésekre adó válaszokban kiemelték, hogy bemutatott árukat már a legközelebbi időkben is megállíthatják az érdeklődők.

A vonal foglalt!

Tulóráznom kellett. Telefonon be akartam jelenteni feleségemnek a kései hazatérés indokát. Feltárcsáztam házi telefonszámomat. A vasgárból útemes tüttülés jelezte: a vonal foglalt. Ot perc múlva újra felhívtam, újra foglalt. Tíz perc múlva is tüttült. Ettől kezdve hárompercenként tárcsáztam, de ötszöri kísérletezés után is elmaradhatatlan volt a tüttü.

Egy óra is elmúlt, de én még mindig a telefontal bajlódtam. Ekkor a hibajelentőhöz fordultam. Végre egy nő hang, aki nem foglalt, aki nem telefonálhat. Fersze, ez

érthető, hiszen ő azért szabad, mert neki a telefonálás a főfoglalkozása. Pár perc múlva megnyugtatót: mindhárom vonal jó, csak beszélnek rajta.

— Uramfia, most mit tegyek? A túlóra alatt valamit dolgozni is kellene.

Várjunk csak. Leggyesze-rűbb volna, ha... igen-igen, csakis ez az egyetlen megoldás. Máris tárcsáztam:

— Halló, távirat? Táviratot átküldök, kérem jegyezni: „Madárkám, tedd le már azt a francos kagylót, mert fontos beszélőnivalóm van veled”.

Dénes Géza

Zobáki csapatok

Tégény Béla 610-es fejtési csapata ez évben alakult, de ez idő alatt felzárkózott a nagyevű, sok éves brigádokhoz. Rögtön érhetővé válik a egyszerű fegyvertény, ha eláruljuk a titkot. A brigád a régi és híres brigádok tagjából verbuválódott. Magukkal hozták azoknak a brigádoknak minden jótulajdonát, hasznosítható tapasztalatát, megtoldták a maguk ötleteivel és fiatalos lendülettel meg is valószínűzték azokat.

Már maga az a tény is elemzésre szorul, hogy új brigád szervezésére került sor. Általában minden brigád megalakulásakor azt kéri a tagok, hogy a brigádot hagyják változatlanul, ne telepítsék át. Az új fejtési csapat szervezése azt mutatta, hogy lehetséges úgy létrehozni brigádokat, hogy a többi se károsodjon érezhetően és mégis ütőképesebb, lendületes brigád szülessen belőle. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy jó sakkhúzás volt a brigád létrehozása.

Nézzük meg, hogy mit is csináltak az elmúlt néhány hónap alatt. A díszes kivitelt brigádnapló sok mindent elárul. Az első hónapokban 130 és 120 százalékos munkateljesítmény. Elnyerik a fejtési brigádok első negyedévi versenyét, amely zászlóval és 4000 forint jutalommal járt. Huszonnégyen vettek részt a vietnami műszakon, a brigád többi tagja egy napi munká-

bérel járult hozzá a hősnép küzdelméhez.

A következő bejegyzést Jazbinszky Vilmos főmérnök elvtárs tette: „Ez évben megalakult brigád negyedévi eredménye alapján első helyezést ért el. Eredménye dicséretes azért is, mert a 14 tp.-ben érte el. E terület vetővel szabadalt, gázdús, nehéz művelési terület. Eredményüket növelte a balesetmentes munkavégzés. További jó munkát, jószerecsét kívánok!”

E bejegyzés alá, Losonczy Pál, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke jó kívánsága és aláírása került. Május havi bejegyzések arról tanúskodnak, hogy itt a csapat megtorpant. Az üzem versenyfelelőse néhány hiányosság pótlására kéri fel a brigádokat. Meg kell okolni az előző havi gyengébb teljesítményt is. A brigád ígéretet tesz a lemaradás pótlására. A gyermeknap alkalmából a brigád úttörő harsonával ajándékozta meg a gesztenyési csapatot. Feltétlenül meg kell említeni a Tégény csapat és az úttörőcsapat, valamint a gesztenyési általános iskola között kialakult kapcsolatot. Kántor Szilveszter iskolaigazgatót tiszteletbeli taggá választotta a csapat.

Az üzemünkbe ellátogatott vietnami küldöttség bejegyzése következik. Nem idézzük a sorokat, de a bejegyzés, úgy mint amit Losonczy elvtárs is tett, kötelezi a brigád vala-

mennyi tagját, hogy az eddigi módon vagy még annál is jobban dolgozzon.

A brigád egy főre és egy műszakra eső teljesítménye eléri a 6 tonnát. Ez a szép eredmény jogot ad nekik arra, hogy versenyfelhívással forduljanak az üzem többi szocialista brigádjához. Ime a felhívás szövege:

„Mi, a 610. Tégény fejtési szocialista címért küzdő kollektívája elhatároztuk, hogy a Magyar Kommunista Párt megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére „jubileumi versenyvállalást” teszünk az alábbi pontok teljesítésével:

1. Vállaljuk, hogy az év visszalevő időszakában 6 tonna/mű. teljesítményt érünk el.

2. Vállaljuk, hogy a baleseteket a megengedett mutatóknál tartjuk. (Országos kívüli balesetek értékelésén kívül esnek).

3. Vállaljuk, hogy az egyéni vállalásainkat éves szinten 1968. november 24-ig maradéktalanul teljesítjük.

Felhívással fordulunk a körlet fejtéséhez, hogy csatlakozzanak felhívásunkhoz. Vállalásaink maradéktalan teljesítésére.

Rott József

Hogy mi minden előfordul!

FELELŐSÉG—SZAVATOSSÁG

Evszázadunkban milliók közelednek, utaznak, építkeznek, használnak gépeket. Növekedett a veszély, hogy másoknak akaratlanul is kárt okozunk. Szükségessé vált a karbantartó hatékony védelme, amelyet a modern jog is támogat, és mind szélesebb körben állapít meg kártérítési kötelezettségeket. A szülők felelősek a gyermekeik által okozott károkért, a tulajdonos pedig, ha — pl. — a háza előtti síkos az út és valaki elől a lábát, köteles kártérítést fizetni. Kevesen tudják, hogy a háztartási biztosításnak is van szavatossági része.

HAMURABI ÉS NAPÓLEON

„Ha egy építőmester egy awelumnak (polgárnak) házat épített, de munkáját nem készítette el szilárdul, úgy hogy a ház, amelyet épített, összedőlt és vagyont tönkretett, mindazt amit csak tönkretett, térítse meg...”

lalásaink maradéktalan teljesítésével köszöntjük a Kommunista Párt megalakulásának félszázados évfordulóját.”

A felhíváshoz az elsők között csatlakozott a föld alatti gépészeti csoport több szocialista brigádja. Korbélyi József, Trapp János és Tompos József brigádja konkrét vállalásokat tettek, amelyek teljesítése nagyban hozzájárulhat az üzem tervteljesítésének biztosításához.

Hasonlóképpen csatlakozott az üzem többi szocialista brigádja. E verseny sikerét jelzi, hogy a reálissá tett üzemi tervet túl fogjuk teljesíteni augusztus hónapban.

Nem könnyű feladatra vállalkozott a Tégény csapat. A 6 tonna/műszak teljesítmény tartása, esetleges túlteljesítése minden erejüket igénybe fogja venni. A verseny nincs előre lefutva. A többi fejtési brigádok is minden erejüket latbavetik a verseny elnyeréséért.

A szocialista brigádok versenyre, a Kommunista Párt megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére biztosíték az üzem előtt álló gazdasági feladatok maradéktalan teljesítésére.

Rott József

A szürke Ikarusz utasai

A szovjet turistacsoport a Sikondai Éjjeli Szanatórium épülete előtt

Kedves vendégeket fogadott pénteken a Mecseki Szénbányák Villamos Üzeme. Egy 17 tagú szovjet turistacsoport látogatta meg az üzemet: a moszkvai Autóközlekedési Vállalat dolgozóit, AKÖV-ről lévén szó, természetesen saját autóbusszal jöttek, mégpedig egy faros, szürke Ikarusszal! Jó híre van — szakmai berkekben is — a magyar kocsi- csiknak.

A vendégeket Klepah Ottmár, a KISZ-bizottság munkatársa, Monoszlai Istvánné, a vállalat, MSZBT titkára, valamint a Villamos Üzem mozgalmi és gazdasági vezetői fogadták. A délelőtti városnézésrel telt el, majd az autógyári munkások megtekintették a Sikondai Éjjeli Szanatóriumot, ahol dr. Várady Sándor igazgató főorvos kalauzolta a csoportot. A kórházi munkásszállóban elfogyasztott közös vacsora után a Május 1 Művelődési Ház műszaki klubjában találkoztak a szovjet és a magyar dolgozók. Tolokunszkij Alexandr Boriszovics, a moszkvai AKÖV főmérnöke — a csoport vezetője — meglepően mélyen méltatta a bányászati fogadtatást, a Villamos Üzem dolgozóinak színvonalát, igaz barátságát. A műszaki klubban adott fogadáson

Nagy László MSZBT aktív csoport vezető és Hoffer Gyula vezető könyvelő mondott pohárköszöntőt. Hangsúlyozták: a magyar nép nagyon sokat köszönhet a Szovjetunióknak, s mindig örülünk annak, ha e egyszerű ország embereit vendégül láthatjuk hazánkban. Kedves szavakkal köszöntötte a vendégeket Klepah Ottmár is, aki nemrégiben tért vissza egyhetes moszkvai útjáról.

Az est további részében baráti eszmecsere alakult ki a vendégek és a vendéglátók között. A jó hangulatot még csak fokozta a művelődési ház tánczenekara.

ÚJ KÖSZEN-ELŐFORDULÁSOK LENGYELORSZÁG KELETI RÉSZÉBEN

Legnagyobb meglepetésként közölték lengyel szakkörök, hogy Lublin (Kelet-Lengyelország) környékén új közműtelepeket fedeztek fel, melyek magas kalóriaértékkel rendelkeznek, s még leművelhető mélységben települnek. Jelenleg tervezték, hogy ott 1970 után új közműtelepet teremtenek. Ettől függetlenül Lublin környékén még kőolaj- és földgázlelőhelyeket is találtak. (Bergbau, 68/7).

Az üzemőr

Az üzemőrök, portások, éjjeliőrök rendszerint idősebb, nyugdíj előtt álló, gyakran a nyugdíj korhatárt is túlhaladták, munkában megrokkant, vagy balesetet szenvedett, beteg emberek. Sok esetben nyugdíjasok, akik egy munkakészséget már letöltöttek az élet nagy műhelyében, s most hogy a nyugdíj mellett jobb megélhetést biztosíthatnának maguknak, vagy hozzátartozóiknak, újból munkába álltak havi 500 forintért, kisebítő üzemőrnek.

A vállalat és az üzem vezetői tiszteletreméltó állásfoglalásukkal a legmesszebbmenőkig támogatják a koros és fizikailag gyengébb beosztásban igekeznek lelkiismeretesen, becsületesen helytállni. Ha fizikailag könnyű munkának tekinthető is az üzemőri ténykedés — és mondjuk rá, hogy könnyű is, bár az éjszakai éberség sem mindenkinek erős oldala — pszichológiailag nem kevés terhet jelent az üzemőrök vállán a társadalmi és személyi tulajdon védelme, adott esetben az üzemek belső rendjének biztosítása. Nem csekély a felelősség ott főleg, ahol anyagok, gépek be- és kiszállításra foylik, vagy ahol tűz- és robbanásveszélyes üzemanyagokat, tűzveszélyes telepet vizágnak. Nagy éberséget kívánunk tőlük ott is, ahol értékes, apró vagy könnyű iparcikket tartunk raktáron, vagy ilyenekkel bírnak a dolgozók, illetőleg ami a polgári kereskedelemben gyakran hiánycikként szerepel, hogy a jogtalan eltulajdonításokat megakadályozzák, az erre irányuló indulatot tapintatosan, nevelőszándékú közbelépésükkel csirájában elfojthassák.

Ok hivatottak a garázda egyének észretérítésére, garázda cselekedetük megakadályozására is. Rendszerint ők az üzemi tüzészetek legelső felfedezői, akik vagy csirájában elfojtják a kezdődő veszt, vagy azonnali tüzrendészeti segítséggel mentik a menthetőt.

Mégis előfordul, hogy az üzemek és telephelyek irányítói nem támaszkodnak kellő mértékben az üzemőrökre, nem használják ki kapacitásukat, nem igénylik segítségüket a fentiek értelmében, sőt feleslegeseknek, nem egyszer egyéb dolgok akadályozóit látják a „mindenütt ott lábatlankodó”, idős, tény-

kedő emberben. Elhelyezni elhelyezik ugyan őket egy-egy őrhelyen, de feladattal nem bízzák meg — üljön csak itt, azzal tesz jót, ha nem csinál semmit — mondják.

A fizikai erejük teljében lévő, gyakorta enyhe csúfolódásuk tárgyává teszik az idős üzemőrt, nem ritkán megalázzák, durván szólnak hozzá, utasítások nyerségével, szavaiak lenézéssel élveztetik, vagy sújtják a tiszteletreméltó embert és (parancsnoki minőségben) többször a kornak megjáró emberi magatartásról is megfélemlen-

Az üzemőr valóban ritkán tud látványos, lendületes munkát produkálni, nem bocsátkozik kétes kimenetelű ellenállásba, a vitában is rendszerint ő marad vesztes, nem üt vissza, nem torolhat meg semmit, nem teperi le a garázda elemet — ezt ne is kívánja tőle senki — de azért az üzemőr is ember, ő is dolgozó, gondolkodó, érző és élő ember, aki, ha nem is jelent már milliókat az üzem nyereség rovátán, a maga posztján megállja a helyét és megállja az is, akit talán rossz példaként felhozhatnának, ha a kellő oktatást, bizalmat, bánásmódot megkapná.

A szóbanforgó bácsik legnagyobb része koránál fogva szinte mániákusan lelkiismeretes, hosszú munkás éveik alatt rendez, fegyelmhez, pontosságához szokott emberek, akiknél minden tényező megvan ahhoz, hogy a rendészeti és üzemőri teendőket száz százalékosan elláthassák. Csúpan az életben és a munkában való fontosági értékek szentvedett csorbát, valamint oknál fogva (öregség, gyengeség, rokkantság stb.), melyhez az egyesek fent kifogásolt viselkedése velük szemben, még inkább letörőleg hat és esetleg valóban passzivitást válthat ki egyiknél, másikonál.

Az üzemőr szocialista rendünk éppoly fontos mozaikja, mint bármelyik másik a maga nemében, és ha maguk nem is mernek vagy nem is tudnak kiállni jogaiknak egyesekkel szembeni megvédésére, megkövetelnék, elkívánják, jólesne nekik és önbizalmuknak, munkai-zenítésüket nagyban fokozná a mindenki által való ember megbecsülésnek legalább a legkötelezőbb foka.

Csikós Ferenc

A Kossuth-bányai országos termelési rekord a szervezés és az irányítás fejlődését is bizonyítja

Az utóbbi két hónapban vállalatunk széntermelésének volumene elmaradt a várakozástól. Ebben a helyzetben szinte ódzsognak tünik a Kossuth-bányai kiváló eredménye. Legnagyobb üzemünk, amely évente egymillió tonna széntermel, augusztus 23-tól a hónap végéig messze túlszárnyalt minden eddigi teljesítményt. Az operatív tervben meghatározott napi 420 vagonnal szemben 23-án 430, 24-én 476, 26-án 451, 27-én 475, 28-án 493, 29-én 436 és 30-án 480 vagon széntet juttatott az osztályzóba.

Az augusztus 28-i eredmény üzemi és országos mélyművelési rekord! Ekkor ugyanis az akkraszállítás elérte az 525 vagon, de a vasút „csak” 4930 tonnát tudott továbbítani.

Kossuth-bányának tehát sikerült ledolgoznia — a korábbi időszakban bekövetkezett geológiai zavarások és más tényezők miatti — hátrányát. A sikorsorozat több tényezővel magyarázható. Elsősorban a szervezethez, ezen belül a jó tervezést, az összefogást és a minden akadályt elsőprő munkalendülettel kell kiemelni.

Az üzem mértéktartó műszaki vezetői, köztük Brandt Béla főmérnök mondta: — A tárgyidőszakban a lehetőségek és az adottságok is összefutottak. A fejtések belpésének jó ütemezése a gépészeti be-

zése, precíz és rendszeres karbantartása, a szállítás óramű pontossága, mind-mind hozzájárult a kiemelkedő eredményekhez. Mindenki tudása, képessége legjavát nyújtotta!

Igen, ez történt! Választ adtak arra, hogy Kossuth-bányára igenis lehet számítani, ha éppen bajba jut a vállalat — pl. a gazdag zobáki szénttelep begyűlése, közel 100 ezer tonna szén kiesése miatt.

Az üzemben mindenkéltől a Lőrincz János vezette I-es és a Kovács János irányításával dolgozó III-as körlet bányászai tüntek ki — hangsúlyozta Weisz József üzemvezető. — Az I-es körlet 420, a III-as termelőegység pedig 410 vagon előnyt szerzett augusztus végéig. Az eredmények azt példázzák, hogy a mai bányászok méltó követői az egykori szénészek hősöknek.

Weisz elvtárs szavait az üzemek összefonása óta kialakult eredmények igazolják. Míg 1963-ban 3,7 tonna/műszak volt az egyéni teljesítmény, addig ez év első felében elérte az 5,8-at. A bányásznap előtti héten Kossuth-bánya közel 100 vagonnal termelt többet, mint eddig bármikor. Az sem közömbös, hogy ezt a kívánt minőségi követelmény és a megtört baleseti mutató mellett érték el.

Meghallgattuk azokat is, akik a végeken dolgoznak. Ők is szerényen nyilatkoztak. Mit

mondanak az I-es körletbeliek?

— A szűkebb napokban is mi dolgoztunk Kossuth-bányán — emelte ki Vitál Mihály vágár — a feltételek azonban most sokkal jobbák. Van munkahely, van szén és a szállítás zökkenőmentes. Molnár Imre vágár: — Az összeszokottság is jelentős tényező. Ma nem dobálják az embereket az egyik helyről a másikra. A műszaki vezetés jól szervezi a munkát. Stéger Miklós segédvágár: — Mi az úgynevezett omega-fejtésben dolgozunk, és 23-án 16 tonna/műszakot jelentettünk. Szerencsére, most geológiai zavarások nincsenek. Tigyri Imre, Jabuka Lajos és Pintár Imre vágárok azt fejtegették: a bányászembernek nem mindegy, hogy mennyit keres. Kifejezésre juttatták, hogy körletükben, s általában az egész üzemben pontos célfeladatok tűztek ki, melynek végrehajtásáról mindennap meggyőződhetnek a felolvasóban elhelyezett táblán. Ha például elérik a 6-7 tonnás átlag teljesítményt, akkor napi 10-20 forinttal növekszik munkabérük. El 165-180 forintos keresetet eredményez.

A szintén remek eredményeket produkáló III-as körletben ezt jegyezhetjük fel: Kincses Imre vágár: — Mi, egyszerű bányászok is látjuk, hogy ma már a közel 4000 fős nagy-

üzemhez méltó szervezethez érvényesül a vezetésben, a csapatokon, a körletekben és az egész üzemben. Jó dolog, hogy megváltozott a légkör is. A régebben divatos gorbosba hangnemet emberséges beszédmodor váltotta fel. Gyulyás József vágár — Nem vagyok a nagy szavak embere, amit mondok, úgyis érzem! Az üzem párt- és tömegszervezeti vezetői, a gazdaságvezetők a röpgyűléseken történi felhívásokkal valóssággal tűzbe hozták bennünket. Szerettünk volna választ adni az újabb kialakult nemzetközi eseményekre, elsősorban a csehszlovák kérdésre: jó munkákkal akartunk kiállni a testvérország mellett. Az eredmények hűen bizonyítják elhatározásunkat!

Papp László vágár, Rostás István csillás, Mari János vágár, Sütő Mihály vágár hasonló véleményét tolmácsolt — kiegészítve egy általános jelleget problémával. Szeretnék, ha a bányafejtés, a technológiai előrehaladás gyorsabb ütemű lenne. A kérdés felvetése helyénvaló — erősítették meg az üzem vezetői. A bányaműszaki osztály részéről Mühl Emil és Stemler Ferenc részletes választ adtak erre. Váztolták, hogy még az idén több kisebb-nagyobb változásra kerül sor, köztük új technológiai eljárás bevezetését is ki- látásba helyezték.

Baráti találkozók, nagysikerű kiállítások

Kossuthon 520, Zobákon 800 szovjet-lap előfizető

A Mecseki Szénbányák MSZBT aktívcsoporthoz mint ismeretes, számos olyan rendezvénynek kezdeményezői, amelyek a Szovjetunió életét, vívmányait mutatják be az érdeklődőknek és sokat tettek a magyar-szovjet barátság elmélyítése érdekében. Az április 4-i, május 1-i hivatalos ünnepségeken túl különösen jól sikerültek azok a rendezvények, amelyeket egyes üzemi aktívcsoporthoz szerveztek. Így például nagy sikere volt a pécsbányai aktívcsoporthoz által megrendezett bajai találkozónak, amelyen szovjet fiatalok és pécsbányatelepi fiatalok vettek részt. Megalakították az üzemmél az MSZBT fejtési, elővívási brigádok különön három szocialista brigád levélkapcsolatot vett fel a Cserevóngrádi Szénbányászati Trószttal.

Szabolcsbányán jól sikerült élménybeszámolót tartottak még az év elején műszaki fiatalok és szocialista brigádtagok részére. Május hónapban a „Ki tud többet a Szovjetunióról” vetélkedő aratott nagy sikert. Előkészületben van az őszi folyamán lebonyolításra kerülő cserevóngrádi és szabolcsi műszaki fiatalok találkozásának megszervezése.

Kossuth-bányán különösen az év elején, szovjet katonákkal lebonyolított, közös, cseretűri emléktúrát kell kiemelni. Májusban pedig Dombóváron rendeztek kulturális és sportünnepséget. Különösen sok szovjet turistacsoportot fogadtak idén Kossuth-bányán. Áprilisban 35 tagú SZMBT delegációt, májusban 6 fős Komszomol delegációt, ugyancsak májusban Iovyi küldöttséget. Nagy sikerrel folytatják a szovjet folyóiratok előfizetőinek szervezését. Jelenleg 520 előfizetője van az „Asszonyok”, a „Szovjetunió” és a „Fáklya” című folyóiratnak.

Zobák-bánya aktívcsoporthoz a győzelem napján a bajai szovjet emlékművet koszorúzták meg, ahova családjukkal együtt utaztak a zobákiak. Az üzem dolgozóira részére még az első felévből három alkalommal vetítettek szovjet filmeket nagy sikerrel, amelyet többszázan tekintettek meg. A szovjet folyóiratok szervezésében is kiváló eredményekről számolhatnak be. Így például az év végéig 800 „Szovjetunió” lapot fizetnek elő az üzemből.

Béta-bányán azok a kiállítások voltak a legsikerültebbek, amelyet a Juhász Gyula bányászklubban mutattak be az MSZBT megalakulásának tizedik évfordulójára tiszteletre. Jól sikerült irodalmi estet rendeztek a Steinmetz Miklós gimnázium tanulóinak részvételével Maxim Gorkij születésének 100. évfordulója alkalmából. Lenin életéről röpgyűléseket tartottak, filmvetítést adtak. Jól sikerült a „Ki tud többet a Szovjetunióról” című szellemi vetélkedő. A szovjet lapokat a brigádok vásárolják saját pénzükből és a legaktívabb dolgozóknak adják. Jelenleg 150 előfizetőt tartanak nyilván Bétán.

Meg kell említeni azt a nagysikerű baráti találkozót is, amelyet Vasas-bánya üzem szervezett meg az elmúlt napokban.

Nagy érdeme a vállalati aktívcsoporthoz vezetőinek, hogy minden évfordulóról ünnepi gyűléseken, röpgyűléseken megemlékeznek. A szocialista brigádokon keresztül számos szovjet kommunista munkabrigáddal tartanak fenn kapcsolatot.

A magyar-szovjet barátság ápolására rendezett kiállítások közül Gink Károly festőművész Szovjetunióról készült képeinek kiállítása aratta a legnagyobb sikert. Nagy látog

gatottságnak örvendett az „Üzbegisztán”, az „Ormény” kiállítás, valamint a „Felszabadulás” kiállítás, amelyet az előbbi üzemekben kívül megtekintettek az Anyagellátó, a

nagymányoki és a hidasi brüktüzemek, a Villamos Üzem, Ujhegy, az Építési Üzem és Vasasbánya dolgozóit is.

Vonzák az érdeklődőket az MSZBT-től kapott filmek is. Különösen említésre méltó a „Lenin három tavasza”, a „Volográd ma”, a „Három grácia”, a „Csillagközi testvérek”, a „Harc a por ellen” című filmek, amelyeket előadásokként 300-450 dolgozó tekintett meg. Pécsbányán például a „Moszkva Metró fénye” című filmet hatszázan nézték meg.

Az év végéig sem csökken az MSZBT aktívcsoporthoz programjainak gazdagsága. Decemberig mintegy hét turistacsoportot látnak vendégül az üzemek. Már most készülődnek november hetedikének, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójának bensőséges megünneplésére. Jelentős eseménynek ígérkezik az őszi folyamán az a szovjet fiatalokkal közös rendezvény, amelyet Mohácstól-Dombóvárig „Felszabadulási útvonal” címen terveznek az üzemek kitüntetett dolgozóinak és társadalmi aktivistáinak részvételével.

A tervek valóra váltásához eredményes munkát kívánunk!

Útiélmények (1.)

Utazás a IX. VII-re

A IX. Világifjúsági és Diáktalálkozóra háromszáz turistaként utazó fiatal gyűlekezett július 25-én hajnalban Budapest, a Szabadság téren. Közük voltunk mi is Csinos Mikával, akik a Mecseki Szénbányák fiataljainak bizalmát élvezve és üdvözlötétél vite utazunk a fesztiválra.

Alig múltot hajnali négy óra. Az első villamosok csilingelve vitték munkahelyeik felé a kissé még álmos, korai munkakezdőket. A napközbeni világvárosi forgalomnak még nyoma sem volt. A háromszáz fesztiválra utazó azonban a megadott gyűlekezési időpont előtt — frissen, tele várakozással — egy órával együtt volt.

Hét csoportra osztva vártuk Ikarusz autóbuszainkat, hét autóbusszal utazunk. Míg várakoztunk, csoportunk bányászlétszáma négyre emelkedett. Ugyanis Völgyi Gyulával, a Mecseki Ércbánya Vállalat III-as üzemének csücsütkérvával és Engel Sándorral, a MÉV III-as üzemének szocialista ifjúsági brigádvezetőjével, Ifjú Garda parancsnokkal pillanatok alatt egymásra találunk, gyors barátságot kötöttünk.

Valamennyien fájlaltuk karunkat a feketehimlő elleni védőoltás miatt, melyet hét nappal az indulás előtt kaptunk. Tudtuk, hogy szükséges és kell! Ennek ellenére itt is, ott is hallani lehetett, hogy az egészségügy beszédtema. De ki történik ilyenkor ilyen „apróságokkal”? Vidáman szálltunk autóbuszainkba, s örömmel állapítottuk meg, hogy valóban olyan csillogóan újak, s egyformák, mint ahogyan az újságokban, s a Tv-híradóban láttuk. Hongrie felirással, piros és nemzetiszínű zászlókkal fellobogóva, oldalukon a VIT emblémával. Gépkocsivezetőink egyenruhában: sötétkék öltönyben, fehéríngesen, kék nyakkendővel.

Magyarországi útirányunk: Budapest—Kecskemét—Szeged volt, zavartalan haladásunkat közlekedési rendőrök biztosították. Az utak mellett, falvakban, és városokban amerre csak átmertünk, mindenütt inetegető emberek: munkába siető férfiak, piaca igrékvő asszonyok, idősek és fiatalok egyaránt büszkiztek bennünk. Mi visszaintegettünk, s megvallom, titokban valamennyien büszkék voltunk egy kicsit arra, hogy a mi országunkat, a Magyar Népköztársaságot fogjuk képviselni megjelenésünkkel, politikai állásfoglalásunkkal, rendezvényeinkkel, s minden cselekedetünkkel. Éreztük, hogy mindez mekkora felelősséggel jár együtt. Mert azoknak a fiataloknak, annak a népnek a bizalmát eljátszanunk nem lehet: akik küldtek bennünket, hogy képviseljük Oket.

Szegeden egy órát álltunk, itt kezdődött meg magyar részről az útlevel- és vámvizsgálat. (Bárcsak mindig ilyen kedvesek és gyorsak lennének a határ hivatalos emberei.) A SZEAC motorosai szegődték mellénk, 45-50 motorkerékpárral, s kísérték bennünket a határig.

Jugoszláviai első állomásunk Szabadka volt. Itt másfél órást pihenőt kaptunk, ami igen jól jött, hiszen több száz kilométert tettünk már meg. Pihenetőlül egy gyors városnézést csináltunk, beszélgettünk helybeli lakosokkal. Fényképeztünk, filmeztünk, s még arra is volt idő, hogy egy kis jugoszláv konyakkal, sörrrel leöblítgessük az út porát. Hamar eltelt a másfél óra, indultunk tovább Novi-Sad felé. Sokat derültünk a tiszta fehérbe öltözött, parafásnakos közlekedési rendőrökön. Azon, hogy milyen lezserül, szinte balettözve irányították a forgalmat, s közben csókokat dobáltak inetegető lányaink felé. Később megtudtuk, hogy diákok s a nyári szünetben dolgoznak közlekedési rendőrként.

Novi-Sadon ismét tartottunk egy kis műszaki pihenőt. Ahogy megálltunk, rengeteg gyerek özönlött be autóbuszainkba:

- Jelvényet kértek? — kérdeztük a legidősebbet, a „vezetőt”.
- Nem. Pénzt, s cserébe lemosunk az ablakokat!
- Előbb mossátok le!
- Úgy nem csináljuk, ez üzlet! — volt a válasz.

Elviccelődünk a srácokkal, s a végén annyira bemelegedtek, hogy üzlet ide, üzlet oda, úgy döngölték a hatalmas koscsikat, hogy végül a gépkocsivezetőknek kellett erőlyesen felépniük, hogy hagyják abba, indulni kell tovább Belgrád felé.

Belgráddal való ismerkedésünk valahogy kettős hatást váltott ki belőlünk lépten-nyomon. Modern épületek az egyik oldalon, s régiiek, elhanyagoltak a másikon. Gyönyörű parkok, virágágyak — szinte kertész remekművek — egy darabon, s követi mindezt magasra nőtt, ápolatlan fű, gaz. A belvárosban az utcákon, járdaszéleken, járdákon parkoló gépkocsik tömkelege, lehetetlen összeszámolni, hányféle márkájú, s mindenütt rengeteg cigarettavég, dínnyehéj, szemét. Nem elfogultság, és nem is lebecsülése mindez Belgrádnak. Az összehasonlítás is távol áll tőlem: de a mi Budapestünkkel nem lehet egy napon említeni. Belgrádban töltöttünk egy délutánt és egy éjjelt. Elszállásolva a Jugoszláviaiban tanuló külföldi — főként arab és afrikai országok — egyetemisták szállodának is beillő kollégiumában voltunk. A hosszú út fáradtságát éreztük, de egy alapos fürdés után megvacoráztunk, s máris indultunk sétálni. Jó, kiadós séta után beültünk egy zenés kerthelyiségbe, viccelődünk egymással, táncoltunk belgrádi lányokkal, de túlságosan soká nem maradtunk el. Tudtuk a másnapi programot: délelőtt tíz órakor indulás tovább a VIT fővárosába: Szófiába.

(Folytatása következik)
KLEPAH OTTMAR

ÜNNEPSÉG

Megható, felemelő érzésekkel teli ünnepség zajlott le az újjávarázstolt Puskin Művelődési Házban 31-én, szombaton délelőtt.

Tátrai József elvtárs, István-akna üzemvezetője mondott ünnepi beszédet, amelyben méltatta a bányászati hősi harcát, a sztrájkokat és tüntetéseket, amelyeket a horthysta rendszer ellen vívtak, — majd pedig a szocialista építómunka eredményeit, amelyet a felszabadulás óta az István-aknai bányászok elérték.

Emelte a 18. bányásznap fényét, hogy megjelent és az elnökségben helyet foglalt Pataki Mihály elvtárs, a volt Mecseki Szénbányászati Trósz nyugalmazott igazgatója.

A miniszteri kitüntetések dr. Bánki Nándor elvtárs adta át Lajtai Bélának, Bokor Józsefnek és Jambricsek Józsefnek. Mindhárom a Bányászati Kiváló Dolgozója kitüntető címet kapták. Tátrai József elvtárs igazgatói dícséretet, üzemvezetői dícséretet és pénzjutalmakat adott át a legjobb dolgozóknak, majd pedig a negyvenedik szolgálati évüket elért bányászoknak fejezte ki köszönetét. Átadta az üzem ajándékait: bányászlámpákat és pénzjutalmakat, meleg szavakkal méltatta az idősebb nemzedék érdemeit. Megölelte, megcsókolta a veteránokat. Vastaps kísérté ezt az ünnepélyes aktust és mind az elnökségben, mind pedig a elzótérre sok könnyes szemet láttunk ezekben a percekben.

Üttörők jöttek ezután, egyenruhában, zászlókkal, egy bájos kislány elmondta Tóth László Lámpák az éjszaká-

ban című versét, majd hal-száz úttörő képviselőiben egy másik aranyos kislány köszöntötte a bányászokat, külörr kiemelve a negyvenedik évfordulót elért dolgozók érdemeit.

Dr. Bánki Nándor elvtárs a vállalati pártbizottság, a tömegszervezetek és az igazgatóság nevében átadta a gyönyörű, modern, szép és otthonos művelődési házat a bányászoknak, majd Tátrai József elvtárs mondott köszönetet a tervezőknek és az építési üzem dolgozóinak, akik lehetővé tették, hogy a 18. bányásznapon birtokukba vehessék az épületet.

Színvonalas eseménye volt a Puskin Művelődési Ház megnyitásának és a bányásznap ünnepségnek a Mecseki Bányászok Irodalmi-és Képzőművészeti Körének kiállítása is 31-én délelőtt. Dr. Gyevi Károly elvtárs, a Kör elnöke mondott megnyitót, szözlött a Kör tagjainak munkásságáról és arról, hogy a bányásznap ünnepségsorozatba szervesen illeszkedik ez a kiállítás.

Különösen szép új grafikával jelentkezt az népszerű Erdy Gyöző, megkapóan szép színekkel festett olajképeket állított ki Takács Dezső, erőteljes kifejezőkészségről és kitűnő kompozíciós alkotókedvről tanúskodik Siklósi László két fafaragású domborműve, Krátky Éva pedig kisméretű olajképeivel és tusfestményeivel remekel. Válovits János pécsbányai vjvár érdekes új színből a Művészeti Kör kiállításának. Intarziákat állított ki, amelyeken tájakat mutat be. Tehetséges, fejlődőképes munkás-művészt ismertünk meg benne.

Nátha vagy influenza — nem mindegy?

Ahogy változékonnyá, majd hideggé válik az idő, egyre többen panaszoknak influenzazóról. Náthások, kisebb-nagyobb lázuk van, köhögnek, torkuk fáj. Gyakran „hősiesen” lábon horadják ki a betegsüket s közben megfertőzik környezetüket. Néha „csak” egy hivatal vagy műhelyt, máskor egy nagyforgalmú élelmiszerbolt teljes közönségét...

Közben leplezetlen bosszankodással olvassák az újságíreket, a hivatalos nyilatkozatokat, amelyek cáfolják, hogy influenza-járvány lenne.

...Hónapok, félévek, néha évek telnek el, mire az illetékesek „beismerik”, hogy itt, vagy amott, esetleg az egész országban megdőtt az influenzazások száma, járvány van. „Oh, miért oly későn” — gondolja a hetek óta köhögő, újra és újra lázas, náthával küszködő ember.

Miért nem „vallják be” illetékesek a náthajárvány idején az influenzát? Azért — mert a kettő nem azonos.

Az influenza — bizony — többé-kevésbé súlyos betegség. Gondoljunk csak az elmúlt években vissza-visszatérő „ázsiai”, vagy az egykor annyit rettegett „spanyol” járványra!

Az „ázsiai” a tíz évvel ezelőtti télen hazánkban minden második ember átvészelt s több, mint hatezer eset járt szövődmenyekkel. A „spanyol” pedig annak köszönhető félelmetes hírért, hogy az I. világháború után, amelynek „mindössze” 12 millió halottja volt — végigsöpörve a lágion 20 millió embert döntött sírba! A náthának — szerencsére — nincsenek ilyen vesztes következményei.

Az „igazi” influenza többnyire alig jár lényeges náthás tünetekkel. Járványa szinte robbanásszerűen terjed. A megfertőzött ember rövid lapangási idő után hirtelen belázadosodik, fejfájása, gyakran jellegzetes tagfájdalmak vannak és nagyon rossz, levert az általános közérzete.

Az ornyálkahártya hurutja, a „nátha” gyakran hiányzik a valódi influenza tünetei közül.

Az influenza fertőzöttség csak laboratóriumi vizsgálattal bizonyítható.

A világrészekre, több országra kiterjedő járványok alakulásáról, útvonaláról a Nemzetközi Járványügyi Szolgálat rendszeres jelentéseket ad, hogy fogadására föl lehessen készülni. Nagyjából még a súlyosságát is előre ki tudják számítani. Kórokozóját ugyanis, az influenza A-típusú vírusát, jól ismerik. Nagyjából járvány, súlyosabb vesz akkor fenyeget, ha ennek az A-típusnak egy-egy újabb változata jön létre: olyan, amit még nem ismer a szervezetünk s nem rendelkezik ellene védettséggel.

Az A-típusú világjárványok közti időkben, de néha azokkal párhuzamosan, kisebb helyi járványokat okozhat az influenza B-típusú vírusa is, többnyire valamely kisebb közösségben (üzemben, iskolában, diákközösségben, esetleg egy városban belül). Ennek lefolyása kevésbé veszélyes, ritkább a szövődmeny s több náthás tünet is kíséri. Gyakori azonban, hogy a már lábadozó beteg az ötödik-hetedik napon visszaesik, újra kezd...

Akár A-, akár B-típusú az influenza: komoly betegség s nagyon bajos lábon kihordani... A közönséges nátha vírusa csak az orra útján veszélyes, — a gyomorban az emésztőnedvek elpusztítják őket. A levegő útján, cseppfertőzéssel, (tüsszentés, köhögés) vagy kézzől-kézre (kézfajra száradva) terjednek tovább a vírusok de van, hogy esőfelőkre szállítják el nagy távolságra. A hirtelen kitörő náthajárványok néha „az ég-ből jöttek”, az esőpermettel.

Sokan úgy tudják, hogy a náthát nem vírus, hanem a hideg, a „megfázás” okozza. Ebben „van valami”.

szálerek megromlik a nyálkahártyák vérkeringése és könnyebben kap náthát.

Ugyanez történik, ha a nyálkahártyák hőmérséklete — nyitott szájjal lélegezve — a normálnál egy-két fokkal alacsonyabbra hül le. A sokféle nátha-vírus közül ugyanis valamelyik többnyire megtalálható a szervezetünkben s ha a nyálkahártyák vérkeringése megromlik, ez számkora nagyon kedvező s gyorsan elszaporodnak. A szervezetünket a „betolakodó” kórokozók ellen védelmező fehérvérsejtek ilyenkor nehezebben boldogulnak velük.

Egyrészt szervezetünk pillanatnyi kondíciója, edzettsége, vagy gyengesége — másrészt a fertőzés erőssége, a vírusok „támadókedve” (virulenciája) dönti el, hogy adott esetben náthások leszünk-e vagy sem. Ettől függhet az esetleges influenza megbetegedések (torokgyulladás, garathurut, mandulagyulladás, légcsőhurut stb.). Ugy legyengíthetik a szervezet általános ellenállását, hogy viszonylag könnyen győznek felette az influenza kórokozói is. Ilyenkor válhat a náthából — valódi influenza.

A vírusok ellen sajnos, hatástalan a penicillin s a többi antibiotikum, valamint szulfonamid készítmény; ezek csak az esetleges „ráfertőzések”, baktérium-okozta szövődmenyek ellen használnak. A gyógyításban éppen ezért a lázcsillapítók s a fekvés a legfontosabb.

Legtöbbit ér a megelőzés: a szervezet elkényeztetése helyett a hőmérsékleti edzés, a jó kondíció, a C-vitaminban dús táplálkozás és a náthás, influenzás emberek társaságának, a különösen erős fertőzéseknek a kerülése, a betegláogatás mel-lőzése.

Különösen a csecsemőket és öregeket kell kerülnie az influenza embereknek, mert a betegség szövődmenyei (tüdőgyulladás, középfül- és agyhártyagyulladás) főleg az ő számukra jelent veszélyt.

Dér Mihály:

Üzen a múlt

A kis Misinek is új ruhát és cipőt vesznek. A gyerek boldogan feszít benne a hazafelé vivő úton.

Az események tovább peregnék az élet színpadán. A Magyar-Szovjet Művelődési Társaság Országos Konferenciája: Budapest, 1946. november 6-7.

A bányászok küldötte: Hartmann Mihály, Ferenci Lajos, Huba János.

A Zeneművészeti Főiskola nagyterme olyan, mint a viharos tenger, hőmpolyog az emberáradat. Találkozót adott itt egymásnak a politikus, híres tudós, művész, munkás, bányász, paraszt, katona épp úgy, mint Petrográdon 1917-ben a szovjetek a Szmolnijban.

Az emelvényen hatalmas Lenin-szobor, virágdísz, zászlóerdő, a háteret borító piros párosnyon felirat: „Éljen a megbonthatatlan magyar-szovjet barátság!”

Tíz óra: elfoglalja helyét az elnökség. Tagjai: Budapest szovjet városparancsnoka, Szakasits Árpád köztársasági elnök, Emil Gilelsz Lenin-díjas zongoraművész, Szirmay Istvánné, dr. Szántó Rezső, Máriásy Judit, Hartmann Mihály, dr. Ruzsnyák István, Kovács Zoltán.

A magyar s a szovjet himnusz elhangzása után a beszámolót dr. Szántó Rezső főtájtár tartja.

A társadalom minden rétege felismeri a magyar-szovjet barátság nagy jelentőségét. Az utóbbi másfél évben saját tapasztalataink alapján győződünk meg arról, hogy a Szovjetunióval való barátság a legfontosabb biztosítéka békés építő munkánkhoz. A mi feladatunk az, hogy a magyar dolgozók minden rétegére kiterjesszük társaságunk tevékenységét. Reméljük, a konferencia fordulópontot jelent társaságunk életében és hozzájárul, hogy hatalmas tömegszervezetté váljon.

A beszámolót követő szünetben a dohányzóban beszélget, ismerkedik a küldöttség: dr. Ruzsnyák István professzor, dr. Szántó Rezső Hartmann Mihály vájárrel, a pécsi bányászok életkörülményeiről beszélget; hogyan tudná a tudomány megkönnyíteni a szén fejtését, megszüntetni a szilikózist.

A rendezőség névre szóló borítékokat oszt ki a résztvevők között. Etkezési jegy, színházjegy: Magyar Állami Operaház november 6., este 7 órai „Borisz Godunov” című Musszorgszkij-opera díszelőadására.

Belépőjegy: Zeneművészeti Főiskola nagyterme, november 7., délelőttre, Emil Gilelsz Lenin-díjas zongoraművész hangversenyére.

A másik boríték aranysegélyezésű, a név felett az MSZMT jelvénye látható.

Benne meghívó: A Magyar Szovjet Művelődési Társaság Országos Vezetősége szívesen látja Önt a Béke Szálló dísztermében 1946. november 7-én este 19 órakor a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 29. évfordulója alkalmából rendezendő fogadásra.

Hartmann és Ferenci soha nem volt Operában, hangversenyen, fogadáson. Szorongó érzés után, boldogan zsebkönyvbe a jegyeket, a meghívókat. A résztvevők a Városligetben lévő híres Gundel Étteremben ebédelnek, vacsoráznak.

Délután a vitában hozzászóló Hartmann Mihály felelt bányászegyenruhában lép a mikrofonhoz.

A pécsi és a bányászkerületi MSZMT-szervezetek vezetősége fontosnak tartja, hogy a munkába bevonja a tagságot is. A MESZHART-aknak bányászainak többsége, tagja a társaságnak. A bányászzenekar nagysikerű szovjet zenei estet rendezett. Emelkedik a szovjet filmek látogatóinak száma. Több száz látogatója volt a „Nagy Honvédő Háború” című fényképi kiállításnak. A szovjet elvtársak minden segítségét megadják, hogy minél több szenn termelhesünk az ország építéséhez. — A felszólalást tapsorkán fogadta.

A konferencia megválasztja az Országos Vezetőséget, melyben Kassai Géza főszervező mellett ott van Hartmann Mihály, a bányász is.

Dr. Szántó Rezső főtájtár a magyar-szovjet barátság elmélyítésében végzett eredményes munkásságáért az MSZMT aranykoszorús jelvényét és oklevelét nyújtja át Szakasits Árpád köztársasági elnöknek, Hartmann Mihály vájárrel, dr. Ruzsnyák István professzornak. A konferencia az Internacionálé hangjaival ért véget.

VACSORA UTÁN ismerkedés az újjáépülő Budapesttel. A Gundel Étteremből Hartmann és Ferenci gyalog mennek az Operaházba. Meghatottan lépnek be az előcsarnokban, káprázik a szemük a csodálatos sok szép aranyozott fal és mennyezetdíszítéstől. Földszintre szól a jegyük, elfoglalják helyüket, lassan megteik a nézőtér.

A szovjet és a magyar Himnusz elhangzása után Ferencsik János karnagy intésére felcsendül a „Borisz Godunov” nyitánya. Feledhetetlen az első felvonás koronázási ünnepsége a Kreml előtt, a százötven tagú kórus éneke és a harangjáték.

Ferencsik János karnagy az első felvonás szünetében kifele menet mosolyogva belekarol a nézőldő Misibe és magával viszi a művésztársalgóba. A Borisz jelmezében a baraszal mellett álló mű-

vésznek Ferencsik János így mutatja be a bányászt.

— Mihály, nem fázunk a télen. Itt van a bányász, aki küldi nekünk a szentet.

Borisz Godunov leteszi a poharat, nyújtja a kezét.

— Székely Mihály.

— Hartmann Mihály — mutatkoznak be egymásnak. A Ferencsik karnagy mellé lépő „bolond” is felfedi kilétét.

— Fehér Pál.

Misi kézfogás közben Pécsre invitálja a művészeket.

— Mi szentet adunk maguknak, cserébe jöjjenek el a bányatelepre vendégszerepelni.

— Jövünk hangversenyezni.

— En vezényelem a bányászzenekart.

A beszélgetést a berregő csengő szakítja meg, folytatódik az előadás.

Lenyűgöző a negyedik felvonásban, a rongyos, éhező nép gyülekezete a moszkvai Vaszilij Blazsenij székesegyház előtt. A bolond szerepében Fehér Pál, a „Borisz halála” áriában Székely Mihály. Az első találkozás az operával, az előadóművészekkel, Ferencsik János karnasterrel, Székely Mihály, Fehér Pál operacékesekkel kötött barátság egész életre szóló emlény a két bányásznak. Huba János zeneszerző legszebb emlényé Emil Gilelsz zongorahangversenyre a Zeneművészeti Főiskolán.

November hetedikén este a Béke Szálló bejáratánál díszegyenruhás portás tájékoztatja a fogadás vendégeit. A szálló termei fényárban úsznak, estélyiruhás hölgyek, frakkos diplomata, díszegyenruhás katonai attasék között munkások, bányászok, parasztok. Horthy Miklós kormányzó úr „őfömlétsége” idejében ez elképzelhetetlen volt Magyarországon.

A terem egyik sarkában Szakasits Árpád köztársasági elnök beszélget a munkás és a parasztküldöttekkel. Hirtelen megszólítja a mellette álló Misit — aki a meglepetéstől alig tud válaszolni.

— Mi a helyzet Pécsen? Lesz elegendő szén a kórházak, iskolák fűtésére?

— Lesz! Folyik a szénacsa. Tervünket százket százalékra teljesítettük.

— Ez nagyszerű! Dicséretet érdemelnek a pécsi bányászok. Kaitognak a fényképezőgépek, berregnek a filmfelvévők, szántják a papírt a ceruzák, szorgoskodnak a riporterek, az újságírók.

A „Szivárvány” képesűség legújabb számának címlapján: Szakasits Árpád köztársasági elnök beszélget a fekete bányászegyenruhás Hartmann Mihály vájárrel.

MŰLNAK AZ ÉVEK. Vasas az évek során, a névadó Petőfi Sándorhoz méltóan vívják a szénacsa hősei a küzdelmet, a több, jobb szén külszínre szállításáért. Petőfi-akna több alkalommal él-üzem, vándorzászló tulajdonos. A bányászok versengenek, mert él szívükben a győzelembe vetett hit, a lelkesedés. Tizenhetedik alkalommal ün-

neplik méltóan a bányásznapot.

Lángolnak a fátylak. Hartmann Mihály vájár szemé könnyfátyolos, olyan, mintha nemcsak beszélné, emlékezne, hanem újra élné az eseményeket. A koszorúzási ünnepség résztvevői emlékeznek a múltira, bíznak a jelenben, hisznek a jövőben.

A fény megvilágítja a hozzártározókat, a barátokat, a bányászok, az úttörők arcát, amint meghatódva, némán hallgatják Misi szavait, az emlékezést.

A csertetői csendőrsortűz óta harminc év telt el, húsz év a jó forint megszületésétől, és ötven a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmétől. Keller János, Bence Józsi bácsi, harcotok nem volt hibaváló! Nevetek öröklé él szívünkben. Emléketeket folytatjuk: megvalósítjuk a szocializmust. Kegyeletünk jeléül, letesszük sirtokra a hála koszorúját. Felcsendül a Bányász Himnusz: „Szerencse fel, szerencse le, ilyen a bányász élete...”

Igazgatói dicséreték

PECSBANYA

Heller András, Keszthelyi János, Váradi Antal, Molnár László.

SZABOLCS

Czirkos Kelemen, Kálmán István, Zilahi János, Appels-hoffer Antal.

VASAS

Vándor Ferenc, Schiffler Béla, Deák László, Méder Miklós, Czukor János, Csörnyei Géza, Uranka János, Frank Emil, Gyöngyös János

KOSSUTH

Eperjesi Ernő, Ferenci János, Juhász István, Vajda Nándor.

BÉTA

Melián András, Osztrek József.

ZOBÁK

Bognár János, Béres János Péter Mihály.

SZÁSZVÁR

Bence János II., Fleisz József.

ÚJHEGY

Markó Nándor

VILLAMOS ÜZEM

Simon Sándor.

SZÉNELOKESZÍTŐ

Széles Károly

NAGYMÁNYOK

Nagy Tibor, Werstrack Géza

HIDAS

Forrai Gergely

ÉPÍTESI ÜZEM

Duga Károly

KARBANTARTÓ

Szabó János II.

ANYAGELLÁTÓ

Hegedű István

IGAZGATÓSÁG

Gaal Jánosné, Illés Ferenc, Fintér József

Országjáráson

Augusztus 17. szombat reggel 6 óra 5 perc. Felberreg az autóbussz motorja és a Mecseki Szénbányák Villamos üzemének KISZ-tagjai egyhetes országjáró túrára indulnak.

Utirány a Balaton, Veszprém, Velencei-tó és Tapolca. A meteorológia rossz időt jósolt és a jóslat ezúttal sajnos be- vált.

Amikor 10 óra után Balatonbogláron megállt az autóbussz, mert a programban fürdő szerepel, a hideg ellenére is kevesen tudnak ellenállni a magyar tenger csábításának. Az első éjszakát Sümeg új modern turistaszállójában tölt- jük.

Másnap reggel szemerklő esőben indulunk Veszprémbe, ahol rövid városnézés következik.

A városban filmforgatás tanúi vagyunk. A „Fényes szelek” című új magyar film külső felvételei folynak.

Ebéd után elfoglaljuk szállásunkat az erdei motel 4 ágyas kemping házaiban.

Este mindenki ott szorong a televízió képernyője előtt, a táncdal-fesztivál döntőjéről senki sem akar lemaradni.

19-én Balatonalmádban hideg az idő, még csónakázni sem lehet, mert vihar közeleg.

Az Alkotmány ünnepét a Velencei-tónál töltjük. Csak a bátrabbak merészkednek a vízbe, a csoport nagyrésze megelé- gzik a csónakázással.

5 óra után indulunk vissza veszprémi szálláshelyünkre. Utközben megállunk a Bory-várnál.

Kattognak a fényképezőgépek, filmfelvévő gépek, min- denki megakarja örökíteni ezt a kedves mini-várkastélyt.

Másnap Tapolca csodálatos tavasbarlangja ejti csodálatba a társaságot.

Sokak számára különösen emlékezetes marad Badacsony. Van aki nem jutott tovább a borkóstolónál, de van aki meg- nézi a Kisfaludy-házat, s Badacsony más nevezetességeit is, sőt fürdőzők, csónakázók is akadnak.

Az utolsó nap Szigliget. A Balaton ragyogó napsütéssel búcsúztat bennünket. Né- hányan felkapaszkodnak a várba is, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a környékre.

24-én reggel indulunk hazafelé. A „Becsali-csárdában” elfogyasztott utolsó ebéd, s ami- kor az autóbussz a Mecsek ismerős útjain kanyarog egyre gyakrabban hallani:

„De kár, hogy véget ért.”

Rajnai Zsuzsa

Kimpf László:

ÚJ EMBER SZÜLETETT

Új ember született, hófehér kinban — Az anya fényes, gyöngyös görcsein át egy új ember préseli tüdejébe a lány oxigént, egy új ember kiált könnyes büszkeséget az ismeretlen lét-rendszer minden gigászi titkának: győzni jöttem! friss utat hasítani holnapi akaratnak, mai vágyak! Győzni jött. — Győzni, mert titkok lángjai az új értelmet-győzelemre várják: a fegyverek ellen élni — tartani a béke erős, meleg kupoláját; jött, hogy az atom zsaroló ökleit baráti kézfogásra szelidítse; jött, hogy ne legyen ember, ki az álmat kénytelen teríteni sápadt pricesre; jött, hogy szóval, tettel, mély bizalommal tartson meg a jelennek minden szepet, jött, hogy szavát, tettét, holnapi hitét magukba vessék utód-nemzedékek! Új ember született, és új remények: fáradt napjainkba majd kemény vázat ő csiszol éles, merész kontúrokkal, s a Holnap gátjai ellen úgy lázad, mint alig-rég az anya-burok ellen, s úgy telíti harcát ós-szeretettel, ahogy méh-börtönében vért, nedveket, életszirmokat az anyjától vett el. Ezer reményben új ember született az anya fényes, gyöngyös görcsein át! Egy új ember préseli tüdejébe a lány oxigént, egy új ember kiált könnyes büszkeséget az ismeretlen lét-rendszer minden gigászi titkának: Jöttem friss utat hasítani — győzni! győzni te élet!... Élet, várlak, várlak!

Kitüntetett dolgozóink

Fuzonnégyen kaptak miniszteri kitüntetést a bányász- apon vállalatunk dolgozói közül. Bemutatunk most olvasóinknak hat kitüntetett dolgozót és már most bejelentjük, hogy lapunk következő számaiban

folytatólagosan közöljük mindazoknak az arcképét, akik miniszteri kitüntetésben részesültek. Kiváló bányász címet és kitüntetést kaptak az alábbiak: Szolnok Miklós szb-titkár Zobák-bánya, Pintér Ferenc har-

madvezető aknász Széchenyi-akna, Lajtai Béla bányamester István-akna, Cseke János főcsatlós Vasas, Petőfi-akna, Dér Mihály vájár Petőfi-akna, Kovács János PB-titkár, Kos- suth-bánya.

Szolnok Miklós

Pinter Ferenc

Lajtai Béla

Cseke János

Dér Mihály

Kovács János

SPORT

Labdarúgópályákon láttuk, hallottuk

A 22. forduló eredményei (Labdarúgó NB I. B): Pécsi Bányász-BVSC 1:0. Szolnok-Komló 0:0. Bp. Spartacus-Ozd 4:1. Bp. Előre-Győri Dózsa 1:0. Eger-Nyíregyháza 0:0. Nagyvárad-Szállitók 2:1 (1). Oroszlány-Ganz MAVAG 3:2. Várpalota-Miskolc 2:1. Budafok-Kecskemet 2:1 (1).

1. Komló	22	12	7	3	33:12	31
2. Kecskem.	22	12	5	5	30:20	29
3. Eger	22	9	9	4	28:22	27
4. Nagyvárad	22	10	5	7	31:25	25
5. Oroszlány	22	10	4	8	34:24	24
6. Várpalota	22	8	8	6	26:21	24
7. Szállitók	22	10	3	9	31:22	23
8. Bp. Előre	22	8	7	7	20:16	23
9. Bp. Spart.	22	7	9	6	30:32	23
10. MAVAG	22	8	6	8	21:23	22
11. Győri D.	22	8	5	9	27:31	21
12. SZMTE	22	8	5	9	24:28	21
13. P. Bányász	22	8	5	9	22:28	21
14. BVSC	22	6	7	9	18:28	19
15. MVSC	22	6	5	11	28:33	19
16. Ozd	22	5	6	11	16:27	16
17. Nyíregyh.	22	4	7	11	16:27	15
18. Budafok	22	5	5	12	21:37	15

A Pécsi Bányász Labdarúgó Igen értékes győzelmet aratott az NB I. B legfiatalabb összetételű csapata ellen.

Az 1:0-as eredmény nem fejezi ki hűen a látottakat, hiszen együttesünk az I. féldobban nagy fölényben játszott és három remek helyeztet hagyott ki.

A legnagyobb a 45. percben volt, amikor Opova senkitől sem zavartatva nyolc méterről a védőgé kapusba lötte a labdát. A nemrég meg Komlón védő Takács a mérkőzés nagy részében bizonyította, hogy a korábbi héten nem véletlenül került a forduló válogatottjába.

A 62. percben a fővárosi kapuvédő azonban tehetetlennek bizonyult egy gyors hazai támadás végén: Selymes nagyszerű góllal szerezte. Ez maradt a végérvényes eredmény is.

A két védő így látta az eseményeket:

Konháza Károly (Bányász). — Tudtuk, hogy nehéz mérkőzés lesz, de a BVSC-vel. Számunkra is létfontosságú volt a találkozó. Úrülök, hogy a fiúk átértékelték ennek súlyát és nagy becsvágygal harcoltak. Azt hiszem, a helyeztet alapján megérdemeltük a két pontot. A hét végén a Ganz MAVAG fogad bennünket. Az előkészület jegyében szerdán délután fél 4-kor a PVSZK-val játszunk edzőmérkőzést az újhelyi pályán.

Mit mond Gyarmati János, a BVSC edzője, aki az emlékeztetés félfordulós bajnokságban a Komló edzője volt? — Nagyon fájjaljuk, hogy a második féldob elején Nagy révén szerzett gólunkat Kasza játékvédő nem adta meg! — emelte ki a mesteredző. — Szabálytalanságról szó sem lehetett... Az esetről egyetlen pécsi játékos sem reklamált, csak éppen az nem, akinek meg kellett volna ítélnie. Ami a játékok illeti: az I. féldobban a Bányász volt jobb, szünet után viszont a miénk kezdeményezte többet.

A Komlói Bányász vasárnap Szolnokra szállította a sorolást.

A tavaszi idény második fordulójának eredményei (a komlói 4:1) könnyen megismétlődhetett volna a Tisza-parti városban is. Csapatunk ugyanis végig támadta a mérkőzést, a hazaiak azonban féltékenyül védekezéssel mindent hátrítottak. Helyzetünk pedig volt bőségesen, hiszen ezúttal már javuló teljesítményt nyújtott a két-kezes garda.

A befejezés viszont nem sikerült! Így 0:0-lal zártunk. Az ismét bizalmat nyert Kerkai mecs-labdát hagyott ki a 75. percben: még a kapust is kicselezte, de utána a jobboldali kapufára lötte a labdát.

Kohlmann Béla, a csapat intézője helyenvalón nyilatkozott az összecsapásról: — Az I. féldobban egykapura játszottunk — hangsúlyozta, de a csatároknak most sem sikerült a befejezés. Erőnlétben is felülmúltuk a vendéglátókat, s minthogy javult az összeteltségünk, ez biztató a soron következő mérkőzések előtt. Vasárnap Budafok vendégszerelpe Komlón, aztán a kecskeméti rangdóra kerül sor, majd a Nyíregyháza és a BVSC lesz az ellenfelünk — a két utóbbi hazai pályán.

Védőink most is megbízható volt. Zimonyi változatlanul tartja jó formáját. A két fedezet, Bánfalvi és Pataki már a tölve megszokott játékokat produkálták. Elöl csak Kerkai és a második féldobban Pintér nyújtott kiállítás. Szerdán az NB II-es Máza-Szászvári lesz az edzőpartner, a barátságos mérkőzés délután

Természetjárás

Szeptember 7-8-án túrát vezet a Komlói Bányász természetjáró szakosztálya. Az úgynevezett Holdvilág-túra útvonal: Agoston-tér—Tettyelromok—Dömörkapu—Mecsek-kői kőrsétány—Tubes—Fehérkút. Indulás szeptember 7-én 19.30 órakor a komlói Kossuth térről. Erkezés 8-án a koradéltunai órákban. A távolság kb. 12 km. Szállás a fehérekúti kempingben. Túravezető: Notheisz M.

4 órakor kezdődik a kökönyösi pályán.

Az NB I. B. 23. fordulójára érdekes eredményeket ígér: Komló-Budafok, MAVAG-Bányász, Kecskeméti-Várpalota, Győr-Szolnok, Ozd-Bp. Előre, BVSC-Spartacus, Szállitók-Oroszlány, Eger-Nagyvárad, Miskolc-Nyíregyháza.

Az NB II. állása:

1. Dorog	18	11	5	2	40:12	27
2. ZTE	18	9	6	3	37:17	24
3. MÁV DAC	18	11	2	5	35:25	24
4. Pécsi Ercb.	18	9	3	4	33:18	23
5. Pápa	18	8	5	6	18:13	21
6. Tánács	18	7	6	5	23:19	20
7. Siófok	18	7	5	6	26:30	19
8. M.-Szászvár	18	6	6	6	26:29	18
9. Sz. Csepel	18	6	5	7	28:28	17
10. Nagy-B. B.	18	7	3	8	25:29	17
11. Veszprém	19	5	6	8	25:28	16
12. PVSZK	18	8	—	10	23:28	16
13. Kap. Kin.	18	5	5	8	20:24	15
14. Moson	18	5	4	9	18:37	14
15. NVTE	18	2	6	10	14:34	10
16. Z. Dózsa	18	3	3	12	25:43	9

Fontos mérkőzést nyert meg a Máza-Szászvári Bányász.

A Kaposvári Kinizsi vendégszerelpe Szászváron. A küzdelmes viadalt, két pont sorsa a 67. percben dönt el a hazaiak javára, amikor egy szögletűrágás során Szászvári lövése a védőkról Herbel elé került, aki biztosan lőtt a hálóba. A hajrában továbbra is a Bányász maradt fölényben, de az 1:0-as eredmény nem változott. Csapatunkból Süveges, Róth, Nagy I., és Lahó játszott kiemelkedően.

Beszámoló a megyei I. oszt. mérkőzésekről

Orbán Lajos (Nagyvárad): — Szedres közszégyen vendégszerelpeitünk és csapatunk az első helyeztet méltó játékkal mutattak ki magukat. Ennek ellenére azt mondhatom, szerencsés körülmények között győztünk 1:0 arányban. Farkas góljával. Kitént: Farkas, Teleki, Pataki.

Következik a paksi rangadó —

vasárnap délután fél 4-kor Nagyváradon.

Keszler Máttyás (Pécsszabolcs): — Gyenge húsz perc után feljuttat a csapat és könnyedén győzött 5:1-re. Az ellenfél Beremend csapata volt. Góllövők: Sáfány (2), Zsember, Győrfi és Fűzes. Jók: Róza, Perényi, Jung és Hauck. A Pécsszabolcs megtartotta 4. helyét. A hét végén: Pécsi Vasas—Pécsszabolcs.

Hrubi József (Vasas II): Mézőnyben jó játék. Kapu előtt tehetetlenség. Egyetlen gólunkat Virágh szerezte a Szikrával szemben. Az ifjúsági bajnokságban 2. helyeztet csapatunkról csak annyit, hogy ezúttal is győzött, 4:2 arányban. Vasárnap 4 órakor Vasason a Porcelán együttese lesz az ellenfél.

A Vasas I. Bányász a bányásznapon 3:2 arányban győzött a Pécsi Kesztyűgyár ellen.

(Vizhányó)

Asztalitenisz

Vasason a 100 éves ünnepség alkalmával asztalitenisz versenyre került sor. A résztvevő 80 sportoló DC-rendszerben mérte össze tudását, csapat és egyéni versenyen. A jubileumi ünnepséghoz méltó volt a bemutatás. Az értékes díjakért nagyszerű párharcot vívtak a jól felkészült versenyzők.

Csapatban a Keller-Ragoncsa összetételű Pécsi Bányász bizonyult a legjobbnak, elnyerte a díszes vándorserleget. Egyéniben Galambos a második, Ragoncsa a harmadik helyeztet szerezte meg a Pécsi Bányász részéről.

Az asztalitenisz őszi bajnoksága vasárnap kezdődik. A listavezető Pécsi Bányász a Pécsi Volán ellen játszik, míg a Komlói Bányász Mohácson próbál szerencsét. A Papp József vezette Pécsi Bányász asztalitenisz bajnokaspiránsként indulnak az új idényben. A csapat öt ponttal vezet a Komló ellen. A Bányász 13 mérkőzésből 22 pontot szerzett, s ezzel a tarja vezető helyét. A komlóiak 17 ponttal (12 mérkőzés) állnak a második helyen, míg a harmadik a Pécsi Építők, amely 10 alkalommal szerepelt. (16 pont)

A megyei ifjúsági csapatbajnokságban is a Pécsi Bányász fordult az első helyen az őszi idény megkezdése előtt. Emeltesre méltó, hogy a Pécs városi bajnokságban is a Bányász áll az élen a II. csapatával.

A megyei bajnoksághoz az év végén két együttes kerül az NB III-ba, az I-II. helyeztet.

Kézilabdázóink továbbra is az élmezőnyben

AZ NB I. ÁLLÁSA (férfi)

1. Bp. Honvéd	17	14	1	2	354:277	29
2. Pécsi B.	17	12	1	4	332:292	25
3. U. Dózsa	18	10	3	5	310:286	23
4. Elektromos	18	8	5	5	348:297	21
5. Bp. V. Met.	17	9	2	6	308:264	20
6. Győri ETO	18	8	2	8	384:403	18
7. Bp. Spart.	18	6	5	7	300:317	17
8. Győri Text.	17	7	1	9	279:256	15
9. Vasas	18	7	1	10	306:326	15
10. TFSE	16	4	5	7	315:310	13
11. Csepel	18	6	1	11	354:389	13
12. Pécsi Dózsa	17	6	1	10	307:347	13
13. Ozdi Koh.	17	5	2	10	320:355	13
14. Csömör	18	4	2	12	281:376	10

A férfi kézilabda NB I-ben a múlt hét végén kettős fordulóra került sor. Szombaton a Csepel vendégszerelpe, s a Bányász imponáló játékkal nagyarányú, 27:18-as győzelmet aratott. Góldobók: Sudár (13), Arvai (6), Hortobágyi (5), Francia (3), Weber, Kiss, Balogh. A bányásznapon a Bp. Vörös Meteor mutatkozott be Ujhegyen. Ez a találkozó is hazai győzelmet hozott. (19:13).

Az élmezőnybe tartozó fővárosi garda már jóval nehezebb ellenfélnek bizonyult, de együttesünk ekkor is magabiztosan küzdött és megérdemelten győzött.

Góldobók: Sudár, Arvai (6-6), Hortobágyi (4), Weber (2) és Francia.

Férfi kézilabdázóink az értékes kettős győzelmmel megérdemelték pozíciójukat a legjobb csapatok között.

Ehhez a kitünő teljesítményhez csak gratulálni tudunk! A kézilabdaport kedvelők azt várják, hogy együttesünk szeptember 8-án a rivális Ujpest ellen is helytáll a fővárosban. Ezt követően, szeptember 10-én, kedden az újhelyi pályán láthatjuk ismét a Bányászt, az elmaradt Ozd elleni mérkőzésre kerül sor délután 6 óráig kezdettel.

AZ NB I. NŐI ÉLMEZŐNYE:

1. FTC	14	14	—	1	156:90	28
2. Veszpr. V.	15	13	1	1	161:100	27
3. Pécsi B.	15	9	3	3	173:132	21
4. Ozdi Koh.	15	10	1	4	144:113	21
5. Győri Text.	15	7	3	5	132:115	17
6. Vasas	15	3	1	6	136:125	17
7. Bp. Spart.	15	7	2	6	153:139	16
8. Csepel	15	6	—	9	128:140	12
9. TFSE	15	5	1	9	118:139	11
10. B.-csabai K.	15	5	—	10	122:181	10
11. Postás	15	4	1	10	131:153	9
12. BGSC	15	4	1	10	102:122	9
13. Győri ETO	15	4	—	11	95:131	8
14. Bp. V. Met.	15	2	—	13	88:165	4

A Pécsi Bányász női csapata Budapeston a Játékosnokban a BGSC ellen vette fel a küzdelmet. A kiesés ellen harcoló fővárosiak nagy becsvágyval küzdöttek és 9:3 arányú döntelen alakult ki.

A krónikához tartozik hogy a Bányász mérsekkeltbe formában játszott, de még így is csak a játékvédő segédletével vesztették el az egyik pontot. Góldobók: Hetényi (3) Farkas, Fiszter (2-2), Schmidtné, Köllár. A hét végén a Bányász lányok kettős fordulóban a Postás és az FTC csapatával mérkőznek.

A Komlói Bányász NB II-es férfi kézilabdázói — a bányásznaphoz méltóan — kitünő teljesítményt nyújtottak és 22:8 arányú győzelmet arattak a második helyeztet Székesfehérvári MAV ellen.

A legközelebbi fordulóban a Szombathelyi együttese fogadja a komlóiakat.

Széchenyi-akna sikere

Negyedik alkalommal nyerte meg az Alkotmány Kupát Széchenyi-akna kispályás labdarúgócsapata. Az idén Kaposvárt fogadta a résztvevő együtteseket, s együttesünk 12 csapat közül bizonyult a legjobbnak.

A verseny első szakaszában kieséssel rendszerben folyt a verseny, ahol a Vilmos Üzem mindjárt alul maradt. A Széchenyi-aknakal viszont minden akadályt hódítottak, 24:3-as gólaránytalán 4 mérkőzésen 8 pontot szerevez hódították el az elsőseget és a velejáró kupát.

A döntőt a Kaposvári Tanácsai Építők ellen vívta csapatunk és itt 10:1-re győzött. Üzemünk színeiben a következők szerepeltek: Róza, Sárközi, Baczur, Pintér, Kása, Gyurkó, Hajek, Varga, Kresz.

MECSEKI BANYÁSZ

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs I., Komjath Aladár utca 5. Felelős szerkesztő: 52-90; 92-es mellékállomás, vállalati telefonon: 11-85-68. A szerkesztőség üzemi telefonszáma 11-41 és 11-65. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Braun Károly. Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-32, 15-33, 21-60, 60-11. Nyomja a PECSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső, TERJESZTI A MAGYAR POSTA. Elfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozóinak részére az üzemi bérszámfejtőjénél. Nyugdíjasok és intézmények részére a Pécs, Dérnyé utca 9 szám alatt Illés Jánosnál, telefonja 22-28, 26-69, (21-26-os mellékállomás.) Elfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak fél évre 10,— Ft, egész évre 20,— Ft.

Index: 25.817.

HOL művelődünk?
SZÓRAKOZZUNK?

Moziműsor

Park (Pécs): 5—11-ig: A nő hétszer. Amerikai film. Csak 16 éven felülieknek. Előadások kezdete: 4, 6 és 8 órakor.

Kossuth (Pécs): Délelőtt: 5—6-ig: A főnök inkognitóban 7-én: A cigány. 8—9-ig: A nő hétszer. 10-én: Szent Péter esernyője. 11-én: Lány három tevével. Előadások kezdete: 10 és 12 órakor. Délután: 5—8-ig: A főnök inkognitóban. Francia film. 9—11-ig: Szent Péter esernyője. Magyar film. Előadások kezdete: fél 3 és fél 5 órakor. Este: 5—8-ig: A cigány. Szovjet film. 9—11-ig: Lány három tevével. Cseh film. Csak 16 éven felülieknek. Előadások kezdete: fél 7 és fél 9 órakor. ART KINO: 9-én: Szakadék.

Petőfi (Pécs): 5—11-ig: A nő hétszer. Amerikai film. Matiné 8-án: Egy amerikai feleség. Előadások kezdete: fél 5, fél 7 és fél 9 órakor. Józserencsét (Pécsszabolcs): 5—6-ig: A hamis Izabella. Magyar film. 7—8-ig: Reggel. Jugoszláv film. 9—10-ig: Háború és béke I. II. Szovjet film. Előadások kezdete: hétköznap 5 és 7, vasárnap 3, 5 és 7 órakor. Matiné 8-án: Az aranycsempész.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): 7—8-ig: A gyilkos nyomot hagy. Lengyel film. 9—10-ig: Viva, Maria! Francia film. Csak 16 éven felülieknek. Előadások kezdete: hétköznap 6 vasárnap 4 és 6 órakor.

Meszes: 6, 8: Az eltávozott nap: Magyar film. 10—11-ig: Barátnóm Sybille. NDK film. Előadások kezdete: hétköznap 8, vasárnap 6 és 8 órakor.

Mánfa: 4-én: Melyik úton járjak? Amerikai film. 7—8-ig: Vörös rózsák Anglikának. Olasz film. 11-én: Nyári szerelem. NDK film. Előadások kezdete: 8 órakor.

Mecseknádasd: 7—8-ig: A magányos villa titka. Angol film. 11-én: A szüzek elrablása. Román film. Előadások kezdete: 8 órakor.

A televízió műsora

Szeptember 3., kedd

8.05: Iskola-tv. Orosz nyelv (ált. isk. 6. oszt.). 9.55: Fizika (ált. isk. 6. oszt.). 13.10: Orosz nyelv (ism.). 17.58: Hírek. 18.05: Reklámműsor. 18.15: Vidám műsor iskolásoknak. 18.40: Egyedülálló föld. Szovjet kisfilm. 18.55: Dán dokumentumfilm. 19.25: Esti mese. 19.35: Utazás Gourmandiában. Francia rövid játékfilm. 20.00: Tv-híradó. 20.20: 1967 — Az a hosszú, forró nyár. Holland dok-film. 21.10: A Grúz Enek és Tánc együttes műsorából. 21.50: Teleimex. 22.20: Tv-híradó — 2.

Szeptember 4., szerda

17.58: Hírek. 18.05: Hirdetőkör. 18.15: Riportműsor. 18.35: A világ térképe előtt... 18.45: Diavetület. 19.20: Esti mese. 19.35: Dr. Dimény Imre miniszter válasza aktuális mezőgazdasági kérdésekre. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Angyal kalandjai. 21.10: Enekóra. Vidám kisopera. 21.40: Olimpia előtt... I. 22.20: Tv-híradó — 2.

Szeptember 5., csütörtök

9.00: Iskola-tv. Környezetismeret (ált. isk. I. oszt.). 14.00: Környezetismeret. 17.58: Hírek. 18.05: Kuckó. 18.25: Dok-film dr. Sik Endréről. 19.00: Esti mese. 19.10: Ebédszünet. Riportműsor. 19.40: Parabola. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Kira Georgievna. Tv-játék (14 éven felül). 21.15: Olimpia előtt... II. — 21.55: Tv-híradó — 2.

Szeptember 6., péntek

8.05: Iskola-tv. Elővilág (ált. isk. 5. oszt.). 8.30: Orosz nyelv (középsz. III-IV. oszt.). 11.55: Francia nyelv (középsz. III-IV. oszt.). 13.10: Elővilág (ism.). 17.25: Pedagógusok fóruma. 17.58: Hírek. 18.05: Reklámműsor. 18.10: Malican papa és fia. Francia filmsorozat. 2. Elvetésely. 18.35: Nótaszó. 18.55: Ember és gép. I. 19.25: Esti mese. 19.35: Portréfilm Tersánszky Józsi Jenőről. 20.00: Tv-híradó. 20.20: A

5, vasárnap 4 és 6 órakor. Puskin (Vasas I.): 6, 8: Lásátok feleim. Magyar film. 10—11-ig: Nem várak holnapig. Magyar film. Előadások kezdete: 6 órakor.

Május 1. (Vasas II.) 5—6-ig: Egy férfi és egy nő. Francia film. 7—8-ig: Az ellopott lég-hajó. Cseh film. 9—10-ig: Csapda. Angol film. Előadások kezdete: hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 órakor.

Május 1. (Komló): 5—6-ig: Granada addió! Olasz film. 9—11-ig: A

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁK DOLGOZÓINAK HETILAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

1968. SZEPT. 10., KEDD

Ülést tartott a párt-vb.

A Mecseki Szénbányák pártbizottságának végrehajtó bizottsága szeptember 5-én, csütörtökön ülést tartott. A napirend során megtárgyalták a vállalat műszaki fejlesztésének, beruházásának helyzetéről, valamint a távlati fejlesztési tervről szóló jelentést, amelyet Pozsgay Károly igazgatóhelyettes terjesztett a végrehajtó bizottság elé. A napirenddel kapcsolatban a végrehajtó bizottság számos javaslatot tett.

A jelentés részletes ismertetésére a közeljövőben visszatérünk.

MEGJELENT

Timár Mátyás a „Gazdasági fejlődés és irányítási módszerek Magyarországon” című könyve a Közgazdasági és Jogi Könyvesboltnál. A könyv első két fejezete elemzi az elmúlt évtized év fontosabb gazdaságpolitikai intézkedéseit és hatásait. Bemutatja ezt követően az országunk jelenlegi gazdasági helyzetét a nagyvilágban és a szocialista táboron belül. Részletesen ismerteti a gazdaságirányítási reform előzményeit és azokat a körülményeket, amelyek a reform megvalósításával kapcsolatosan fennállnak. Az utolsó fejezet gazdaságfejlesztésünk és beruházási politikánk koncepcióiról tartalmaz fejtegetést.

Párttitkárok továbbképzése

Háromnapos továbbképzésen vesznek részt a Mecseki Szénbányák üzemének párttitkárai. A továbbképzés helye a vállalat beltelepi üdülője. A napirend során több előadást hallgatnak az időszerű bel- és külpolitikai kérdésekről, a vezetőségválasztással kapcsolatos feladatokról és az üzemet érintő legfontosabb gazdasági kérdésekről.

Megnyílt a Budapesti Őszi Vásár

Pénteken reggel a BNV területén megnyílt az első Budapesti Őszi Vásár. Mint azt a rendező szervek már az előkészítési időszakban hangsúlyozták: a vásár célja a belvárosi piac igényeinek jobb megismerése, a magyar ipar és kereskedelem nagy rendezvénye. A pavilonokban olyan áruk kaptak helyet, amelyeket máris gyártanak s amelyekből bármekkora tétel megrendelhető. A 31 ezer négyzetméteren kiállított több mint 500 vállalat, köztük a Mecseki Szénbányák, kiállítása hűen tükrözi, merre tart, hol állunk.

TERMELÉSI JELENTÉS

Szeptember első hetében változatlanul gyengébb eredményről számolhatunk be. A mennyiségi mutatót figyelembe véve vállalatunk 92,8 százalékos értéket ért el 6-ig bezárólag.

A mennyiség szerinti:

1. Vasas	106,0%	21 465 tonna többlet
2. Szabolcs	105,9%	28 404 tonna többlet
3. Kossuth	101,2%	9 243 tonna többlet
4. Szászvár	102,6%	2 250 tonna többlet
5. Pécsbánya	99,6%	1 363 tonna adósság
6. Béta	97,9%	7 553 tonna adósság
7. Zobák Tanbánya	85,3%	59 048 tonna adósság
	102,2%	361 tonna többlet

Zobák-akna a módosított tervét szeptember első hetében 100,7 százalékra teljesítette. Ez idő szerint a zobákiai 195 vagon/nap tervvel dolgoznak.

A brikett üzemek összességében 100,4 százalékra állnak az éves terv végrehajtása vonatkozásában. A többlet 1205 tonna. Hidas termelése jobb, 101,2%-ot ért el. Nagymányok 99,8%-ot ért el.

Az éves tervet göngyöltve — időarányosan — 99,8 százalékra teljesítettük. Ez azt jelenti, hogy a vállalat adóssága 6241 tonna.

A minőségi mutató alapján (augusztusban):

1. Zobák-akna	88,33%
2. Tanbánya	95,44%
3. Szászvár	98,53%
4. Vasasbánya	99,72%
5. Kossuthbánya	102,22%
6. Pécsbánya	103,06%
7. Szabolcsbánya	103,50%
8. Béta-akna	103,94%

Napirenden:

a házközelőség munkája

Pécs város I. kerületi tanácsának végrehajtó bizottsága 1968. szeptember 10-én, kedden, ma délelőtt 9 órakor ülést tart. A napirend során beszámoló hangzik el a végrehajtó bizottság két ülése között hozott döntésekről, utasításokról, és a végrehajtó bizottság lejárt határidejű határozatainak végrehajtásáról.

Második napirendként dr. Szlovák Tibor, a gyámügyi tevékenység értékelését terjeszti a végrehajtó bizottság elé. Harmadik napirendi pontként a Pécsi Ingatlankezelő Vállalat I. kerületi, valamint a Mecseki Szénbányák házközelőségének munkája kerül megvitatásra.

Az előterjesztést, amelyben a házközelőség munkáját értékeli Harka János építési üzemvezető terjeszti a végrehajtó bizottság elé.

Jelenleg a Mecseki Szénbányák kezelésében az I. kerületben 564 lakóépület és 2866 lakás tartozik.

Mint a jelentés leszögezi az 1952 előtt épült lakóépületeket, kevés kivétellel, 1950 óta folyamatosan részlegesen felújították. A lakóépületek között vannak olyanok, amelyek főleg építési anyagukat illetően, elavultak és rossz állapotban levők, és vannak olyanok, amelyek aláművelés miatt kerülnek rossz állapotba. Ezeket az épületeket már túlzott mértékű költségigényeik miatt nem újítják fel, csak a legszükségesebb karbantartási munkákat végzik el rajta. A kimutatás szerint, a legtöbb felújítást 1964-ben végezte a vállalat.

Jelenleg teljes felújításra szorul 677 lakás, azaz 250 épület. 1966 óta a lakótelepi felújítások költsége a szén önköltségét terheli. Az 1966 óta felújított 210 darab lakás esetében lakásonként átlag 70 ezer forint költséget használ fel az építési üzem.

1968-ban 933 karbantartási igénybejelentés történt az építési üzemnél, ebből 711 igény elintézését nyert, 33 esetben az

igényelt munka a bérlőre tartozott (ez az igények 3,5 százaléka), 179 bejelentést a tárgyi évben pedig kapacitáshiány miatt nem tudtak kielégíteni. Jelenleg 62 házfelügyelő foglalkoztatnak és összesen 101 lépcsőházat tartanak nyitva.

Tenyésztői értekezletet, kisállat-kiállítást rendeztek a komlói fogyasztási szövetkezetnél

Háromnapos programot bonyolított le a múlt hét végén a komlói fogyasztási és értékesítő szövetkezet.

Az első esemény a pénteki tenyésztői értekezlet volt a Május 1. Művelődési Házban,

ahol a szakcsoportok képviselőin kívül megjelentek a város vezetői, köztük Neubauer József, a pártbizottság titkára, Gallusz József, a tanács vb-elnöke is. A tanácskozás munkájában részt vett dr. Csikváry László, a nyúltenyésztők országos szövetségének elnöke, Gárdos Ferenc, a szövetkezetek termékekértékesítő központjának osztályvezetője, Lukács József, a MESZÖV főosztályvezetője, Balázs János osztályvezető, Szikora András, a baromfi tenyésztők szaklapjának szerkesztője is.

Pláviics József, a helyi szövetkezet igazgatójának elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd

dr. Csikváry László, Gárdos Ferenc, Balázs János szakmai értékelő előadást tartottak.

Másnap a kisállattenyésztési kiállítás megnyitására került sor. A Komlói Víz- és Csatornaművek Vállalata a strand területét bocsátotta erre a célra. A vállalat önzetlen segítségével abban is kifejezésre jutott, hogy a Helyiiparral együtt díjat is ajánlott fel a legjobb tenyésztők jutalmazására.

A „Fáklya” főszerkesztője a Mecseki Szénbányáknál

A baráti beszélgetés résztvevőinek egy csoportja.

Az idén lépett XII. évfolyamába a Szovjet Híradó, vagy újabb nevén a „Fáklya” című lap, amely a Szovjet-Magyar Baráti Társaság hivatalos sajtóorgánuma. Ebből az alkalomból a múlt héten — a Mecseki Szénbányák vendégeként — Pécsre látogatott Alekszej Korzin, az APN magyarországi irodájának vezetője, a lap felelős szerkesztője és Jugov Nikolajevics, a Novosztyi Sajtóügynökség munkatársa, a lap helyettes szerkesztője. A kedves vendégeket Pécsen Monoszlai Istvánné, a Magyar-Szovjet Baráti Társaság Mecseki Szénbányák bizottságának vezetője, valamint Dombi Tibor és Selymes Péter vezetőségi tagok fogadták.

A délelőtti folyamán a szovjet elvtársak megtekintették a város nevezetességeit, majd délután Komlóra mentek, ahol a bányászok MSZBT vezetőivel és párttitkáraival találkoztak. A Juhász Gyula munkásklubban rendezett eszmecsere során főleg arról volt szó, hogy milyennek értékeli a bányászok a lapot, miről olvasnának szívesen, milyen elképzeléseik, ötleteik vannak a színvonal további növelésére.

A beszélgetés résztvevői megegyeztek abban, hogy a lap egyre jobban betölti hivatását, mind jobban szolgálja

a két nép barátságát, egymás megismerését. Nagyrészt ennek tulajdonítható, hogy például egyedül Zobák-aknán több mint 700 előfizetője van. Vannak szocialista brigádok,

Szovjet köztársaság életét, munkáját. Szívesen olvasna azokról a népekről is, amelyekkel a honfoglalás előtt a magyarságnak kapcsolata volt. Szovjet régészek megállapították, hogy az ősmagyarok már jóval a honfoglalás előtt, a 600-as években jártak a Kárpát-medencében. Erdemes lenne ezekről a kutatásokról részletesebben írni. Baricz Zoltán, Nagy Béla, Király Ernő, Vladár Ferenc mind egy-egy téma feldolgozását javasolta a szerkesztő bizottságnak. Főleg több külpolitikai kommentárt, technikai érdekességet kértek.

„Önök nagyon jó elvtársak és nagyon jó barátok...” — mondta búcsúzóul Alekszej Korzin. Mellette, baloldalt Jugov Nikolajevics egy szocialista brigádnaplóba jegyzi be a nevét.

amelyeknek minden tagja járhatja a „Fáklyát”.

Dr. Timaffy István — Kossuth-bánya képviselője — javasolta, hogy a lap rendszeresen mutassa be egy-egy

— A kiállítási tenyészanyag az országos szintet is megütötte, sőt egy-két egyed ezt is felülmúlta. A kitűnő összeállítás a fejlődést is szolgálta, hiszen a bemutatott egyben tapasztalatsere volt. Segítette ezt az Állami Oltóanyagtermelő Intézet és a vakcina előállító intézet, amelyek nagynevű szakelőadókat küldtek a kiállítás színhelyére.

A legkiválóbb tenyésztők részére 30 díjat, oklevelet, tárgyjuttalmat adott át Lukács József főosztályvezető.

Tenyésztői nagydíjjal jutalmazták Surányi Lászlót (Komlói) és Bérczes Györgyöt (Szászvár), továbbá a vendégeket meghívott Menyhárt Aurélt (Pécs). A két tiszteletdíj Kiss Jánosnak (Szászvár) és Menyhárt Aurélnak jutott. Ezen kívül tizenegy I., két II., és egy III. díjat adtak ki. Földes Jenő, a szövetkezet méhésztársaság vezetője és a vállalatunk dolgozója — termelői nagydíjat kapott. A szakcsoport egyébként tavaly 150 mázsa mézet adott át a kereskedelemnek. Ebből a legtöbbet éppen Földes Jenő adta, 15 mázsa mézzel áll az első helyen.

— Sokan kértek tőlünk külpolitikai tájékoztatót — mondotta. — Sajnos, egy kéthetenként megjelenő lap a gyorsan pergő eseményekre nem képes úgy reagálni, mint egy napilap. Ennek ellenére nincs akadály az ilyen jellegű irások közzlésének, de csak olyan témákról lehet szó, amelyek — legalábbis viszonylag — időtállóak.

A beszélgetés során sok szó esett a két nép kapcsolatáról, a kölcsönös látogatásokról. A beszélgetés végén Korzin elvtárs a következőket mondotta: — Szeretném jobban megismerni az Önök szép városát, szeretném megtekinteni a föld alatti munkahelyeket. Azt hiszem, rövidesen ismét igénybe veszem vendégszeretetüket. Addig is további jó munkát, magánéletükhöz sok boldogságot kívánok!

Császár Zoltán

Napirenden: — bér alap- és bérszínvonal-gazdálkodás — az üzemi demokrácia helyzete és feladatai

A Mecseki Szénbányák Szakszervezeti Bizottsága szeptember 6-án, reggel 9 órai kezdettel ülést tartott. A résztvevőket Czéder János köszöntötte, majd az első napirend során Ebert János osztályvezető adott tájékoztatást a Mecseki Szénbányák 1968. I–VII. havi bér alap- és bérszínvonal-gazdálkodásáról, valamint a II. félévi bérpolitikai intézkedésekről. Megállapította, hogy a gazdaságirányítás új rendszerében az anyagi ösztönzők megfelelő módon való alkalmazása több vonatkozásban eltér az előző évek során követett gyakorlattól. Ez a változás a vállalat 1968. évi tervszerű bérpolitikájában is lemerhető. A részletes tájékoztató befejezése képpen megállapítást nyert, hogy

az év eleji óvatos bérpolitikát, már a második negyedévtől kezdődően erőteljes fejlődés követte. Különösen lemerhető a fejlődési ütem a bérszínvonal, növekedésében július hónapban és várhatóan már ez érvényesül a gazdasági év hátralévő időszakában is.

Második napirendként Kiskuti Ádám a Mecseki Szénbányáknál érvényesülő üzemi demokrácia helyzetéről és a további feladatokról tájékoztatta a szakszervezeti bizottságot a Közgazdasági Bizottság előterjesztése alapján. Megállapította, hogy a vállalat területén működő szakszervezeti szervek munkájának további javítására, vezető- és irányító munkájának erősítésére került sor az új gazdasági mechanizmus bevezetésének előkészítésével egyidejűleg. A szakszervezeti munka javításával a dolgozók társadalmi aktivitásának, kezdeményező-készségének jobb kihasználására törekedtek. Ehhez a munkához nyújtottak jelentős segítséget a pártszervezetek vállalati és üzemi szinten

egyaránt. Leszögezte a tájékoztató, hogy javult a KISZ-szervezetek és a gazdasági vezetés kapcsolata, együttműködése.

Az üzemi demokrácia állandó erősítése a politikai, gazdasági és társadalmi szervek segítségével főleg a szakszervezeti bizottságok útján történik. Ez a szervezeti erő alkalmas a nagyobb gazdasági feladatok megoldásához a kedvező üzemi légkör kialakításához, a politikai aktivitáshoz.

A vállalat területén sokféle fóruma van az üzemi demokráciának, ennek egyik megnyilvánulási formája a szakszervezeti taggyűlés. Ezt minden negyedévben tartanak, előre meghatározott napirenddel. Az esetek többségében az üzemi sajátosságok figyelembevételével a vállalati szb. is meghatároz napirendet a taggyűlésekre. Így az elmúlt év harmadik negyedévében kerültek megvitatásra például a kollektív szerződés tervezetei, ez év első negyedében pedig az üzem munkavédelmi- és balesetelhárítási tevékenysége. Általában elmondható, hogy igen gondos előkészületi munkával szervezik meg taggyűléseiket az üzemek. A mozgósítás a bizalmi csoportokon keresztül történik, ahol a már nem kevés bizalmi a csoport tagjainak véleményét tolmácsolja a taggyűléseken.

Erőteljes javulás van — állapítja meg a jelentés — a szakszervezeti csoportok tevékenységében is. Az új gazdaságirányítási rendszer bevezetésével egy sor új rendelkezés, határozat jelent meg amely szélesebbkörű ismereteket és erőfeszítéseket igényelt. Ilyen volt például a kollektív szerződés, a munkavédelmi szabályzat, a bérszabályzat

stb., amelyben nagy szerep jutott a bizalmiaknak. A gyakorolt beleszólási és vélemény nyilvánítási jog mellett egyre inkább világossá válik a dolgozók kötelezettsége is. Az üzemi és társadalmi kötelezettség iránti felelősségért legjobban példája, hogy üzemi rendezvényeken, szocialista brigád megbeszéléseken többszázán fejtik ki nézeteiket, javaslataikat. Bizonyítja ezt az is, hogy egyre kevesebb az egyéni értelem kérdése és gyakoribbá vált az egész üzemet, annak kollektíváját érintő és foglalkoztató kérdések felvetése.

A tájékoztató értékelte a szocialista brigádmozgalmat, amely jelentős erőt képvisel. A jelenleg 10 590 főt magában foglaló brigádmozgalom mind eredményesebben működik közre a gazdasági és politikai célkitűzések megvalósításáért, az üzemi demokrácia szélesítéséért.

A szocialista brigádok példájára, a címert nem küzdő kollektívákban is javult a munka- és technológiai fegyverlem. A tennivalók közt említi a jelentés, hogy a taggyűlések és rendezvények látogatottsága egyre nő, de egyik-másik üzemben még eléggé periodikus, például Szabolcson, Pécsbányán, Villamos Üzemnél és az utóbbi időben Bétán. Ezeknél az üzemeknél főleg a szervezést kell mint hiányosságot felvetni, bár — főleg az első két helyen, — aktívák sokasága lelhető meg.

Gyakran hangzik el az üzemi szervek részéről kritika a napirend rossz megválasztása miatt. Ez előfordult, a főhiba azonban az előadók felkészültség hiánya és nem utolsósorban a minden réteget érintő szervezési tevékenység hiányának tudható be. Ezen változtatni kell. Már évek óta jó eredményeket ért el látogatottság vonatkozásában az

Északi Üzemek és Karbantartó üzem kollektívája, az előbbinél az átlag 77, a másodiknál 93 százalékos látogatottságról adhatnak számot.

Az elért eredmények főleg a javuló vezető-irányító munkának a kollektív vezetés alkalmazásának köszönhető. Sok javítanivaló van a jövőben a körlet, műhely és a szakszervezeti bizottságok tevékenységében. A hiányosságok kijavítására a következő javaslatot fogadta el a szakszervezeti bizottság:

— A vállalat üzemében működő szakszervezeti szervek tartsák szem előtt az üzemi demokrácia kettős tartalmának a jog és a köteletség egységének megteremtését és együttes érvényre juttatását.

— Az üzemi demokrácia továbbfejlesztésének feltételei és a lehetőségek megvizsgálása után tegyék meg a szükséges intézkedéseket, hogy az üzemekben megrendező összejövetelek, értekezletek, tanácskozások a követelményeknek megfelelően kerüljenek megtartásra, kihasználva az új munkarend adta lehetőségeit.

— Üzemi szervek támaszkodjanak továbbra is a párt és a KISZ-szervezetek aktív hálózatának segítségére a mozgósító munkában. Előre tájékoztassák a bizalmiakat a tárgyalásra kerülő napirendekről. Egy-egy csoport, kollektíva által felvetett kérdésekre megfelelő időben és módon kapjanak választ a bizalmiakon keresztül. Tegyék elevevebbé a bizalmi értekezleteket!

— Fordítsanak nagyobb gondot a szakszervezeti bizottságok vezető testület két ülése között, a rezortok tervszerű működésére, és tartsanak kapcsolatot a bizalmi csoportokkal.

A napirendeket és a javaslatot a szakszervezeti bizottság egyhangúlag elfogadta. Cs. M.

Pályázati felhívás!

A SZOT Elnöksége és a KISZ Központi Bizottság Intéző Bizottsága a Kommunisták Magyarországi Pártja és a KISZ megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére pályázatot hirdet az iparban, építőiparban, a kereskedelemében, a közlekedésben és a mezőgazdaságban dolgozó fiatal mérnökök, közgazdászok és technikusok részére.

Az országos pályázat célja, hogy a fiatal műszakiak és közgazdászok sajátos formában is részt vehessenek a jubileumi évforduló tiszteletére kibontakozó szocialista munkaverseny-mozgalomban.

A pályamunkák — a műszaki fejlesztéssel, az automatizálással, a minőség javításával, a munka- és üzemszervezéssel, a helyi tartalékok feltárásával, a balesetmentes és egészséges, ártalmatlan munkafeltételek megteremtésével, a vállalati feladatok gazdaságos megoldásával — a dolgozók érdekeit szolgálják. A pályázat lehetőséget biztosít a képesség, szakmai felkészültség bizonyítására.

A PÁLYAZAT FELTÉTELEI

A pályázatokat a szakdolgozatokkal lehet részt venni, amelyek a Szaktanács Elnöksége és a KISZ Központi Bizottság Intéző Bizottsága által meghirdetett „Kiváló Ifjú Mérnök, Közgazdász és Technikus” mozgalom keretében 1968-ban készültek el, és szerzői elnyerték a „kiváló” címet.

A vállalati értelemmel a legjobb pályamunkát — a értékelő javaslattal együtt — a felsőbb KISZ-bizottságokhoz kell eljuttatni — 1968. december 10-ig, — akik 1968. december 30-ig a területi értékelést elvégzik.

Területi, megyei, budapesti értékelésre csak azok a pályamunkák kerülhetnek, amelyeknek alkalmazhatóságát, gazdaságosságát a vállalat igazolja és felhasználására kötelezettséget vállal.

A szakdolgozatok országos pályázatára — 1969. január 15-ig azok a pályamunkák küldhetők be, amelyeket a Budapesti Szakszervezeti Tanács és a KISZ Budapesti Bizottsága illetve a Szakszervezetek Megyei Tanácsa és a KISZ megyei bizottságok — közös elbírálás alapján — a legjobbnak ítélik meg.

A PÁLYAZAT DÍJAI

Iparáganként:

I. díj:

emlékplakett arany fokozat, elismerő oklevél és 4000,— Ft pénzjutalom

II. díj:

emlékplakett ezüst fokozat, elismerő oklevél és 3000,— Ft pénzjutalom

III. díj:

emlékplakett bronz fokozat, elismerő oklevél és 2000,— Ft pénzjutalom

Az OFMB, az OTH és az illetékes minisztériumok a célkitűzéseiket legjobban segítő pályamunkákat különdíjakkal részesítik. Az országos helyezett pályamunkák készítői a fenti díjazáson túl, elnyerhetik a „Kiváló feltaláló és újító” cím egyes fokozatait.

Az Országos Bíró Bizottságnak a javaslatára a helyezett pályamunkák legszínvonalasabbjai — a formai követelményeknek eleget téve és egyéb doktori cselekmények elvégzése esetén — doktori értekezés alapját képezhetik.

A pályázat elbírálásáról és a díjak odaítéléséről az Országos Bíró Bizottság dönt, és 1969 tavaszán a forradalmi ifjúsági napok keretében hirdeti eredményt.

Szakszervezetek Országos Tanácsa

Elnöksége

KISZ Központi Bizottság
Intéző Bizottsága

Ütiélmények (2.)

Szófiában, a VIT fővárosában

A IX. VIT országának, Bulgáriának államhatárát július 26-án délután négy órakor léptük át. Már itt éreztük, hogy Bulgária — mint rendező és vendéglátó ország — nagyon felkészült arra, hogy a világ ifjúságának nagy seregszemléjét tartalmában és külsőségeiben egyaránt kiválóan rendezze meg. Ez az érzésünk lépésről-lépésre bizo-

tunk. Az integető, mosolygó embereken látszott, hogy bennünket: magyarokat barátaiként, testvéreiként fogadnak, s kölcsönösen tisztelnek. Igen meghatott ez a mély, igazán szívből jövő fogadtatás, vendégszeretet.

Nem kívánok Bulgáriáról, Szófiáról földrajzi, történelmi ismeretést adni, hiszen pár hónappal ezelőtt a Bányász

gépkocsikkal kanyargós szempontok, vagy lanovkákon lehet feljutni. A csúcsra jellegzetes „Panoráma” étterem üzemel, s kényelmes karosszékekből szemlélhettük a régi, s az új lakónegyedeket, hatalmas építkezéseket, füstölő gyárkéményeket, s a város közelében elterülő: Bulgária legnagyobb kohászati kombinációját.

A külföldi delegációkat, turistákat részben a VIT-városban, részben a főváros mellett levő üdülőkből, szállodákban helyezték el, itt történt a reggeli étkezetés is, míg az ebédet és vacsorát a fővárosban elhelyezkedő éttermekben szolgálták fel.

Mikor megtudtuk, hogy szállásunk a belvárostól 18 km-re fekvő Bánkjában, egy — a harkányihoz hasonló, de méreteiben nagyobb — bányász-szanatóriumban lesz, mi bányászok elégedetten kacintottunk össze. Hazai gyakorlatból jól tudtuk, hogy az csak prima lehet! Így is volt. A hatalmas parkkal övezett lakóépületekben kétágas szobák álltak rendelkezésünkre, külön hideg-meleg vizes mosdófülkékkel, rádióval, elsőrangú berendezéssel. A fürdőtelep szolgáltatásait, — a fürdéstől a masszázsig — igénybevehettük. Megvallom, éltünk is ezekkel a lehetőségekkel.

Csoportosan saját autóbusszainkkal közlekedtünk. Emellett kaptunk egy-egy igazolványt, mely jogosított bennünket a közlekedési eszközök díjtalan igénybevételére. Szabadprogram esetén eléggé könnyen tájékozódunk, hiszen mindenütt készségesen informáltak bennünket, mi hol található, hogyan lehet eljutni ide vagy oda. Egy

alkalommal mégis eltévedtünk, nem sikerült megtalálnunk a CUM-ot, a nagyáruházat. Fértak léven, természetes, hogy lányokkal elegyedtünk össze, azután meg Engel Sanyival tört orosz nyelven, meg a sajátmagunk eszperantista módján: kézzel lábbal mutogatva kérdőszókat töltek. Nem mentünk semmire addig, míg magyarul nem szólaltunk meg. Rögtön megértettük egymást, ugyanis a lányok a magyar nagykövetség munkatársainak gyerekei voltak.

Városlátogatásaink során ismerkedtünk Szófia emlékeivel, törökös fürdőivel, kereskedelmi üzletorával. Az egész város egy rengeteg park: mindenütt gyönyörű sétányok, pompázó virágok, s mindenütt rend, tisztaság. A város nyújtotta színhatást megközelítőleg sem tudnám érzékeltetni, hiszen a megélt csak fokozta a rengeteg külföldi fiatal „kavalkádja”. Nem tudom, találó-e a kifejezés: ha az ember pár órát időzött a belvárosban, találkozott a Föld majd vala-

mennyi népével. Kezdetben furcsa volt. Később kerestük az ilyen központi helyeket, melyek egyúttal a jelvénybörze helyei is voltak.

Érdekes, hogy különböző nyelvi problémáink nem voltak. Közös nyelvünk a fesztivál spontánul kialakult egyik jelszava, a „druzsbá” volt, s így értettük meg egymást a fehérburnuszos arabokkal, az egyenruhás vietnami katonával, a tarka ruhás brazil, vagy argentin kislánnyal egyaránt, olyannyira — hogy végül magyarok is druzsbával köszöntünk egymásnak.

Sikerült bejutnunk a Dimitrov-Mauzóleumba úgy, hogy a bejárat közelében várakozó egyik szovjet csoportban ismerősökkel találkoztam, kiket tavaly kalauzoltam trószütnéknél baráti találkozókra, s ők előre engedtek bennünket. Találkoztam Vollogya Okpüti Lvov megyei komzomolttikkal. Náluk voltam az év májusában, s ő ugyancsak májusban volt nálunk. Ezúton tolmácsolom üdvözlését, s utólag bányásznapra jókívánságait.

Voltunk a Szófiától mintegy száz km-re levő Rilai kolostornál, s Szófiában megtekintettük a „Szovjet Hadsereg Emlékművet, melynek találatán tíz bronzkorszori polihelyezze, a tíz csatát szívből boldizálva. Középen szovjet katoná áll fegyvert szorított mellette munkások, parasztok: a két nép harcokban edzett barátságát jelképezve. A emlékműtől a Lenin sugárúton mentünk Szófia legnagyobb és legszebb parkjába a Szabadság parkba.

Monumentális a bolgár „Partizán Emlékmű” is. Ez benyúló obeliszk, mögött medence. Ki itt jár, ebbe medencébe érmét, pénzt, jelevényt dob. Így fejezi le egyetértését az emlékmű fölé elhelyezett Hriszto Botev — a „bolgár Petőfi” — idézetével:

„Ki érted hal meg, drága szabadságért, et. az: őt gyásolja mindenki. Eg, föld, vadak, fák egymásnak

Hírét s dalnokok szava őt zenél (Következik: Szolidaritás, ke és barátság)

Klepah Ottimár

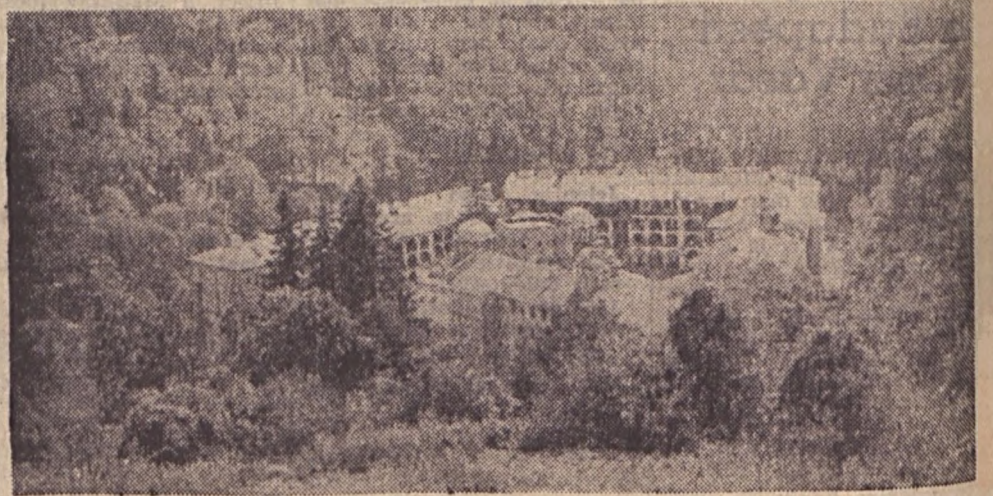
A Baranya megyei turisták szálláshelyükön a Bánkjai bányász-szanatórium előtt

nyossággá vált. A határállomáson a Dimitrovi Kommunista Ifjúsági Szövetség tagjai fogadtak bennünket virágokkal, jelvényekkel, s közösen indultunk a határtól 80 km-re fekvő fővárosba, Szófiába.

Mindenütt integető, mosolygó emberekkel, a fesztivál részvevőit köszöntő, jelszavát hirdető, s az imperializmus barbár gaztetteit elítélő transzparenszekkel találko-

zást. Iffjúság hasábjain ezt megtettük. S nem időrendileg írom le élményeimet. A megnyitóról, rendezvényekről a következő számban fogok írni.

Az ország fővárosa a Balkán-félsziget közepén, Bulgária nyugati részében fekszik, magas hegyek koszorúzza völgy ölében. Voltunk a Vitosa 2292 méter magasán lévő csúcsán, s innen gyönyörködtünk a nyolcszázézer lakosú főváros panorámájában. A csúcsra

A Rilakolostor

Béta-aknán négyhónapos ünnepi munkaverseny kezdődött!

Felajánlások az 50 éves jubileumra

Az utóbbi hónapokban összeállított termelési jelentésünk rangsorában Béta-akna az utolsók között található. Ez bizonyos fokig feltűnést kelt, hiszen az üzem éveken át a legjobbak sorában foglalt helyet. Öszintén szólva, a kíváncsiság vitt ki bennünket a tavaly Elüzem címet nyert Béta-aknára.

Az első beryomás mindenestre kedvező volt! Szorgos munkában találtuk az üzemvezetőséget, a műszaki gárdát, a körletek aknászait és a szocialista brigádokat. Négyhónapos ünnepi munkaversenyre készülnek. Az éves hagyományos verseny mellett most egy új kezdeményezés látott napvilágot: a KMP és a KIMSZ megalakulásának 50. évfordulójának méltó megünneplésére külön felajánlást tettek a munkacsapatok. Az ünnepi munkaverseny szeptember 1-től december 31-ig tart.

Ami azt illeti, a bétaiak eddig sem vallottak szégyent. Az év elején meghatározott termelési programot becsület-

tel teljesítették. A 194 vagonos szakmai tervüket 5347 tonnával túlszárnyalták augusztus végéig. Ekvözben azonban — főleg a Zobák-aknai tűz miatt — a termelési mutatószámokat felemelték, így az operatív tervvel már nem tudtak megbirkózni. Ilyen számítások alapján szerzett az üzem 7553 tonna adósságot. Ezt akarják a négy hónapban ledolgozni!

— A feladat megoldása nem könnyű, mert nincsenek olyan jó fejtecsinkek, mint tavaly vagy a korábbi időszakban — mondotta Gungl Ferenc üzemvezető. A mai viszonyok között még a 190—200 vagon termelése is megfeszített munkát igényel, nem beszélve az újabb termelési célról, amely további emelést ír elő. Ezt annál inkább szövé teszem, mert a feltárt szénvagyonnak volumene elmaradt a növekvő követelmények mellett. Persze, tudjuk, hogy a vállalat nehéz helyzetben van, ezért megpróbáljuk erőinket úgy mozgósítani, hogy a maximumot produkáljuk.

közül kétszáz kommunistát képesnek tartjuk arra, hogy magukkal ragadják az egész kollektívát s megnyerjük a csatát. Erre jó ajánlólevél a szeptember első napjaiban elért eredmény-sorozat, vagyis az a hangulat, az az elszántság, amely az utóbbi napokban kibontakozott. Még az igen mostoha geológiai viszonyok mellett is jó eredmények születtek, büszkéek lehetünk tehát arra, hogy bányászaink nemcsak fogadalmat tettek, de ennek szellemében is dolgoznak.

— A mi brigádunk 110—120 fővel tevékenykedik — vette át a szót Véhner János, a többszörösen kitüntetett 8-as fejtecsin csapat vezetője. — Szeptember 4-én rögtönzött brigádgülést tartottunk. Itt határoztuk el, hogy az eddigi vállaláson túl, termelési tervün-

ket 107 százalékra teljesítjük. Ez napi 30 tonna többletet jelent, vagyis összesen 500 tonna szenet adunk. Az egy főre jutó 7,1 tonna/műszak helyett 7,5 tonnát vállalunk. Szerencsénkre, ebben az időszakban fejtecsinünk nagyszerű adottságokkal bír, örülnénk, ha ilyen maradna az év végéig. A mindenkori norma 107 százalékra való teljesítésének azonban eleget tesszünk. Olyan lelkes gárdával rendelkezünk, akik felkészültségük, tehetségük révén alkalmasak erre. Csak néhányat említek közülük: Fábán János, Melián András, Fikó Dezső, Agócs Attila, Polyák József, Derék Ferenc, Kiss Géza, Valkóczy István, Kiss Márton, Szabó György, Firkó István, Szakáli András, Dávid Antal, Fábos Péter és a többiek.

Méltóak lesznek hírnevükhöz

Barbarics István frontmester, szakvezető vajúr a 2-es ifjúsági szocialista frontbrigád képviselőjében már kevésbé dicsekedhetett jó munkahellyel.

— A munkakedv megvan! — emelte ki —, de a körülmények nagyon rosszak. Ilyen geológiai viszonyok közepette csak 105 százalékra vállalkozhattunk. Ez a 6,4 tonna helyett 6,8-at jelent, más szóval a napi 29 vagonnal szemben 31-et adunk. A mi csapatunk is méltó akar lenni eddigi hírnevéhez, bizonyítani szeretnénk, hogy nem véletlen nyertük el a kitüntéseket, többek között nyolc alkalommal a szocialista brigád címet. Papp Lajos brigádvezetőnk nevében engedjük meg, hogy én is felsoroljam a legkitűnőbbeket: Geiger Lajos, Szili István, Kalló Tibor, Ujj József, Gyetvai Mihály, Szalai András, Frank József, Mayer György, Miklós János.

Bence János, az 1-es termelőköri vezetője különösen sokat panaszkodik a geológiai zavargások miatt. Csupán példaként említette a szintén kiemelkedően dolgozó 1-es, Schuller Kálmán vezette szocialista brigád nehézségeit. Legutóbb 120 méter hosszúságú kerülőgurított kellett egy hónapban kihajtani — a fejtecsin kísérő-vágatokon kívül —, hogy a csapat üzemelni tudjon. Bizony, amit a cikk elején Gungl elvtárs mondott, a bányászok lépten nyomon megerősítik. Arról is meggyőződünk, hogy a lelkesedés ma sem kisebb, mint más időkben volt. Esha nem lenne ilyen nehéz adottság, a bétaiak igenis az operatív tervteljesítésnél is az előva-

sok között szerepelnek. Még ilyen körülmények mellett is bizhatunk a termelési nívó felfutásában. Az üzemben ugyanis mind a hat fejtecsin csapat képes újabb kiemelkedő munkasikerre. Az említett három brigádon kívül a nyolcszoros szocialista brigád címmel kitüntetett Pfeiffer Alajos vezette 8-as, a hétszoros szocialista frontbrigád címet viselő, Baranyi András irányításával működő 7-es, és a másfél éve együtt dolgozó Flerkó József-féle, 5-ös csapat példamutató tevékenységére gondolunk még.

— Az ötös csapat az új munkarend bevezetése alkalmával bontott zászlót — mondotta Várnagy elvtárs. — Mint brigád, nem nagy múlttal rendelkezünk, de a benne tömörülő bányászok már évtizedes tapasztalattal rendelkeznek. A négyműszakos termelés idején különböző csapatokon serénykedtek, s itt, az új közösségben is jól megállják helyüket: felveszik a versenyt bármelyik régebbi brigáddal. Ezért szeretném a sajtónyilvánosság előtt is megdicsérni az elharcosokat: Bérczes Bálint, Hinpl Antal, Balázs Árpád, Czallik József, F. Szabó Imre, Fűri József, Schwarcz János, Schnetz József, Németh Boldizsár és Komári László.

A Béta-aknai ünnepi munkaverseny még egy szempontból érdemel említést. Mégpedig: a kezdeményezés felrázta az egész üzem kollektíváját és ha a magasabb termelési eredményekről van szó, akkor ebbe azt is be kell számítani, hogy a minőséget is tartják — a megtört baleseti mutató mellett.

V. I.

Figyelemre méltó műszaki fejlesztés Kossuth-bánya programjában

Előző számunkban már részletes beszámolót közöltünk Kossuth-bánya kiemelkedő munkasikeréről. Hírül adtuk, hogy augusztus utolsó hetében országos mélyművelési termelési rekordot értek el. Az említett cikkben csak érintettük, hogy vállalatunk legnagyobb üzeme, amelynek munkatársainak száma meghaladja a 3200 főt ma már szervezetszervezési tekintetben is méltó hírnevéhez. Nem túlzás: miként a tervezés tudományos igényű, ugyanígy a szervezés, a gazdaságvezetés, a politikai munka színvonala is felnőtt ehhez.

Ezt az ideai eredmények épp úgy bizonyítják, mint azok az emberek, akik a végeken: a fejtecsinben, az előkészítésben, a szállításban, a gépészetben tevékenykednek. Amikor a bányászokkal beszélgettünk, őszintén szóltak arról is, hogy a technikai—műszaki fejlődés valahogy elmaradt a nagyüzemi nivótól.

Ennek jogosságát az üzem vezetői, Weisz József üzemvezető és Brandt Béla főmérnök is elismerte. A téma érdekessége feltétlen a sajtó nyilvánosságát kívánja. Mi lesz tehát az üzem műszaki fejlesztési programjában?

Gálfi István műszaki fejlesztési főmérnök helyettese s Mühl Emil, a bányaműszaki osztály vezetője a kérdésre részletes választ adott. Elmondták, hogy Kossuth-bánya műszaki fejlesztési terve szorosan kapcsolódik a vállalat műszaki fejlesztési tervéhez. Ez azt jelenti, hogy nagy horderejű műszaki fejlesztési témák megvalósításához a vállalat teremti meg a tárgyi feltételeket. Elsősorban a gépek és berendezések beszerzésére gondoltak. Az üzem műszaki fejlesztési tervében kisebb volumenű, de nem lebecsülendő témák is szerepelnek. A teljesítés igénye nélkül és a fontossági sorrendet nélkülözve sorolhatunk fel általuk fontosnak vélt dolgokat.

Még ebben az évben mintegy 750 db könnyű fémáramot kap az üzem. Erről bővebben nem is kell említeni, mert aki bányász, az tudja, hogy az eddigi nehéz, 72—78 kg-os tákokkal dolgozni mit jelent.

A könnyű fémáramok előkészítését, valamint a zárószervezetek zárását szolgálják a közeljövőben bevezetésre kerülő hidraulikus előfeszítők, és hidraulikus ékbenyomók. Ez a fizikai munkát könnyíti meg, és a fejtecsinbiztonságát növeli. Ugyancsak hidraulikus hengerek segítségével fogják megoldani a fejtecsin kárpótlását. Ezek a hidraulikus szerkezetek gyorsabban és fizikai munka igénye nélkül oldják meg a fejtecsin szállító-

berendezések fronthomlokhoz való szorítását. A kárpótlást a jövőben, fokozatosan torlasztólemezekkel látják el, így a továbbiakban csökken a kézzel történő belapátoló szén mennyisége.

Nagy jelentőségű kísérletek kezdenek meg még ebben a hónapban: az 50—60 fok közötti telepdőlésű fejtecsin omlasztásos fűtekelése. E kísérlet a világon egyedülálló! Ismeretes, hogy a mecseki szénmedence geológiai viszonyai a maga nemében egyedülállóak, a megoldás a mi szakembereinkre vár. Az említett eljárás kidolgozásához tevékeny segítséget nyújtott a Bányászati Kutató Intézet. Az egész kísérlet az említett intézettel, valamint a vállalat kutatási osztályával szoros együttműködésben történik.

Kossuth-bányán várják azokat az angol típusú önjáró fejtecsinbiztosító szerkezeteket, amelyekkel megteremtették azt az élenjáró fejtecsin technológiát, melyek az európai rangú bányákban már újszerűen érvényesülnek.

A műszaki vezetők elmondták azt is: hogy a vállalat vezetősége úgy dönt, hogy Kossuth-bányán kell lefolytatni a kísérleteket ezekkel a korszerű fejtecsinbiztosító szerkezetekkel, akkor az eljárás szubjektív okok miatt nem fog megbukni! Ezt mutatja az is, hogy már elkészültek a tervek a területet illetően, gazdaságossági számításokat végeztek, meghatározták azt a napi fejtecsin sebességet, mely mellett a drága szerkezetek gazdaságosan működnek.

Az, hogy mennyire szívesen fogadják a kísérlet sikere, bizonyítás erre: tanulmányutakat szerveztek Barsodba hasonló fejtecsin megtekintésére.

Vizhányó

Óriás a'na Petőcön

A Bányászati Aknamélyítő Vállalat mecseki körzetének dolgozói a XVIII. bányásznap tiszteletére befejezték Közép-Európa legmélyebb aknájának mélyítését. A monumentális munka négy évvel ezelőtt kezdődött a Mecseki Erebbányászati Vállalat petőcpusztai bányatelepén. Az új üzem építésének első nagy állomásaként tavaly elkészült a 870 méter mélységű légakna, amelynek ikertestvére a most befejezett 1146 méteres szállítóakna. A két — hét méter átmérőjű — „óriás-akna” a legújabb mélyítési technológiák alapján, szovjet gépek segítségével épült.

Az összefogás érvényesült!

Komoly elhatározás jut kifejezésre a mozgalmi szervek tevékenységében, a műszakiak körében és a szocialista brigádok mai versenyvállalásában is. Várnagy Gyula, a II-es szénelőkörlet vezetője mondta:

— Körletünkben 6 szocialista brigád dolgozik, 3 fejtecsin és 3 elővájási csapat. Mind a 6 brigád eleget tett a politikai-gazdasági vezetés felhívásának, benevezett az ünnepi munkaversenyre. Ahogy beszéltem a bányászokkal, csakhamar kirajzolódott előttem a kép: szívesen vették az új kezdeményezést, amely a politikai és erkölcsi megbecsülésen túl anyagi elismeréssel is jár.

Beszélggettünk a körletek műszaki embereivel is. Jellemző lehet az értéket, hogy a politikai kérdéseket nem választják el a műszaki kérdésektől, maguk is messzeemenően támogatják azt a versenymozgalmat, amelyet az üzemben nagyon is jókor indítottak el. Ebben var ismét titka a siker reményének, mint ahogy tavaly is ilyen összefogás érvényesült, amikor elnyerték a Megyei Pártbizottság megtisztelő oklevelét és emléklapokkázták az Októberi Szocialista Forradalom 50 éves jubileumán.

A másik tapasztalat: Béta-aknán az erkölcsi elismerés mellett kitűnően felhasználják az anyagi ösztönzőket is. Erre mutat a jól összeállított versenyprogram is. Három

kategóriában díjazták a benevező csapatokat. A legjobb fejtecsin brigád 20 000 forintot kap, a II. 15 000, a III. 10 000 forint jutalomban részesül. Minthogy az üzemben 6 fejtecsin brigád termeli a szénmennyiség zömét, így minden második munkacsapatot díjaznak — tervteljesítés esetén. Az elővájásokban 4—3—2 ezer forint a célprémium, míg a legjobb szállító harmad 10 000 forintot vehet fel jutalomként. Ezenkívül a legjobb körlet dolgozói között további 15 000 forintot osztanak szét. Jutalmazták a legjobban dolgozó műszakiakat is.

A verseny kiértékeléséről Kovács Lajos főbányamester nyilatkozott:

— Az eredményeket dekadonként vetítjük, így mindenki folyamatosan láthatja a verseny alakulását. Természetesen nem feledkezünk el a hagyományos, illetve az éves versenyszervezésben tett vállalásokról sem, ezt negyedévenként mérjük fel és hozzuk nyilvánosságra.

Az ünnepi munkaverseny kidolgozásának gondolata a pártvezetőség választására történő elbeszélgetés során vetődött fel.

— Októberben lesz az első taggyűlésünk és a november 4-i csúcsvetődés választásunkon már arról szeretnénk számot adni, hogy a hátrány jelentős részét ledolgoztuk — hangsúlyozta Nagy Béla párttitkár. — Az üzemben dolgozó

Kitüntetett dolgozóink

ANTALICZ JÁNOS
frontmester
Zobák-akna
Kiváló Bányász
miniszteri kitüntetés

SZABÓ LÁSZLÓ
aknász
Béta-akna
Kiváló Bányász
miniszteri kitüntetés

PINTÉR LÁSZLÓ,
lakatos
Szénelőkészítő Üzem
Bányászati Kiváló Dolgozója
miniszteri kitüntetés

BAKÓ IMRE
vajúr
Béta-akna
Kiváló Bányász
miniszteri kitüntetés

PÁLFALVY GYÖRGY
TMK előadó
Anyagellátó Üzem
Kiváló Bányász
miniszteri kitüntetés

USZLEBER ISTVÁN
vajúr
Kossuth-bánya
Kiváló Bányász
miniszteri kitüntetés

A hazai vājárképzés időszerű problémái

Hozzánk bátran jöhetnek a fiatalok

Az első pillanatban P. J. vājár Mecseki Bányászban leközlött levele úgy tetszett, mintha az mélyseges igazságot tartalmazna. Részletesebb vizsgálatnál azonban kitűnt, hogy némely kérdésben a felzésines jelenségek alapján ítél meg egyes dolgokat. Személyes sérelme, amely erőteljesen rányomja bélyegét a közérdekű kérdésre, a tények alaposabb ismerete nélkül megválaszolhatatlan. Nem mintha azt nem tartanám fontosnak, de a levél e részét bizonyára az illetékesek veszik majd bonckés alá és hoznak megnyugtató döntést.

Közérdekű, mindannyiunk problémája a levél vezérgondolata, amely indokolni igyekszik a bányász utánpótlás nehézségeit. E probléma azonban igen sokrétű és teljes kibontakoztatása lehetetlen egyetlen cikk keretében. Ezért inkább felsorolok néhányat azok közül az érvek közül, amelyek ellentmondanak azoknak a szülői döntéseknek, amelyek gyermekeiket más pályákra ösztönzik. Viszont nem beszéljek azokról az indítékokról, amelyek magukat a fiatalokat tartják vissza a vājár szakma választásától.

Sokan a legfontosabbnak tartják a bányászati jövőjét illető aggályokat a szülők döntésében. Az utóbbi években sokoldalúan be lett bizonyítva, hogy ha a széknek, mint energiahordozónak alacsonyabb is lesz a részaránya az energiaellátásban, abszolút mértékben nem fog csökkenni, sőt némi emelkedésre is lehet számítani.

P. J. vājár esetében a bányamunka nehézségeit és a feszes normákat. Ezt senki sem tagadhatja le! De a múltbeli és a jelenlegi állapotot nem szabad változtatlanul tekinteni. Ha valaki figyelemmel kíséri a bányamunka gépesítésének ütemét, és módjait, az nem tagadhatja le, hogy e téren történt előrehaladás. A szállítás gépesítésével kezdődött. Megszűnt az aknáknak (legtöbb helyen) a kézi betolás, a csillézés szerepét a folyamatos szállítóberendezések vették át. S ha késve is, megkezdődött a fejtési munka gépesítése is. Elég utalnom a nemrégiben megjelent újságcikkre, amiben beszámoltak az új rendszerű, a fizikai munkát nagyon megkönnyítő fejtési biztosításhoz szükséges külföldi gépek beszerzésének alakulásáról. Nem kell jóstehetség ahhoz, hogy meglassuk: néhány éven belül a fejtésekben nem a nehéz fizikai munka lesz a döntő tényező, hanem a gépi technikát nagyszerűen alkalmazni tudó szakemberek munkája, amely inkább ügyességet, leleményességet kíván meg, semmint nagy fizikai erőt.

Lehet, hogy az idén beiskolázott vājártanulók nagy része 3 év múlva már ilyen fejtésekben fog dolgozni. Nem ide tartozik, de alaptalan az a felmerülő aggodalom, hogy akkor a keresetek csökkenni fognak. Nyugodtan el lehet hinni, hogy a munka termelékenységének ugrásszerű növekedése a bérek megfelelő mérvő emelkedésével fog járni.

A munka sokkal összetettebb, bonyolultabb lesz könnyebbé mellett is, és szánót tarthat a magasabb bérezésre.

Döntő tényező a bányabeli viszonyok várható javulásában a szocialista brigádok fejlődése. Lassan oda fognak jutni a szocialista brigádok, hogy a munka terhei egyenletesen fognak megoszlan a teljes kollektíva tagjai között és senki sem lesz kénytelen egészségét veszélyeztető módon igénybe venni munkáját. Nincs idő ennek módjait felsorolni, de sok kiaknázatlan lehetőség akad itt is.

Azt sem kell külön kihangsúlyozni, hogy egyre ritkábbak azok az aknászok, akik durva bánásmóddal igyekeznek pótolni gyatra vezetési készségüket, gyenge szakmai ismeretüket, műveletlenségüket. Egyre több azoknak az aknászoknak a száma, akik Esti Egyetemen, vagy akár önképzéssel is, pótolják hiányosságait. S ha akadnak ilyenek, nem szükségszerű az ilyen típusúknak ebből a beosztásból nyugdíjba menniük.

A szigorúság és a durva bánásmód két külön fogalom, mert az előbbire mindig szükség lesz a bányában, ahol egyes emberek hanyagsága másik emberek türelmét dőltheti életveszélybe.

Erélyes fellépésre szükség van olyanoknál, akik ki akarják húzni magukat az intenzív munka alól. S ezek az emberek sértődnek meg a legkönnyebben a rendreutasítás miatt. Ugyanakkor otthon családjukban maguk tiszser durvábbak. Nem szabad eltekinteni attól az alapkövetelménytől: a felelősségvonnás lehet kemény és szigorú, de ne sértse a dolgozót önmagában.

Figyelemmel kísérjük, azt a cikk-sorozatot, amely a hazai vājárképzés időszerű problémáival foglalkozik, s ennek kapcsán másodfőben találkoztunk a P. P. vājár által felvetett problémákkal, melyekről megállapítottuk, hogy erősen szubjektívek. Személyi problémájával nem kívánunk foglalkozni, hisz ebben nem vagyunk illetékesek, csupán a cikkében felvetett általánosításokkal.

Nem értünk egyet a cikkében foglalt általánosításokkal, hisz P. J. egyéni problémájából kiindulva egy 4200 tonna/nap termelési volumenű üzemről von le megállapításokat, az üzem légkörére vonatkozóan. (Durva hangnem, a dolgozók idegeinek tönkretétele, stb.)

Igaz az, hogy üzemünkben a teljesítmény-normák nem lazák, — ez nem is engedhető meg — de nem is feszítettek, minden esetben gondos mérlegelés alapján történik azok

éretében. Legyen igazságos, tárgyilagos és körültekintő, mert van olyan eset is, amikor éppen a felelősségre vonó személy hibájából adódó szervezetlenség a gyengébb teljesítmény oka.

Minden bányabeli dolgozó-nak különbséget kell tennie vágyai és a saját adottságai között. Sokaknál természetesen tűnik az az igény, hogy 5—6 ezres keresetet érjen el. Am az illető nem számol azzal, hogy saját fizikai adottsága, szakmai ismerete, munkaszerepe és egyéb tulajdonságai tekintetében messze elmarad azoktól, akik ezt a keresetet el tudják érni.

Azt sem szabad elfelejteni, hogy nem minden üzemnél és körletnél azonosak a körülmények. A rosszak alapján nem szabad általánosítani.

A bányabeli munkafolyamatok igen sokrétűek és ebből adódik az a lehetőség, hogy mindenki megtalálhatja az általa a lehető legkönnyebben elvégezhető munkát. De ha a könnyű választja, akkor az arányosan vékonyabb borítékot is tartsa velejárójának.

A szülő felelőssége igen kidomborodik akkor, amikor

a régi tapasztalatai alapján nem engedi bányába gyermekét. Legtöbb esetben az következik be, hogy gyermeke kitanul egy másik szakmát és végül mégis a bányánál köt ki. Miért? Mert nem lebecsülendő az a kereseti szintkülönbség, ami a bányász és mondjuk a könnyűipar között átlagosan megvan. Az ilyen szülő gyermeke értékes éveket veszít vele egyidős társaival szemben. E hibáját a szülőnek később igen gyakran szemére is hányják.

A bányabeli munka megkönnyítését nem kell teljes egészében felülőri várni. Magunk is tehetünk valamit e téren. Ujítsunk bátran, tegyük könnyebbé saját munkánkat ésszerű kisegítéssel vagy akár munkaszervezési kérdések jobb megoldásával is.

Tanuljunk! A tanult ember ésszerűbben tudja a munkáját megszervezni, jobb eredményt ér el, kisebb fizikai igénybevétel mellett.

Feltétlenül fel kell említeni azt a tényt is, amit még a mai napig sem sikerült felszámolni. A kétlakiságot. Az otthoni munkából fáradtan

műszakra jövő dolgozó teljesítménye elmarad a többiétől. A fáradtság ingerlékenyvé teszi. Ez balesetveszélyes is, de ilyenekkel több a konfliktusa a felügyelőknek. Am az sem ritka, amikor maga az aknász is kétlaki. A kétlaki például szinte számít egy kis éjszakai nyugvásra a bányában. Ha ez nem sikerül, akkor a viták, a fegyelméletlenségek sora következnek. Nem sorolható azonban kétlaki fogalmába az, aki csupán annyit dolgozik otthon, ami mellett még tökéletesen ki is pihenheti magát.

Lehetne tovább is sorolni azokat az okokat, amiből azok a káros nézetek alakultak ki a bányamunkáról, mintha az kevésbé lenne szebb, jobb, mint más egyéb divatos szakmák. Tény, hogy a bányamunka egész embert, egészséges embert kíván meg, és bizony feketék leszünk a szénportól, de seholy kecsesget olyan keresettel senkit a sors.

Ami pedig saját bányánkat illeti ezen a téren, el lehet mondani, hogy Zórák-bányában a még meglévő kisebb hibák felszámolása mind annyiunk szívügye, dolgozók és vezetőik egyaránt. Hozzánk bátran jöhetnek a fiatalok. Szorgalmas munkával jó helyet találhatnak maguknak.

Rott József

HÍREK

— MEGNYÍLT a Puskin Művelődési Ház. A jelentős költséggel átalakított, kibővített Puskin Művelődési Ház ismét a szórakozni vágyók rendelkezésére áll. Vasárnaponként délután 6-tól 11-ig ifjúsági táncesteket rendez a vezetőség. A zenét a népszerű Ferenczy-zenekar szolgáltatja.

— NAGY SIKERE VOLT a Kisállat-kiállításnak. Komló a városi strand területén szombaton és vasárnap kisállat-kiállítást tartottak, amely a vártól nagyobb sikert aratott. Két nap alatt több száz tekintettel meg a bemutatott nyulat, szárnyasokat.

— MEGHOSSZABBÍTOTTA a jubileumi pályázatot. A KISZ Baranya megyei Bizottsága meghosszabbította a KIMSZ megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére kiírt irodalmi és képzőművészeti pályázatát. A módosított bekezdési határidő szeptember 30.

— BÉKEKÖLCSÖN-SORSOLÁS. Az Országos Takarékpénztár szeptember 9-én és 10-én Budapesten tartja az I., V. és VI. békekölcsön-kötvénysorsolást. Második felvi sorsolását. Az I. békekölcsön 90 ezer 400 kötvényére 24,8 millió, az V. békekölcsön 359 ezer 700 kötvényére 49,9 millió és a VI. békekölcsön 532 ezer kötvényére 74,1 millió forintot sorsolnak ki.

— CSEPPKÖBARLANG a villányi borpincében. Csodálatos szépségű cseppköbarlangra bukkantak a bányászok a Villány felett emelkedő Templomhegy mélyében. Ez azért is érdekes, mert ilyen jellegű képződményt a villányi hegységben még nem találtak.

— MEGINDULT a légi összeköttetés Budapest és Prága között. A Magyar Légiközlekedési Vállalat igazgatói tájékoztatása szerint szeptember 9-én ismét megindult a Budapest—Prága közötti légi járat.

— TÖBBSZÁZAN TEKINTETEK MEG ERDY Győző festőművész kiállítását a Puskin Művelődési Házban. A kiállított anyagot tegnap a meszesi Művelődési Házba szállították, ahol ugyancsak bemutatják a nagyközönségnek.

— MAGYARORSZAG FELSZABADULÁSÁNAK 25. évfordulója tiszteletére riport-könyv kiadását tervezi a Mecseki Szénbányák pártbizottsága. A könyv mintegy 500 oldalon Komló fejlődését mutatja be korabeli dokumentumok alapján. A mű 1970-ben jelenik meg. Az anyag összeállítását a Mecseki Bányász szerkesztősége végzi.

Az objektivitás határáig

Válasz P. J.-nek

megállapítása és tervszámként való közlése.

Meggyőződésünk az, hogy ezen teljesítmények elérésére, sőt túlteljesítésére a lehetőség becsülését munkával adott. Szeretnénk tudomására hozni mindazoknak, akik nem tájékozottak ebben a kérdésben, hogy munkarend változás miatt normarendezés 1964-ben illetve 1968-ban volt, amikor az üzem a 4/4-es, illetve a 3/3-os munkarendre állt át, s ennek következtében a normaalapú megváltozott, s az iránymunkaszakbérnek megfelelően lettek a darabárak megállapítva.

Nem helytálló tehát a cikk azon megállapítása, hogy a teljesítmény tervet 2—3 hónaponként mindig emelik, erre lehetőség nincs. Bizonyítás-képpen néhány adatot szeretnénk közölni, néhány elővájó csapatunk teljesítményével kapcsolatban.

	V. hó	VI. hó	VII. hó	VIII. hó
202 csapat	20 cm/mű	14,6 cm/mű	14,6 cm/mű	15,1 cm/mű
204 csapat	20 cm/mű	19,1 cm/mű	16,7 cm/mű	15,2 cm/mű
205 csapat	20 cm/mű	19,1 cm/mű	16,7 cm/mű	14,6 cm/mű

Ugyanakkor a szakmások alapján számított teljesítmény normák a következők voltak:

	V. hó	VI. hó	VII. hó
202 csapat	14,2 cm/mű	14,5 cm/mű	14,5 cm/mű
204 csapat	15,1 cm/mű	14,5 cm/mű	14,5 cm/mű
205 csapat	15,1 cm/mű	14,0 cm/mű	14,5 cm/mű

A teljesítményük és alapkeresetük a következőképpen alakult:

	V. hó	VI. hó	VII. hó
202 csapat	14,7 cm/mű	16,5 cm/mű	22,7 cm/mű
		101,67 Ft	130,42 Ft
204 csapat	18,2 cm/mű	16,2 cm/mű	16,3 cm/mű
		117,56 Ft	98,74 Ft
205 csapat	19,1 cm/mű	19,7 cm/mű	22,0 cm/mű
		125,93 Ft	133,84 Ft
			135,70 Ft

Ezekkel a számokkal azt kívántuk bizonyítani, hogy csapataink teljesítmény normái arányában vannak a kifizetett bérekkel. Bárki erre illetékes, bármikor meggyőződhet arról, hogy ez nemcsak az említett csapatainknál van így, hanem a többi elővájó és fenntartó csapatainknál is.

Elővájás

203 csapat	102,64 Ft
206 csapat	109,65 Ft
210 csapat	137,01 Ft
215 csapat	122,95 Ft
201 csapat	97,33 Ft

Fenntartás

220 csapat	100,70 Ft
221 csapat	95,47 Ft
222 csapat	100,18 Ft
223 csapat	101,46 Ft
224 csapat	101,55 Ft
225 csapat	93,23 Ft
226 csapat	94,67 Ft
227 csapat	92,38 Ft
236 csapat	95,17 Ft
239 csapat	95,98 Ft

V—VI—VII. havi elővájási átlag alpbér (napi) 107,10 Ft.

V—VI—VII. havi fenntartási átlag alpbér (napi) 90,22 forint.

Elővájásban célprémium kifizetésre került 8400 Ft.

Fenntartásban célprémium kifizetésre került 6800 Ft.

Augusztus óra kb. 60 000 Ft célprémium van kitűzve.

Mindezekből világosan látható, hogy az a csapat, amely keresni akar, az tud is, amire Kossuth-bánya vezető- és műszaki gárdája igyekszik is a megfelelő feltételeket biztosítani. Mozgalmi szerveink pedig biztosítják a helyes, kritikus légkört, amely vonatkozásában úgy érezzük, hogy az utóbbi időben jelentősen előreléptünk.

Nem jellemző üzemünkre, hogy a műszaki vezetők, beleértve a főmérnököt is, olyan ideges, durva hangnemből beszélnek a dolgozókkal, mint amelyről a cikkben tájékoztottunk.

Az lehetséges és előfordulnak olyan esetek, hogy egyes problémák megoldása jobban igénybe veszi úgy a műszaki, mint a fizikai dolgozó idegrendszerét, amelyből adódhatnak kisebb-nagyobb feszültségek.

Véleményünk szerint az új gazdasági irányítási rendszer,

Elkészült a KISZ-oktatás intézkedési terve

Az 1968/69-es KISZ-oktatási év intézkedési tervének alapját a KISZ Központi Bizottság 1968. április 22-i határozata a propaganda feladatairól és rendszeréről, valamint a KISZ megyei végrehajtó bizottságának és az üzemi KISZ-bizottságának intézkedési terve képezi.

Az idei oktatási évben az előadásos propaganda keretében a kommunizmus felkészítő harcai, a gazdaságirányítási reform megvalósítása és a népgazdaság feladatai, valamint a nemzetközi munkásmozgalom időszerű kérdése szerepelnek napirenden. A KISZ-oktatásról a Fáklyavivők Kör, a Politikai Vitakör, és a Marxista Vitakör két tagozatban kerül beindításra.

Számos új módszerrel készítik elő az oktatási évet, a tervek szerint vita, beszélgetés, önképzőkörök, vetélkedők, filmszeminariumok, klubszereplések keretében vezetnek le a foglalkozásokat.

Az 1968/69-es KISZ-oktatási év ünnepélyes megnyitására október 11-én a Petőfi moziban kerül sor, az ünnepélyben pedig október 15-én rendezik meg az ünnepélyes megnyitót.

A Mecseki Szénbányák KISZ-oktatási bizottságának vezetője Pető Géza (Szabolcsbánya), tagjai: Ács Mihály (Kossuth), Balogh Nándor (Szászvár), Deák László (Vilamos üzem), Pernecker Sándor (Vasas), Takács Ferenc (Zobák).

Lengyel kiállítás Pécsen

A Lengyel Népköztársaság pécsi Centrum Áruházban varrógép-kiállítást rendez a korszerű és hagyományos lengyel varrógéptípusokból. A kiállítást ajánljuk a bányászfelelősöknek!

Kirándulás Leningrádba

Az IBUSZ november 20-tól 27-ig Kíev—Leningrád útvonalon vonatkirándulást szervez. Részvételi díj 2160 forint. A vonat Budapestről indul.

A törvény, az törvény...

Rövidíteni szerettem volna az utam, ezért nekivágtam a mezeli gyalogúsvénynek, ami egy építkezésen futott át, gépek, vasbetonfalak, kavics, homokkupacok, szerszámok és felvonulási épületek között. Azelőtt szabad volt itt az átjárás. Erre is ment — úgy mond — boldog, boldogtalan. Most azonban drótkerítés vágta el az utat. Hát mennél jobban siet az ember...

Volt azonban egy kapuféle a kerítésen, gondoltam, talán azon átjutok valahogy. Oda érve, hangos jónapot-ot köszöntem, mire túlról rekedtes férfihang érdeklődött kitétem felől, majd nemsokára megjelent a hang gazdája is, egy hatvan körüli munkásember, láthatóan az épülő telep őre.

— Bácsi, kérem! Szeretnék átmenni. Egy kicsit megkészttem. Gondoltam, erre behozok valamit. Nem nyitná ki nekem a kaput? — kérdeztem szabaddozva a furcsa szituáció miatt és egy kicsit meg is lágyítottam a hangomat, hátha így hatatosabb lesz kérésem.

Az őt, miközben beszéltem, észrevehettem, alaposan megnézett. Nem annyira a meglepetést vettem ki a tekintetéből, hogy be engedjen-e, vagy sem, inkább csak úgy megszémleltem, miféle ember lehetek, aztán megszólalt:

— Nem engedhetem be. Sajnos. Itt most építkezés van, azért is kerítették el a telepet. Senki sem jöhet be a kapun. Főleg idegen nem. Tessék talán megkerülni...

Nehezen fog menni a dolog, azt láttam, de nem nyugodtam bele sikertelenségembe. Ha-

nem minden képességet összeszedve, még jó néhány érvet felsorakoztattam kérésem indoklására.

— Nézze, kedves elvtárs! En ezer forintot kapok azért, mert őrzöm ezt a telepet. Nem sok ez a pénz, de ilyen idős embernek nem olyan nagyok az igényei. Ez tehát a kenyerem. Azonban, ha magát most itt beengedem, könnyen elveszthetem és meg is büntethetnek. Elhiszem, hogy maga rendes, becsületes ember és csak azért akar átmenni, mert sietős a dolga.

Elhiszem. De mások esetleg másért akarnának itt közlekedni. Tudja az őrdög miért? Kémkedés, egy kis szajré?! Szóval én nem állítom, hogy maga is ilyen szándékkal van, de tudja, az emberek arcára nincs ráírva az erkölcsi bizonyítványuk. Meg — magyarázta — nekem az a kötelességem, hogy itt be ne engedjek senkit. Hát én nem is engedek be senki emberfiát. Magát sem!

Kerek válasz volt, amit ez a rozsdabarna arcú, ráncos-homlokú őr adott. Magamban már igazat is adtam neki. Az időt sem bántam. Amiről el-késtem, arról már úgy is lemaradtam. Nem is azért firtattam hát az ügyet tovább, hogy átmehessek, hanem csak kíváncsi voltam, mit fog még mondani, meddig tart ki posztján az öreg. Ugy is mondtam, próbára tettem. Beletem a játékba.

— Nézze, bátyám! Megmondom hát, egyébként újságíró is volnék. Amikor ennek az építkezésnek a tervei készültek, irtam is róluk. Ismerem az igazgatót is, a technikust is, aki a maga közvetlen főnöke. Sőt! Az építészet is jól ismerem. Nem lenne magának semmi baja, ha átengedné, még ha útközben találkozánk is va-

lamelyikkel. Elhiszi? — Szóval maga egyébként újságíró?

— Az lennék, igen. — Na látja. Magának igazán tudni kellene, hogy ami törvény, az törvény. Hogy amit lehet, azt lehet, amit meg nem, azt aztán nem. Sok időt megértem, de mondhatom, mindig tudtam, mit szabad és mit nem. Szóval ismeri az igazgatókat is? Én nem nagyon sűrűn találkozom vele, mert ő általában bent, én pedig itt kint őrzöm az üzemet. Az őrnök ott a helye, ahol a vagyont védni kell. Nem igaz?

— Beenged? — kérdeztem arra számítva, hogy most már alaposan előkészíttem a talajt.

— Nem engedhetem be, elvtárs. Nem olyan nagy az útja. Itt a kerítés mellett menjen csak. Különben is: Nem siethet maga olyan nagyon, mert már majd negyed órája beszélget itt velem. Azóta már körbe is ötször oda-ért volna.

Be kellett látnom, alul maradtam.

— Hát köszönöm az útbiztosítást — szóltam. — Minden jót! A viszonylatásra! Aztán mást sem enged be ezen a kapun?

— De nem bizony! A viszonylatásra! Megfordult és elindult, hogy körbejárja a telepet. En pedig nekivágtam az útnak a kerítés szélén, hogy megkerüljem e kedves akadályt. És — őszintén mondom — minden méreg, minden bosszúság nélkül. Egy pillanatra sem sajnáltam az időt, amit ezzel az idős emberrel eltöltöttem. S amíg ott botladoztam, buk-dácsoltam a hantok között, arra gondoltam, mennyivel előbbre lennék már, ha mindenki így „örizné”, amit rábízta, mint ez az őt itt.

50 év — képekben

Az Őszirozás Forradalom, a Kommunista Magyarországi Pártja és a Kommunista Ifjúsági Szövetség és a Tanácsköztársaság 50. évfordulója alkalmából a jövőben minden héten képet közlünk az évforduló legjelentősebb eseményeiről. Az „Évforduló” sorozatot az MTI propaganda osztálya már eljuttatta az üzemekhez, és több helyen kiállítás formájában mutatják be az érdeklődőknek.

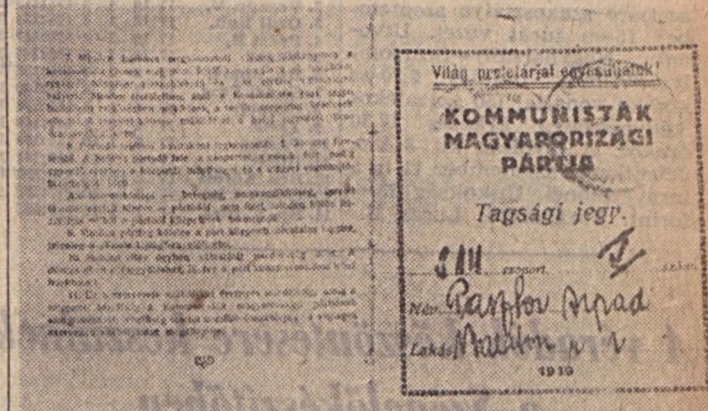
Harci riadó. A Tanácsköztársaság híres plakátja

Utcakép az őszirozás forradalom idején

1918. november 16: százszázalékos tömeg elért a Parlament előtt a köztársaság kiállítását

Az 1918. november 24-én megalakult Kommunista Magyarországi Pártjának egyik tagsági könyve

A hálás utókor nagy megbecsülésben tartja az 1919-es veteránokat: Takács Antal veteránt, aki részt vett a Tanácsköztársaság harcaiban, közel ötven év után. Munka Erdeméremmel tüntették ki

Zrínyi-émlékünnepség Szigetváron

Vasárnap, a Baranyai Vasárnapok hagyományos rendezvényeként Szigetváron sor került az emlékünnepségre. A programban tudományos tanácskozást tartottak, majd Martyn Ferenc „Vázlatok a

kuruckorról” című kiállításának megnyitására is sor került. E napon teleplezték Somogyi József, Kossuth-díjas szobrászművész Zrínyi-lovaszobrát. Majd este 10 óráig irodalmi műsorokat tartottak.

Bányaomlás

Akkor történt, amikor Komlón is csak azok az emberek dolgoztak, akik nagyon rá voltak szorulva, akik csak a kereséssel éltek és mindent a boltból, a piacról vásároltak.

Mások úgy tettek, mintha dolgozni akarnának, még vidékről is eljöttek, de a felolvasóban csak diskuráltak, tiltakoztak, — követeltek, a bányába le nem szálltak, soha egy déka szénem nem adtak, mert ők sztrájkoltak. És ezek jártak jól, dacára, hogy nem dolgoztak végül mégis a hiányzó munkanapokra is bért kaptak, az üzem őket is kártalanította.

Ez volt 1956. november és decemberben, az ellenforradalom idején.

Aztán mint minden, a bánya is megérezte a hosszú ideig tartó túllétséget, a semmittevést, azok akik lejártak csak a legszükségesebb fenntartási és biztosítási munkálatokat végeztek és naponta csak annyi szénem adtak, ami az erőműnek az éjszakai világítás előállítására volt szükséges.

Mikor végre elcsendesedtek a kedélyek — megnyugodtak az emberek, el kellett kezdeni a bányászoktatást is, de ez most nem volt könnyű munka, mert a hosszú idő alatti nagy nyomás a 2,40 m magas fejtéseket is a felére préselte. Minden munkahelyen a főte és az oldal erősen nyomás alatt volt, a legveszélyesebb támasz is eltört, most a munkában a fokozottabb figyelem és a biztonság volt a mértékadó.

Igy történt, hogy Karancsi vájár a reggeli munkában a hét utolsó napján szombaton is leszállt, hogy eleget tegyen a család és az üzemi közösség követelményeinek, még csak nem is sejtette, hogy ez a nap részére a veszélyt fogja jelenteni, nem gondolta, hogy majd csak a véletlen szerencse és az ő nyugodtsága menti meg a katasztrófától.

Munkahelyet a fejtésben az összetört öregsávbán levő rázómotorral szembeni teli orton kapott, előtte kb. 6 méter hosszú felsőpad, de olyan alacsony volt, hogy ő mint rövid ember, guggolva is alig fért el alatta. Mögötte 3 m felsőpad kiszévedve és két rövid középtámaszra volt ideiglenesen biztosítva. A helyes és törvényszerű munkafolyamat az lett volna, hogy ezt az utóbbi munkahelyet kellett volna befejezni, a csapatvezető utasítása pedig úgy szólt, hogy az előbbivel kell előre menni.

Karancsinak az volt a terve, hogy mielőtt előre menne, közvetlen mögötte a két fejfa alá keresztácsolatot tesz. Már fel is kötötték, csak a szűk hely miatt támaszt nem tudtak alá venni, na meg azt látta, hogy a keresztácsolat a felsőpad elvesztésében akadályozni fogja, ezért hát azt levették. Karancsi úgy gondolta, három deszka szélességet megy előre, mit sorosan kellett tűzni, mert erősen folyt a főte és majd csak utána fogja a keresztácsolatot betenni. De valami különös érzése támadt. Érezte, hogy másképpen kellene, többször hátra lépett és figyelte az ácsolatok recsegését, amit nem hallott

mert a motor zaja elnyomta. Egy ilyen pillanatban hirtelen nagyobb nyomás keletkezett, a főte leszakadt, a belső fejfa letört, a középső pedig leesett és a vége Karancsi nyakszirtén vágta úgy, hogy fejfel a szénfalhoz esett. Abban a pillanatban már a főtéből zúdult is rá a sok kő és szén vegyese. Karancsi nem veszté el lélekjelenlétét, és fejét a szénfal mellett középtámaszra állította szögletesen szorítja és onnét irányítja társait, hogy zárja el a motort, kiabláljon segítségért a szomszédoknak. Csak ott volt a hiba, hogy a társa új dolgozó volt, ezen a napon végezte az első műszakot és annyira megijedt, hogy kabátját véve kiszaladt a bányából és meg sem várta a műszak végét, leszámolt.

A fejtésben dolgozó emberek figyelmét csak az omlás által keletkezett nagy mennyiségű por hívta fel, amit a behúzó légáram felfelé szállított. Ösztönyszerűleg, maguktól jöttek segíteni, amikor Karancsi már derékig be volt temetve, lábát a fórat alatt egy nagy kő nyomta, menekülni nem tudott. Valaki a motort már leállította és a lehullott szén alól Karancsi is megszökölt, kérte társait, hogy sok-sok deszkát szorjanak törzseire, hogy az időközben még hulló meddő testét már ne érhesse. Aztán társai a deszkák alatti szénem próbálták elkapálni, hogy törzseit megszabadítsák. Közben Karancsi fel-fel nézett a főtebe, ahol már félelmetesen tátongó sötét űr keletkezett, ahonnan a mentés alatt is kisebb-nagyobb mennyiségben hullott rá a szénem kevert pala. Ilyenkor sürgetően kérte társait, hogy siessenek és merőlől szedjék el a fóratot. Egyszer aztán mikor lábait szabadnak érezte, mint a nyúl ugrott ki alóla. Társaival összelelkező örült, hogy megmenekült, az emberek örültek, hogy munkájuk sikerrel járt, mert embert mentettek a bányában. Mire a felügyelet megérkezett, már Karancsi a mentésben jeleskedő Méder Gyurkával és Gadó elvtárral a biztosításon dolgozott. A fejjákat visszarakva két hatalmas pillért raktak a tetejére, hogy a tátongó űreget kitöltve vele a további omlást megállítsák. Az aknász szinte jaggatólag kérdezte Karancsit, nincs-e valami baja, fáj-e a lába, de ő mindenre nemmel válaszolt. Hisz neki sem volt mindegy, hogy ez a bányaomlás miképpen végződik, ő maga is örült, hogy a szerencse velük volt.

Másnap (vasárnap) Karancsi jelentkezett műszakra, hogy ezzel is magától elhárítsa a legkisebb jelét annak, hogy vele valami baj történt volna.

Most a 18. bányásznap alkalmával Karancsi visszaindult a történetekre, ismét szeretettel megköszöni társainak áldozatkész munkáját, miért a könnyen vezetésessé válható veszélyből kimentették. Nekik és családjaiknak erőt, egészséget, hosszú életet és sok-sok jószerencsét kíván.

Karádi István

SPORT

MI művelődünk?
szórakozzunk!

Moziműsor

Labdarúgópályákon láttuk, hallottuk

Figyelmet keltő eredményeket hozott a labdarúgó NB I. B. 23. fordulója. Komló - Budaörs 2:0 (a tavaszi eredmény 3:1), Ganz MÁVAG-Pécsi Bányász 2:0 (0:0), Szállítók-Oroszlány 1:1 (0:3), Győr-Dózsa-Szolnok 5:1 (0:3), BVSC-Spartacus 1:1 (1:1), Ozd-Bp. Előre 0:0 (0:0), Egri Dózsa-Nagybányó 1:2 (1:1), Miskolc-Nyíregyháza 1:1 (0:1), Kecskemét-Várpalota 1:0 (1:0).

Az NB I. B. állása:

1. Komló	23	13	7	3	35:12	33
2. Kecskemét	23	13	5	3	31:20	31
3. Nagybányó	23	11	5	7	33:26	27
4. Eger	23	9	9	5	29:24	27
5. Oroszlány	23	10	5	8	35:25	25
6. Szállítók	23	10	4	9	32:23	24
7. Bp. Előre	23	8	8	7	20:16	24
8. Várpalota	23	8	8	7	26:22	24
9. MÁVAG	23	9	6	8	23:24	24
10. Bp. Spart.	23	7	10	6	31:33	24
11. Győri Dózsa	23	9	5	9	32:32	23
12. SZMTE	23	8	10	5	23:33	21
13. Pécsi B.	23	8	10	22:30	21	
14. MVSZC	23	6	8	9	19:29	20
15. BVSC	23	6	6	11	29:34	18
16. Ozd	23	5	7	11	16:27	17
17. Nyíregyháza	23	4	8	11	17:28	16
18. Budaörs	23	5	13	21:39	13	

Csapatunk szombaton játszották mérkőzésüket. A komlóiak teljesítménye — a mérkőzést illetően — tovább javult s a 2:0-as eredménytől függetlenül, biztosan győztek. Összeállításunk: Szekeres — Lazaridis, Zimonyi, Csordás — Bánfalvi, Pataki — Bordács, Garrai, Takács, Kerkai, Pinter, Góllövőink: Kerkai, Garrai.

Ezen a találkozón is érezhető volt, hogy milyen döntő jelentősége van az idegállapotnak. A tavasszal gólerős Takács egymaga még legalább 3-4 gólt hibáztatott el. Szorgalma mindenesetre dicsegetés.

A csatársorban még az örökifjú Garrai és a nagy területen játszó Kerkai játéka érdemel külön említést. A hátsó alakzat megbízhatónak bizonyult. A kétszoros miatt távol maradtó Buust, Szekeres várokozónak felülre helyeztetett. A hátvédhármas közül Zimonyi bizonyult a legjobbnak, Lazaridisnek javulni kell ahhoz, hogy elérje betegség előtti formáját. A két fedezet, Bánfalvi és Pataki kitűnő játékkal fő részesek a győzelemben.

Szombaton rendezik a Kecskemét-Komló rangadót. A csapatot — az IBUSZ szervezésében — küljénáratokkal kísérik el a szurkolók.

Az érdeklődők pénteken délig jelentkezhetnek, a részvételi díj 128,50 Ft. Ezúttal bizony nagy szükség is lesz a komlói sportkedvelők buzdítására.

A Komlói Bányász szerdán délután 3 órakor a PVSK-val tart edzőmérkőzést a kökönyosi pályán.

A Pécsi Bányász szereplését most sem kísérte szerencse. A szakvezetők találgatják, hogy meg fogja-e menteni a csapatunkat. Tavasszal Újhegyen sem tudott győzni a Bányász (0:0), és a Nyári Kupában az utolsó pillanatokban lőtt góllal nyert a fővárosi gárda. Talvány is hasonló körülmények kö-

zött maradt alul együttesünk, amikor a 0:0-ra várt mérkőzés végül is a hazaiak 1:0-as győzelmét hozta.

Tovább kísért bennünket a balszerencse a Ganz MÁVAG-gal szemben — mondotta Sárközi Ferenc, a Bányász intézője.

Végig kiegyensúlyozott volt a küzdelem, mindkét kapu egyformán forgott veszélyben. Míg azonban a hazaiak két szabadrúgás-góllal bevették a különben nagyszerűen védő Lukács kapuját, addig a miénknek semmi nem sikerült! Ráadásul a játékező vezető is gyengén bírskodott, kiengedte kezéből a mérkőzést, aztán pedig elhamarkodott kiállításokkal hívta fel magára a figyelmet. Sajnos ebben mi voltunk a szenvedő alanyok, a Kaposvárti Táncsics SE-től most igazolt Kelemen Lajost, aztán pedig Opovát küldte le a pályáról. Még egy új játékos mutatkozott be a Bányásznál: az ugyancsak Kaposvárról igazolt Maklári László.

A Pécsi Bányász szerdán délután 3 órakor Újhegyen a PEAC ellen tart kétkapus játékot, vasárnap pedig szintén 3 órakor a Nagybányó vendégszerepel.

A 24. forduló párosítása: Kecskemét-Komló (tavasszal a

bányavárosban is nyert a kecskeméti gárda 1:0 arányban), Bányász-Nagybányó (1:4), Spartacus-Eger (2:1), Nyíregyháza-Oroszlány (1:2), Előre-Szállítók (0:1), Szolnok-MÁVAG (0:1), Budaörs-BVSC (0:1), Várpalota-Ozd (0:1), Miskolc-Győr (2:2).

Az NB II. ALLÁSA:

1. Dorog	19	11	5	3	41:14	27
2. MÁV DAC	19	12	2	5	38:26	26
3. ZTE	19	9	7	3	39:19	25
4. P. Ercsb.	19	10	5	4	35:19	23
5. Pápa	19	8	5	6	18:15	21
6. Siófok	19	8	5	6	29:30	21
7. Táncsics	19	7	6	6	24:21	20
8. M.-Szászvár	19	7	6	6	28:30	20
9. Sz. Csep.	19	7	5	7	30:29	19
10. Nagyk. B.	19	7	3	9	28:31	17
11. Veszprém	19	5	6	8	25:28	16
12. Kap. Kin.	19	3	6	10	22:26	16
13. PVSK	19	3	6	10	24:30	16
14. Moson	19	5	4	10	18:14	14
15. Z. Dózsa	19	4	3	12	27:44	11
16. NVTE	19	2	6	11	15:37	10

A Máza-Szászvári Bányász Nagykanizsán is győzött (2:1), mint ahogy tavasszal is megszerezte a két bajnoki pontot a testvércsapat ellen.

Bodony János jelentése kiemeli, hogy együttesünk szervezetten és nagy becsvágygal küzdött. Főleg

ennek köszönhető az értékes két pont megszerzése.

— Mi szereztük meg a vezetést, de később a hazaiak kiegyenlítették. A fiúk ekkor sem adták fel a harcot, nagy hajrát vágáltak ki, és sikerült még egy gólt szerezni. Utána már hiába támadott a nagykanizsai gárda, védelmünk mindent hárított. Góllövőink: Szócs és Németh. A jól játszó csapatból kiemelkedett: Róth, Németh, Nagy I. és Herberl. Következik vasárnap délután 3 órakor: Máza-Szászvár—Mosoni Vasas.

A Baranya megyei bajnokságban szereplő csapataink közül csak a Vasas I. Bányász győzött (2:1).

Szalai Sándor ezt mondta: — Tulajdonképpen könnyűnek látszó mérkőzésen alakult ki a 2:1-es eredmény. Azzal vált szorosabbá a küzdelem, hogy 2:0 után a csapat lefekezett. Góllövőink: Földi és Varga Jók; Földi és Darázs. Következik vasárnap délután 4 órakor Rücker-aknán Vasas I. Bányász—Pécsi Vasas.

A Pécsi Vasas—Pécsszabolcs mérkőzésről (2:0) Keszler Mátyas adott tudósítást:

— A 85. percig 0:0 volt az eredmény. Az addig felgyelmezett védelem kiengedett s a hazaiak két gólt szereztek. Következik Véménd—Pécsszabolcs.

A Vasas II. Bányász hazai pályán maradt alul (1:3) a Porcellákkal szemben.

A megyei ifjúsági labdarúgó bajnokságban rangadót játszottak.

A Pécsi Dózsa a Komlói Bányászt fogadta. Az eredmény 4:0 a komlóiak javára. (Vízibányó)

Kézilabdázóink sikere

A Kézilabda NB I. vasárnapi fordulójában mind a férfi, mind a női csapatunk rangadót vívott. A Pécsi Bányász férfi együttese az Újpesti Dózsa vendége volt, ahol csapatunk nagyszerű küzdelemben jobbnak bizonyult (16:15). Csapatunk a kritikák percekben is erősíteni tudott és odaadó játékkal a maga javára fordította az eredmény alakulását. Góllövőink: Sudár (7), Arvai (5), Hortobágyi (2), Balogh, Bachesz.

A Bányász az értékes két pont megszerzésével megerősítette második helyét a táblázaton. A mai napon délután 6 órakor együttesünk az Újhegyi pályán fogadja az Ozdi Kohászt.

Lányaink nemcsak nagy becsvágyal küzdöttek, de szinte végig nagyszerűen is játszottak. Említésre méltó, hogy a Fradi az idei bajnokságban csak négy pontot vesztett, ez éppen a Pécsi Bányász nevéhez fűződik.

NŐI KÉZILABDA NB I.:

1. FTC	17	15	—	2	172:104	20
2. Veszpr. V.	17	13	1	3	173:119	27
3. Ozdi Koh.	17	12	1	4	176:135	23
4. Pécsi B.	17	10	3	4	190:149	23
5. Vasas	17	10	1	6	169:146	21
6. Bp. Spart.	17	8	2	7	175:152	18
7. Győri ETO	17	7	4	6	153:140	18
8. Csepel	17	7	1	9	151:154	14
9. TFSE	17	6	2	9	141:160	14
10. Postás	17	6	1	10	151:168	13
11. BGSZ	17	5	1	11	118:141	11
12. Bcs. Köfőti	17	5	—	12	133:207	10
13. Győri ETO	17	4	—	13	117:162	8
14. Bp. V. Met.	17	2	1	14	110:192	5

Természetjárás

A Komlói Bányász természetjáró szakosztálya szeptember 15-én túrát vezet. Utvonál: Nagyarsány—Szársomlyó—Villány. Indulás: 5,20-as komlói vonattal (50 százalékos kedvezmény.) Erkezés: 17,30 órakor. A távolság kb. 8 km. Jelentkezés szeptember 11-ig a túravezetőnél. Utiköltség 33,— forint. Túravezető: Lucza E.

A veradók közönségére készülnek a Szénelőkészítőben

Asszonyok az élen

A Szénelőkészítő Üzem Vöröskereszt alapszervezete szeptember 15-én, vasárnap, a volt trösztli étteremben család i estét rendez. Erre az alkalomra 6 forintos belépőjegy fedezik majd azt a kiadást, amit a veradóünnepély lebonyolítására fordítanak. A mozgalom életrelátósságát mutatja, hogy már eddig több mint 200 jegy elkel. Az üzem dolgozói tehát ezzel is kifejezik elismerésüket a veradók önzetlenségéért.

A Szénelőkészítő 750 dolgozója közül ma 140-en tartoznak az állandó veradók közé. Legutóbb, augusztus 27-én, amikor Kossuth-aknán a bányászokkal együtt adtak vért, 70-en képviseltették magukat. Az októberi ünnepségen éppen a legaktívabbakat tüntet-

tük ki — kiváló, arany és ezüst fokozatú jelvényvel. — Ekkor lesz majd a vöröskereszt alapszervezet vezetőinek újválasztása is — mondotta Ambrus Józsefné, megbízott titkár. — Bár ez hosszabb előkészületeket kíván, mégis azt mondhatom: könnyű helyzetben vagyunk, mert az alapszervezet szorgos aktivái mellett az üzem vezetősége is segített munkánkat. Hogy kik a legtehetősebbek? Nem nehéz erre választ adni. Néhányat felsorolok: Horváth Mária, Gyulai Imréné, Bánusz Ferencné szérgépezők; Kupai Ferencné palaválogató; Varga István termester; Kopacz Ferenc szérmester; Gadl Gézáné és Fullér Mária laboratóriumi csoportvezetők; Széles Károly diszpécser.

Sakk

Felidő a mesterjelölti sakkversenyen

Rendkívül érdeklődés kísérelte a Komlói Bányász NB II-es férfi együttese Szombathelyen vendégszerepelt. Az első félidőben jól játszott Bányászok 8:6 arányú vezetésre tettek szert, de végül is 12:11 arányú vereséggel hagyták el a pályát. Következik: Simontornya—Komló.

Az erők viszonylagos kiegyensúlyozottságát és a mérkőzések heves küzdelmeire jellemző, hogy az előzetes papírforgalom nem vált be, és egyes mérkőzések eredményei még a beavatottak előtt is meglepetésnek számítanak.

Már a verseny sorolásánál örömmel állapíthatjuk meg, hogy Komló eljátekosa, ifj. Grünwald Mátyas mellett a rendezők a komlói Molnár István I. o. versenyzőnek is biztosították indulási lehetőséget. A két komlói versenyzőnek a biztosított indulási lehetőség a bányász sportkörök sakkosainak közös eredményét jelentette. Az eredmények bizonyítják, hogy játékerőjük alapján a részükre biztosított indulási jog megérdemelt volt, és magasabb szintű versenyeken is helyük van a legjobb pécsi sakkosok között.

Az első jelentősebb meglepetést is a komlói Molnár István eddigi szereplése és eredménye jelentette. Senki sem számított arra, hogy a verseny első félidője után biztosan áll az első helyen.

Az első győzelmeit sokan még a szerencsének tulajdonították. Későbbi győzelmek után a versenyzők és nézők egyaránt belátták, hogy elméletileg jól felkészült versenyzők, kinek harcoss játékfelfogása, töretlen küzdőkészsége és leleményessége a verseny legjobbjainak legyőzésére is képessé teszi. Jó elméleti felkészültsége mellett játéka kitűnő taktikai készség és rutin is jellemző, hiszen számára eléggé hátrányos középjáték után az utolsó fordulóban éppen az időzavarban győzte le Kocsis Lászlót, a Pécsi Ercsibányász NB. II-ben szereplő csapatának rutinos csillagos I. osztályú versenyzőjét.

A komlói eljátekos ifj. Grünwald Mátyas szereplését már kevesebb siker kísérte.

Az első fordulóban mutatott remek játékot, melyet legyőzte Kovácsics József csillagos I. osztályú versenyzőt, a későbbiek során megismételni nem tudta. Bár meglepően szépen nyert Csik

Mihály I. o. versenyző ellen, de a többi mérkőzéseken tudása alatt játszott.

A Pécsi Bányász versenyzői eddig hullámzó teljesítményt nyújtottak. Közülük legjobb eredményt Kiss Árpád érte el, aki holtversenyben a 2. helyen áll. Játékának eddigi értékét jelentősen rontja a komlói Molnár István ellen elszenvedett gyors veresége.

A versenyben folyó heves küzdelemre jellemző, hogy a 7. forduló után már egyetlen versenyző nincsen. Legutóljára András Ferenc, a Pécsi Ercsibányász I. o. versenyzője vesztette el a veretlen-séget Péterfalvi János elleni mérkőzésén.

A visszalévő hat forduló mérkőzéseinek eredményeit döntően befolyásolják a végeredményt, hiszen több helyezésre esélyes versenyző összecsapása még vissza van.

Ezek az összecsapások azért is döntők, mert az esélyes versenyzők egymás elleni eredménye, illetve győzelme gyakorlatilag kétszeresen jön számításba. A verseny további is nyitott, de mesterjelölti cím megszerzésére, illetve erősítésére egyre csökken matematikailag is a versenyzők esélye, és könnyen előfordulhat, hogy enélkül ér véget a színvonalas és heves küzdelem.

A mesterjelölti verseny állása a 7. forduló után:

1. Molnár István (Komlói Bányász) 6 pont.
2-3. Cseh István (Pécsi Dánó) 5 pont.
2-3. Kiss Árpád (Pécsi Bányász) 5 pont.
4. András Ferenc (Pécsi Ercsibányász) 4,5 pont.
5-8. Lénárt Endre (Pécsi Ercsibányász) 4 pont.
5-6. Szabó II. János (Pécsi Bányász) 4 pont.
7-9. Dr. Horváth Imre (Pécsi Bányász) 3,5 pont.
7-9. Kovácsics József (Pécsi Bányász) 3,5 pont.
7-9. Péterfalvi János (Pécsi Bányász) 3,5 pont.
10-11. Grünwald Mátyas (Komlói Bányász) 3 pont.
10-11. Kocsis László (Pécsi Ercsibányász) 3 pont.
12. Kamarás Lajos (Pécsi Ercsibányász) 2,5 pont.
13. Asztalos Ferenc (Pécsi Ercsibányász) 1 pont.
14. Csik Mihály (Pécsi Bányász) 0,5 pont.

Park (Pécs): Szeptember 18-ig: Elsietett házasság. Magyar. 19-22-ig: A hivatás kockázata. Francia színes, szinkronizált. 23-25-ig: Folytassa cowboy! Angol színes, szinkronizált. Előadások kezdete fél 5, fél 7, fél 9-kor. Matiné: 22-én: A napnélküli világ.

Kossuth (Pécs): 17-én: Ne hagyjad magad, Pitkin! 18-én: Velejég romlott. 19-én: Visszatérés az életbe. 20-án: Hogyan szabaduljak Helenától? 21-én: Kedves Brigitte. 22-23-án: A hivatás kockázata. Előadások: délután 10 és 12 órakor. Délutáni műsor: 17-18-án: Ne hagyjad magad, Pitkin! 18-22-én: Visszatérés az életbe. Szovjet, szinkronizált. 23-25: Enek az esőben. Amerikai, színes. Előadások: fél 3-kor és fél 5-kor. Esti műsor. 17-18-ig: Velejég romlott. Angol. 19-22: Hogyan szabaduljak Helenától? Csehszlovák film. 23-25: Hajrá franciák! Francia színes. Előadások: fél 7 és fél 8 órakor.

Petőfi (Pécs): 17-18: A családapa. Olasz színes. 19-22: Kedves Brigitte. Amerikai, színes. 23-25-ig: A hivatás kockázata. Francia színes, szinkronizált. Előadások: fél 5, fél 7, fél 9-kor.

Fekete Gyémánt (Pécs-Gyárvaros): 17-én: Cirkusz. Szovjet. 21-22: Hűtlen asszonyok. Olasz. 16 éven felülieknek. 23-24: Hogyan kell 1 milliót lopni? Amerikai színes. Előadás: hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 órakor.

Jószerecsét (Pécsszabolcs): 17-én: Szerződés az ördöggel. 19-20: Szüzek elrablása. Román, színes kalandfilm. 21-22: Egy remete Rómában. Olasz, színes, 16 évtől. A páncélnélküli lovag. Ifjúsági előadás. 23-24: A riporterek gyöngye. Angol színes vígjáték. Előadások: Hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

Mesekérem filmvásznak: 18: A cigány. Szélesvásznú olasz. — 21-22: Granada addió! Szélesvásznú olasz. Előadások kezdete: hétköznap 8, vasárnap 6, 8 órakor.

Jószerecsét (Pécsszabolcs): 17-én: Szerződés az ördöggel. 19-20: Szüzek elrablása. Román, színes kalandfilm. 21-22: Egy remete Rómában. Olasz, színes, 16 évtől. A páncélnélküli lovag. Ifjúsági előadás. 23-24: A riporterek gyöngye. Angol színes vígjáték. Előadások: Hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

Mesekérem filmvásznak: 18: A cigány. Szélesvásznú olasz. — 21-22: Granada addió! Szélesvásznú olasz. Előadások kezdete: hétköznap 8, vasárnap 6, 8 órakor.

A televízió műsora

Szeptember 10., kedd

8.05: Számtan-mértan. ált. isk. 5. oszt. 9.00: Olvasás, ált. isk. 4. oszt. 9.55: Történelem ált. isk. 5. oszt. 13.10: Számtan-mértan (ism.). 14.00: Olvasás (ism.). 14.55: Történelem (ism.). 17.58: Hírek. 18.05: Reklámműsor. 18.10: Közlekedési műsor gyerekeknek. 18.25: 100 kérdés — 100 felelet. 19.00: Reklámműsor. 19.05: Boldizsár Iván útjegy-zete. I. 19.20: Esti mese. 19.35: A Bolgár Népköztársaság nemzeti ünnepe. 20.00: TV-híradó. 20.20: A négy páncélos és a kutya. 8. Befelező rész: A tenger. 21.05: Körkép. 22.05: TV-híradó — 2. kiadás.

Szeptember 11., szerda

17.43: Pedagógusok fóruma. 18.15: Hírek. 18.20: Reklámműsor. 18.25: FTC—Leeds United. Vásárvárosok Kupája labdarúgó döntő mérkőzés közvetítése a Népstadionból. A szünetben: Esti mese. Kb. 20.20: TV-híradó. 20.40: Show-hivatal... 21.30: Reklámműsor. 21.35: La Fontaine meséi. A szerelmes oroszlán. 22.00: TV-híradó — 2. kiadás.

Szeptember 12., csütörtök

8.10: Földrajz (ált. isk. 5. oszt.). 9.00: Környezetismeret (ált. isk. 1. oszt.). 13.10: Földrajz (ism.). 14.00: Környezetismeret (ism.). 17.18: Atlétikai verseny közvetítése a Népstadionból. 18.05: Helyszíni közvetítés a Budapesti Játékkortyagárból. 18.35: Alsótagéliek új nyugdíj-jasa. R riportfilm. 18.55: Reklámműsor. 19.00: Peng a gitár. Könyvzene. 19.15: A világ térképe előtt. 19.25: Esti mese. 19.35: Radar... 20.00: TV-híradó. 20.20: Nótaszó. 20.40: Egy nap Magyarul beszélt nyugatnémet tv-film. (16 éven felülieknek!). 22.05: TV-híradó — 2. kiadás.

Szeptember 13., péntek

8.05: Matematika (ált. isk. 8. oszt.). 8.25: Angol nyelv (középsz. III.—IV. oszt.). 9.00:

Meszesi* kultúrthron (Pécs): 17-18: Azok a csodálatos férfiak! Amerikai színes vígjáték. 20-22: Hét katonára meg egy lány. Román—francia színes, 16 évtől. Előadások: hétköznap 6, vasárnap 4, 6 órakor.

Puskín (Vasas I.): 17-18: Kártávár. Magyar bűnügyi. 20-22: A bizánci aranykincs. Cseh szinkronizált. Előadások: 6 órakor.

Május I (Vasas II): 17-én: Kalandorok. Francia színes. 19-20: A sah táncosnője. Szovjet színes. 21-22: A hamis Izabella: Magyar bűnügyi. 23-24: Boldog Alexandr. Francia. Előadások: Hétköznap 6, vasárnap 4, 6 órakor.

Május I. (Komló): 17-én: Tizenkilenc éves voltam. NDK szinkronizált. 19-22: A magányos villa litka. Angol színes bűnügyi. — 23-25: A családapa. Olasz színes. Ea.: 4, 6, 8 órakor.

Zrínyi (Komló): 17-18: A kis potyautas. 19-20-22: Dákok. Román—francia színes. 24-25: Vidám hétvége. Francia szinkronizált. Ea.: fél 4, fél 6.

Zengő Gyöngye (Hosszrúthény): 17-18: Hogyan kell 1 milliót lopni? Színes amerikai. 21-22: Azok

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZENBÁNYÁK DOLGOZÓINAK HETILAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM.

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1968. SZEPTEMBER 17

Gyermek- és ifjúságvédelem

Ez a két fontosabb napirendi pont szerepelt a Hazafias Népfrent komló elnöki ülésén. Kiss István, a Népfrent elnöke köszöntötte a résztvevőket, majd Csernus László, az úttörőszövetség városi titkára adott jelentést. Hangsúlyozta, hogy az úttörőszervezetben — minden más tömegszervezettel szemben — előnyös helyzetben vannak, mert itt a 6—14 év közötti gyermekek foglalkoztatásáról gondoskodnak. Kiemelte azt is, hogy a mozgalom érzi a társadalom segítő szándékát, s ezt az úttörők meg is hálálják sokszínű tevékenységükkel. Erre kötelezi őket a kisdobosok fogadalmára és az úttörők 12 pontos esküjére. Olyan erkölcsi kódex ez, amelyben első helyen áll a haza iránti szeretet, a szülők és a felnőttek iránti tisztelet. A próbakövetelmények a szocializmus eszményiség fogalmát rögzítik.

Az úttörők idei programja is sokoldalú. Míg korábban a forradalmi nyomolvasó mozgalom, a vörös zászló nyomdokában című tétel szerepelt, addig most a forradalom lángjainak felkutatását, megismerését vállalták. A párt megalakulásának 50 éves jubileuma előestéjén, november 23-án a városban felkeresnek minden párttagot, hogy köszöntőjükkel ezúton is kifejezzék hálájukat. A romantika egyik megnyilatkozásaként az épülő bányászparkban zárt szelencét helyeznek el, amelyet 50 év múltán bontanak fel az akkori gyűjtőmunkát végző úttörők.

A tanácskozás résztvevői elhatározták, hogy a hatékonyabb segítés céljából a területi népfrentbizottságok a körzetekben felmérést végeznek és közös akcióprogramot dolgoznak ki az úttörő csapatok-
kal.

A gyermek- és ifjúságvédelem helyzetéről Kiss István részletes összefoglalót ismertetett. Hangsúlyozta, hogy a társadalmi szervek részéről nagyobb erőfeszítéseket kell tenni. Az ifjúságvédelmi albizottság tevékenysége elmarad a várakozástól. Bár a szociális viszonyok jelentősen megváltoztak, a veszélyeztetett gyermekek száma mégis magas. Baranyában számukra mintegy kétezer a férőhely, de ennél több a családi környezetből kiemelésre, intézeti elhelyezésre váró gyermekek száma. Ebben segítenek azok a családok (Komlón 114 helyen 173 gyermeket gondoznak), amelyek 3—600 forintos állami támogatás mellett nevelik a szerencsétlen lányokat, fiúkat.

Kiss elvtárs elmondta azt is, hogy egy korábbi NEB-vizsgálat szerint a kihelyezett gyermekek ellátása legtöbb helyen kifogástalan, csupán egy-két családnál kellett rendszabályt foganatosítani. A 114 főnőző család többsége — 73 — bányász, s a gyermekek ellátása itt különösen dicséretes.

A népfrentelnökség tagjai javasolták, hogy a kihelyezés előtt az érdekeltek szervek végezzenek körültekintőbb felmérést. Aki igényli az örökbe fogadást, olyan gyermekek kapjon, akit lehetőséghez képest nevére is írathat.

Az elnökségi ülés napirendjén szerepelt még a városi népfrentbizottság II. félévi munkaprogramja, amelyet Kádár Németh Béláné terjesztett elő. A tervezetet a megjelent egyhangúlag elfogadták, amelynek középpontjában a béke, barátsági, MSZBT-munka, a rétegpolitikai feladatok és városi politikai tevékenység megoldása áll.

Népművelés történelmi évtordulók jegyében

Összehangolt, tervszerű, sokoldalú nevelő tevékenységre, kulturális és ismeretterjesztési munkára van szükség — mondta ki a vállalati párf- vb és az SZB együttes ülése. Ennek a határozatnak a megvalósítási módját vitatta meg Komlón szeptember 9-én a komló bányászok szb- agitációs és propaganda felelőseinek értekezlete. (A jövőben havonta jönnek össze tanácskozásra.)

A tervszerű együttműködést az igények növekedése, és a megnőtt igények kielégítése teszi szükségessé. A tanácskozáson a résztvevők átfogó tájékoztatót kaptak az 1968—69-es művelődési évad elvi és politikai célkitűzéseiről. Az évad programját is megvitatották, amely a párt művelődéspolitikai irányelveinek szellemében tükrözi a város lakossága kulturális, művelődési és szórakozási igényeinek folyamatos kielégítését.

Ez a program felőleli haladót, nemzeti hagyományainkat, azokat a kultúra eszközeivel is fel akarja eleveníteni, meg akarja ünnepelni. Az 1918-as polgári demokratikus (öszirzások) forradalom, a Kommunista Magyarországi Pártja, a Kommunista Ifjúság Szövetsége megalakulásának, a Tanácsköztársaság létrejöttének emlékeztét is ünnepléssé, magas színvonalúvá szeretnénk tenni. Törekvünk, hogy a művészetek eszközeivel sokoldalúan és színvonalosan kerüljön bemutatásra a magyar munkásmozgalom félszázados harca a felemelkedésért, a munkáshatalomért, a szocializmusért.

Az ismeretterjesztési munkában a történelmi, a társadalomtudományi, a munkásmozgalom-történelmi előadások mellett jelentős helyet kaptak a dokumentum-filmsorozatok, játékfilmek bemutatása a felnőttek és az ifjúság részére egyaránt.

A 14 filmből álló sorozatot kedvezményes helyarákkal, bérletes rendszerben tekinthetik meg az érdeklődők.

Az öntevékeny művészeti csoportok felkészülési tervében olyan irodalmi és zenei művek szerepelnek, amelyek híven tükrözik a munkásmoz-

galom harcát, küzdelmének kudarcait és eredményeit, lelkesítenek a jövőre, a szocializmus teljes felépítésére.

A művelődési házak klubjainak programja is sokoldalú művelődési, szórakozási lehetőségeket kínál. Irodalmi estek, tudományos, műszaki, társadalomtudományi, művészettörténeti, pedagógiai előadások, filmvetítések és tapasztalatcsere, írókkal rendezett találkozások, színészek és bányászok találkozói, mind-mind érdekes, szórakoztató és tanulságos élményeket kínálnak az érdeklődőknek.

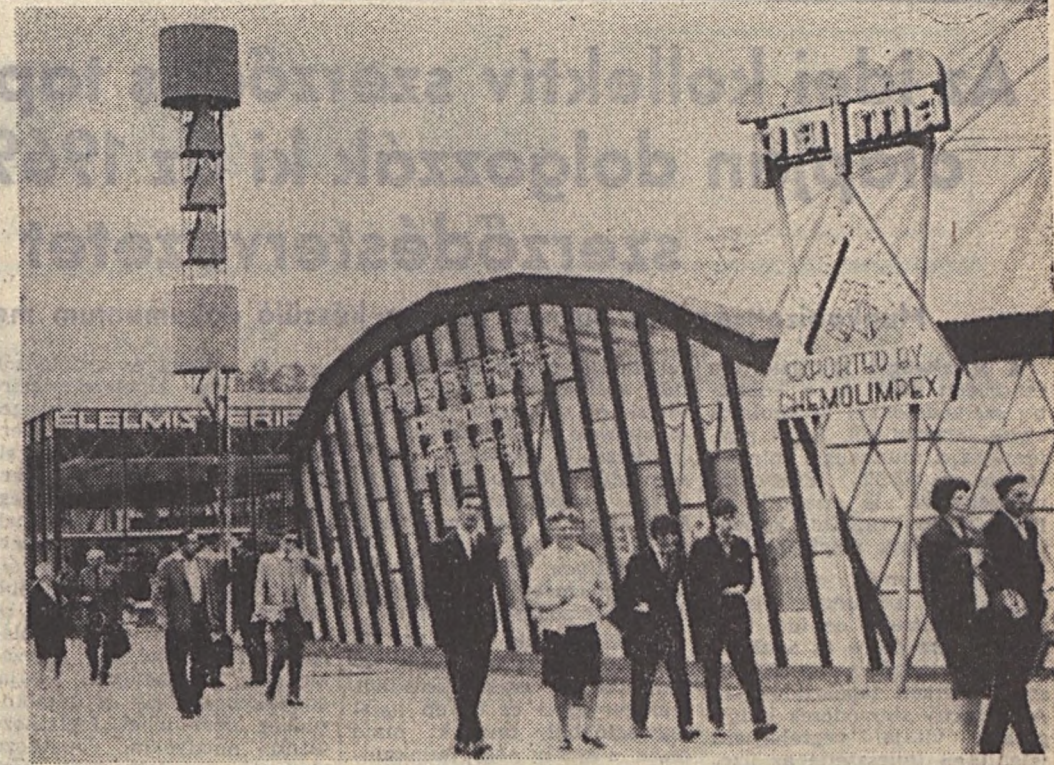
A művelődési házak szakkörrei, amelyeket szakmailag jól felkészült és képzett szakemberek irányítanak, felőlelik mindazokat a konkrét lehetőségeket, amelyek megvannak a szabadidő hasznos eltöltéséhez és a szocialista nevelési célok megvalósításához. Kitűnnek ezek a lehetőségek a szocialista brigád című dolgozó munkacsapatok kollektívájának erősítésére is, alkalmat teremtenek az ösztönözvelek során a kulturális vállalkozások teljesítéséhez és a szocialista emberré váláshoz.

Nagymértékben hozzájárul az üzemi szakszervezeti bizottságok nevelési célkitűzéseinek megvalósításához. Sokoldalú lehetőséget ad a növekvő igények kielégítésére a megnövekedett szabadidő kihasználására, a kulturált munkásmozgalom színvonalas továbbfejlesztésére.

Hegedűs Sándor

Nem lehet mindent az olajra építeni!

A szén és az olaj közötti árkülönbözet miatt az ipar arra kényszerül, hogy új létesítményeit fokozottabban hazai energiaforrásokra építse. Ha Európában a jövőben az erómuvek csak olajra, vagy atomenergiára épülnek, a beruházások oly méretet öltöznének, amelyek magasak lennének (erómuvek építése és az egész vezetékhalózata átépítése), hogy sem a közhivatali, sem a magánháztartás nem bírná el.

Vásári beszámoló az 5. oldalon

(Foto: Császár Zoltán)

Csak a szászváriak teljesítették túl termelési tervüket

Szeptember első felében meglehetősen gyenge eredmények születtek a széntermelésben. A hét nagyobb termelő-

üzemünk közül csupán a szászváriak érték el a kívánt szintet (100,6 százalék). A vállalat így csak 95,1 százalékot

jelenthetett. Ez 7663 tonna adósságnak felel meg.

A mennyiség szerint:

1. Szászvár	100,6%
2. Pécsbánya	99,9%
3. Béta	98,0%
4. Kossuth	96,3%
5. Zobák	96,1%
6. Vasas	92,8%
7. Szabolcs	88,4%

Tanbánya 81,1 százalék

A brikettüzemek sem büszkélkedhetnek, mert időarányos havi tervüket csak 90,5 százalékos teljesítéssel, ezen belül a nagymányokiak eredménye 96,4, a hidasiaké pedig 83,2 százalék.

A minőségi mutató alapján legjobb szén a tanbányai, amely mennyiségben bizony nem számottevő. A nagyobb üzemek közül a zobákiak érték el a legjobb eredményt, a meghatározott 36 százalékos hamutartalmú szén helyett 31,7 százalékosat adtak.

A minőséget figyelembe véve:

1. Tanbánya	87,34%
2. Zobák	88,05%
3. Béta	95,00%
4. Vasas	96,94%
5. Kossuth	101,38%
6. Szászvár	103,82%
7. Szabolcs	105,50%
8. Pécsbánya	105,83%

Öregek napja Komlón

Csütörtökön délután hangulatos ünnepséget rendezett Komlón a Nótanács belvárosi szervezete az öregek részére. Az immár hagyományos öregek napját a városi tanács nagytermében tartották, s azon mintegy száz idős ember jelent meg.

A rendezők figyelmességét dicséri, hogy először a legifjabbak köszöntötték a nagy-

mamákat, nagypapákat; az óvodások adtak rövid műsort, s virágcsokrokkal kedveskedtek az ünnepelteknek, aztán az iskolások következtek, szép verseket szóvalva.

A tulajdonképpeni ünnepséget Fűredi Miklósné nyitotta meg, majd Gallusz József, a városi tanács vb-elnöke köszöntötte az öregeket. Megemlékezett a felszabadulás előtti időkről, a jobb életért folytatott harcról, amelynek tanúi, részesei voltak az ünnepeltek. Beszél hazánk, társadalmunk szocialista fejlődéséről, azokról a lehetőségekről, amelyek — éppen a régi harcok nyomán — a mai fiatalok előtt állnak, s az idős emberek megbecsüléséről, amelyet ez az ünnep is példáz.

A beszéd után a meghívottakat megvendégelték, akik zene mellett vidám hangulatban szórakoztak a késő esti órákig.

Az objektumi önkéntesrendőri csoport Újhegyen

Mindenki ismeri az üzemeknél és vállalatoknál azokat az embereket, akik önkéntes rendőri megbízást vállaltak és szolgálatukat társadalmi munkában, közérdekből, a közösség javára végzik.

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak közt — mind Komlón mind pedig Pécsen, Szászváron és másutt — sokan vállalták ezt a megtisztelő feladatot. Most azonban csak egy ilyen önkéntes rendőri csoportról szólnunk: az újhegyiéről, hogy bemutatassuk, milyen fontos feladatokat látnak el ennek a csoportnak a tagjai egyenként is, a csoport pedig mint testület, együttesen is.

Ez a rendőri csoport — amelynek Marosa elvtárs a vezetője — már az eddigi években is működött. Tavaly 409 esetben vezényelték magukat szolgálatba és — tizen — 1945 szolgálati órát teljesítettek, 1959 gépjárművet ellenőriztek és 633 esetben alkalmazták figyelmüket. Volt 126 egyéb intézkedésük is. Éves átlagban egy főre 215 szolgálati óra esett.

Nem is kell talán különösebben hangsúlyozni, milyen nagy ennek a társadalmi értéke — mondta Kovács Jenő önkéntes elvtárs, amikor az önkéntes rendőri csoportok munkája felől érdeklődtünk.

Valóban nagy értékű munka ez, ha csak a teljesített órák számát számítjuk, akkor is, hát ha még annak az értéknek a számbavételét is megkísérelnénk, amit ellenőrző munkájukkal megmentettek, amit figyelmeztető szavakkal, intézkedésekkel megőriztek! Ez az, amit pontosan felmérni és kimutatni nem lehet, pedig mindez valóságos és meglevő értéket jelent a társadalom számára.

Eddig tehát közti ellenőrző csoportként működött az újhegyi üzemnél levő önkéntes rendőri csoport.

A jövőben más elnevezése lesz, és az új elnevezés mutatja, hogy feladatai is megváltoztak, kiszélesedtek, sokrétűbbé váltak. Ez a tíz főből álló fegyverrel és lelkes csoporthoz az objektumi önkéntes-

rendőri csoport elnevezést kapta.

Van ebben a csoportban sokféle szakmát és foglalkozást űző ember, mégis egységes csoport, mert olyanok működnek a keretében, akiknek szakmájuk és élethivatásuk a közlekedés, de ezzel együtt annak műszaki, igazgatási, védelmi és balesetmegelőzési vonatkozásai is. Van a csoportban művezető, technikus, gépkocsivezető, szerelő — tehát mindannyian hozzáértő szakemberek.

Most, hogy objektumvédelmi önkéntes rendőri csoporttá alakult az a tíz főből álló gárda, beszélgettünk Marosa elvtársal is, a csoport vezetőjével, aki elmondta, hogy a jövőben nem csupán ellenőrzési feladatokat látnak majd el. Segíteniük kell a gépjárművezetők továbbképzésén is.

Ezen kívül baleseti megelőző propagandát is fognak folytatni a csoport tagjai. Előadásokat tartanak, garázsellenőrzéseket végeznek, segítik a gépkocsivezetők műszaki

főbbképzésének megszervezését és lebonyolítását. Fontos feladatuk lesz az előírásoknak megfelelő garázsrend ellenőrzése, annak betartásában pedig maguknak kell előljárniuk. A gépjárművekkel kapcsolatos objektumok védelmi berendezéseit is ez az önkéntes objektumvédelmi rendőri csoport fogja ellenőrizni, segíti az éjjeli őrk szolgálatát, figyelemmel kíséri a gazdasági és műszaki vezetők utasításainak pontos teljesítését. A különböző munkahelyeken ellenőrzési joga lesz a felszerelések, a berendezés és egyéb tárgyak és anyagok kezelése felett. A tárolás szabályainak megtartását is figyelemmel kíséri ez a csoport. Oktatási és propaganda feladatokat is ellát, műszaki, garázsellenőrzési jogokat is kap, szigorúan ellenőrizni mindemellett a társadalmi tulajdon, és ha mindezekhez hozzávesszük azokat a kötelességeket is, amelyeket ugyancsak önként vállaltak a csoport tagjai, amelyek a párttal, a szakszervezettel, az ifjú-

sági mozgalommal, a gazdasági vezetőkkel való kapcsolat erősítését célozzák, akkor látjuk, hogy nem könnyű a munkájukat. Jó együttműködést kell kialakítani a munkasorszárgel is — ez egyik legfontosabb feladatuk — az üzemrendészeti szolgálattal és a tűzrendészettel is együtt kell működniük.

Marosa elvtárs elmondta, hogy a csoport munkáját havonta értékeli, maguk is leméri, hogyan teljesítették önkéntesen vállalt kötelességeiket. Ezen kívül a városi, járási rendőrkapitányság is figyelemmel kíséri, segíti munkájukat, hogy a közös cél: a rend, az állampolgárok fegyelmezettsége, a társadalmi tulajdon megőrzése és gyarapítása a lehető legmagasabb színvonalat érje el.

A pécsújhegyi gépkocsi üzemnél működő objektumi önkéntes rendőri csoport tehát felelősségteljes, értékes, a társadalom érdekében fontos feladatok teljesítésére vállalkozott.

Gy. E.

Az ideji kollektív szerződés tapasztalatai alapján dolgozzák ki az 1969-70. évi szerződéstervezetet

Munkabizottságokat hoznak létre a készülő dokumentum megszerkesztésére

A Munkaügyi Minisztérium rendelkezett arról, hogy kollektív szerződésekről kapcsolatos egyes kérdésekről. Ezzel egyidejűleg a munkaügyi miniszter és a SZOT Elnöksége irányelveket is szabott az 1969-70. évi vállalati kollektív szerződések megkötéséhez.

Mielőtt arról részletesen szólnánk, szükséges, hogy visszaillesztünk az ideji kollektív szerződésre és vázlatosan ismertessük a végrehajtás során szerzett tapasztalatokat. A kollektív szerződések kidolgozása, vitája, végrehajtása jelentősen fejlesztette az üzemi demokráciát. Aktivizálta a szakszervezeti szerveket, munkájukban jelentős helyet foglalt és foglal el a tevékenység. Igen pozitívak a szerződéssel foglalkozó szakszervezeti tanácsulések tapasztalatai, melyekben nyilvánvalóan érzékelhető, hogy a szerződések ügye szerveinknél nem csupán reszortfeladatot jelent, hanem a szakszervezeti munka középpontjában áll.

A Bányai Dolgozók Szakszervezetének Elnöksége így értékeli: „A vállalatok és szakszervezeti bizottságok elismerésre méltó munkája eredményeként a bányászati területen, megfelelő kollektív szerződések készültek.”

A kollektív szerződés ideji bevezetéséről, az észrevételek értékeléséről, az 1969-70. évekre vonatkozó új kollektív szerződés-tervezetről Kis-kuti Ádám, szakszervezeti bizottságunk közgazdasági felelőse tájékoztatta szerkesztőségünket.

— A vállalat szakszervezeti bizottsága miként értékeli az 1968. évi kollektív szerződést?

— Kollektív szerződésünk alkalmas arra, hogy 1968. évre, az új gazdaságirányítási rendszer bevezetésével, ránk-háruló feladatokat segít megoldani. Az elmúlt időszak tapasztalatai meggyőzően bizonyítják, hogy a kollektív szerződésben helyesen, a dolgozók véleményére, aktivitására alapozva határoztuk meg a feladatokat, jogokat a dolgozók és egyetemesen a vállalat számára. Ez a dokumentum hatékonyan segítette és segíti a vállalat és üzemi gazdasági mozgalmi szerveink felelősségteljes tevékenységét, és hozzájárul ahhoz, hogy a dolgozók érdekvédelme hatékonyabban érvényesüljön, növelve a munkás-kollektívák felelősségét a célkitűzések megvalósításában. Az ideji évre megkötött kollektív szerződés gyakorlati alkalmazása mind a dolgozók, mind a vállalat számára gazdag tapasztalatokat eredményezett, melyek alapján képezzük az 1969-1970. évekre megkötendő kollektív szerződés meg egyértelműbb kidolgozásának.

— Időközben történt-e módosítás az év elején kötött kollektív szerződésen, és azt tudatosították-e az érdekeltek dolgozókkal?

— A tárgydíszokban a törvényes lehetőségek között már történt módosítás a kollektív szerződés egyes pontjainál, amikor is többek között módosítottuk a takarítók és a gépkocsivezetők munkaidő-rendjét. Meg kell azonban mondani, hogy a kollektív szerződés elkészítése során a dolgozók részéről felvetett javaslatokra nem adtunk mindig kellő időben választ, illetve nem tájékoztattuk őket megfelelően arról, hogy javaslataik közül melyek kerültek, illetve kerülhetnek elfogadásra. Nem indokoltuk kellően az elutasított javaslatokat. Emiatt sok bírálat ért bennünket taggyűléseken, termelési tanácskozásokon és egyéb rendezvényeken, amelyből le kell vonnunk a tanulságot. Az egyik ilyen gondolat az új tervezet kidolgozásánál: szélesebb körben ismeretjük és tartósabb ideig lesz alkalmunk a dolgozóknak elgondolásuk közlésére. Az új szerződés kidolgozásánál más negatív tapasztalatot is helyenvalóan érvényesítünk majd.

— Milyen szervezeti keretek segítségével dolgozzák ki az új szerződés-tervezetet?

— Kijelölünk egy 30 főből álló kollektívát, amely tekintélyes szakemberekből, szakszervezeti és egyéb tisztségviselőkből tevődik majd össze, s amely négy munkabizottságban, kilenc témakör szerint munkálkodik. Ezek koordinálására, a tervezet felülvizsgálására és a vállalati kollegium elé való terjesztésére, valamint az általános rész megfogalmazására főbizottság alakul. Tagjai: Bachman Mátyás igazgatóhelyettes, Markwart Károly szakszervezeti bizottsági titkár, Pintér József, Bernhardt Gyula és dr. Háromy László osztályvezetők, továbbá Szekeres Sándorné, a szakszervezeti bizottság tagja.

— Milyen főbb gondolatokat érintenek az egyes munkabizottságok?

— Az általános bevezető-rész kidolgozásánál egyebek között a munkavállaló és munkáltató alapvető jogai és kötelezései, a kollektív szerződés hatálya, a szakszervezet szerepe, jogai, kötelezettsége és más fontos kérdések szerepelnek. A többi csoportoknál csak a címszavakat említem: a munkaviszony létesítése; a munkarend; a munkavégzés feltételei; a bérszabállyal kapcsolatban tudnivalók; a részesedési alap felosztása, felhasználása; egyéb juttatások; egészségvédelem, társadalombiztosítás; erkölcsi és anyagi megbecsülés.

— Milyen irányelvek alapján dolgozzák ki a két évre szóló kollektív szerződést?

— A vállalat és a dolgozók jogaira és kötelezettségeire vonatkozó minden lényeges rendelkezést a kollektív szerződés szövege részébe kell felvenni. Pl. a kollektív szerződésbe tartoznak az év végi részesedés felhasználásának szabályai is. A kollektív szerződések mellékleteként közölhetők az olyan terjedelmesebb felsorolások (pl. a munkás beosztási táblázat, a bértáblázat, a munkaruhák jegyzéke, azon munkakörök listája, amelyekben nőket és fiatalokat nem lehet foglalkoztatni), amelyekre vonatkozó alapvető rendelkezések magában a kollektív szerződésben vannak.

— Az 1968. évre kötött kollektív szerződések nem vettek minden esetben figyelembe, hogy a kollektív szerződésnek jogszabály jellege van. Mi is felvettünk olyan rendelkezéseket is, amelyek nem a dolgozók jogait és kötelezettségeit rögzítik, mint pl. a munkaverseny-szabályzat. A kollektív szerződés a Munka Törvénykönyve vállalati végrehajtási szabálya, amely a vállalat és a dolgozók jogaira, valamint kötelezettségeire vonatkozó rendelkezéseket foglalja magában.

— Hallhatnánk részletesebben az új kollektív szerződés mellékleteiről és függelékéről?

— A mellékletek és függelékek a kollektív szerződés szerves részei, tehát ezek nem önálló szabályok. Pl. nem lesz külön „bérszabályzat”, „prémiumszabályzat”. Ezért a kollektív szerződés megfelelő részében utalni kell az odartartozó mellékletre, illetőleg függelékre. A mellékleteket és a függelégeket az utalás megkönnyítése és a sorrend könnyebb felismerése érdekében sorszámmal látjuk majd el. A kollektív szerződésen

kívül a dolgozók rendelkezésére bocsátjuk a fontos, gyakran alkalmazásra kerülő központi szabályokat, valamint a vállalat belső életét szabályozó rendelkezéseket is. Pl. a Munka Törvénykönyvét, a munkavédelmi szabályzatot, a munkaverseny szabályzatot, újítási szabályzatot, csökkent munkaképességekkel betöltendő munkakörök jegyzékét, továbbá a vállalati ügyrendet. Ezek azonban nem részei a kollektív szerződésnek, ezért nem lehetnek annak sem mellékletei, sem pedig függelékei. Ezeket nem lehet a kollektív szerződéssel egybekötni és nem lehet — a kollektív szerződések mellékleteihez, vagy függelékeihez kapcsolóan — sorszámozni.

— Az új kollektív szerződés megkötése után, tehát a jövő esztendőben, vagy később, lesz-e lehetőség a szabályzat menetközbeni módosítására?

— Igen, erre lehetőség nyílik. A kollektív szerződésben csak tipikus, jellemző és gyakrabban előforduló eseteket kell szabályoznunk. Ha olyan ritkán előforduló eset merül fel, amelyre a szabályozás nem tér ki, ennek eldöntésére az igazgató és a szakszervezet vállalati szerve a kollektív szerződésben foglalt elvek alapján megállapodhatnak. Ha egyes esetek úgy ismétlődnek, hogy arra általános rendelkezés szükséges, erre a kollektív szerződés módosítása során mód van.

— Még egyszer hangsúlyozni kívánom, hogy a kollektív szerződés ama tervezet, amelyet széleskörű felmérés és tapasztalat, javaslat alapján dolgozzunk ki, a vállalat minden dolgozójával ismertetni fogjuk. Legyen az új szerződés mindannyiunk véleménye alapján kimunkált, mert így jobban eléri célját és a későbbiek során kevésbé válik sükségesé annak esetleges módosítása.

Vízihányó Imre

Mánfa gondjai a megoldás útján

A fenti cím alatt írtunk a mánfa gondokról lapunk augusztus 6-i számában. Ebben felvetettük azt a javaslatot, hogy Mánfa és Komló között az autóbuzsok viteldija meg-egyező legyen a városi díjszabással.

Ezzel kapcsolatban levelet kapott szerkesztőségünk az Autóközlekedési Tröszt igazgatóságától, Takács Endre szakosztályvezető aláírásával.

A levélben azt közölte az Autóközlekedési Tröszt, hogy Mánfa közlekedési ellátottsága 40 menetrend szerinti járatral és szükség szerint másodréz-járatokkal teljesen megoldott mind Komló mind pedig Pécs felé. Komló, Kőkönyös és Mánfa között mintegy 5 kilométer beépítetlen terület van, az utasforgalom ezért nem minősíthető helyi jellegűnek. A beépítés iránya az idő szerint nem mutat arra, hogy a két helység belátható időn belül egybeépülne. Kizárólag az, hogy Kőkönyös és Mánfa államigazgatásilag Komló város szerves része, nem indokolja, hogy a városrészek közt is bevezessék a városi autóbuzsójáratok díjszabását. A levél arra is kitér, hogy 1966. július 1-én, amikor rendezték az autóbuzsójáratok díjszabását, a rendezés során nem határozták meg, hogy ez a rendezés a díjszabásban csökkenő tendenciájú legyen.

Márpedig ha Kőkönyös és Mánfa vonalain is városi menetdíjat vezetnének be, ez csökkenő irányzatú lenne. Ha tehát kiterjesztenék a komló helyi díjszabást, ez éves szinten egymillió forintos bevételcsökkenést jelentene a MAVAUT-nak és az önköltség jelentős növekedését is maga után vonná.

Az Autóközlekedési Tröszt levelében arról is tájékoztatót bennünket, hogy az összes körülmények gondos mérlegelését a 12. sz. AKÖV végezte el. Gondos számításokat végzett és nem javasolta a Trösztnek az említett területeken a városi díjszabás bevezetését.

Olvasóink tájékoztatása céljából szükségesnek tartjuk a fentiek közlését, mert ebből látszik, hogy az Autóközlekedési Tröszt felfigyelt a cikkben írt javaslatokra. Foglalkozott azokkal és válaszolt rájuk.

A helyzet azonban nem fog változni — legalábbis ahogyan a Tröszt levele írja: „Belátható időn belül” nem, mert semmi jel sem mutat arra, hogy a két helység egybeépülne.

Ezek után felmerül egy újabb kérdés: ha az államhatalmi szervek igazgatásilag egységes várossá egyesítenek eddig különálló községeket, akkor ezt miért nem ismerik el egységes városnak közlekedési szempontból is? Amikor Budapest szerve része lett Pesterzsébet, Rákospalota, Csillaghegy, Békásmegyér és a többi, akkor ott budapesti városi díjszabást vezettek be az autóbuzsokon. Pedig ott is akad 5 kilométernyi beépítetlen terület a főváros és a hozzá csatolt peremvárosok között. (Igaz, hogy ott kétségtelenül látható a tendencia az egybeépülésre.)

Viszont tény, hogy Kőkönyös, Mánfát és a környező községeket is azért csatolták Komlóhoz, mert van ilyen tendencia ott is. Mással azonban mi értelme volna a Komlóhoz való tartozásnak? Az is igaz, hogy ez az egybeépítési ütem lassabb mint a fővárosban, ami természetes. Ennek alapján azonban semmiképpen nem lehet — legalábbis tartósan nem — két-féle osztályozást felállítani: egy városi-igazgatási, meg egy autóbuzsoközlekedési osztályozást.

Igy tehát — ha egyelőre le is került a mánfa gondok rendezésének ez a része a napirendről — később újra fel fog merülni, érzésünk szerint azonban még belátható időn belül,

A tárnából — a festőállványhoz

Ukrajnában, a Lvov-vo-linszki szénmedence köz-pontjában fekszik Cservono-grád, amelynek csakúgy, mint valószínűleg minden más városnak megvannak a maga nevezetes emberei. Ilyen például Jevgenyij Pusztovarov.

Jevgenyij bányász, felmérőként dolgozik az egyik bányában. Amde, nemcsak arról vált ismertté bányász-társai között, hogy mintaszerűen végzi munkáját és kitűnően érti a dolgát. Jevgenyij már néhány éve szobrászként is sikereket ér el. A műkedvelő képzőművészek városi tárlatán a helyi kultúrpalotában, Pusztovarov kiállította egyik bányász barátja 16 éves leányának, Ljuba Fegyakinának arcmását.

Művészeti szakértők véleménye szerint ezt a szobrot hivatásos szobrász mintázta, aki tisztában van e bonyolult művészet legrejtettebb titkaival. A szobrász nemcsak tökéletes hasonlóságot ért el a modell és a mű között, hanem sikerült neki a leány egyéniségét, — közvetlenségét, egész belső világát, — kifejezni.

A szobrot a bányász kultúrpalota egyik termében állították ki 70 más mű társaságában, amelyek Pusztovarov munka- és képzőművész-társai művei. Igor Bortnyik, Jaroszlav Cibulenko, Anatolij Liscsuc bányászok, valamint Ivan Ljasenko geológus, olajfestményekkel, Pavel Kravcsuk lakatos linóleum-metszettelkel szerepel a tárlaton. De vannak itt guache-s pasztell-képek, ceruzarajzok, kő- és agyag-szobrok is. Egyszóval, a kiállítás nem különbözik a szokásos tárlatoktól. Az egyetlen eltérés, hogy a 70 mű alkotói között

nincs hivatásos művész. Mindegyik amatőrök, akik munka után a szabad idejüket a kultúr-palotában immár 7 éve működő bányász képzőművészeti stúdióban töltik.

Körülbelül negyvenen vannak, akiket hatalmába kerített az alkotó szenvedély. Hente háromtizen felreteszik mindennapos gondjaikat és a stúdióba indulnak. Itt várja őket „iskolamesterük”, Adam Bacsa, 30 éves, hivatásos művész, aki már több kiállításon szerepelt alkotásával. Hét év óta azonban a bányász stúdióknak szenteli minden energiáját.

— És képzeld, — árulja el Adam Bacsa, — nem sajnálom, hogy nekivágtam. Tehetséges, higgadt és szokatlanul kiegyensúlyozott emberek gyűltek nálunk össze. És mindaz, amit eszükbe és szívükbe plántáltak, olyan gazdag termést hoz, hogy bármely növényemesítő is megirigyelhetné.

Bacsa elmondta, hogy a stúdió-beli foglalkozások célja kialakítani az amatőr képzőművészeknél a képszerű és a plasztikus gondolkodás készségét, valamint megállapítani, milyen technikához, melyik műfajhoz van leginkább adottságuk. Ezután kerül sor a művészet „ABC”-jének: a rajzolásnak, a kompondás alapjainak, az emberi test anatómiájának megismerésére. A foglalkozás első napjaitól tanulmányokat készítenek, a szabadban rajzolnak, mintha az élő természet a legjobb tanácsadó, a legjobb tanító. Ezt egyébként bizonyítja a tárlatuk is. A kiállított alkotások arról tanúskodnak, hogy a stúdió hallgatói jól

hasznosították mesterük tanácsait. Műveik hivatásukról, munkatársaikról a természet-ről és élményeikről mesélnek. Ebből a szempontból Igor Bortnyik „Bányászok” című festménye különösen figyelemre méltó. A művész három teljes „harci” díszben levő fiatal bányász alakját festette vásznára. A legények most jöttek a tárnából, ahol szemmel láthatóan derekasan kivették részüket a munkából. Mindhármán kissé zavartan vannak, nyilván azért, hogy most modellt kell állniuk. Nos, ez a szegénylőség az, amelyet a festőnek sikerült pontosan érzékelnie és képen visszatükröznie, s ami a festményt kiváltképpen hitelessé és hatásossá teszi. Sztjepan Bucsinzkij tanító „Bányász”, „Reggel”, „Munka után, hazafelé” című grafikáinak csakúgy a munka a témája, mint Anatolij Liscsuc bányamester „Szenfej-tör” című képének. Vlagyimir Bodnar munkás szívéhez közelebb állnak a lírai falusi tájak. Ivan Ljasenko geológus viszont inkább a hősi múlt érdekli, annak szentelte „Géppuskás-kocsi” és „Emlékek” című festményeit.

Bányász, geológus, lakatos, tanító, szobafestő, diáklány... A stúdióban mindenki számára nyitva az út a művészethez, aki rá akar lépni erre az útra és a tehetsége sem hiányzik. Rajzolni akarsz — tessék; nem sikerül mindjárt — segítenek; tetszik a munkád — csatlakozz a közösséghez! Egyébként így került a stúdió tagjai közé öt évvel ezelőtt Anatolij Liscsuc fejtmunkás is. Legelőször „csak úgy benéztél”. Allodagát a többiek háta mögött, szemlélődött, majd beszéde is elegendett velük. Legközelebb, amikor jött, már magával hozta rajzait is, és megmutatta Adam Bacsnak. A vázlatok ugyan gyengéknél bizonyultak, de volt egy figyelemreméltó sajátosságuk. Megmutatták, hogy alkotójuk önállóan gondolkodik és egyéni módon szemléli a világot. Ez eldöntötte Liscsuc vorsát, aki ma egyike a kör legeredettebb festőinek. Anatolij nemcsak művészi értelemben fejlődött. Minél feljebb haladt az alkotás magas-lataira, annál inkább érezte, hogy ólom-súlyként húzza vissza az általános műveltség, a tudás hiánya. Igazi művész-

nek pelig intelligens, művel embernek kell lennie. Így határozta el, hogy folytatja tanulmányait. Most a bányai-pari technikum elvégzése után Anatolij Liscsuc bányamesterként dolgozik ugyanazon az aknában, ahol nemrég még munkás volt.

Más úton jutott el a stúdióba ugyanaz a Ljuba Fegyakina, akinek arcmását Jevgenyij Pusztovarov formázta meg. A leány órákon át ült modellt a szobrásznak és ez alatt, amint ő maga tréfálkozva meséli, „megfertőzte” a szobrászművész-betegséggel. Közölte Adam Bacsnal, hogy rajzolni akar tanulni. Rövidesen már olajfesték tanulmányt is készített, most pedig valóra vált álma, szobrász lett. Kedvelt témája — iskolatársai. Bacsa szerint Ljuba szobrász-tehetsége kétségtelen. Véleményének megalapozottságáról magam is meggyőződtem, amikor megláttam az iskoláslány szoborképet, Ljuba alkotását. A szobor a stúdiótárlat középpontjában áll, és szakmai szempontból is a legjobbak között a helye.

Vlagyimir Popov (APN)

A lengyel varrógépek pécsi sikere

Májusban a Budapesti Nemzetközi Vásáron mutatták be először Magyarországon a lengyel Lucnik varrógépgyár legújabb termékeit. Alig negyed-évre rá — a gyorsaság a VARIMPEX lengyel Külkereskedelmi Vállalatot és a Centrum Áruház vezetőségét dicséri — Pécsen is találkozott a vásárlóközönség a lengyel varrógépekkel. Az elmúlt

héten Pawel Stefanski, a Varimpex Külkereskedelmi Vállalat magyarországi vezérképviselője tájékoztatta a sajtó és a kereskedelmi szervek képviselőit a Lucnik gépek exportjéről. 1956-tól 1968-ig 700 ezer gépet gyártott exportra a Lucnik gyár (1956-ban kettőezer darabban kezdődött). Valamennyi szocialista országgal kapcsolatban állnak, de nyugati országokba is exportálnak mint az Egyesült Államok, Svájc, Hollandia, NSZK, Franciaország. Csak Magyarországra 21 ezer lengyel varrógép érkezett az évben, jövőre mintegy 39 ezer gép eladására számítanak. A lengyel varrógéptermekek minden bizonytalanságára támaszkodva a varrást kedvelő bányászfeleségek otthonában is,

TÁJÉKOZTATÓ

I. ÉVFOLYAM

8

S Z Á M

A MECSEKI SZÉNANYÁK IGAZGATÓSÁGA MŰSZAKI-GAZDASÁGI-SZERVEZÉSI TÁJÉKOZTATÓJA

Gördülő, vagy folyamatos szállítás? Szénárrendszerünk

A termelési költség csökkentésére való törekvés a termelés, valamint bányászati tevékenység egyre növekvő koncentrációját eredményezte. Ez a folyamat az országos méretekben belül, szűkebb körben, a mecseki területen is érezhető. Az utóbbi évek folyamán ez a törekvés a mecseki terület bányászatainak bizonyos rekonstrukcióját, összehangolását, a termelés új alapokra helyezését, és ezzel egyidejűleg a termelést kiszolgáló gépi berendezések beszerzését tette szükségessé.

A Mecseki Szénbányák koncentráció törekvéseinek eredményeképpen az egy bányászatra eső termelés 1967-ig, az 1960-as évekhez viszonyítva, több mint kétszeresére, az egy aknára eső termelés pedig közel a kétszeresére emelkedett. Az 1. számú ábra egy bányászatra, valamint az egy aknára eső termelés volumenének változását szemlélteti 1960-1967-ig. A bányászatra koncentrációjával párhuzamosan a termelő üzemeken belül a termelési munkahelyi koncentrációja is jelentősen megnövekedett.

A 2. sz. ábrán láthatjuk, hogy 1960-ban a fejtések reálérték darabszáma 53, és az egy fejtésre eső termelés 110,6 t/nap/db volt. 1967-ben viszont a fejtések reálérték darabszáma 25-re csökkent úgy, hogy az egy fejtés termelése 412,3 t/nap/db-ra emelkedett.

A Mecseki Szénbányáknál 1967. évben a fejtési teljesítmény elérte a 6 t/mű értéket. Ezzel szemben az összüzemi teljesítmény csak az 1,073 t/mű értéket sikerült elérni. A közvetlen termelésen és a termelést kiszolgáló vállalkozási tevékenységi körön kívül jelentős számú műszaki eszközt használunk fel a kitermelt szén szállításánál, valamint az eladási történő előkészítésnél, a külszíni műhelyeknél, és a kiszolgáló tevékenységeknél. Ezen utóbbi tevékenységi körök kizárólagosan a gépészet profiljába tartoznak, és ezeknek nagy szerepe van az összüzemi teljesítmény kialakításában.

A termelést kiszolgáló tevékenységi körök közül a föld alatti szállítás a legköltségesebb tevékenységet vizsgáljuk. A föld alatti szállítás műszakfelhasználása az összüzemi műszakoknak 12 %-a. A föld alatti műszakokhoz viszonyítva pedig 17,1 %-a. A termelésre eső költségnek a szállításra költség 14,5 %-át jelenti. Az előbbieknél alapján — az egyes tevékenységi körökre bázisú feladatokat mérleelve — joggal megállapíthatjuk, hogy a termelési volumen és a szállítás tevékenység részarányát tekintve a termelésre fordított össz tevékenységekből a szállításnak jelentős szerepe van a mecseki bányászaton.

A föld alatti szállítás jelenlegi helyzete, eszközei, költségei a Mecsekben

A Mecseki Szénbányák területén a nagy teljesítményű termelő munkahelyek kialakulása előtt homogén szállítás rendszert alkalmaztak. A termelt szén és meddő elszállítása a bányászati pontjairól egységesen csillékekben történt. A csille-

szállítás közvetlen a munkahelyekig terjedt ki. A csillék mozgatása kézi erővel, állati erővel és kötélvontatással, egyes területeken, de csak a fővágatokban mozdonyvontatással történt. A fejtések kiszolgálásánál alkalmazott kézi szállítás mód alacsony teljesítményénél fogva hosszú ideig lehatárolta a termelő munkahelyek termelési volumenét.

A bányászaton a folyamatos szállítás berendezések megjelenésével csillék szállítás rendszerünk egyszakos jellegű megújult, és kialakult egy vegyes szállítás rendszer. Csillék szállításunkat továbbra is meg kellett tartanunk, bányászati munkahelyek nagy kiterjedése és részben káros aknaszállításunk miatt. Bányászati szállítás rendszerünk két csoportra oszthatjuk: fővágati szállításra, bányamezei szállításra. A fővágati szállítás egységesen kétsínű, vagy többvágányú szállítás pályán csillékek, sújtólégbiztos Diesel-mozdonyokkal végzünk. A bányamezei szállításnál a fejtésekben kétfázisú vonszolót, a fejtési csapásvágatokban vegyesen kétfázisú vonszolót és gumiveheres szállítóberendezéseket, a gyűjtő- és keresztvágatokon csak gumiveheres szállítóberendezéseket használunk. Meddőszállítás ugyanezen útvonalon 0,8 m³-es csillékek, az anyagmozgatás — a külszíni szállítás — a szén- és meddőszállítás útvonallal megegyezően csupán ellenkező irányban történik.

A 3. sz. táblázaton a szállítás feladatok lebonyolítására szolgáló berendezés-állományunkat láthatjuk. A táblázat adatai szemléltetik a szállítóberendezések mennyiségi és minőségi összetételében a 8 év folyamán végbement változást. A költséges üzemű sűrített levegős mozdonyokat, ahol a körülmények engedték, sz. védettséggel Diesel üzemű mozdonyokkal helyettesítettük. A szállítás kapacitásának növelése céljából, ahol az aknaszállításunk lehetővé tette a normálméretű, 0,8 m³-es csilléket, 2,3 m³-es csillékekkel helyettesítettük, kizárólag csak szén szállítás céljából. Gumiveheres szállítóberendezéseink darabszáma vállalati szinten az 1960-as 299-ről 153-ra csökkent úgy, hogy az egy darabra eső fm-hosszúság 52 fm/db értékről 1967-re 130 fm/db értékre növekedett. Hasonló a helyzet a láncos vonszolók esetében is. A kisteljesítményű, és teljesen korszerűtlen rázócsúzdát sikerült majdnem teljes mértékben kizárítani.

A folyamatos szállítás berendezések alkalmazásának első időszakában a berendezések sokféleségével kísérleteztünk. Ezek a szállítóeszközök a kezdeti időben meg is feleltek a követelményeknek, csak később a szállítási feladatok növekedésével váltak korszerűtlenné. Kis kapacitásuknál fogva nem tudták ellátni a szállítási feladatokat.

Szembetűnő az egyes szállítási módok fajlagos költségei közötti nagy eltérés. A föld alatti szállításnál használt kétfázisú szállítás mód közül a Diesel-mozdonyos szállítás költsége 10,32 Ft/tkm, a folyamatos szállítás költség pedig 31,68 Ft/tkm. Kötélvontatású szállítás 1967-re nagy részt megszüntettük, adottságaink miatt fogva ezt a szállítás módot a jövőben sem kívánjuk alkalmazni.

Az előbbieknél vázoltuk homogén csillék szállításunk átalakításának körülményeit, az átalakítás indító okait, vegyes szállítás rendszerünk fejlődését és a föld alatti szállítási módok költségeit.

Összegezve: szintesen gördülő szállítás alkalmazunk az aknarakodóktól a fejtési csapásvágatokig, vagy keresztvágatokig, ezen belül a mezőben pedig folyamatos szállítás. A folyamatos szállítás fajlagos költsége háromszorosa a Dieselt és a föld alatti szállítási módoké.

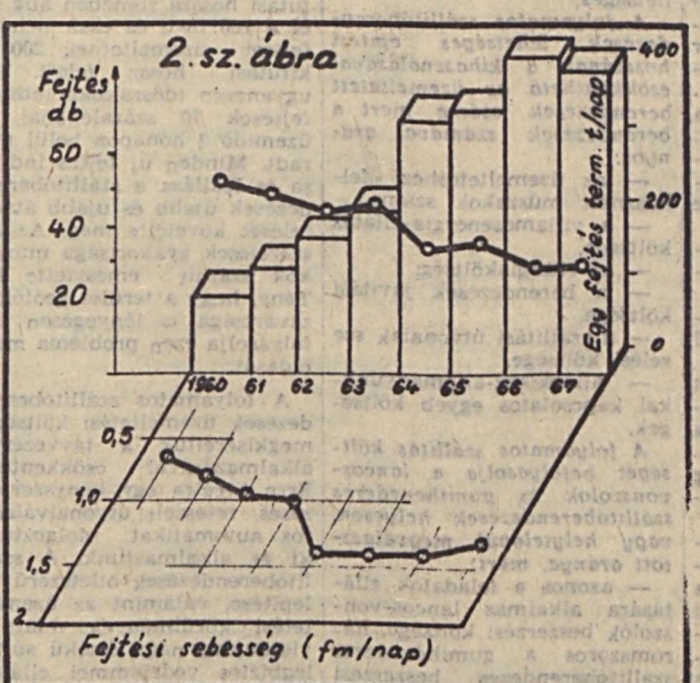
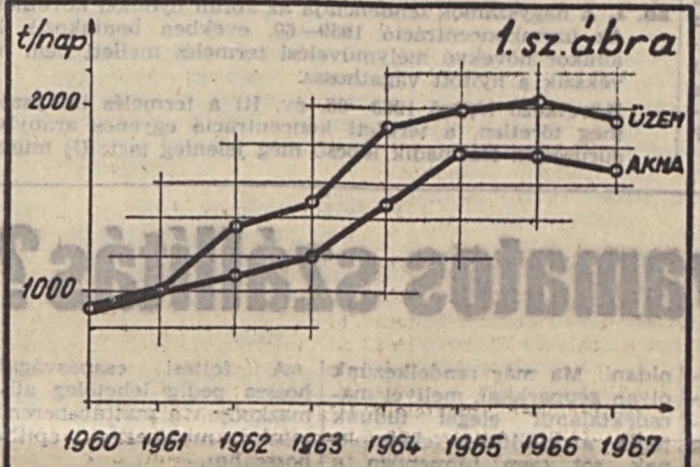
Hogyan tovább? Egyes államokban a föld alatti szállítás fejlesztésének a kérdését folyamatos szállítóberendezések széleskörű alkalmazásában látják. Sokan a föld alatti szállítás fejlesztését a szállítóaknákig tartják célszerűnek.

Igaz, hogy itt az esetek nagy százalékában skip szállítási rendszer van, és a skip-bődön után az elszállítás módja továbbra is folyamatos.

Nem ez a helyzet a Mecsekben! A gördülő szállítási mód további fenntartása a káros rendszerű aknaszállításunk miatt feltétlenül szükséges. A bányamezőből a folyamatos szállítóberendezéseken szállított termelvényt mindenképpen át kell tölteni csillékbe.

A kasok helyett skip-szállítás alkalmazása aknaszállításunknál nem látszik megoldhatóknak, mert a külszíni és altérű aknarakodókban a termelvényt ismét csillékbe kellene töltenünk, hogy azt a központi előkészítő-művekbe juttassuk.

(Folytatás a 4. oldalon.)

3. sz. ábra

SZÁLL. ESZK. EGYS.	1960	1965	1967
Mozdony (s. lev.) db	26	22	14
Mozdony (Diesel) db	105	115	95
Mozdony (elektr.) db	41	43	26
Norm. csille (0,8 m ³) db	14 694	13 166	11 345
Nagycsille (2,3 m ³) db	215	1349	1484
Egyéb csille db	2 228	3146	2 400
Gh. száll. ber. db	299	192	153
Gh. száll. ber. fm	15 440	19 167	20 000
Gh. száll. ber. fm/db	52	100	130
Láncos vonszoló db	50	64	60
Láncos vonszoló fm	2 700	6 360	9 115
Láncos vonszoló fm/db	54	100	150
Rázócsúzda megh. db	159	79	41

Az Egyesült Magyar Szénbányák Igazgatói Tanácsának 1968. VII. 30-i ülése elvben elfogadta az EMSZ, illetve tagvállalatainak közreműködésével kidolgozott szénárrendszer-módszert és úgy intézkedett, hogy az érdekeltektől vállalatoktól egyeztetett javaslatot az illetékes árhatóságok felé elő kell terjeszteni, annak érdekében, hogy a szénárrendszer-módszert 1969. január hó 1. napjával végbementessen. Ennek kapcsán a Szénértékesítési Osztály részére fenntartott havonkénti közlemények keretében három alkalommal, — 1968. szeptember, november és 1969. január hónapban — kívánjuk a Tájékoztató olvasóit az árrendszer egyes kérdéseiről informálni.

AZ ÁRRENDSZERRŐL ÁLTALÁBAN AZ ARMOZGÁSOKAT BEFOLYÁSOLÓ TENYEZŐK

Az új gazdaságirányítási rendszer keretei között, mely a népgazdaság tervszerű irányításának funkcióját a piaci viszonyok érvényesülésével összhangban látja el, — a pénz- és áruviszonyok kifejtése során különösen jelentős szerephez jutnak az árak, mert nemcsak tájékoztató szerepük van, hanem ösztönöznek is meghatározott gazdasági cselekvésekre és ezen keresztül hatnak a termelés, a forgalom, a fogyasztás és a jövedelemelosztás folyamataira, de ezt úgy teszik, hogy mindenkor érvényesülhessen a társadalom közös érdekeit képviselő és a népgazdasági fejlődés által megkívánt célkitűzés.

A gazdálkodó vállalat tevékenysége során terméket állít elő, hoz forgalomba és ezért ráfordításokat eszközöl, költségeket emészt fel, melyeket a termék árának meg kell térítenie, de az árak nyújtania kell ezen felül még valami többletet is: azt, amit a vállalat a saját és ezen keresztül dolgozóinak nyereségeként használhat fel, továbbá azt, amivel a vállalat a teljes társadalom eltartásának költségeihez hozzájárul. Ha a termékek ára mindezeket az elemeket tartalmazza, akkor a termékek értékeinek egy módosult formája az, ami az árakat elsősorban befolyásolja. Maga az érték: a termék előállítására ráfordított és társadalmilag szükséges munkák összessége, tehát a felhasznált anyagokból és eszközökben megtestesült munka is, — ennél a módosult formánál szűkebb kört ölel fel, mert nem tartalmazza az össztársadalmi költségekhez történő hozzájárulás mértékét.

A vállalat számolásában — némi egyszerűsítéssel — úgy valósulnak meg az elmondottak, hogy a létrehozott értéket a felhasznált anyag és energia költségei, az állóeszközök elhasználódása és a munkabérek alkotják. Ha ezekhez a hagyományos költségtényezőkhöz hozzáadjuk a központosításra kerülő költségtételeket: nevezetesen a munkabérekkel arányosan befizetendő közterheket, a vállalati tevékenység során lekötött álló- és forgóeszközök értékével arányosan befizetendő kamatterheket, eljutunk az érték módosult formájához. De a vállalati gazdálkodás önállósága lehetővé és szükségesszerűvé teszi, hogy a termelési költségei és a termékek árbevétele közötti különbözethez maradjon fenn átlagos színvonalú gazdálkodás mellett olyan átlagos színvonalú nyereség, melyet a vállalat részben dolgozóinak bérnövelésére és bértkiegészítésére fordíthat, — részben lehetővé teszi a vállalat alapjainak fejlesztésére, vagyis arra, hogy jó gazdálkodás esetén nyereségét növelhesse a vállalat.

A népgazdaság egyes ágazatait, sőt ezen túlmenően az egyes népgazdasági ágazatokon belül az elkülönült vállalatok is eltérő feltételek között termelnek és ezek az eltérő feltételek azonos termék esetében olyan mértékben különböző árakat eredményeznek — a költségek különböző színvonalai miatt — amelyek között nyilvánvalóan csak a legkedvezőbb áron megvásárolható termék találja gazdára a piacon, vagy azonos ár esetében nagy mértékben eltérne egymástól az egyes vállalatok nyereségszerzési lehetősége. Hogy ez ne fordulhasson elő, és ne okozzon a népgazdaság egyensúlyában zavart, szükségesek megfelelő központi szabályozók és a szocialista állam alkalmazza is azokat az árkiegészítési, termelési adók, szubvenciók, esetleg állami befizetési kötelezettségek alóli mentesítés formájában, de ez az alkalmazás minden esetben összhangban kell legyen a népgazdaság megkívánt fejlődési irányával egybeeső célkitűzésekkel.

A magyar népgazdaság nyersanyagokban szegény volta miatt nagy mértékben kapcsolódott be a nemzetközi társadalmi munkamegosztásba: a népgazdaság részére szükséges importot megfelelő kivittel kell kiegyenlítenie és ez a körülmény azt is magával hozza, hogy az áraknak nem elegendő csupán a belső, nemzeti értékhez és értékarányokhoz igazodnia, hanem széles körben igazodniuk kell a nemzetközi értékhez és értékarányokhoz. Ez a körülmény még bonyolultabbá teszi természetesen a belső árrendszerét is, de a népgazdasági vezetés részéről is megköveteli a külkereskedelmi szabályozásának olyan feltételeit, melyek a tervszerű fejlődés lehetőségét biztosítják. Ezért is és egyéb gazdaságpolitikai célok elérése érdekében is alkalmaz az állam olyan szabályozókat, melyeknek révén az árakat eltéríti az érték, illetve annak módosult formája, valamint a piaci értéktétel alapján indokoltan látszó arányoktól.

A piaci értéktétel a termékeket nem a bennük megtestesülő munka, hanem hasznosságuk alapján mérlegeli, ezért az árak nem lehetnek függetlenek a kínálat és kereslet egyensúlyától sem. Ha a piaci viszonyok hatnak az árakra, akkor a különböző termékek különböző hasznosságát tükröző egyensúlyt kell kialakulnia, mely a piac értéktételének fogható fel. A kínálat és a kereslet fejlődésének összehangolására éppen a piaci értéktétel a legalkalmasabb szabályozó és gazdaságirányításunk új rendje éppen ezt kívánja a fejlődés legfőbb mozgató erejévé tenni, amikor a korábbi rögzített és központilag előírt árrendszerek helyett újabb, a piaci viszonyokhoz rugalmasabban alkalmazkodó árrendszerek megvalósítására törekszik.

Különös jelentőségük van ebből a szempontból az egymás helyettesítésére alkalmas termékek egyensúlyi árának. Ma ezeknek a termékeknek a köre egyre bővül és ez a kérdés bennünket is közelebből érdekel.

Röviden összefoglalva: az árak olyan gazdasági szabályozók, melyek az újratermelés teljes körfolyamatának minden fázisát áthatják. Formálásukra az érték módosult formáján keresztül, továbbá a piaci viszonyok, valamint a népgazdasági célkitűzések megvalósítása érdekében alkalmazott állami preferenciák vannak befolyással.

Lapszemle

Ha az energiahordozókat globálisan tekintve a szilárd tüzelőanyagok „új” versenytársaikkal szemben ideiglenesen területet veszítettek is, az utóbbi időben olyan tényezők figyelhetők meg, amelyek kétségkívül arról tanúskodnak, hogy világviszonylatban is kibontakoznak a szénbányászat további fejlődésének lehetőségei, melyek kihasználása továbbra is szilárd helyet biztosít számára a világ energiaszükségletének fedezésében. Alábbi lapszemlénk e lehetőségekről és a szénbányászat erőfeszítéseiről ad szemelvényeket.

A SZÉN A FELHASZNÁLÓK VELEMÉNYÉNEK TÜKRÉBEN

Az Allensbacheri (NSZK) Közvélemény Kutató Intézet egyik képviselője a Bajor Tüzelőanyagkereskedői Egyesülés rendezvényén kijelentette: „A szén a legtakarékosabb energiaforrás. A nyilvánosság véleménye szerint a szén továbbra is gazdaságos — válságbiztos — s reá, mint különösen fontos tüzelőanyagforrásra kell tekinteni.

HALASZTHATATLAN A KÖZÖS ENERGIAPOLITIKA

Az Európa-Parlament Strassburgban azt javasolta az Európai Gazdasági Közösség Minisztertanácsának, a tagállamok halaszthatatlanul teremtsék meg közös energiapolitikájukat, melynek keretében különösen fontos a széntermelés stabilizálása és megfelelő részarányának biztosítása Európa (Nyugat) energiaszükségletének fedezésében.

A közös energiapolitika keretében különös fontosságú az energiaellátás biztonságának kérdése. A tagállamok kereskedelempolitikai intézkedéseit koordinálni kell. 1967. I. felében ugyanis az olcsóbb lengyel kazánimportja zavarta a Montánunió-piacot. A kutatás vona-

lán különös figyelmet szentelendő a szén cseppfolyósításának és közvetlenül árammá való átalakításának, amelynek céljaira közös eszközöket kell rendelkezésre bocsátani.

A német delegátus óva intett a kokszzénkapacitások túl nagy leépítésétől. A Közösség hosszú távon veszélynek teheti ki energiaellátásának biztonságát, de magasabb importárakkal is kell számolnia. Ebből következik, hogy közös kereskedelmi politika szükséges, amely a hazai erőforrásokat részélti előnyben.

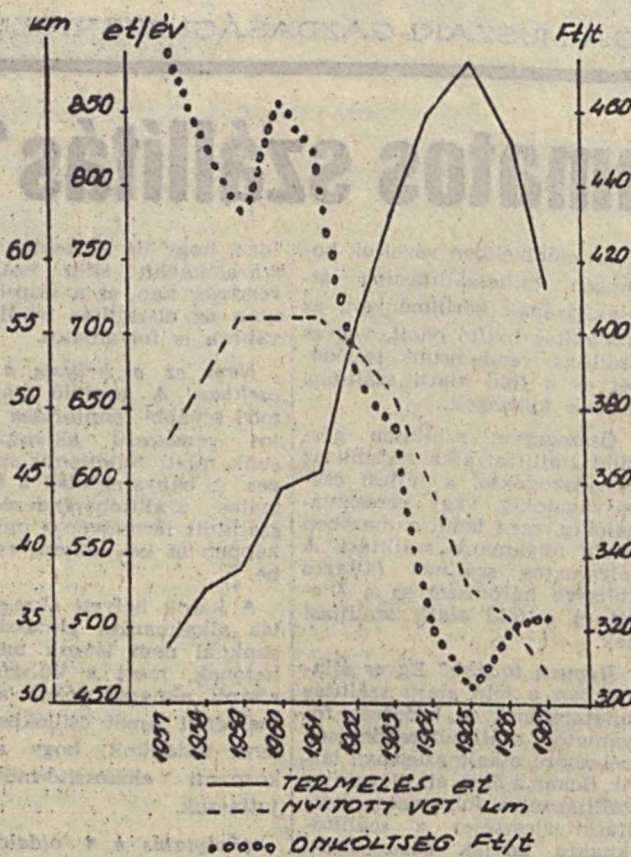
A szénnek megvannak a maga területei, ahol érvényesülését fenntarthatja. A világpiacon a kokszzén nem kapható bármilyen áron. Az európai kokszzén kereslete tehát erősen emelkedni fog, mindenképp a vas- és acélpiparban.

Az erőművek újra több szénre támaszkodnak fel. Az OECD államok (Nyugat-Európa a Közös Piac nélkül) 1967. és 1970. között a 80 000 MW új kapacitásból 57 000 MW hőerőmű (atómerőmű 6500 MW), s ennek 48%-a szénbázison nyugszik. Ezekben az államokban a közeli években 50–60 millió tonna kőszénrel többet fognak felhasználni. (Bergfreiheit 68/7. —8.)

Szabolcsbányaüzem

ki-szervezési elképzelésnek kell születnie, hogy a termelési önköltség koncentrációját a következő 5–10 év fejlődését biztosítsák.

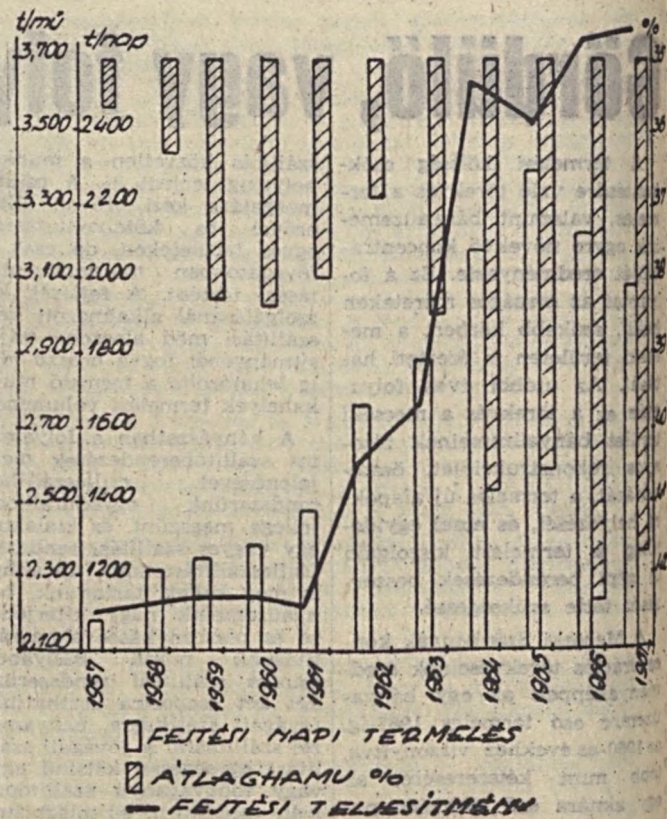
TERMELÉS-ÖNKÖLTSEG-NYITOTT VGT

ad. 1. A nagyszámok tendenciája az ábrán nyomon követhető. Az üzemkoncentráció 1959–60. években bontakozik ki, amikor növekvő mélyművelési termelés mellett nem növekszik a nyitott vágathossz.

Következő lépcső 1963–65. év. Itt a termelés irányozó még töretlen, a területi koncentráció egyenes arányban sűrűsödik. Harmadik lépcső még jelenleg tart: Új műsza-

FEJTÉSI NAPJAI TERMELÉS-TELJESÍTMÉNY-NYERSZÉNHAMU %

ad. 2. Műszakilag indokolható, hogy másodlagos művelés esetén romlik a hamu %, törést szenved a fejtési teljesítmény, mint ez 1962–63. évektől kezdve folyamatosan látható. A fejtési termelés nagy mértékű zsugorodásához nehezebb művelés-technológiai érvelést találni. A helyes tendenciát 1968. év eddigi adatai már bizonyítják.

Gördülő, vagy folyamatos szállítás?

(Folytatás a 3. oldalról)

Bányaművelésünknek a nagyobb mélységek felé történő eltolódásával bányászati tevékenység egyre nagyobb mértékben növekszik. Szeneinkkel szemben támasztott minőségi követelmények, (darabosság, hamutartalom, sülőképesség stb.) a munkahelyi termelési volumen szintentartása, vagy további növelése mellett a termelő területek decentralizálásához vezet. Gördülő-szállításunk, rugalmasságánál fogva, rendkívül gyorsan alkalmazkodik az időközönként szükség szerűen bekövetkező szállítási útvonalak hosszának és a szállítási volumen változásához. Költségét tekintve olcsóbb, mint a folyamatos szállítás.

A folyamatos szállításnak mindenkor a termelő-munkahelyek teljesítményéhez, a gördülő-szállításnak viszont az aknák elszállító képességéhez kell igazodnia. E kétfajta szállítási móddal szemben támasztott teljesítményigény azonos időben eltérő lehet. A termelő munkahelyek teljesítményigazodása miatt az elszállítandó mennyiség több, vagy kevesebb az akna elszállító-képességénél. Az akna-szállítás kapacitása és a folyamatos szállítás, helyesebben a termelő munkahelyek teljesítménye között meg kell teremteni a szállítási összhangját.

A két szállítási mód között az összhang megteremtése lehetséges:

- a gördülő- és folyamatos szállítás közé iktatott tárolóbunkerekkel,
- kellően megnövelt csilleparkkal, mozgó bunkerokkal,
- a termelő munkahelyek és az aknkapacitás összehangolásával.

Műszakilag mindhárom megoldás elképzelhető, de a költség alakulása szempontjából gazdaságilag a legkedvezőbb megoldás a választott. A tárolási alkalmatlanságok gazdasági vizsgálatainak figyelembe kell venni a szeneink többszöri áttöltése miatti aprózásból származó minőségi romlást, aminek hatása azok értékesítésénél jelentkezik. Felmérések alapján a 12 mm alatti szemnagyság

tárolóbunkereknél 6–10 százalékkal, közvetlen csillőtöltésnél 1–3 százalékkal növekszik. A szállítási összhang megteremtésére a fejtési termelő munkahelyek, és az aknkapacitás összhangjának a megteremtése látszik a legcélszerűbbnek. Ebben az esetben elmarad a tárolóbunker létesítésével és üzemeltetésével járó többletköltség, elmarad a mozgó bunkerolás, a megnövelt csillepark többletköltsége, és mivel közvetlenül csillébe töltjük a termelvényt, az aprózódás mértéke is kisebb lesz.

A költségek további csökkentése érdekében célszerűnek látszik:

- A gördülő szállítást szervertettebb formában minél szélesebb körben alkalmazni. Ma már a szellőztetés miatt szükség szerűen megnövelt vágatszélvénnyel, hogy a gördülőszállítás a szelvénynevelésből eredő többletköltség ráfordítás nélkül megvalósítható.
- A gördülő szállítást menetrendszerűen célszerű lebonyolítani. Ennek érdekében a segédberendezések sokaságát kell alkalmazni, illetve kifejleszteni (csillétozók, töltőberendezések, rendezők és berendezések, váltó automatikák stb.).
- A mozdonyállomány 37 százalékos kapacitáskihasználásán javítani kell.

HOGYAN LEHET GAZDASÁGOSABBA TENNI FOLYAMATOS SZÁLLÍTÁSUNKAT?

A bányá feláras és művelési technológiájának a megteremtésénél a folyamatos szállítóberendezések jellemzőit figyelembe kell venni. Mivel a bányaszállítás szorosan összefügg a bányaművelési technológiájával, annak elválaszthatatlan része, a szállítást a bányaműveléssel összhangban kell megtervezni. Olyan eszközöket kell választani, ami a kívánt feladatot képes meg-

oldani. Ma már rendelkezünk olyan gépparkkal, mellyel maradéktalanul eleget tudunk tenni a szállítási feladatoknak, sőt ezen túlmenően a munkahelyi termelési volumen további növelése is lehetséges.

A folyamatos szállítóberendezések lehetséges építési hosszának a kihasználásával csökkenthető az üzemeltetett berendezések száma, mert a berendezések számával arányos:

- az üzemeltetéshez felhasznált műszakok száma,
- a villamosenergia-ellátás költsége,
- az energiaköltség,
- a berendezések javítási költsége,
- a szállítási útvonalak szerelési költsége,
- állóköz-állományunkal kapcsolatos egyéb költségek.

A folyamatos szállítás költségét befolyásolja a láncosvonzolók és gumivevődes szállítóberendezések helyesen, vagy helytelenül megválasztott aránya, mert:

- azonos a feladatok ellátására alkalmas láncosvonzolók beszerzési költsége, háromszorosa a gumivevődes szállítóberendezés beszerzési költségéhez viszonyítva,
- láncosvonzoló munkahelyi szerelési és szállítási költsége nagyobb, mint gumivevődes szállítószalag esetében, mert a láncosvonzoló súlya négyszerese az utóbbinak,
- láncosvonzoló üzemeltetéséhez 2–3-szor több műszakra van szükség, mint gumivevődes szállítószalag esetében,
- láncosvonzoló energiaigénye 7-szer nagyobb, mint a gumivevődes szállítószalagoké,
- az energiaellátás költsége láncosvonzolóknál 3–4-szer nagyobb, mint gumivevődes szállítószalagoknál.

A folyamatos szállítás költségét erősen befolyásolja a berendezések átszerelésének a gyakorisága.

A fejtéseket célszerű lenne úgy tervezni és kialakítani, hogy a fejtés befejezése lehetőleg essen egybe a szállítóberendezések időszakos javításával.

A fejtési csapásvágatok hossza pedig lehetőleg alkalmazkodik a szállítóberendezések maximális építhető hosszához.

Vállalatunknál az 1965–67. években indított fejtések kifutási hossza zömében alig éri el a 100 m-t, és csak néhány fejtést üzemeltetnek 200 m kifutási hossz felett. Az ugyanezen időszakban indított fejtések 70 százalékánál az üzemidő 2 hónapon belül maradt. Minden új fejtés indítása és leállása a szállítóberendezések újabb és újabb átszerelését követelte meg. Az átszerelések gyakorisága műszakok százait emésztette fel. Tény, hogy a terület geológiai zavartsága is lényegesen befolyásolja ezen probléma megoldását.

A folyamatos szállítóberendezések üzemeltetési költségét megkíséreltük a távvezérlés alkalmazásával csökkenteni. Erre a célra egy kényszerjelzéses, reteszelt útvonalválasztós automatikát dolgoztunk ki és alkalmaztunk. A szállítóberendezések öletszerű telepítése, valamint az üzemeltetési körülmények miatt a viszonylag nagy értékű sújtólégbiztos védelemmel ellátott távvezérlő elemek alkalmazása a kívánt eredményt nem hozta meg.

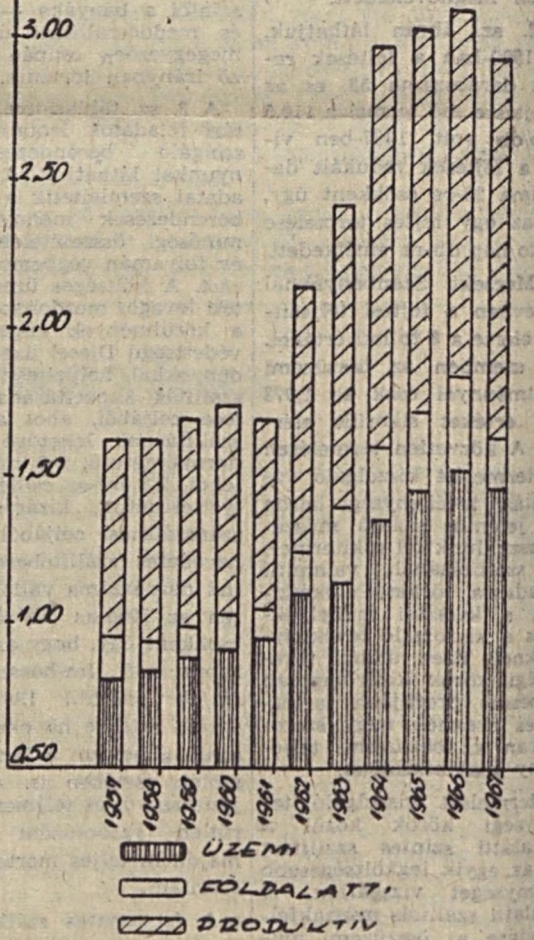
Végül következtetésképpen megállapíthatjuk, hogy a jelenlegi bányamodell nem alkalmas homogén szállítás rendszer kialakítására. Az előbbieken említett kényesítő körülmények miatt a szállítási feladatok ellátására továbbra is meg kell tartani vegyes szállítási rendszerünket.

A gördülőszállítást ismert előnyei miatt minél nagyobb mértékben kell alkalmazni, lehetőleg a fejtési csapásvágatokig, a folyamatos szállítást pedig a fejtésekre és a fejtési csapásvágatokra kell korlátozni.

A bányaszállítást a termelési technológia elválaszthatatlan részeként kell kezelni, a tervezésnél az előbbieket kölcsönhatásait a legnagyobb mértékben figyelembe kell venni.

Sütő Imre
okl. bányamérnök

TELJESÍTMÉNY ALAKULÁS

ad. 3. A nyitott vágathossz csökkenéssel együtt jár általában a produktív — üzemi teljesítmény közti differencia szűkülése. A szabolcsi üzem esetében a külvételek egyenlőre bővülő volumene az összefüggéseket módosítja. Az improduktív föld alatti munkaerő gazdálkodás csak 1967. évben tud látványos eredményt biztosítani az üzemnek.

dr. Szabolcs Lajos,
a tervosztály vezetője

HÍREK

AZ ORSZÁGOS MAGYAR Bányászati és Kohászati Egyesület Mecseki Csoportja folyó hó 18-án, szerdán 16 órai kezdettel a METESZ székházában KLUBDELUTÁNT rendez, melynek keretében HEGYBIRO BELA és SZILÁGYI ANTAL okl. bányamérnökök filmvetítéssel egybekötött BESZÁMOLÓT TARTANAK A LÉPEGETŐ-

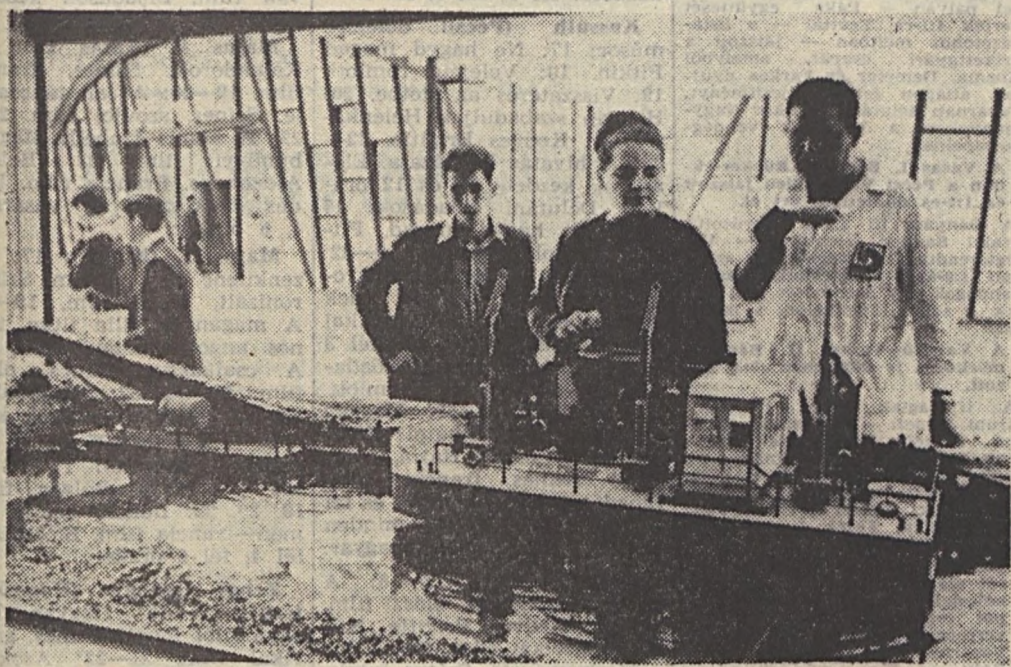
BIZTOSÍTÁSROL angliai tanulmányútjuk kapcsán. Megdenkít szívesen lát a rendezéséig.

A szervezési osztály ORSZÁGOS ÜGYVITELSZERZÉSI ANKETOT és ÜGYVITELGEPESÍTÉSI BEMUTATÓT szervez 1968. szeptember 20-án a Mecseki Bányászati és Kohászati Szakszervezet Számítástechnikai és Ügyvitel-szervezési Vállalat pécsei helyén.

A Budapesti Őszi Vásárról jelentjük:

Hűen tükrözta merre tart,
hol áll iparunk

Sláger az előrecsomagolt brikett!

A nehézipar érdekessége: a homok- és kavicskitermelő konstrukció kicsinyített mása.

A BNV területén szeptember 10-én megnyílt az első Budapesti Őszi Vásár. Mint azt a rendező szervek az előkészítés időszakában hangsúlyozták: a vásár célja a belső piac igényeinek jobb megismerése, a magyar ipar és kereskedelem nagy rendezése.

A pavilonokban olyan áruk kaptak helyet, amelyeket máris gyártanak, s amelyekből bármekkora tétel megrendelhető. A 31 ezer négyzetméteren kiállító több mint 500 vállalat termékei iránt a tíz nap alatt nem lanyhult az érdeklődés. A lakberendezés és háztartás, az építőipar és a munkavédelmi kiállítás, a ruházati cikkek és a mezőgazdasági kisgépek, valamint számos más iparcikk a legkorszerűbb s a legújabb termékeket láthatják itt az érdeklődők.

Íme a sláger: az előrecsomagolt, tízkilós brikett.

A vásár megtekintésére érhető izgalommal indultunk, hiszen a magyar fővárosi és helyi sajtó hírül adta, hogy az Egyesült Magyar Szénbányák, ezen belül a Mecseki Szénbányák is részt vesz ezen a randevűn. A vásár területét keresztül járva sem sikerült vállalatunk pavilonjára bukanni, mert mint kiderült: az Egyesült Magyar Szénbányák, a Mecseki Szénbányák és a többi bányavállalatok az utolsó pillanatban visszaléptek. Csupán a Dorogi Szénbányák vállalták a kiállítással járó gondokat és nem eredménytelenül.

— Mi éppen a gazdaságirányítás új rendszerének szellemében tartottuk fontosnak a részvételt — mondja Kovács András, a Dorogi Szénbányák képviselője. — Számos hasznos tapasztalatot szereztünk a vásáron, ami úgy érzem mint termelő vállalatnak nem is volt eredménytelen.

— Mivel jöttek a vásárra?

— Főleg a Dorogi Szénbányák Gépgyáranak termékeit propagáltuk ezen a kiállításon. Elsőnek említeném talán Balogh Edénét és Tóth Károlynak, a Dorogi Szénbányák dolgozóinak újítását, a legkorszerűbb szerkezeti elvek alapján konstruált „kis ellenállású szivószelepet (lábszelepet)”, amely a kereskedelemben kapható típusokhoz képest lényegesen kisebb ellenállású és ezáltal a szivattyú hatásfokát nagymértékben javítja. A hatásfokjavítás mértéke 5000 liter/perc vízszállítású szivattyúnál mérve átlagosan 10 százalékra adódott. Méréseinél tevőlegesen együttműködtünk a Budapesti Műszaki Egyetem Vízgépek Tanszéke munkatársaival. A Dorogi Szénbányák V. szivattyú próbaállomásán mért adatok és a bányauzemeknél végzett mérések, valamint a villamosenergia felhasználásában ténylegesen kimutatható csökkenés, az eredményességet messzemenően bizonyítják. Nagy előnye, hogy pontosan zár, karbantartást gyakorlatilag nem igényel. Alkalmazása 1000 liter/perc teljesítményű szivattyúk, vagy ennél alacsonyabbak esetében indokolt. Gyártását 150—200—250—300 mm átmérőjű csövezeték keresztmetszetére kezdtük meg.

— Ezenkívül még mi látható?

— Kétféle szivattyúval jelentkeztünk, a DOK és DEP típusú szivattyúkkal. Felhívom a figyelmet gumizott zágszivattyúinkra, amelyek különösen nagy koptató hatású zagyok szállítására alkalmasak. Elettartama sokszorosan felülmúlja a különböző fémből készült szivattyúk élettartamát. Jelenleg 0,5—1,0—1,5 és 2 m³/perc teljesítményűre készül, nyomómagassága 25 m. Feltétlenül megemlítem a Spiro típusú, vékonyfalú csöveket, amelyet készítettünk egyaránt acélból és alumíniumból 100—600 mm átmérőig különféle falvastagságokban. Előnye, hogy kis súlyú, könnyű, a vékony falvastagsága mel-

lett nagyszilárdságú, szívó és nyomó vezetékre egyaránt alkalmas, kis nyomásvesztésű, tökéletes tömítésű, korszerű korrózióvédelemmel készült, tetszetős kivitelű és tetszés szerinti hosszban vállaljuk a gyártását.

— Meg is rendelhetők a felsorolt termékek?

— Igen, a Dorogi Szénbányák Gépgyáranál.

— S mi a sláger?

— Utoljára hagytam a tíz kilogrammos, előrecsomagolt brikettünket. Ajánljuk a háztartásokba, nagy érdeklődés nyilvánul meg a háziasszonyok részéről. Nagy kalóriájú, az osztrák piacon máris sláger.

— Kapható?

— Igen a TÚZEP-en keresztül árusítjuk, 9,30 forintos áron.

A nehézipari pavilonban nagy érdeklődés nyilvánult meg dr. Lévárdi Ferenc miniszter újítása iránt, amely mélyépítésnél nélkülözhetetlen, korszerű kavics- és homokkitermelő konstrukció kicsinyített mását mutatja be a látogatóknak.

— Üzletkötés szempontjából hasznos volt-e kiállítani a Dorogi Szénbányáknak?

— Feltétlenül. Több megrendelést kaptunk. Mi nem idegenkedünk áruinknak ilyenformájú népszerűsítésétől, propagálásától. Külföldön hasonló módszerrel szerezzük partnereinket, így már kétszer Párizsban, Londonban és Damaszkuszban is jelentkeztünk kiállítással. Azon mi is csodálkoztunk, hogy a többi szénbánya nem vett részt a budapesti vásáron. Mi hasznosnak tartjuk az a jövőben is jelentkezők ezen a vásáron áruinkkal, — fejezte be a tájékoztatást Kovács András.

Az 1968-as Budapesti Őszi Vásárról már részletes tudósítások jelentek meg az országos és megyei lapokban. Összegezve mi csak annyit akarunk hozzátenni: ez a vásár hűen tükrözi hol van jelenleg és merre tart a magyar ipar és kereskedelem. Kár, hogy a Mecseki Szénbányák nem volt jelen, pedig a hidasi és a nagymányoki brikett propagálása céljából megérte volna!

Csóka Magda

Foto: Császár Zoltán

Jó barátok Jugoszláviából

— Igazi barátokra találtunk önkönl. Az a nagyszerű vendégszeretet, amelyet Baranyában, s különösen ma Komlón, Sikondán és Pécsen tapasztaltunk, örökre felejthetetlen marad számunkra. S nem is akarjuk elfelejteni, népünknek tartozunk e barátság ápolásával...

Egy jugoszláv pártmunkás, Sokac Ivica mondotta ezeket a szavakat éppen egy hete. És társa, Popovics Milos megerősítette:

— A közös munkában és harcban kialakított barátság, amely most a személyes kapcsolatok kialakulásával csak erősödött, számunkra mindennél drágább.

A leírt szavak persze túlságosan statikusak, merevek ahhoz, hogy a hangulatot is érzékeltessék, amikor ezek a mondatok elhangzottak. A Horvát Kommunista Szövetsége északi területi szervezeteinek öttagú küldöttsége — az MSZMP Baranya megyei Bizottsága meghívására — egy hetet töltött megyénkben. Itt tartózkodásuk második napján a Mecseki Szénbányák és Komló vendégei voltak. E rövid és programmal zsúfolt nap után, a hangulatos vacsora végeztével búcsúztak így jugoszláv barátaink a vendéglátóktól: Stier Józseftől, vállalatunk pártbizottságának titkárától, Bachmann Mátýás igazgatóhelyettesétől, Gallusz Józseftől, a Komló városi Tanács elnökétől, Neubauer Józseftől, a komlói pártbizottság titkárától és Gungl Ferenc Béta-aknai üzemvezetőtől.

Hol jártak, mit láttak vendégeink ezen a napon, melyek azok a tapasztalatok, amelyeket Sokac Ivica, a küldöttség vezetője felejtethetetlenek tart?

A koradélelőtti órákban Béta-aknán kezdődött a program, ahová Szikszai Tibor, a megyei pártbizottság osztályvezetője és Ambrus Lajos, a megyei pártbizottság munkatársa is elkísérte vendégeinket. Gungl Ferenc elvtársat,

aki tájékoztatást adott az üzem életéről, munkájáról, alaposan kikérdezték. Bár májdnem minden kérdésük azzal kezdődött, hogy „nem vagyunk szakemberek, nem értünk hozzá, de...” és a de után ilyenek következtek: hogyan érték el, hogy a termelés egyenletes emelkedése és a termelékenység ugrásszerű növekedése mellett csökkentek a termelési költségek? Ezt aztán el kellett magyarázni: koncentrálták a termelést, a jövesztés kivételével mindent a lehető legjobban gépesítettek, kitűnő szocialista brigádjaik vannak és így tovább. És az anyagi ösztönzés? A válasz: kiselőadás a prémiumrendszerrel, a hűségjutalomról, nyereségrészesedésről. Milyen gazdasági önállósága van az üzemnek az új mechanizmusban? Mennyi a bányászok keresete? És ezután a „szakmabeli” kérdések: milyen a párt üzemi szervezeti felépítése; milyen időközönként üléseznek és mivel foglalkoznak a pártiszervek; részt vehetnek-e a taggyűléseken pártönkívüliek; részt vesznek-e az üzem kommunistái a lakóterületek társadalmi életében?

Ki tudja, meddig tartott volna a beszélgetés, ha az idő nem sürget. A beütemezett bányajárás miatt azonban néhány kérdést későbbre kellett halasztani, de a vendégek később ezt egyáltalán nem bánták. Az üzemlátogatás olyan rendkívüli élményt jelentett nekik, akik eddig még közelről sem láttak bányát, hogy aztán bármilyen témáról volt szó később, minduntalan szóba került a bánya.

Popovics Milos, a vukovári területi szervezet titkára, ez a rendkívül jókedélyű, nagydarab ember, aki otthon országgyűlési képviselő is, azt mondta:

— Ha ezután a szkuptsina ülésén a bányászokról lesz szó, két kézzel fogok szavazni.

— No lám — válaszolt tréfián Stier elvtárs —, máris

tettünk valamit a nemzetközi bányászszolidaritás érdekében.

Vendégeink az üzemről a városi tanácsra látogattak, ahol Gallusz József, Neubauer József és Kiss István, a Hazafias Népfront városi elnöke adott rövid tájékoztatást Komló fejlődéséről, életéről, gondjairól. Utána rövid városnézés következett Szilvásvámban, a legújabb városnegyedben. Barátaink igen nagy érdeklődéssel nézték végig a modern középiskolát a tornateremtől a kollégiumig, és igen elismerő véleményt mondtak róla.

A jó hangulatban eltöltött magyaros ebéd után — amellyel Béta-akna üzemvezetője vendégelte meg a jugoszláv elvtársakat a Juhász Gyula klubban — a munkásszállót nézték meg vendégeink. Lósz Károly főgondnok kissé a tulajdonos jogos büszkeségével adott tájékoztatást azokról a kedvezményekről és szolgáltatásokról, amelyeket a munkásokon lakói élveznek és hallgatta a felső fokokban fogalmazott elismerő véleményeket. Sokac Ivica ezt írta a vendégkönyvbe:

„Nagyon nagy érdeklődéssel néztük meg a várost és a munkásszállót, amely különleges impressziójával hatott ránk a komfortjával, objektumaival, szolgáltatásával, amelyek mind a munkásember érdekeit szolgálják. Nagyon praktikus és nagyon hasznos létesítmény, amely büszkesége lehet eme szép új városnak, bányáinak és a lakosságának.”

A program ezután következő állomása méginkább megerősítette barátainkat abban a meggyőződésben, hogy társadalmunk mindent elkövet a bányászokért. Ez a sikondai éjjeli szanatórium volt, ahol dr. Váradi Sándor igazgató-főorvos mutatta be azt az egészségügyi „arsenált” — a súlyfűrdőtől az izotóp laboratóriumig —, amely a dolgozó ember egészségét hivatott védeni.

A tulajdonképpeni program ezzel véget ért volna; barátaink bár nagyon vázlatosan, de megismerhették bányászunk életét a föld alatti munkahelytől a szociális, egészségügyi ellátottságig, de vállalatunk vezetői egy kitűnő hangulatú vacsorával tetézték vendégszeretetüket, amint az nálunk népünk minden barátjának, minden jó szomszédnak kijár.

Berkics János

Személyi változások
a KISZ-vezetésben

A Kommunista Ifjúsági Szövetség Baranya megyei Végrehajtó Bizottsága augusztus 28-i ülésén Klepásh Ottmár elvtársat, a Mecseki Szénbányák KISZ Bizottságának szervező agit. prop. titkárárt meghatározott időtartamra jelenlegi beosztásának végzése alól felmentette. A megyei végrehajtó Bizottság egyúttal megbízta, hogy politikai munkáját továbbra a KISZ megyei bizottságának apparátusában végezze. A vállalati KISZ Bizottság apparátusában Bálint Ernő elvtárs fog a következő időszakban dolgozni.

A jelenleg Egyéves Ipari Szakosított Pártiskolán tanuló Bánkúti Antal helyett, a KISZ pécsbányai csúcsvezetőségének titkári teendőit Müller Gyula elvtárs látja el.

KITÜNTETETT DOLGOZÓINK

BREITENBACH GYÖRGY
kőműves
Karbantartó Üzem
Bányászati Kiváló Dolgozója
miniszteri kitüntetés

JAMBRICSEK JÓZSEF
diszpécser
István-akna
Kiváló Bányász
miniszteri kitüntetés

VARGA JÁNOS
vájár
Kossuth-bánya
Kiváló Bányász
miniszteri kitüntetés

SPORT

Labdarúgópályákon láttuk, hallottuk

A szombati kecskeméti rangadóra nem kevesebb, mint 500 szurkoló kísérte el a Komlói Bányász labdarúgóit, az územek — az IBUSZ közreműködésével — jól szervezték a kirándulást. Az utat egybekapcsolták városnézzel, főleg pedig a pazarul megrendezett mezőgazdasági kiállítás megtekintésével.

Elmélyben és látványban tehát nem volt hiány, mint ahogy a pályán és a hangpárbaftól vívó szurkolók között is volt izgalom bőven.

Mindkét csapat nyílt sisakkal játszott, jó volt a mérkőzés. A bányász a 12 ezer főnyi közönség előtt is jól vizsgázott: többet támadott, s ezúttal a lövések is sürdör zaporozták a Górt helyettesítő Czéh I. kapujára. A kecskeméti gyors elmentásokkal kísérleteztek és néhánykor bombalövésekkel tették próbára a szintén másodikkapusnak számító Szekerest. Ami a teljesítményüket illeti, e vonatkozásban egyáltalán nem lehet rájuk panasz, biztos kézzel orizték kapujukat.

A II. féldőben elérték az eső, a csúszóssá vált fűvön mindkét együttes a biztonságát választotta. A két 16-os előtt küzdő védelel voltak. Mégis ebben a játékteremben esett a két gól.

Előbb Garai mesterien kiugrott és az eleje futó kapus fölött a hálóba fejt. Aztán a másik oldalra láttunk mintaszertű akciót: Josa elviharzott a jobb szélen, és ugyancsak kicselezte a kapust, lőtt a jobb sarokba. Az izgalmak fokozódtak, de a védelmekkel a csatársorok nem boldogultak, így az eredmény nem változott, (1:1).

A látottakról elégedetlen nyilatkoztak az edzők és a csapatok vezetői is. Garamvölgyi János, a vállalat igazgatója ezt mondta: — Nagyszerű mérkőzésnek lehetünk szemtanúi, együttesünk taktikailag fegyelemből kitűnően vizsgázott. Balla Károly, az Országos Játékvezetői Tanács szaktekintréje így vélekedett: — Örülök, hogy a rangadó sportesemény keretén belül zajlott le. Ebben nagy része van Kaposi Józsefnek, aki jól látta el feladatát.

AZ NB I. B. ÁLLASA:

1. Komló	24	13	8	3	36:13	34
2. Kecskem.	24	13	6	5	32:21	32
3. Eger	24	10	9	5	32:25	29
4. Nagybát.	24	11	5	8	33:29	27
5. Bp. Előre	24	9	8	7	23:16	26
6. Várpalota	24	9	8	7	27:22	25
7. Oroslány	24	10	5	9	36:28	25
8. MAVAG	24	9	7	8	23:23	25
9. Szálitók	24	10	4	10	32:26	24
10. Győri D.	24	9	6	9	33:33	24
11. Bp. Spart.	24	7	10	7	32:36	24
12. Pécsi B.	24	9	5	10	25:30	23
13. SZMTE	24	8	5	10	25:33	22
14. MVSC	24	6	9	20	30:21	15
15. BVSC	24	7	5	12	30:35	19
16. Nyíregyh.	24	5	8	11	20:29	18
17. Ozd	24	5	7	12	16:28	17
18. Budafoék	24	5	6	13	22:40	16

A Pécsi Bányász régen látott lelkesedéssel küzdött a Nagybátony ellen. A 3:0-ás hazai győzelemmel végződött újhelyi összecsapás a közönség csakhamar pécsi gólnak örvendhetett.

A 3. percben Palkovics II. távolról lövésre szánta el magát. A labda közvetlenül a kapus előtt vágódott fel, úgy nyult hozzá, hogy az kezéből a hálóba perült. (Bulyovszki a szünetben mondta: — A nappal szemben nem láttam, hogy a pécsi csatár lő. Rajta voltam ugyan a labdán, de védezők között előbb az egyik kezemet érte, s mire felocsudtam, már a hálóban volt.)

A nagy becsvággyal harcoló pilos-feketék a következő percekben egyszerűen lelépték ellenfeleiket.

A megzavarodott nagybátonyi védelem mellett a 18. percben Benicsk szerzett újabb gólt. Nem sokáig várattuk magára a harmadik gól sem: újból Palkovics II. volt eredményes.

Ami ezután történt a pályán, az ritkaság! Az addig teljesen sima mérkőzést Hévízi játékvezető lette rozóssa. Olyan helyzetben ítélt 11-est a pécsiekkel szemben, amiért legrosszabb esetben is csak közvetett szabadrúgás jár. Szerencsére, Lukács parádés védelem kiűtötte Veres büntetőjét. Később is láttunk több

fordított ítéletet, s ez joggal borzította fel a szurkolók kedélyét. Egy alkalommal például — a II. féldőben — teljesen jogtalanul ítélt szabadrúgást a kapu torkából: nagy kavargás alkalmával a pécsiek a hálóba lötétek a labdát, de Hévízi másként látta... Működésével kapcsolatban a régi sportemberek közé tartozó Mányó Mihály találon jegyezte meg: ilyen rosszindulatú játékvezetést Pécsen még nem láttam.

AZ NB II. ÁLLASA:

Nyugati csoport:

1. Dorog	20	12	5	3	47:15	23
2. ZTE	20	10	7	3	41:19	27
3. MÁV DAC	20	12	3	5	38:26	27
4. P. Ercsb.	20	10	6	4	35:19	26
5. Tancsics	20	8	6	6	25:21	22
6. Pápa	20	8	6	6	20:17	22
7. M.-Szászv.	20	8	6	6	31:30	22
8. Siófok	20	8	5	7	29:32	21
9. Sz. Cipő	20	7	5	8	30:30	19
10. Nagyk. B.	20	8	3	9	28:32	19
11. Veszprém	20	6	6	8	26:28	18
12. PVSK	20	8	1	11	26:32	17
13. K. Kin.	20	5	8	9	23:32	16
14. Moson.	20	5	4	11	18:43	14
15. Z. Dózsa	20	4	3	13	27:43	11
16. NYVE	20	2	6	12	16:39	10

Bodony János adott tudósítást a 3:0-ra végződött Mára-Szászvár-Mosoni Vasas NB II. mérkőzésről.

Kiemelt, hogy a hazaiak már az első féldőben is nagy fölényben játszottak, de az első gól csak a 66. percben született Balogh révén. Aztán rövid percekben belül Herben és Németh talált a hálóba. A jól játszó csapatból Róth, Hucker, Nagy és Herbel tűnt ki. Következik: PVSK—Mára-Szászvár.

Orbán Lajos összefoglalója a nagymányokiak 4:0-ás szakszár-di győzelméről szól.

A 4 ponttal vezető nagymányoki-

ak a Honvéd ellen győzték, mint ahogy egy hetet korábban — hazai pályán — Paks együttesét verték 4:1-re. Ezúttal — a listavezetőhöz méltóan — játszott a brikettgyári csapat, amelyből Kosza, Demeter és Farkas nyújtott átlagon felül teljesítményt. Vasárnap délután fél 4-kor Nagymányokon a tamasiak vendégszerepelnek.

A Vasas I. Bányász Rückert-akna a Pécsi Vasas ellen játszott és 1:1-es döntetlent ért el.

(A Bányász ifi 3:0-ra győzött.) Szalai Sándor jelentése: — Végigtámadtuk a mérkőzést, azonban 1:0-ás vezetésünk után a vendégek egy szerencés gólt löttek, s aztán kibekeltek a meccsset.

A Vajszló—Vasas II. Bányász mérkőzés is döntetlent (3:3) hozott.

(Az ifjúságiak 3:2-re nyertek.) Hrubai József: — Változatos, jóiramu, kemény mérkőzésen közelítettünk a győzelemhez. Az utolsó percekben Varga az ötösről az üres kapu mellé gurított. Góllövések: Virágh 2, Varga, Jók: Amán, Bien, Finak I. és Finak II.

Keszler Mátyas tudósítása arról számol be, hogy a Pécsszabolcsiak Véménden gyenge napot fogtak ki és 3:0 arányú vereség érte a csapatot. Vasárnap 15.30-kor: Pécsszabolcs—Boly.

A labdarúgó NB I. B-ben a komlóiak vasárnap a Nyíregyházát fogadják, míg a Pécsi Bányász Oroslányban vendégszerepel. Edzőmérkőzések: Komló—Steinmetz SE, szerdán 3 órakor; P. Dózsa—Bányász, szerdán 15.30 órakor, Tüzér utcai pályán.

Vízihányó Imre

Női kézilabdázóink újabb győzelmé

Kedden délután Pécsújhegyen került sorra az augusztus 11-én elmaradt Pécsi Bányász—Ozdi Kohász férfi találkozó. Az elmúlt hetekben kitűnően szereplő és a tabella második helyét biztosan tartó csapatunk a kiesés ellen küzdő ozdiakkal szemben az első féldőben ragyogó, ötletes, szellemes játékot mutatott és 12:8 arányú vezetést szerzett. A második féldőre alább hagyott a lendület, több hiba csúszott az összjátékba, több helyzet — közöttük büntetődobások — maradtak kihasználatlanul. Így végül 17:17 arányú döntetlennel végződött a találkozó, amit kicsit csalódottan vett tudomásul a hétköznapi este ellenére meglepően nagy számú közönség. Vasárnap a válogatott a Kohász Kupán vett részt, emiatt a ferihegyenben nem került sor újabb fordulóra.

Női csapatunk vasárnap a játéksarnokban folytatás ószi szereplését, és a Budapesti Spartacus ellen vette fel a küzdelmet. Csapatunk a múlt vasárnap bravúr után tovább folytatta jó szereplését és magabiztos, kiegyensúlyozott játékkal, 5:4-es féldő után 11:7 arányban győzött. Az első féldő hozta a nagyobb küzdelmet, a második féldőben elhúzott a Pécsi Bányász, és ha a kidolgozott helyzeteket ki is

használnák, győzelmük lényegesen nagyobb arányú is lehetett volna. Különösen Burek, Hetényi és a fiatal Kollár nyújtott jó teljesítményt. Góldobók: Hetényi 5, Kollár 3, Szamos 2 és Schmidté. A Pécsi Bányász győzelmével ismét — jobb gólaránnyal — a harmadik helyre került.

A hét végén a férfiak kettős mérkőzést vívnak Budapesten. Szombaton a TF, vasárnap a Spartacus lesz az ellenfél. Női együttesünk a Játéksarnokban folytatja mérkőzéseit, ezúttal a Győri Textil fogadja csapatunkat.

A kézilabda NB II-ben szereplő Komló Bányász vasárnap az igen jóképességű Simontornya együttesével mérte össze tudását. 17:14 (10:9) arányú győzelmét hozta. Casparik János jelentése helyénvaló: amikor azt mondja, hogy a Bányász remekül játszott és megérdemelten szerezte meg az értékes két bajnoki pontot, a kézféher gárda a mostani győzelmével megerősítette pozícióját az élmezőnyben. A jól játszó csapatból a kapuvédő Buvári a mezőny leg jobbának bizonyult. Rajta kívül Erdős, Zachomer és Kit tűnt ki.

A komlóiak vasárnap is hazai pályán játszottak: a győri Magasépítők mutatkozik be délelőtt 10 órai kezdettel.

A Jótanács című keresztrejtvény megfejtése

Augusztus 27-i számunkban közöltük a JÓTANÁCS című keresztrejtvényt, amelyre igen sok helyes megfejtés érkezett.

A vízszintes 1. és függőleges 1. jótanácsa: *Az előrelátó bányász hűségjutalmát vagy annak egy részét takarékbetét-könyvébe helyezi el. A függőleges 78. és 79. megfejtése: Gépköcsi nyeremény. A másik jótanács: Józan takaréklósság — gondtalanabb élet.*

A rejtvény jobb alsó sarkában lemaradt a felfelé mutató nyíl, ezért azokat a megfejtéseket is elfogadjuk, amelyeknél a jótanács három utolsó betűje hiányzott.

A helyes megfejtések beküldői közül — sorolás útján — az alábbiak nyertek jutalmat. Egy darab kávéfőzőt nyert Kovács Imréné Komló. Könyvet nyertek: Téczely Béláné, Szászvár, Ripszám Éva Pécs, Pásztor László Pécs, Czukor János Vasas II., Söbér Miklós Vasas II., Horvai Ádám Komló, Szabó Ferencné Komló, Petőfi utca, Szapann Pál Komló, Gyetvai Mihály Komló, Dénes Géza Hajdúdorog.

A nyereményeket postán küldtük el.

MECSEKI BANYÁSZ

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs I. Komját Aladár utca 8. (Meszesi Bányász Szálló). Telefon: 31-87. 36-07; 91-es mellékállomás. Felelős szerkesztő: 52-30; 92-es mellékállomás, vállalati telefonon: 11-85-05. A szerkesztőség üzemi telefonszáma 11-41 és 11-85. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Braun Károly. Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-32, 15-33, 21-60, 60-11. Nyomja a PECSI SZIKRA NYOMDA Pécs. Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJESZTI A MAGYAR POSTA. Előfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozói részére az územek bérszámlájánál. Nyugdíjasok és intézmények részére Pécs. Dérnyé utca 9 szám alatt Illés Jánosnál. Telefonja 22-28, 26-60, (21-36-os mellékállomás.) Előfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak fél évre 10,— Ft, egész évre 20,— Ft.

Index: 25.817.

MOZI MŰSOR

Park (Pécs): 17-18: El-sietett házasság. Magyar film. 19-22: A hivatás kockázata. Színes, szinkronizált francia film. 23: Folytassa cowboy! Színes, szinkronizált angol film. Matiné 22-én: A Nap nélküli világ. Előadások kezdete: fél 5, fél 7, fél 9.

Kossuth (Pécs): délelőtti műsor: 17: Ne hagyj magad! Pitkin. 18: Velejéig romlott. 19: Visszatérés az életbe. 20: Hogyan szabaduljak Helénkától. 21: Kedves Brigitte. 22-23: A hivatás kockázata. Előadások kezdete 10 és 12 órakor. Délutáni előadások: 17-18: Ne hagyj magad, Pitkin! Angol vígjáték. 19-22: Visszatérés az életbe Szinkronizált szovjet film. 23: Ének az esőben. Színes amerikai film. Előadások kezdete fél 3 és fél 5 órakor. Esti előadások: 17-18: Velejéig romlott. Angol film. 19-22: Hogyan szabaduljak Helénkától? Cseh-szlovák film. 23: Hajrá, franciák! Színes francia film. Előadások kezdete: fél 7 és fél 9 órakor. ART KINO minden hétfő este: 23-án: Dizmagyar.

Petőfi (Pécs): 17-18: A családapa. Színes olasz film. 19-22: Kedves Brigitte. Színes, amerikai film. 23: A hivatás kockázata. Színes, szinkronizált, francia film. Matiné 22-én: Regényes élet. Előadások kezdete: fél 5, fél 7 és fél 9 órakor.

Jószerecsét (Mecsekszabolcs): 17: Szerződés az ördöggel. Szinkronizált cseh-szlovák film, csak 16 évtől. 19-20: A szükek elrablása. Színes, román kalandfilm. 21-22: Egy remete Rómában. Színes, olasz film, csak 16 évtől. 23: Riporterek gyöngye. Színes, angol vígjáték. Matiné 22: Huszárkisasszony. Előadások kezdete hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

Fekete Gyémánt (Pécs-Gyárvaros): 17: Cirkusz. Szovjet film. 21-22. Hűtlen asszony. Olasz film, csak 16 évtől. 23: Hogyan kell egymilliót lopni? Színes amerikai film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4, 6 órakor.

Kultúrthon (Meszes): 17-18: Azok a csodálatos férfiak. Színes, amerikai vígjáték. 20.

KEDD
8.03: Orosz nyelv. (Alt. isk. 6. o.) 13.10: Orosz nyelv (ism.) 16.20: Körhinta. Magyar film. 17.58: Hírek. 18.05: Csak gyerekeknek! — 18.35: Részletek Tabi László szerzői estéből. (Ism.) 19.15: Esti mese. 19.25: Fórum. Külpolitikai műsor. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Fórum (A műsor folytatása.) 21.20: Francia filmszeáállítás. 22.00: Tv-Híradó. — 2. kiadás.

SZERDA
17.38: Hírek. 18.05: Szegény milliomosok. Magyarul beszéző olasz filmvígjáték. 19.30: Esti mese. — 19.40: Boldizsár Iván utlígyezete: III. rész. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Tízéves a Körszínház. 21.35: Tengerparti ritmusok. Filmműszeállítás. 22.10: Tv-Híradó — 2. kiadás.

CSÜTÖRTÖK
9.00: Környezetismeret. (Alt. isk. 4. oszt.) 9.55: Magyar nyelvian. (Alt. isk. 5. oszt.) 11.05: Kémia. (Alt. isk. 8. oszt.) 14.00: Környezetismeret (ism.) 14.35: Magyar nyelvian (ism.) 15.30: Kémia (ism.) 17.58: Hírek. 18.05: Reklámműsor. 18.10: Az énekes hatvány. Finn kisfilm. 18.30: Mi az előnye, mi a hátránya? Vitámműsor. 19.00: Telesport. 19.25: Esti mese. 19.35: Falusi dolgokról. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Halló fiúk! Halló lányok! 21.20: Budapesti Zenei Hetek 1968. 22.20: Tv-Híradó — 2. kiadás.

PÉNTEK
8.25: Orosz nyelv. (Középsk. III-IV. oszt.) 9.05: Orosz nyelv. (Alt. isk. 5. oszt.) 9.55: Fizika. (Alt. isk. 7. oszt.) 11.05: Elővilág

22: Hét katona meg egy leány. Színes román-francia film, csak 16 évtől. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4, 6 órakor.

Puskín (Vasas I.): 17-18: Kártyavár. Magyar bűnügyi film. 20-22: A bizánci aranykincs. Szinkronizált cseh-szlovák film. Előadások kezdete 6 órakor.

Május I. (Vasas II.): 17: Kalandorok. Színes, francia film. 19-20: A sah táncosnője. Színes, szovjet film. 21-22: A hamis Izabella. Magyar bűnügyi film. 23: Boldog Alexandre. Francia film. Előadások kezdete 4, 6 órakor.

Május I. (Komló): 17: Tizenkilenc éves voltam. Szinkronizált, NDK film. 19-22: A magányos villa titka. Színes angol bűnügyi film. 23: A családapa. Színes, olasz film. Matiné 22: Hajókkal a bástyák ellen. Előadások kezdete 4, 6, 8 órakor.

Zrínyi (Komló): 17-18. A kis potyautas. Bolgár film. 19, 20, 22: Dákok. Színes román-francia film. Előadások: fél 4, fél 6 órakor.

Zengő Gyöngye (Hosszúhetyű): 17-18: Hogyan kell egymilliót lopni? Színes, amerikai film. 21-22: Azok a csodálatos férfiak. Színes, amerikai vígjáték. Előadások kezdete hétköznap 8, vasárnap 6, 8 órakor.

Jószerecsét (Szászvár): 17-18: A meztelen pásztorlány. Szinkronizált cseh-szlovák film. 21-22: Hogyan kell egymilliót lopni? Színes, amerikai film. Előadások kezdete hétköznap 8, vasárnap 6, 8 órakor.

József Attila Művelődési Ház (Meszes, Korvin Ottó u. 20.). Szeptember hó. Kiállítás nyitva, október 2-ig. Erdy Gyöző, Takács Dezső, Kratky Éva, Siklósi László és Valóvits János festményei, grafikái, faragásai és intarziái.

19-én, 19 órakor: Mesél a Vörös folyó. Mándoki László előadása Vietnam irodalmáról és művészetéről.

23-án a meszesi kézimunka szakkör évadnyitó összejövétele. Új tagokat szívesen látunk. Foglalkozás minden hétfőn 17-19 óráig.

TV MŰSOR

KEDD
8.03: Orosz nyelv. (Alt. isk. 6. o.) 13.10: Orosz nyelv (ism.) 16.20: Körhinta. Magyar film. 17.58: Hírek. 18.05: Csak gyerekeknek! — 18.35: Részletek Tabi László szerzői estéből. (Ism.) 19.15: Esti mese. 19.25: Fórum. Külpolitikai műsor. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Fórum (A műsor folytatása.) 21.20: Francia filmszeállítás. 22.00: Tv-Híradó. — 2. kiadás.

SZERDA
17.38: Hírek. 18.05: Szegény milliomosok. Magyarul beszéző olasz filmvígjáték. 19.30: Esti mese. — 19.40: Boldizsár Iván utlígyezete: III. rész. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Tízéves a Körszínház. 21.35: Tengerparti ritmusok. Filmműszeállítás. 22.10: Tv-Híradó — 2. kiadás.

CSÜTÖRTÖK
9.00: Környezetismeret. (Alt. isk. 4. oszt.) 9.55: Magyar nyelvian. (Alt. isk. 5. oszt.) 11.05: Kémia. (Alt. isk. 8. oszt.) 14.00: Környezetismeret (ism.) 14.35: Magyar nyelvian (ism.) 15.30: Kémia (ism.) 17.58: Hírek. 18.05: Reklámműsor. 18.10: Az énekes hatvány. Finn kisfilm. 18.30: Mi az előnye, mi a hátránya? Vitámműsor. 19.00: Telesport. 19.25: Esti mese. 19.35: Falusi dolgokról. 20.00: Tv-Híradó. 20.20: Halló fiúk! Halló lányok! 21.20: Budapesti Zenei Hetek 1968. 22.20: Tv-Híradó — 2. kiadás.

PÉNTEK
8.25: Orosz nyelv. (Középsk. III-IV. oszt.) 9.05: Orosz nyelv. (Alt. isk. 5. oszt.) 9.55: Fizika. (Alt. isk. 7. oszt.) 11.05: Elővilág

(Alt. isk. 6. oszt.) 11.55: Francia nyelv. (Középsk. III-IV. oszt.) 14.00: Orosz nyelv (ism.) 14.55: Fizika (ism.) 15.30: Elővilág (ism.) 17.25: Pedagógusok fóruma. 17.58: Hírek. 18.05: Gyere pájtás, enekelni! 18.20: Ember és gép III. „Félautomata sor.” 18.50: Ne szólj szám! Nyílt tárgyalás a közéleti bátoriságról. 19.45: Esti mese. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Vészli Endre: Aranyszoba. Tv-játék. 21.15: Magyar képeskönyv. Molnár Antal érdemes művész 60 éves. 21.55: Tv-híradó — 2. kiadás.

SZOMBAT
9.00: Magyar képeskönyv. (ism.) 9.40: A föld kapujánál. Magyarul beszéző román film (ism.) 11.05: Mi az előnye, mi a hátránya? (ism.) 11.35: Altamira aranyai. Spanyol kisfilm (ism.) 17.03: Reklámműsor. 17.15: Ujdonságok, érdeklődés a mezőgazdaságban. 17.30: Hírek. — 17.35: Mindennapok művésze. Hajó — hajózás. 17.55: Tessék kérdezni, a nyelvész válaszol. 18.25: Stromfeld Aurél. Dokumentumfilm. 18.40: A Tv jelenti... 18.55: Cicavizió. 19.35: Notaszó. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Képzőművészet. Rodolfo búvésziskolája. III. rész. — 20.35: Irány Mexiko. Tv-film. 21.55: Tv-híradó — 2. kiadás. 22.15: Ejszakai előadás: Woyzeck. Georg Büchner drámájának tv-film változata. 23.50: Jó éjszakát felnőttek! Gusztáv és a tiszta szerelem.

VASÁRNAP
9.05: Felsőfokú matematika. 9.45: Angol nyelvtanfolyam haladóknak. 10.01: Hétmérföldes kamera (ism.) 10.15: Zseb-tv. (ism.) 10.45: Vízán földön levegőben. Helyszíni közvetítés. 13.23: Egri Dózsa—Bp. Előre. NB I. B. bajnoki labdarúgó mérkőzés közvetítése Egerből. A szünetben: Reklámműsor. 17.30: Reklámműsor. 17.45: Képzőművészet III. rész (ism.) 17.50: Történelm — mindenkinék (ism.) 18.10: Gusztáv és a tiszta szerelem (ism.) 18.15: Kukkanó. 19.00: Boldizsár Iván utlígyezete IV. rész. 19.15: A kincs sziget. 12. Az ellenség kezében. 19.40: Esti mese. 20.00: Tv-híradó. 20.20: A király és hitvese. Magyarul beszéző cseh-szlovák kisjátékfilm. 20.45: Hotel Viktória. — Zenés film. 22.05: Sporthírek. 22.15: Tv-híradó — 2. kiadás.

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉN-BÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1968. SZEPT. 24.

Húsz éve alakultak az első gépállomások

A munkásosztály képviseletében

Széchenyi-akna tőszomszédságában, a régi pécsbányatelepi kolónia szegletében, a Selmecz utcában, takaros kis kertés házban beszélgettem Herr István vajúrral. Nem annyira a bánya mai gondja és öröme, hanem az ötvenes években Somogyban töltött sikere foglalkoztatott.

— Hogyan került egy bányaüzem a homokvilág közepébe, mégpedig gépállomási igazgatónak? — kérdeztem. Az éjszakai műszak utáni pihenőből ébresztettem, mégis derűsen, egy kicsit talán büszkén is emlékezett vissza.

— Már lassan húsz éve annak, hogy behívták a pártirodába. „Neked, elvtárs, el kell menned Somogyba gépállomást szervezni!” — mondták, s mire tulajdonképpen ezen elgondolkodtam volna mélyebben, már ki is esett a számon az igen. Felkészületlenül nem mentünk az új helyre, mert mindjárt elvittek bennünket gépállomás-vezető képző iskolára, Budapestre.

Kaposváron Takács András megyei igazgató fogadta az új végzősöket. Herr István arra számított, hogy mint kevésbé tapasztalt szakembert, a legkönnyebb munkakörbe állítják.

— Takács András szűkszavú ember, az eligazításnál csak ezeket mondta: „Herr elvtárs, te bányaüzem vagy. Ugy ismerjük a bányaüzemeket, mint harcos típusú embereket. Ezért te Nagybjomra kerülés. Azt is megmondom, hogy ez a legrosszabb gépállomásunk. Rövid egy esztendő alatt két igazgató hagyta ott. Mi azonban bizunk benned!”

Az akkor még fiatal embernek számító Herr István a valóban leggyengébben szervezett gépállomáson csakhamar megmutatta, hogy nem hiába bízták benne. Rövidesen jó munkás-kollektívát hozott össze: az egykori uradalmi családok egy-kettőre megtanulták a gépek használatát. A nagybjomi gépállomás így nem sokáig kullogott az utolsó köztől. Hátra volt még azonban a legfontosabb. A termelőszövetkezetek szervezése.

— Nem sokat ér a jó gép, ha nincs hozzá terület. Nadrágszói parcellákon nem lehet nagyüzemi módon dolgozni. Elejében kevesen értékelték ezt meg. A közös gondolata helyett a csajkarendszerről beszéltek, meg hogy a traktor tönkretesz a földet. A kombájn esetében pedig gépszörnyeteket emlegettek. Amikor először dolgoztunk vele, bizony a parasztemberek nem akartak a szemüknek himni. Azzal még valahogy kibékültek, hogy gyorsan működik, de hogy jól is csépel, azt egyszerűen nem tudták felfogni. Hiába ereszkedtek négykézlábra, elhullajtott szemem nem találtak a tarlón. Mégis milyen a tudatlan ember: évek kellettek ahhoz, hogy az aratógép vagy kombájn mentesítse őket a köztudottan legnehézebb munkától, a kézi aratástól.

A batorító szó, a munkásosztály képviseletét által elhívtam magam végül is jó talajban gyökerezett. A nagybjomi gépállomáshoz tartozó 12 közszeg parasztsága ma olyan intenzív gazdálkodást folytat a szövetkezeti mozgalom keretében, hogy köztük néhány már az országos hírnevet

is elérte... Persze, sok összetevője van ennek. A megindulás után segítette a kibontakozást a szervezett, hatékony agronómus, illetve agrár-mérnök képzés is. Ez határozta meg Herr István sorsát is. A hajnaltól késő estig való lótas-futásban az iskolai képzésre nem maradt idő. Érezte tehát, hogy a nagy versenyfutásban lemaradt, ezért bejelentette: visszamegy a bányaiba.

— Az igazsághoz tartozik, hogy anyagi okok is közrejátszottak abban, hogy 1953 novemberére már ismét Széchenyi-aknában talált. Nőttek a gyerekek és a nagyobb kereset mellé álltam. Abban az időben én a maximális 2100 forintos fizetési kategóriába tartoztam, bányaüzemaim vi-

szont 4—5000 forintot kerestek. Ugy gondoltam: a gépállomás-szervezés nehezen tűlvagyunk, eleget tettem vállalati kötelezettségemnek, s különben is vannak már képzett szakemberek, csinálják azok. Eljöttem tehát, de örömmel mondhatom, ma is szeretettel fogadnak a nagybjomiak. Ha ellátogatok hozzájuk, sok jó barátom lelek.

Herr Istvánt a bányánál is örömmel fogadták, hiszen küldetését annak köszönhetette, hogy a legjobb szervezők közé tartozik. Ahogy mások mondják: apjától örökölte ezt a tulajdonságot, aki hosszú évtizedeken át a bányában dolgozott és társaival együtt szervezte a mozgalmat, a nagyobb darab kenyéért folytatott keserves harcot.

— Több mint egy évtizede kerültem az aknavájárokhoz, s azóta csapatvezetőként dolgozom. Már ötvenhétben beválasztottak a párt csúcsvezetőségébe, az üzemi pártbizottság megalakulásával pedig bizalmat kaptam a pártbizottsági tagságra.

— Herr elvtárs említette, hogy életútjának legnehezebb szakasza volt a gépállomáson töltött idő. Miként értékelt ezt most, tizenhárom esztendővel később?

— Most is azt mondhatom: nehéz munka volt, de nem bántam meg az ott eltöltött öt évet. Magam is sokat tanultam, és úgy érzem: én is belesegítettem abba, hogy a tsz-mozgalom ilyen fejlődést ért el.

Vizhányó Imre

Kosztolányi Péter ifjúsági brigádjának sikerei

Húsz évvel ezelőtt újságjainkban egyes munkások, bányászok életről, küzdelmeiről, munkásikereiről olvashattunk. Ma egész brigádokat, amelyekben nagyon sokszor száznál is több tag dolgozik, méltathatunk. Az egyes kommunisták akkori példamutatása, a szocialista brigádmozgalom keresztül, tömegmozgalommá vált. Többek között ez is mutatja a szocializmus fölényét a kapitalista rendszer felett. Ma már az egyre nagyobb munkásikereket megteheti a humanizmus, az elvtársiasság és az aktív részvétel a közös — kicsi és nagy — ügyek intézésében.

Kosztolányi Péter, 601-es ifjúsági fejtési szocialista brigádjáról mindezeket el lehet mondani. Róluk az üzemben úgy beszélnek, mint az üzem egyik legrégebb, legutóbbi, legtehetősebb brigádjáról. A múlt hónap teljesítményük igazolásul szolgál. Egy fő egy műszak alatt 6,17 tonna szenet termelt. Amikor azonban idáig eljutottak, sok nehézséget kellett gyűrniük.

A tavalyi év végi nagy tűz alkalmából a 601-esek a 3. kerületi fejtésbe kerültek, meredek telepbe. Eleinte nehezen ment a munka, de a bétai tapasztalatok után a teljesítmények hónapról hónapra nőttek. A brigád megbirkózott ezzel a feladattal és most, amikor kevésbé meredek helyen dolgoznak, kiugró teljesítményt értek el.

Szeretnek versenyezni. Amikor Tégyenyék 610-es csapata kihívta versenyre az üzem összes brigádját a Kommunista Párt megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére, azonnal csatlakoztak. S tegyük hozzá, hogy az első értékelte hónapban, augusztusban 0,1 tonnával meg is előzték a kihívókat, akik 6,07 tonna/műszak teljesítményt értek el.

A szeptember eleji brigádulesükön csak felfülfel figyeltek a sok oldalról záporozó dicséretre, mert már akkor a fejükben motoszkált az újabb gondolat, ami ki is tört belőlük.

Alapos vita középpontjába került az a gondolat, hogy ezt az igazán jónak mondható tel-

jesítményt, hogyan lehetne 7 tonna/műszakra emelni. — (Meg kell jegyezni, hogy három évvel ezelőtt az üzemevezetés a 4 tonnás teljesítmény elérésére kérte a fejtési brigádokat. Azóta a lendületesebb munka és az újabb technológiák együttes eredményeként emelkedett 6 tonnára egyes brigádok teljesítménye.)

A felszólalók megegyeztek abban, hogy ha a biztosító anyagot bekészítik a fejtésbe és biztosítják a zavartalan üres-ellátást, akkor el fogják érni a 7 tonnás szintet. A javaslatot a körletvezetés felfőlére vette és azóta nyilván meg is adta a választ a mérés kezdeményezésére.

Az augusztusi jó eredmény megdöntött egy sokakba belezúzó téves gondolatot is, amely így hangzik: a sok balesetnek az erőltetett termelés az oka. Kosztolányi Péterék nemcsak a legjobb teljesítményt érték el, hanem egyben a legkevesebb balesetük is volt. Ezért a brigád külön 10 000 forint célpremiúmot is kapott. Nem kell nagy bátorság annak a megállapításához, hogy lélektelen, figyelmen kívül hagyott munkát inkább okozza a balesetek szaporodását.

Mint általában a másik brigádokban, itt is akadnak a sok szép eredmény mellett kisebb hiányosságok is. Így pl. a három szak között felmerülnek kisebb sűrűlódások. A

kifogásolni való az, hogy az a szak, amelynek alkalma van végig szemelni, alkalmanként elhanyagolja az egyéb teendőket. A következő szak ilyen körülmények között kisebb szállítást tud produkálni. E bajon azonban könnyen segíthet a három szakvezető, Kosztolányi Péter, Kis Sándor és Somogyvári Jenő, ha nemcsak saját szakjuk számára teremtenek jó feltételeket, hanem gondolkodnak az utánuk következőkre is.

A vállalt társadalmi munkát dicséretes módon teljesítik, de tanulási területen lehetne jobb is az eredményük.

Naplójuk elárul sok szepet is. Felsorolni az összeset a helyhiány miatt nem lehet. Tavaly 35-en vettek részt közös színházlátogatáson. Közös kirándulást 3 ízben rendeztek. Az árvak megsegítésére 700, a nagycsaládokosok segítségére 400 forintot fordítottak.

Kosztolányi Péter szocialista brigádjának negyedszer küzd a cím elnyeréséért. Ha ebben az évben sikerül a Kommunista Párt 50. évfordulója tiszteletére indított versenyt megnyerniük, miközben meg is valósítják a körletvezetés és az üzemevezetés segítségével a 7 tonnás teljesítményt, régi nevükhöz méltóan fognak szerepelni.

Rótt József

TERMELÉSI JELENTÉS

Az operatív tervet figyelembe véve, egyetlen üzemünk sem érte el a kívánt színvonalat. A mennyiség alapján:

1. Szászvár	99,7%
2. Vadas	99,6%
3. Kossuth	96,8%
4. Zobák	95,1%
5. Pécsbánya	92,1%
6. Béta	89,8%
7. Szabolcs	87,6%
Tanbánya	95,7%

A minőség szerinti:

1. Zobák	84,72%
2. Béta	97,36%
3. Vadas	98,33%

4. Szászvár	100,00%
5. Kossuth	100,56%
6. Tanbánya	102,03%
7. Pécsbánya	106,94%
8. Szabolcs	108,25%

KÉPVISELŐI FOGADÓNAP

Jazbinsek Vilmos elvtárs országgyűlési képviselőnk közli kedves választóival, hogy fogadónapját csütörtökön tartja Komlón a városi tanács nagytermében delután 2 órától.

1848. szeptember 29-én, a sukorói dombokon vívott csatában született meg a Magyar Néphadsereg. Minden évben ezen a napon ünnepeljük fegyveres erőinket, amelyek felkészültsége, harckészsége legfőbb biztosítéka hazánk, szocialista rendünk védelmének. Barátságunk, együttműködésünk a Szovjetunió és a testvéri szocialista országok hadseregeivel a világ békéjének fontos záloga. Az ünnep alkalmából meleg szeretettel köszöntjük fegyveres erőink minden tagját — dolgozó magyar népünk fiait.

Balesetelhárítás Béta-bányán

Béta-bányauzemnél a III. n. évben romlott a baleseti mutató. Ennek kijávitása érdekében mindent elkövetnek úgy az üzem műszaki vezetői, mint a műszaki és fizikai dolgozók. Ha az ember az üzem területére lép, lépésről lépésre tapasztalja ezt.

A baleseti helyzet széleskörű ismertetésével párhuzamosan — a fokozott oktatás mellett — komoly propaganda munkával igyekeznek elkerülni a baleseteket.

Sok jó ötlet indul ki a szellőztetési csoporttól is, ahol Mikolasek Tibor bányatechnikus számtalan jó ötletet valósított meg. A felolvasó terem egyik falán felállított oktató jellegű elektromos vezérlésű toató-táblát, ami vállalati szinten is említésre méltó és egyedülálló, már megszerették.

A tábla mérete is magára vonja a figyelmet, mivel kb. 3 x 3 méteres. Ezen vannak a kérdések egymás alatt felsorakoztatva, amik mellett három felelet van. A tábla alatt elhelyezett vezérlő asztalon kell a kívánt kérdést gombnyomással megvilágítani és újabb gombnyomásra — helyes válasz esetén — kigyullad a lámpa. Rossz válasz esetén megszólal a csengő. Leszállás előtt és felszállás után gyakran látunk csoportosulást a tábla körül, ami az érdeklődés bizonyítéka. Így játékosan ismerkednek meg a legfontosabb munkavédelmi szabályokkal.

Ugyancsak magára vonja a dolgozók figyelmét a tábla alatt elhelyezett eredeti nagyságú emberki testet ábrázoló alak, amely mellett táblák jelzik a leggyakrabban előforduló baleseteket és okozóit. A baleset okozóit jelző tábla kigyulladásával párhuzamosan kigyulladnak a lámpák, jelezve azokat a testrészeket, amelyeken a legtöbb sérülést okozta.

Egy másik tábláról arra hívja fel a figyelmet — a táblák egymás utáni kigyulladásával, hogy mi az, amit tilos pl. a benzinbiztonsági lámpával csinálni. Ezeket a szövegeket egy bizonyos idő után lecserélik újabbakra és így állandóan újabb és újabb munkavédelmi szabályokat tanulhatnak meg a dolgozók.

A felolvasóba levezető lépcső felett hatalmas tábla lóg, ami légnyelmas süllyedés esetén kigyullad és figyelmeztet a süjtőlég veszélyre.

Jól látható helyen fotósorozat van kitéve, ami rögzíti a baleset megtörténtét. A képek alatt szöveg hívja fel a figyelmet a szabálytalan munkavégzésre, illetve a baleset bekövetkezésének okára.

Igen figyelemre méltó Arvai József vajúr, szocialista brigádfőnök elgondolása, és annak alapján bevezetett új munkamódszerük, amely a közhullámos balesetek megelőzésére irányul. Ez az eljárás teljes egészében megszüntette a közhullámos eredő baleseteket a brigádnál.

Az eljárás lényege az, hogy a TH ácsolat szerkezet felső ívének megtartására szolgáló kettős acélgerenda fölé a TH ácsolat összekötő bilincs-szerkezetből a tartógerendák végéhez egy ideiglenes főtámasztó berendezést szerkesztett, amelynek felszerelése csak néhány percet vesz igénybe és a végleges biztosításhoz beépítésre kerülő felső íveket az általa szerkesztett tartó berendezés védelme alatt balesetmentesen be tudja építeni.

Módosították a kötőbilincsek felcsavarozásához használt kézikulcsot. Ezzel megszüntették a csavaranyáról való leeséskor bekövetkező kéz sérüléseket is.

Ezek mind azt bizonyítják, hogy jó a balesetek elleni küzdelem harci szelleme az üzemnél.

Szekuláné

Beváltak az ideai bérügyi intézkedések

A Mecseki Tanbánya és a vágárképzés mai helyzete

A vállalati párt-végrehajtó bizottság felmérte és megtárgyalta az anyagi és az erkölcsi ösztönző eszközök alkalmazását a Mecseki Szénbányánál.

Szeptember 19-i ülésén a Szakszervezeti Bizottságnak

e témával foglalkozó jelentését vitatta meg a v. b., amelynek vitájához Bachmann Mátyás igazgatóhelyettes, Ébert János, a bérosztály vezetője és Kiskuti Adám a szakszervezet közgazdasági felelőse adott szóbeli kiegészítést.

A vállalat bérpolitikája

Az irásban betervezett jelentés ismertette a tervezett bérfejlesztés, a helyes bérrányok kialakítása, az anyagi és az erkölcsi ösztönző tökéletesítése érdekében végzett munkát. Hangsúlyozta, hogy

az ideai intézkedéseket a vállalat helyzetének reális figyelembevételével dolgozták ki. Az eddig bevezetett bérügyi intézkedések megfelelnek a kollektív szerződésben és a bérszabályzatban rögzített elveknek.

Műszakonként négy forinttal emelték a szakmányosok irányműszakbérét és 2,50-nel a prémium volumenét. Rendezték az urasági vágárok bérét, az állásidők elszámolási alapját, a rokkant vágárok bérét pedig a 62 forintos fixbérről 62-72 forintos kategóriára változtatták. A szakmunkások átlagosan személyenként és egy műszakra vetítve 2,59 forintos, az egyéb munkások 2,07 forintos alapbérémetést kaptak. A bérrendezés második felére eső hatása meghaladja a hárommillió forintot.

A jelentés a prémiumrendszer átalakításának hatásairól is szólt és megemlítette, hogy a bérügyi intézkedések észrevehetően emelik a mozgóbér volumenét, olyan mértékben, hogy az alkalmas a gazdasági célkitűzések megvalósításának anyagi ösztönzésére.

Mégis vannak még rendezni való dolgok a vállalat bérpolitikájában. A jelentés is szólt róla, hogy minden eredmény ellenére sem mondhatjuk, hogy azok minden vonatkozásban segítik a törzsgárda fokozottabb elismerését. Ebből fakad a következők, hogy a hosszú évek óta itt dolgozó emberek anyagi ösztönzésére és elismerésére újabb formákat és lehetőségeket kell kialakítani. Az elismerés és az erkölcsi megbecsülés új formái beváltak. A miniszteri és a kormánykintutetések mellett a vállalati igazgatói díszlevelek, üzemvezetői díszlevelek, oklevelek jó hatását már is érzni dolgozóink között, pedig még csak rövid idő óta alkalmazzuk.

Nagy mozgósító hatása van a vállalati és a megyei lapban megjelenő cikkeknek, amelyek egyúttal munkamódszerátadást is jelentenek — állapította meg a v. b. első terjesztett jelentés, majd rámutatott:

minden lehetőséget ki kell használni vállalatunknál a nyereségterv teljesítésére, sőt annak túlteljesítésére.

A vitában többen szembeálltak azzal a mind jobban terjedő nézetrel, miszerint a föld alatti munkából kiöregedett bányászokat humánumból tartják csupán. Tévedés ez — mutatott rá Kiskuti Adám elvtárs —, mert ez nem csupán humánumból, ez ha akarom több is annál, ha akarom kevesebb is; mégis az az igazság, hogy ezeknek a bányászoknak a tapasztalataira nagy szükség van. Ezért tartjuk őket a jobb csapatokban meg, de nem csak ezért. Azért is, mert szükséges, hogy ott legyenek a fiatalabbak mellett, hiszen pusztán szakmai tudással és fiatalos erővel nem lehet jól termelni. Kell hozzá az a sokévtizedes tapasztalat és megfontoltság is, amivel az idősebbek rendelkeznek. Igaz, hogy ezt lemejni tonnában nem lehet. Mégsem nélkülözhetjük és ezt a legtöbb munkacsapat már felismerte, nem tehernék, hanem segítségnek tekintik az idősebbek részvételét a brigád munkájában.

Garamvölgyi János a vállalat igazgatója is egyetértett felszólalásával ezzel az állásponttal. Hangsúlyozta azonban, hogy a Mecseki Szénbányák mindenekelőtt termelő vállalat. A fő funkciója a termelés. Ugyanakkor azonban ez a termelő vállalat szociális vállalat is. Ezért a csökkent munkaképességű dolgozóknak is munkalehetőségeket kell adnia, ezt mégis olyan módon, hogy ne hátrányosan, de ha lehet akkor előnyösen befolyásolja a termelő tevékenységét. A vállalati termelési érdek mindenesetre ebben a kérdésben útközök olykor a kiöregedett dolgozók — a csökkent munkaképességűek — egyéni érdekeivel. Intézményesen és törvényes úton kell megtalálni a módját annak, hogy fiatalítsunk, hogy ne 33 vagy 40 év legyen az átlagos bányász-életkor, ugyanakkor azok se szenvedjenek anyagi hátrányt, akik már nem tudnak a régi teljesítményeik szerint dolgozni.

Jazbinsz Vilmos Zobák a főmérnök felhívta a figyelmet arra, hogy a csökkent munkaképességű bányászok problémái még mindig nincsenek megoldva. Általában helyes az az érvényben lévő jogszabály, amely az ilyen dolgozók nyugdíjazásával kapcsolatos. A bányászatra azonban ez nem alkalmazható. A bányászoknál ugyanis éppen fordított a helyzet mint más iparágakban, vagy intézményeknél. Itt nem növekszik, hanem csökken a jövedelem az életkor előrehaladásával. Itt nincs osztálybesorolás, ranglétra és szolgálati időpótlék. Itt a ténylegesen kitermelt szén mennyisége után jár a kereset. A bányász azonban 33 vagy 40 éves életkorban már öreg. Ebben az életkorban már nem képes a régi teljesítményeit elérni; és ha még szilikózt is szerez — a Mecsekben túlnyomó többségük elkerülhetetlenül megszerzi — vagy más sérülést szenved, rokkanttá válik, nem tud szert termelni. Más munkatevékenységre kell helyezni. Ott viszont jelentősen kevesebbet keres, a nyugdíját pedig az utolsó öt év átlagkeresete alapján fogják részére folyósítani. A bányász azonban éppen ez az öt év a kritikus idő, éppen ez az öt év jelenti a hanyatlást, rendszerint az ötven százalékos jövedelemcsökkenést is.

Pont akkor következnek az be, amikor egészsége helyreállításához, fizikai állapotja helyreállításához, szervezete „karbantartásához” jól kellene táplálkoznia, többet pihennie, jó lakásban laknia. Vegyük figyelembe — és ezt mondja ki végre állami jogszabály — hogy a bányászt a nyugdíjazása előtti tíz évben elért átlagkeresete alapján illeti meg a nyugdíj. Csak ebben az esetben lehet az ország más dolgozóknak járó nyugdíjjal — és ellátással — azonos színvonalat biztosítani a bányamunkás-nyugdíjasnak is.

Ébert János elvtárs arról szólt, hogy az egyéni bérezés nem válik be a Mecseki Szénbányánál, ezt bebizonyította az élet. A kollektív bérezési forma felel meg itt a leginkább — bár Szabolcsón a kettőt megpróbálták kombinálni, a vágvegen elért egyéni teljesítményt díjazták, premizálták.

Bachmann Mátyás igazgatóhelyettes kifejtette, hogy a prémium a vállalatnál az előző évi nyereségrészesedés mértékétől függ, törekedni kell tehát arra, hogy minél nagyobb nyereséget érjünk el. Ugyanakkor jó hírünket is meg kell őriznünk, és tisztos-

segesen ki kell elégtennünk megrendelőinket.

Garamvölgyi János a vállalat igazgatója arra mutatott rá, hogy a vállalat jól fizetett az első félévben. Minden dolgozóknak jobban fiztünk mint azelőtt és ezt szeretnénk is megtartani. Általában nem maradtunk el más vállalatok bérezésétől. Ahhoz, hogy ezt tartani tudjuk, el kell érni a tervezett nyereségtömeget. Adunk egyszerűen béremelést megint az éves nyereség terhére és még emelni is lehet ezt, ha teljesítjük a termelési feladatokat. Augusztus rossz hónap volt a termelésben, de a hátralévő három és fél hónap alatt helyre tudjuk hozni ezt a kiesést, ha megfelelő intézkedéseket hozunk és az üzemek szemet termelnek. Ez dönti el a dolgot. Eredeti tervünket mindeneképpen túl kell teljesíteni ahhoz, hogy a kívánt nyereséget elérjük — mondotta Garamvölgyi elvtárs.

A Mecseki Tanbánya helyzetéről

A Mecseki Tanbányában folyó vágárképzésről Zoboki Béla a tanbánya igazgatója terjesztett elő jelentést a v. b. ülésén.

Vázolta, hogy 1965. szeptember 1-től a Pécsbánya András-akna és a Komló kövestetői tanbányák egyesítéséből jött létre a Mecseki Tanbánya Komló Anna-aknai székhellyel. Szakfelügyeleti oktatási vonalon a NIM személyzeti és oktatási főosztálya, pénzügyi vonalon annak közgazdasági főosztálya, termelési vonalon a Mecseki Szénbányák igazgatósága látja el. Kapcsolatot tart a művelődésügyi minisztérium felügyelete alá tartozó komlói 501-es szakmunkásképző intézettel, amely a vágártanulók elméleti oktatását végzi. Bonyolítja a vágárképzést, hogy az első- és másodéves tanulók gyakorlati oktatásának a tanbánya csak műszaki felügyeletét és irányítását látja el. Az oktatást a tanintézet állományába tartozó szakoktatók végzik, míg a harmadéves tanulók a tanbánya vágárai mellett beosztva sajátítják el a bányász mesterséget.

A tanbányával közös telephelyen történik a szakipari tanulók képzése is a tanműhelyekben. Ennek irányítása azonban képzés szempontjából a művelődésügyi minisztérium 501-es intézetéhez, munka- és anyagellátás vonatkozásában a komlói Kossuthbánya gépüzeméhez tartozik. A kedvező területi elhelyezésben rejlik lehetőségek sem a vágártanulók szakipari alképzése, sem a szakipari tanulók vágáralapképzése szempontjából nincsenek megfelelően kihasználva a nem azonos irányításához való tartozás következtében.

Zoboki elvtárs szóbeli kiegészítésében elmondotta, hogy a másodévesek célpremiázását is sikerült megoldani az idén; és hogy 1968-ban nyolcvanban végeztek a tanbányánál. Komlón 46-an, Pécsen 13-an és 21-en megváltak a vállalatoknál helyezkedtek el. A vitában Gyöző Jenő a szabolcsbányai munkaerőgondokat említette és azt, hogy nem adják bányásznak a gyerekeiket, a bányász-szülők. Ennek okait javasolta felmérni. Jazbinsz Vilmos arról szólt, hogy a tanbányában jó képzést kapnak a gyerekek, és hogy Zobákon szívesen fogadják azokat, akik ott tanulnak a bányász szakmát. Kár, hogy kevesen vannak és ha ez így marad, öt év múlva előregyűl a mecseki bányász-ság.

Schwarz József elvtárs a családi légkör befolyásoló hatását említette és javasolta, hogy a bányavárosok környékén levő falvakat, az ot-

Dr. Bánki Nándor — a pártbizottság titkárhelyettese — összefoglalójában megállapította, hogy a Mecseki Szénbányák eddigi bérintézkedései megfelelnek a párt bérpolitikájának. A bérezésben a vállalat üzemének adott önállóság bevált, mégis az igazgatóságnak ügyelni kell arra, hogy az üzemek között ne alakuljon ki nagy különbség. Ne lehessen olyan helyzet, amelyben egyik üzemben — azonos szakmában dolgozó, azonos teljesítményt nyújtó dolgozók — bére jelentősen eltér a vállalat más üzemében hasonló vagy azonos munkát végző dolgozókéval. Hangsúlyozta, hogy az erkölcsi elismerés, a kitüntetések és dícséretetek is nagy lendítő erőt jelentenek. Ezeket is alkalmazni kell a jövőben, bátrabban mint eddig, de vigyázva arra, hogy csak azok részesüljenek ebből, akik valóban kiérdemelték.

tani iskolákat is fel kell fedezni a bányász utánpótlás számára. Kifejtette, hogy az üzemeket is érdekeltté kell tenni a képzésben és hogy az üzemek végezzék a beiskolázást.

Garamvölgyi János elvtárs rámutatott, hogy a tanbányában a szakmai képzés jó, ezzel nincs probléma. A gondot az okozza, hogy kevés bányászt képezünk, pedig a szénünk iránti igény állandóan nő. Az is biztos, hogy 1969-ben, 70-ben, 71-ben és 72-ben többet kell termelnünk, mint amit tavaly termeltünk. Szükség van fiatal vágároknak, a beiskolázást kétszeresére, háromszorosára kell növelnünk. Bírálta azt a meggondolatlan propagandát, amit egyes állami szervek megnyilatkozásai nyomán a sajtó és a rádió folytatott és elriasztotta a fiatalokat a bányászattól. Sokat beszéltek, de csak úgy globálisan arról, hogy csökken a szén iránti igény és ezt sajnos mindenki el is hitte. Senki nem beszélt azonban értelmesen arról, hogy hol kell visszafeljesztetni, hol kell megtartani és hol kell továbbfejleszteni a széntermelést. Ezt kellene most pótolni, ez azonban ezek után nehezen megy.

Többen felszólaltak a vitában még, többek között Lévai János elvtárs, a NIM személyügyi főosztályáról, aki arról szólt, hogy az elméleti képzés MÜM-höz, a gyakorlati pedig a NIM-hez tartozik ugyan, de ez nem lehet baj, hiszen mind a két tárca komolyan fogja fel ezzel kapcsolatos kötelezettségeit. Molnár József elvtárs a tanbánya párttitkára a tanári kar megerősítését sürgette és kérte, hogy a 27 fős pártbizottság élére iránt alaposabban és többet érdeklődjék ezután a vállalati pártbizottság. Huszár Sándor elvtárs, az 501-es szakmunkásképző intézet párttitkára a gyakorlati munka nehézségeiről beszélt és elmondta, hogy a gyerekek nem mindig olyan vágárok mellé kerülnek, akikről csak jó tanulhatnának, ez pedig káros.

Fur János elvtárs, a vágártanulói intézet igazgatója arról szólt, hogy jövőre már nem képeznek elektrolakatosokat, inkább bányavillanyszerelőket, mert erre nagyobb szükség lesz. Ma 59 elsőéves, 36 másodéves és 55 harmadéves vágártanulójuk van. Elmondta, hogy száz általános iskolával leveleznek, ahonnan a vágártanuló utánpótlásra számítanak, 48 iskolát személyesen is felkerestek már. Javaslta, hogy az üzemi KISZ-szervezetek keressék fel a tanbányai fiatalokat, mélyítsék el a kapcsolataikat.

Dr. Bánki Nándor elvtárs javaslatára — tekintve a téma széleskörű voltát és a téma fontosságát — a v. b. úgy döntött, hogy három tagját megbízza: készítsenek határozati javaslatot a vágárképzés és a Tanbánya problémáinak megoldására, munkája jobb támogatására. Ezt a határozati javaslatot a v. b. legközelebbi ülésén vitatják meg.

Dr. Gyevi Károly

Megkezdtek 160 lakás építését

Az utóbbi időszak egyik legnagyobb lakásépítési programja kezdődött el a napokban Komlón: a Tolna megyei Állami Építőipari Vállalat az új szilvási városrészen hozzalátott négy lakóépület, összesen 160 lakás építéséhez. Az ABC áruház mögötti területen gyorsított ütemben folynak a földmunkák, hogy még a tél beállta előtt től alá kerülhessen legalább egy épület, s így az egyébként szűk kapacitást a hideg időszakban is hasznosíthatják.

A lakások átadása egyébként a jövő esztendő első felében várható.

A programnak ez csupán egyik része. Ezzel egyidőben a belvárosban — a Kossuth Lajos utcának a volt Anna cukraszda és az Ifjúsági Áruház közötti szakaszán — folynak az előkészületek a tisztelek panelházak építéséhez. Ebben az évben a terep előkészítése a feladat, az alapozást az év vége felé, vagy a jövő esztendő elején kezdik meg, s a tervek szerint márciusban kezdenék a panelek emelését.

A lakásberuházásokkal kapcsolatos a szilvási talajmérés kiküszöbölése is, amelyre kerekén négy millió forintot tartalékol; az idén a városi tanács. Már korábban lemeretessé vált, hogy a két lakóépület és jelentős, építkezésre előkészített területet veszélyeztető talajmozgást a Berekvölgy feltöltésével akarják stabilizálni. Ennek első lépéseket még az idén hozza kezdenek a szükséges műtárgyak — bordák, szivárgók — építéséhez.

Üzemi szb-titkári értekezlet

A vállalati szakszervezet bizottság üzemi titkári értekezletet tartott szeptember 12-én.

Tájékoztató hangzott el III a 4/1967. OBF. számú utasítás előírásairól, amelyek a bányászati üzemi balesetek bejelentését, nyilvántartását és vállalati vizsgálatát szabályozzák.

Ismertették az agitációs és propagandamunka soron következő feladatait, a szeptemberi taggyűlések témáját, III napirendjét. Ezeket a taggyűléseken megtárgyalják az üzemi demokrácia és a szakszervezet alapszervezeteinek megszervezettségéről előterjesztett beszámolókat.

Ludwig Nándor, a kórus ügyvezető titkára

Ekkor rendezik meg a negyedik országos minősítő hangversenyt is Pécsen.

Ezen a dalostalálkozóon — október 3-án este hat órakor — fogadja és köszönti a Kodály Zoltán Férfi-kar szerető örökös díszelnökét a nyolcvan éves Varajti Károlyt, akinek születésnapja alkalmából ezúton is sok egészséget és boldogságot kívánunk.

Ludwig Nándor,

a kórus ügyvezető titkára

Kiállítás a meszesi kultúrotthonban

A 18. bányásznapon nagy sikert aratott a Puskin Művelődési Házban megrendezett kiállítás, amelyen a Bányász Művészeti Kör tagjainak műveit láthatta a közönség.

Tulajdonképpen ennek a kiállításnak a folytatását jelenti a meszesi kultúrházban most nyitva tartó tárlat, mert itt azokat az alkotásokat állította ki a kultúrház vezetősége, amelyek a bányásznap kiállításán szerepeltek. Ezzel a módot kívánt adni a művek megtekintésére azok számára, akik valamilyen okból nem láthatták a Bányász Művészeti Kör tagjainak képeit, faragásait.

Itt is Erdy Gyöző, Takács Dezső, Kratky Éva, Siklósi László és Válovits János művei szerepelnek: olajfestmények, grafikai munkák, fafaragások (domborművek) és intarziák.

A kiállítás október 2-ig lesz nyitva és egész nap megtekinthető a József Attila Művelődési Házban Meszes, Korvin Ottó utca 20 szám alatt.

Dalosok találkozója Pécsbányán

Immár hagyományossá vált, hogy kétvétenként összejönnek Pécsbányán azok a dalostársak, akiket a dalszeretlet és a baráti kötelék szálai tartanak össze évtizedek óta.

Egy lánglelkű dalos néptánító: Varajti Károly szervezése nyomán alakult meg 1920-ban 42 alapító taggal a pécsbányatelepi énekkar. Bányászokból, iparosokból, fizikai és szellemi munkásokból kovácsolódott egybe. A hosszú évtizedek során sikerült megőriznie ennek az énekkarnak frissességét, biztosítani állandó és folyamatos megújulását, mert jól felkészült karnagok vezették. Som Károly, Sass Ernő, Kőszegi István a dal szeretetéől átitott kórust adtak át egymás-

nak és a mai kornak: Ivaszka Mátyásnak, aki alapos és mély zenel tudásával mind szebb és szebb eredményekkel gazdagítja a kórus tevékenységét.

A dalosok közelgő találkozóján fontos vitatógyűlés lesz a közelgő harmas évforduló. Előkészítő megbeszélést folytatnak egyúttal a kórus közelgő 50 éves jubileumának megszervezéséről is, amely egybeesik hazánk felszabadulásának 25. évfordulójával.

Egy kórus mai tagjai szeretettel felhívják mindazok figyelmét a találkozóra, akik 1920 óta valamikor is ennek a kórusnak tagjai voltak. Kérlek, hogy közöljék címüket a pécsbányai Zalka Máté Művelődési Ház vezetőjével, hogy részükre a meghívókat kiküldhessék.

Szeretettel köszöntjük népünk minden harcos hű fiát a magyar fegyveres erők napján!

Bányászból katona

Szeptember 29-én ünnepeljük a fegyveres erők napját. A közelgő évforduló alkalmából felkerestük az egyik közelben állomásozó magyar katonai alakulatot. Látogatásunk célja az volt, hogy elbeszélgessünk azokkal a katonafiatalokkal, akik bevonulásuk előtt bányászok voltak.

Móricz István elvtárs, az alakulat KISZ Bizottságának titkára fogadott és kalauzolt bennünket, valamint azokat a bányász katonafiatalokat, akik a foglalkozások mellett részt tudtak venni ezen a beszélgetésen.

A beszélgetés során olyan kérdésekre kerestünk választ, hogy ki hol dolgozott bevonulás előtt, hogy tetszik a katonai élet, és milyen terveik vannak leszerelés után? Kérdéseinkre az alábbi válaszok, vélemények, tervek hangzottak el:

Bernáth Imre őrvezető

1963-ban végeztem a vágási iskolát. Ezt követően Szabolcs-bányán az előkészítő körletben dolgoztam a Sárosi csapatban, mint TH-rabló. A nehéz fizikai munka után felüldülést jelentett a zene, tagja voltam a bányász zenekarban.

Bevonulásom után szinte új életet kezdtem. A kezdet nehéz volt, de most így visszagondolva úgy érzem, hogy nagyon sokat tanultam minden tekintetben. Itt is lehetőségem volt zenélni az alakulat tánczenekarában, s ha parancsnokaim és az idő megengedte, kijártam a bányászzenekar próbáira is. Most már lényegesen könnyebb, tisztességes vagyok, rajparancsnok. KISZ-tag voltam, s jelenleg is vezetői tag. A szüleim 15 percre laknak, így gyakran hazalátogathatok.

Legnagyobb élményem az eddig eltelt idő alatt, talán az „Egri csillagok” forgatása volt. A festett bajusszal és szakállal szinte félelmetesen

néztem ki, mint vérszomjas török. Alig várom a decembert, hogy a mozivásznon vizionáltsam magam a rohamozók seregében.

Leszerelés után szeretnék visszamenni a régi munkahelyemre, s ott folytatni a munkát munkatársaimmal, ahol a bevonuláskor abbahagytam.

Pagonyi Tibor őrvezető

Bányászcsaládból származom, édesapám 42 évi szolgálat után ment nyugdíjba. En is a szénbányánál dolgoztam, Komlón. Béta-aknában. Hosszú ideig a külszíni szállításhoz, majd lent a bányában.

1967. márciusában vonultam be. Jó dolog a hadsereg.

Civilben nem a legjobbak közé tartoztam, s itt úgy érzem sikerült megváltoznom. Jelenleg szakasparancsnok-helyettes vagyok, foglalkozásokat tartok, és írni is végzek.

Bevonulásom előtt szerettem volna megnősülni, de közbeszólt a behívóparancs. Kapcsolatunk ma is tart, meg értjük egymást, úgy érzem, ez már végleges.

Munkatársaimmal gyakran találkozom, s ilyenkor sokat kérdezősködöm az üzerről, a Juhász Gyula klubról, hiszen olyan sokat jártam oda, és mindig nagyon jól szórakoztam. A klubban mindent megtaláltam, ami a szabadidőt hasznosnak tölthette ki.

Gungl Feri bácsit tiszteltem, mint üzemvezetőt, mert sokat volt közöttünk, mondhatnám úgy is, hogy közöttünk élt. Ha leszerelek, az a tervem, hogy Bétán fogok újból dolgozni, és nem utolsósorban komolyan gondolkozhatom a nősülésről is.

Mészáros Gyula őrvezető

Vasas-Petőfi-aknárról vonultam be. Talán azzal kezdtem, hogy szeretnék minél előbb visszakerülni a 31-es csapatra.

Bevonulásom óta is sokat találkoztam munkatársaimmal, régi barátaimmal Szabó Sanyival, Nagyajtaival. En arról faggatom őket, hogy mi újság a bányában, ők azt kérdezik, hogy ízlik a katonai élet. Nekem nem szokatlan az itteni élet, mivel sokat laktam legényszállón.

Szakasparancsnok vagyok, a felelőseim azt tartják rólam, hogy nem vagyok elég érélyes. Furcsa volt ezt a beosztást megszokni, mert eddig nekem parancsoltak, s most az én parancsaimat kell végrehajtani beosztottjaimnak.

Bányásznapi szerettem volna hazamenni, hiszen Va-

lasbánya 100 éves jubileumát ünnepelte, sajnos nem sikerült, de remélem, hogy a következő bányásznapot már civilként fogom ünnepelni.

Kiss György honvéd

Katonanyelven „még otthon füstöl a cigarettám a hamutartóban”, hiszen csak júniusban vonultam be. Várpalotán dolgoztam, mint segédvájár, ha leszerelek, minden vágyam visszamenni az üzembe.

Mint minden kezdet, ez is nehéz volt. Minden új volt és szokatlan. Most már kezdem megszokni, mert a nehézségek leküzdéséhez sok segítséget kaptam a KISZ-szervezettől. Megpróbáltam beilleszkedni az itteni életbe, s úgy érzem, sikerült. Jelenleg tisztesiskolán tanulok. Igyekszem mindent jól megtanulni, szeretnék jó parancsnok lenni, hogy a tisztesiskolán tanultakat jól tudjam hasznosítani az elkövetkezendő időben.

Szüleimen kívül a menyasszonyjelöltemet is otthon hagytam, gondolom ők is ugyan-

úgy várják, hogy hazamennyek szabadságra, mint én. Talán már nem kell sokáig várni, s otthon találkozhatok velük és az ismerősökkel is.

Dávid János honvéd

Június óta vagyok katona. Bevonulásom előtt Oroszlányban dolgoztam, a III-as aknában, frontfejtsében, háromszoros szocialista brigádban, mint vájár. Nehezebbnek képzeltem a katonai életet, mivel mindenki rosszat mondott róla. Itt az eltelt rö-

vid idő alatt az ellenkezőjét tapasztaltam. A sok rossz mese után szinte „leányalom” a honvédség. Jelenleg tisztesiskolán vagyok, s nagyon igyekszem jól tanulni, hogy jó parancsnok váljak belőlem. A takarítás nem újdonság, mivel a vágási iskolában is mi takarítottunk.

1962 óta vagyok KISZ-tag, s véleményem szerint itt sokkal szervezettebb, sokrétűbb KISZ-élet van, mint civilben. Gyakran összejövünk a KISZ-klubban, és itt lehetőség van arra, hogy hasznosan töltsük el szabadidőnket.

Amikor az eskünk volt, kellemes meglepetés ért: szüleimen kívül munkatársaim is meglátogattak. Nagyon örültem a találkozásnak, és most már rajtam a sor, hogy az első szabadság alkalmával viszonzom a látogatást.

Leszerelés után szeretnék visszamenni a régi csapatba, üzembe, hogy ismerősök között, mint kiszolgált katona folytassam a munkát.

Az aknavető raj tüzelőállást váltottat

A fegyveres erők köszöntése

A fegyveres erők napja alkalmából nagyszabású programot bonyolítanak le a hét végén Komlón. A hagyományos ünnepség ezúttal kétnapos lesz. Most is az 501-es Szakmunkásképző Intézet ad helyet a centrumnak. A város fiatalosága itt találkozik. Az első esemény: az ünnepi megemlékezés. Peti Sándor őrnagy méltatja a pákozdi csata hőseit, a szabadságharcosokat, a haladó hagyományok legjobb képviselőit.

A megnyitót követi a haditechnikai kiállítás bemutatása. A pécsi Petőfi Sándor-laktanya katonái, tisztjei az érdeklődőkkel megismertetik a fegyverek történetét, bemutatják a legmodernebb kézi fegyvereket. Ezzel egyidejűleg filmvetítésre is sor kerül, amelyet folyamatosan, egész

napos program szerint láthatnak a megjelentek.

Az MHSZ keretében lövészetet és járőrversenyt tartanak a KISZ-fiatalok számára. A kispuska-lövészetben az iskolák úttörő csapatai mérkőztek össze tudásukat. Vasárnap, ugyancsak a Kossuth-bánya melletti lőtéren, a középiskolások (gimnázium, szakközép, szakmunkásképző) lövészenyét bonyolítják le. Ezen a napon is lesz járőrverseny, 9 órai kezdettel. A haditechnikai bemutató is 9 órától látogatható. A versenyek értékelése déli 12 órakor esedékes.

A kétnapos program előkészítésében, szervezésében és lebonyolításában fő részt a KISZ városi bizottsága és az MHSZ városi központja vállalta.

A KISZ és a munkásörtség

A Politikai Bizottság munkásörstégre vonatkozó Határozata szabályozza, hogy a munkásörstégekben milyen arányban kell lenni a párttagoknak és milyen arányban lehet párttagkülvülöket felvenni.

Minden évben e határozat elvei alapján az üzemi KISZ-szervezeteink számos KISZ-tagot bíznak meg és javasolják a munkásörstégekbe való felvételüket. A felvételi javaslatot az MSZMP Mecseki Szénbányák Pártbizottságának Végrehajtó Bizottsága hagyja jóvá.

Az elmúlt évek tapasztalatai azt bizonyítják, hogy KISZ-szervezeteink gondos és tudatos előkészítő munkát végeznek annak érdekében, hogy az általuk javasoltak megfeleljenek a munkásörstégségi tagviszonyokhoz. A felvétel után továbbra is figyelemmel kísérik a munkásörstégek munkáját, szoros kapcsolatot tartva úgy az egység, mint az alegység parancsnokságainkkal. Rendszeresen taggyűléseken számoltatják be a munkásörstégek tagjait, hogy hogyan végzik munkájukat, mely annak ellenére, hogy nem párttagok, konkrét pártmunka. A beszámolóhoz kikérik az érintett alegységparancsnokok véleményét, tapasztalataikat, és rendszerint meghívják őket ezekre a taggyűlésekre.

Alegységparancsnokaink a különböző problémák megoldásához kéri a KISZ-vezetőségek segítségét, tájékoztatást adnak a KISZ-tagok problémáiról, egyes esetekben az általuk elkövetett fegyelmi vétességekről és ilyen esetben kéri a fegyelmezetlenség elkövetőjének KISZ-vonalon történő felelősségvonnását is. A munkakapcsolat elővé, szorosabbá tétele érdekében a fontosabb gyakorlatokra meghív-

ják a KISZ-vezetőket, akik ezeken rendszeresen részt vesznek és gyakorlatban tudják figyelemmel kísérni a KISZ-tagok munkáját.

A munkásörstégek pártmunkát végző KISZ-tagok becsülettel, lelkiismeretesen végzik önként vállalt pártmegbízatásukat. Fiatalabb lendületük, szorgalmuk párosulva az idősebb elvtársak megfontoltságával, élet-tapasztalatukkal és elvi hűségükkel, kölcsönösen jól kiegészítik egymást. Különösen lehet rájuk számítani a különböző gyakorlatok végrehajtásánál, amikor többször végesen, de nem elvtelenül „fussanak a fiatalok” gyakorlatot végzik figyelembe a leggye- parancsnokaink a különböző szolgálati csoportba történő beosztásnál. A munkásörstégek ugyanakkor külön „iskola” a fiatalok számára. Sokuk rövid idő alatt eljut odáig, hogy felvételre kerülnek a pártba.

Közös célunk sokoldalú: a többi munkásörstéggel együtt a munkásörstégek pártmegbízatást végző KISZ-tagok erkölcsi-politikai nevelése, szocialista emberré való formálásuk, kommunisztává való nevelésük. Mindezek mellett munkásörstégek „szakmai” téren való kiképzésük oly mértékben, hogy mind az „egyszerű” szolgálati tevékenységben mind pedig bonyolult körülmények között meg tudjunk felelni a munkásörstégségi szemben támasztott követelményeknek. Ezt elérni csak közösen vagyunk képesek, ha a további munkánk során is a párt irányításán alapuló KISZ-vezetőségek, egység és alegységparancsnokok és minden munkásörstégek-faradtságot nem kímélve maradéktalanul végrehajtja feladatát.

(Dóri István)
MŰ. MSZB. Z. Pk. h.

Német vendégek Komlón

Háromtagú testnevelési küldöttség érkezett az NDK-ból pénteken Baranyába. Martin Wolter, a Művelődésügyi Minisztérium munkatársa, Otto Heinrichs, a Testnevelési és Sportszövetség tömegsport osztályának vezetője és Willi Boldt, a szövetség megyei szervezetének elnöke látogattak el hozzánk.

A vendégeket Bernics Ferenc, a megyei tanács művelődésügyi osztályának vezetője fogadta. Dr. Csernus Kálmán, az MTS megyei elnöke és Orosz Ottó, a megyei iskolai testnevelés szakfelügyelője tájékoztatta őket az általános és középiskolai testnevelés helyzetéről. Délután Bolyban folytattak tanulmányt, majd szombaton a Tanárképző Főiskola megtekintése után Komlóra utaztak. Itt a helyi

szakvezetők kísérték el a vendégeket a Komlói Bányász sporttelepére, illetve a dávidföldi Általános Iskolába. A küldöttséget dr. Csernus Kálmán kalauzolta dr. Bernáth József, a megyei tanács művelődésügyi osztályának felelős adója társaságában. A sportkörnél Appelschöffer Géza, az iskolánál pedig Rác Sándor tanácsj osztályvezető fogadta a vendégeket. Ott volt még Vastagh László, az MTS városi tanácsának elnöke is.

A sporttelepen megtekintették a létesítményeket, az öltözőket, a pályákat, amelyről Martin Wolter, a legnagyobb elismerés hangján nyilatkozott. Előnkben foglalkoztatta a testvérország képviselőit a tömegsport felépítése és a minőségi szakosztályok munkája.

Fogorvosi rendelő

A fogfájás minden bizonnyal a legkellemetlenebb betegségek közé tartozik. S a mi korunkban — az orvosok a megmondhatóit — alig akad olyan ember, aki előbb-utóbb ne válna fogászati páciensé. A rendelők országos hálózatát a fogorvosok, fogtechnikusok általában túlerheltek. Komolyn is így volt egészen a közelmúltig. Jelenleg azonban a közelmúltig a helyzet, négy-négy napra kezdte meg működni a Berek utcában — az egykori belgyógyászati osztály épületében — az új fogászati szakrendelő, amely a maga nemében ha nem is egyedülálló, de országos viszonylatban is ritkaság száma megy.

Mi teszi különlegessé ezt az intézményt? Az épület külső képe alig változott, de belül alaposan átrendezték mindent. A tágas, villágos rendelőkben egyszerűen állhat a beteg: rendelkezőszékre, s ez — az igények változásával is számolva — előreláthatólag mintegy húsz évig kielégíti a szükségletet. Gondoljunk csak meg, mit jelent ez itt orvosoknak és betegeknek, amikor köztudott, hogy az egészségügyi intézmények bővítését, fejlesztését általában a pillanatnyilag és nem tartunk ott az anyagi, személyi és egyéb feltételekkel, hogy éveket előre tervezünk.

Dr. Horváth Ferenc, a városi rendelőtér igazgató főorvosa — aki kissé a tulajdonos jogos büszkeségével kalauzál végig az új rendelőn — már azt is áldásos változásnak tartja, hogy a korábban különböző helyen működő iskolai-üzemi- és SZTK-fogászati vgre egy helyre kerültek. S ezen felül is micsoda különbség van! Elég itt arra utalni, hogy az iskolásokat azelőtt egy nedves, penészes helyiségben kezelték, s most egy kényelmes, rendelővel, nagy váróhelyiséggel, s minden szükségességgel felszerelt külön osztály áll a legifjabbak rendelkezésére.

Szinte szó szerint ezt írhatnánk az üzemi fogászatról is. Dr. Patalinusz József és dr. Simer Margit, a részleg két orvosa — akárcsak dr. Búki Imre az iskolafogászaton — rendkívül elégedett az új hellyel, ahol minden feltételt adott a gyógyító munkához. Patalinusz doktor külön, igen lelkesen dicséri a rendelkezésre álló cseh szlovák fogászati berendezést, s azt hiszem, helyében minden kollégája ezt tenné. A mintegy kétszáz ezer forintot érő gép mindent „tud”, amit a világszinten megkövetelhet ilyen berendezéstől: légtérhigiénia, magas fordulatszámú furójával fájdalommentes a kezelés, emellett hűti, öblíti, tisztítja, fertőtleníti a kezelt felületet, porlasztott gyógyszert fúj a szájüregebe, s még mindig nem teljes a felsorolás.

Az SZTK-részeiben dr. Bosnyák Antal főorvos — a szakrendelő vezetője — és dr. Szőlősi Józsa fogadja a betegeket. Bosnyák főorvos úr közismerten tapasztalt ember ezen a szakterületen, mérvadó tehát az a véleménye, amellyel az új intézményt jellemzi: kevés ilyen szakrendelő működik az országban. Szőlősi Józsa doktornő a jó körülmények mellett ugyancsak a berendezést dicséri, a gyakorlatban is bemutatja a fogászati széklet, süllővel, fordult, s még a fejtelme is automatikusan mozoghat.

Mi van még az új intézményben? Berendeztek egy fogtechnikus műhelyt, s Horváth főorvos úr elmondotta, szándékában áll ezt továbbfejlesztenie úgy, hogy ne csupán a fogtechnikai vállalat kirendeltsége, hanem önálló egység legyen. Ez mind a betegek, mind az orvosok számára igen nagy előnyt jelentene, hiszen jelenleg itt csupán a mintákat készítik el, s küldik Pécsre, ahol a központi műhely üzemel. Így még kisebb javítások, igazítások esetén is napokat tölt a postán egy-egy küldemény. Nem is beszélve arról, mit jelent, ha az orvos és a fogtechnikus közvetlenül tárgyalhatja meg a teendőket és a beteg is személyesen mondhatja el tapasztalatait, kívánságait.

Most áll berendezés előtt továbbá egy fogászati röntgen a szükséges laboratóriummal, s ami az orvosok, a személyzet kényelmét illeti, a szociális helyiségek mellett egy személyzeti szobát is berendeztek — kényelmes bútorzatú, hűtőszekrényvel — ahol a munka közben rövid pihenőket eltölthetik.

Horváth főorvos úr búcsúzás előtt még elmondja, hogy ő maga is illúziókat lát még tavaly, hogy ez az intézmény megvalósul, hiszen anyagi lehetőségek igen gyerekesek voltak. De a jó ügy támogatóira talált a megyei és helyi szerveknél — köztük a Mecseki Szénbányák Igazgatóságánál — amelyek minden szükségeset megadtak és megítették azért, hogy ez a egyszerű rendelő elkészüljön.

S ne feledkezzünk meg végül egy másik előnyről sem: a városi rendelőtérben — a fogászat áthelyezéseivel felszabadult helyiségekkel — bővíteni tudnak két másik szakrendelőt és létrehozni a központi kartotékoszt, amely lényegesen egyszerűsíti az adminisztrációt, s az orvosokat, asszisztenseket tehermentesítve több időt hagy a gyógyító tevékenységre.

B. J.

Hogyan készültek fel szakszervezeti bizottságaink az idei politikai oktatási évre?

Lapunk munkatársa, Suhajda Tibor elvtárral, a vállalati szb agitációs, propagandai és kulturális munkabizottság vezetőjével beszélgettünk.

KÉRDÉS: Első kérdésünk, hogy milyen formákban keresztül végzik a szakszervezeti bizottságok a dolgozók eszmei, ideológiai képzését, illetve továbbképzésüket?

VÁLASZ: Az elmúlt éveket figyelembevéve, nem volt megoldott a szakszervezeti tagok, illetve a szervezeten kívül dolgozók képzése. Mint forma az úgynevezett szakszervezeti politikai iskola I. és II. évfolyamán tanultak dolgozóink. Nem minden esetben ideológiai tartalommal, de voltak akkor is előadások, előadások, amelyeket bányászakadémia néven ismernek a dolgozók. Ezek voltak a kiemelt, rendszerint előre meghatározott tematikával rendelkező formák, amelyeket a szakszervezet szervezett és irányított. Ezzel együtt mindig nagy számban vettek részt a párt és a KISZ-oktatás különböző formáin szakszervezeti tagjaink.

Az új gazdasági mechanizmus előkészítésének időszakában ki lett mondva, hogy megnövekszik a szakszervezetek feladata. Ismeretes, hogy a megnövekedett hatáskör megnövekedett ismereteket igényel, amit a mozgalmi munka gyakorlatában az üzemi demokrácia, a különböző szakszervezeti jogok, majd a kollektív szerződés biztosítja, illetve szabályozza. Tehát, szükséges volt egy aktuális témákkal ellátott oktatási formát meghatározni.

Teljesítette el a SZOT 1967. április 22-i határozata, amely kimondja, hogy a „Társadalmunk időszerű kérdései” tanfolyam mint a szakszervezet politikai oktatás új rendszerét szolgálja a mozgalmi minden területén, adjon választ a felvetődő kérdésekre a résztvevőknek és elégítsük ki érdeklődésüket.

KÉRDÉS: Mivel az elmúlt oktatási évben az új oktatási formát alkalmazták, milyen elveket határoztak meg a szervezéshez a szakszervezeti bizottság felé?

VÁLASZ: Először arról szeretnék beszélni, hogy milyen elvi célkitűzések voltak meghatározva a szakszervezeti bizottságok számára. A „Társadalmunk időszerű kérdései” oktatási forma mint ismeretes pártoktatási forma volt, amit kedveltek az emberek. Tehát ennek az oktatási formának volt egy komoly tapasztalattal rendelkező propagandista gárdája. Kimondtuk, hogy csak annyi oktatási csoportot szervezzünk, amelyek szakszervezeti bizottságaink, amelyek minden feltételt biztosított. Természetes a feltételek között első helyen kell említeni a jól felkészült propagandistákat. El kell mondani, hogy több helyen nemcsak az oktatási formát vették át a pártszervezethez, hanem vele együtt pártmegtartóként a propagandistát is. Kértük a szakszervezeti bizottságokat, hogy a szervezésnél a kollektívakra építsék az oktatási csoportokat. Ez nagymértékben elősegíti az oktatás résztvevők aktivitását, hisz ismerik ugyan, feloldottabb a légkör.

KÉRDÉS: Ezekután milyen tapasztalatokról adhatunk számot?

VÁLASZ: Az elmúlt évben 17 alapszervezet 79 csoportban 2538 főt szervezett be oktatásra. Az oktatást 2199 fő fejezte be. Véleményem szerint az első év után elmondható, hogy jónak tartják a résztvevők mint formát és a benne meghatározott tematikát is. Igaz, hogy az elmúlt év tematikája inkább tájékoztató jelleggel bíró anyagokat tartalmazott, mint vitatémákat. Ennek ellenére sok kérdés merült fel és jók voltak a viták is. A tartalom színvonalát meghatározó tényező volt a propagandisták felkészültsége és felkészítése. Az oktatási évben minden témához elvi, módszertani segítséget nyújtott szakszervezeti bizottságunk a propagandisták tanácskozásainak előadói keresztül. Emellett több szemléltető anyagot adtunk ki, ami az anyag megérthetőségét jól segítette. Mint módszert külön kiemelem, hogy az elmúlt évben 12 központban volt oktatás a naponta bejáró dolgozók részére. Ezt nem valami új dolognak tartjuk és nem azért adunk kiemelt jelentőséget neki, hanem azért, mert tükrözi a szakszervezeti bizottságaink szervezeti, politikai erejét. Az oktatás módszereként a beszélgetési formát alkalmazták, amit mi jónak tartunk. A 9 témakör egybefolyt, nem voltak lezárt témák. Ismereteink szerint választadás nélkül kérdés, az oktatás befejezése után nem maradt.

KÉRDÉS: A tapasztalatok ismeretében mit határozott meg a szakszervezeti bizottság az idei oktatási évre?

VÁLASZ: Változatlan az a feladat, hogy a számszerű növekedés csak a tartalmi munka fokozásával lehetséges. A tematika most is aktuális és fontos ismeretanyagot tartalmaz dolgozóink számára. Ebben az oktatási évben is jó összhangban a párt, a KISZ-szervezetekkel biztosítottuk az elvi fokozatosságot, hogy melyik dolgozó hol és milyen formán képezze magát. Ennek meghatározását segítette elő az elbeszélgetés. Az elmúlt évben a politikai oktatást 110 propagandista döntő többsége ebben az évben is tovább végzi megbízatását. Amiben véleményem szerint fokozottabban előre kell haladni, az az oktatás helyszínein történő segítése, ellenőrzése. Vagyis, az üzemi szb-k tekintésük az oktatás fontos segítőjének az ellenőri hálózatot. Tárgyalják meg többször egy oktatási évben

elemző módon az oktatással összefüggő minden kérdést. Véleményem szerint ebben az oktatási évben még több szemléltető eszközt kell alkalmazni. Ebben az évben 21 alapszervezetben, 86 oktatási csoportban 2000 főt szerveztek az oktatásra.

Megszervezzük a bizalmatlanfolyamat, az szb-k vezetői, felelőseinek képzését és a nagy tömeget átfogó bányászakadémiát, illetve előadásokat. Továbbra is alkalmazunk a szakszervezeti napok megtartását a dolgozók tájékoztatása érdekében. Nagyon remélem, hogy ebben az évben tovább terjed az szb-ken belül az a szemlélet, hogy az oktatáson keresztül történő nevelés nemcsak az agitációs, propaganda, és kulturális feladata, hanem valamennyi választott szerv tagjára, akiknek a munkájukban ennek hatása érződni is fog.

Fotopályázati felhívás!

A KMP megalakulása 50. évfordulója tiszteletére a Komló Művelődési Házak fotoszakköre Komló városában lakó fotoamatőrök részére pályázatot hirdet.

A pályázat feltételei: a felvételek tükrözzék Komló szocialista fejlődését, ennek a fejlődésnek egy-egy mozzanatát, eseményét. A továbbiakban a tematika kötetlen. Beadható csendélet és művészi foto egyaránt.

Minden résztvevő tíz képet küldhet be fehér-fekete vagy színes változatban 18x24 centiméteres, vagy ennél nagyobb méretben.

Beküldési határidő: 1968. október 31. A képeket a Zrinyi Ilona Művelődési Ház művészeti vezetőjéhez kell eljuttatni. Lehet személyesen is hétköznapokon 17 órától. A képek hátoldalára rá kell írni a kép címét, a pályázó nevét és lakcímét. A zsüri által elfogadott képeket kiállítjuk. A résztvevők oklevelet kapnak, a legjobb képeket pedig díjazzuk.

A Komló Művelődési Házak Igazgatósága

Útiélmények (3.)

Szolidaritás, béke és barátság

A hivatalos magyar politikai és kulturális delegáció fogadására valamennyien kiemeltünk autóbusszainkkal Szófia határára. Míg rájuk várakoztunk, addig amolyan kis VIT-et rögtönzöttünk: táncal, énekkel, zakatolással, jelvényserével. Percek alatt hatalmas tömeg verődött össze. A bulgárok is bekapcsolódtak játékainkba, s hamarabb megtanulták a csárdást rogni, mint mi az ó táncokat.

Közben feltűnt a delegáció autóbussz-karavánja. A fogadásukra kijelölt helyig azonban nem tudtak bejönni, mert a hatalmas tömeg „druzsba”, „hurrá” kiáltásokkal, fesztivál-kendőket lobogtatva megindult eljűk. Mindenki ismerőseit kereste. Viszonylag hamar rátaláltunk mienkire: Lukács Jancsira, Vítál Miskára, s a többiekre.

— Mi újság odahaza? — kérdeztük, pedig pár nappal előbb jöttünk el, mint ők. — Inkább Ti mondjátok, hogy mi újság itt, Szófiában? — volt a válasz.

Kölcsönös üdvözlések, köszöntések hangzottak el. Többek között az I. Bolgár Hadsereg parancsnoka — ki hazánk felszabadításában, s a siklósharkányi harcokban is részt vett — mondott beszédet. „Soha nem tudom elfelejteni az egyszerű magyar férfiak és asszonyok barátságát, gondoskodását. Az Önök szocializmus építő népe: nagyszerű nép! Ismerjék meg a mi népünket, érezzék magukat otthon a mi országunkban!”

Majd valamennyien autóbusszainkba szálltunk, s a 22 teljesen egyforma „Ikarus” szál körbeutaztuk a várost. Impozáns látvány lehetett, hiszen mindenütt megálltunk a járókelők, bolgárok, s a fesztiválra érkező különböző nemzetek fiataljai — köszöntöttek bennünket.

A megnyitó reggelén az amúgyis zászló- és transzpa-

rendsízbbe öltözött főváros ugyancsak kített magáért. Már kora reggel hömpölygött az emberáradat utcákon, tereken. Mindenütt barátkozás, jelvény- és címcseré, „druzsabás”, sokkal intenzívebben, mint a megelőző napokban.

A fesztivál alapos előkészítésére valót az is, hogy ezen a napon — július 28-án — szinte minden étteremnek, szállodának egy-két helyiségében lakodalom volt. Böven kijutott az üdvözlésekből (s csokokból is!) az ifjú feleségeknek, férjeknek. A fesztivál sokajkú, sok nemzetiségű fiatalja együtt vette ki részét a násznéppel, az ifjú pár boldogságából. Azt hiszem, ezek a házasságok tartós házasságok lesznek.

A „Vaszil Levszki” nevé, százezer főt befogadó stadionban már kora délutántól gyülekeztek a megnyitó ünnepségre. Az ülőhelyeken különböző színű zászlócskákat találtunk, mely a figyelmes írás ismét megismétlődő jele volt. Hatalmas virágokert látványát kellette a stadion, amikor a közönség ezeket a zászlócskákat lengette. A megnyitó előtti időre gördülékeny, „non-stop”-szerű programot szerveztek. Akrobata, judó-bemutatók, óvodáskorú, majd iskolás, s végül felnőt kerékpárosok, majd motorosok felvonulása, művészi tornabemutatók, néptánc váltotta egymást. Ugy tessenek elképzelni, hogy egy-egy ilyen mozzanatot több százan hajtottak végre, egyforma ruhában, különböző színű zászlókkal, kendőkkel.

Menetindulóját játszva, vörös uniformisban bevonult a négyszáz fős katonazenekar. Hatalmas „Hurra” közepette elfoglalta helyét a díszelnökség, Todor Zsivkov elvtárs vezetésével. A VIT jelszavait maguk után húzó sportgépek repültek el a stadion felett, ejtőernyősök ugráltak a pálya közepén elhelyezett célszövegre. Kilenc ágyúlovás után

harsonások adták hírét, hogy megkezdődött a fesztivál; s közben több tízezer galamb szállt a magasba.

A felató középű szakaszán tizenöt éves: fiúból, lányból alakult elő-kép első képe a VIT-embléma, s bolgár nyelven: szolidaritás, béke és barátság-felirat.

És kezdetét veszi az örökké emlékeztetés, látványos felvonulás. A VIT-ek sorrendjében gördülnek be az eddigi találkozó gépkocsira szerelt nagyméretű jelvényei, s a találkozókat rendező nemzetek zászlai. Elsőként 1947. — Prága, másodikként a számkúra oly kedves felirat, jelvény és zászló: 1949. — Budapest, míg végül Helsinki zárta be a sort.

A 138 ország fiataljainak felvonulását a vietnamiak nyitják meg. Köztük vannak olyanok, akik napokkal, hetekkel ezelőtt szabadságharcukat vívták országuk földjén a betolakodó agresszorok ellen. Az arcon még látszanak a megpróbáltatás, a harc okozta fáradtság jelei, de mindegyikük mosolyog, —

megindultan, könnyét visszatarva: mert érzik, hogy az egész világ haladó emberisége mellettük áll, s hisznek a végső győzelemben. Az egész stadion feláll, zászlaiukat lengetve köszönti őket, s további szolidaritásról, segítségéről biztosítja a hős népet.

A cirill abc szerint szüntelen hömpölyög a sok színű, formaruhába, népviseletbe öltözött fiatalok áradata. Vannak országok, melyeket több százan képviselnek, s vannak olyanok, melyeket párán: ketten vagy harman. Az ünnepelésből, a stadion közönségének köszöntéséből a kis delegációknak is ugyanúgy kijut részük, mert országot, s annak békét akaró ifjúságát képviselik.

A magukkal hozott feliratok, transzparensek a szolidaritás, béke és barátság jelszavát, az USA imperialistáinak elítélését, Vietnam megsegítését fejezik ki. S mindenütt új és új színek, látványos ötletek.

Óriási lelkesedéssel, felállással fogadják a Szovjetunió delegációját, élükön Tyaszelnikovval, a Komszomol K. B. első titkárával. Az első sorban menetelnek Leonov és Tyereskova úrhajósok, Zoja Kozmogyemskaja édesanyja, mögöttük a tizenöt köztársaság fiatalok, lányainak színpompás menete. Szorongó lelkű, várakozó magyar delegáció érkezését. S megjelenik a „Vengrija” felirat a Magyar Népköztársaság címeivel díszített nemzetiszíntű lobogó, s mögötte a miénk. Hozzák a Gellért-hegyi Szabadság-szobor aranyozott mátkéjét, transzparenset, zászlókat, VIT-babákat, s a Rajkó Zenekar egy feldíszített teraútor platóján óriási tapsvihar közepette húzza a talpalávalót.

A felvonulás, az ezt követő VIT-láng meggyújtása, s a megnyitóböszédek elhangzása után a bolgár fiatalok emlékeztetés, gyönyörű műsora következett. Egy-egy mozzanatnak 6000 szereplője van: művészi torna, néptánc, tornabemutatók váltják egymást, s háttérül ott a tizenöt országos mozgó előkép. Kiallszanak a reflektorok. A stadion mögött méreteiben és színpompájában hatalmas tűzijáték veszi kezdetét, közben rakétákkal lövik magába a 138 ország selyemből készült zászlaját, s azokat nagyfényű reflektorok kísérik földreérésig.

A következő napokon számtalan vitaforumnak, találkozóznak, sportversenynek és kulturális bemutatónak adott otthont Szófia. Felejthetetlen élmény volt részt venni a IX. Világifjúsági Találkozón. Az itt nyert emlékek újból és újból, újonnan törnek fel belőlem, ha élménybeszámolókat tartok, vagy szűkebb körben beszélék róluk.

(Következik: Egy hét Moszkvában.) Klapah Ottmár

Magyar kislány, bolgár menyasszony, francia fiú táncol együtt az ifjú pár lakodalmán

Országos ügyvitelszervezési ankét Meszesen

Garamvölgyi János, a Mecseki Szénbányák igazgatója megnyitja az ügyvitelszervezési ankétot

A Mecseki Szénbányák országos jellegű ügyvitelszervezési ankétot és ügyvitelgépesítési bemutatót rendezett szeptember 20-án Pécsen, a meszei munkásszálló nagytermében, illetve a Számítástechnikai és Ügyvitelszervezési Vállalat pécsi telephelyén. Az értekezleten a helyi bánya- és kisipari üzemek vezetőin, főkönyvelőin kívül részt vettek az Egyesült Magyar Szénbányák többi nagyvállalatainak, valamint más iparágak nagyüzemeinek ügyvitelszervezéssel, ügyvitelgépesítéssel foglalkozó szakemberei is. Jelen volt és az elnökségben foglalt helyet dr. Rieb László, a Nehézipari Minisztérium üzemgazdasági főosztályának helyettes vezetője, Garamvölgyi János igazgató, Bachmann Mátyas igazgató helyettes, Lukácsi József, a Számítástechnikai és Ügyvitelszervezési Vállalat főosztályvezetője és Tóth Tibor, a Mecseki Szénbányák szervezési osztályának vezetője.

Garamvölgyi János, a Mecseki Szénbányák igazgatója, megnyitójában hangsúlyozta: — Ez az ankét a Mecseki Szénbányák kezdeményezésére, a Nehézipari Minisztérium támogatásával jött létre. Bizom abban, hogy a soronkö-

vetkező előadások hasznosak lesznek, újat nyújtanak, felkeltik a jelenlévő mintegy 160 szakember érdeklődését, s a látottakat, hallottakat kamatoztatják majd a gyakorlatban. Ehhez a munkához kívánok Önöknek sok sikert!

Gazdálkodásunk pontos információkon nyugszik

l szénvezetés számára szükséges információkat csak így lehet megfelelő időben és a szükséges részletességgel biztosítani. Az eszközök és költségtényezők feletti áttekinthetőség ma már kézi adatfeldolgozással nem biztosítható.

Bachmann elvtárs a továbbiakban elmondotta, hogy a vállalat 1965-ben tért át először a gépi adatfeldolgozásra. Elsőként az anyaggazdálkodást gépesítették a hagyományos lyukkártya-rendszerrel. A cél az volt, hogy az itt szerzett tapasztalatokat hasznosítsák más területeken, s egyre bővítsék a gépesítés alkalmazási körét. Külön ügyvitelszervezési osztályt hoztak létre, Béta-aknában, az Anyagellátó Üzemnél és a Villamos Üzemnél kísérleti jelleggel anyagügyvitel gépesítést valósítottak meg. A kísérletek eredményei igazolták az elképzelés helyességét, s ma már a Mecseki Szénbányák az egyik legnagyobb munkaadója a számítástechnikai vállalat pécsi kirendeltségének.

— A bérben gépesítés előnye — mondotta az előadó —, hogy olcsó, hiszen a gépek körülbelül tizenhét százalékos értékcsökkenési leírása megköveteli a maximális kihasználást, ami önálló, vállalati géppark esetén nem biztosítható. A két vállalat között a kapcsolat jó, a szervezési osztály dolgozói szorosan együttműködnek a géppark kijelölt vezetőivel. Ez egyik biztosítéka az igények és a lehetőségek kellő összehangolásának. A gépi rendszerre való átállás megszilárdította a bizonylati fegyelmet, bár ez a korábbi években sem volt

rossz. A gépi rendszer további előnye még, hogy ezek az elektronikus, lyukkártya-programmal vezérelt gépek gyorsabbak, biztosabban végznek el minden nagytömegű munkát. Anyagvonalon olyan tisztánlátást biztosítottunk, aminek alapján gazdálkodásunk pontos információkon nyugszik. Javult vállalatunk tevékenysége is, mert több idő jut érdemi munkára. A hibakeresésre nem kell energiát fordítanunk, mert azt elvégzi a gép.

A jövőbeni tervekről ezeket mondotta az igazgató helyettes.

— Szándékunk 1970-re az egységirányítás alkalmazása annál is inkább, mert fejlettek szerveink már régóta szorgalmazzák ennek megvalósítását. Elektronikus anyagügyvitelünkkel kapcsolatban el szeretném mondani, hogy az anyagosztályunk egyedül végezte a múlt évi gépi adatok átprogramozását az ideje kívánalmának megfelelően. E munkában is szoros kapcsolat volt a szervezési osztály és a géppark vezetői között.

Gyakorlati útmutató

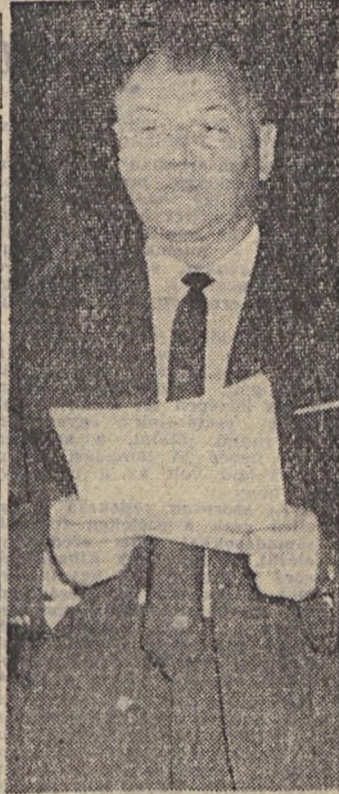

Második napirendként Horváth Józsefné csoportvezető tartott előadást „Az anyagügyvitel gépesítése elektronikus adatfeldolgozó géppel” címmel. Még az ankét megkezdése előtt kiosztották a jelenlévőknek azokat az adatcsoportosításokat, amelyeket az eddigi tapasztalatok alapján összeállított a Mecseki Szénbányák. Horváth Józsefné ezeket ismertette részletesen, elemezve a legpróbb kérdéseket is. A gyakorlatban mutatta be a hibák kijavításának lehetőségét, módszerét. Előadását a szakemberek nagy tetszéssel fogadták, mert csak a lényeg elmondására törekedett, s ezen felül gyakorlati tanácsokat is adott.

Fő követelmény a gyorsaság és a pontosság

Az értekezlet harmadik előadását Lukácsi József, a Számítástechnikai és Ügyvitelszervezési Vállalat főosztályvezetője tartotta „A gépi adatfeldolgozás helyzete és fejlesztésének irányai” címmel.

— A gazdasági információk, a megfelelő időben való tájékozottság ma már a gazdaság minden területén elengedhetetlen követelmény. A gazdálkodás meghatározott értelemben választások, döntések sorozatából áll. A döntések pedig mindenképpen információkat igényelnek, amelyeket célszerű több változatban elkészíteni, s ebből kiválasztani a legoptimálisabbat a cél elérése érdekében. A hatékony információ feltétele a megfelelő technikai felszereltség, hogy a döntéshozó szükséges tájékozottság gyorsan és pontosan a gazdasági vezetők asztalára kerüljön. Ennek az elvnek a megvalósításáért dolgozik a Számítástechnikai és Ügyvitelszervezési Vállalat. Jelenleg négy nagy ipari városban — amelyek egyúttal ipari központok is — működik kirendeltségünk. Elképzelhető azonban, hogy a következő években — megfelelő

lő anyagi fedezet biztosításával — megyeszékhelyeken is létesítünk adatfeldolgozó ki-

rendeltséget, ha erre igény kínálkozik. Kirendeltségeinken ma már a legkorszerűbb géptípusok is megtalálhatóak, mint például a Gamma 115, francia gyártmányú elektromos számítógép. Ez egyik biztosítéka a pontos, gyors munkának, a hibalehetőségek teljes kiküszöbölésének. Egy-egy telepünk — napi két műszakban — általában 800 000 kártyát tud feldolgozni, természetesen több területen. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy ilyen nagy tömegű lyukkártya csak tájégyeségenként jelentkezik.

Lukácsi József a továbbiakban részletesen ismertette a pécsi telephely munkáját, foglalkoztatottságát, a meglévő gépek típusait, azok termelékenységét. Elmondotta, hogy néhány nappal ezelőtt fejezték be a Dél-dunántúli Áramszolgáltató Vállalat áramszámláinak típusát, s rövidesen havonta kétszáz ezer áramszámlát dolgoznak fel elektronikus úton, tehermentesítve ezzel a vállalatot. A Mecseki Szénbányák hatvan ezer tételt magában foglaló leltárának feldolgozása például elektronikus géppel mindössze néhány órát vesz igénybe.

A Mecseki Szénbányák úttörő munkát végzett

A három előadás elhangzása után több felszólalás következett. Ezek mindegyike a gépi adatfeldolgozás előnyét bizonyította. Felszólalt a Nehézipari Minisztérium küldötte is, dr. Rieb László. A többi között ezeket mondta:

— Az új gazdaságirányítási rendszerben egy vállalat vezetősége külső és belső információk nélkül úgy szólni lehetetlen. Tehát ha a Mecseki Szénbányák az ügyvitelszervezésen keresztül most első sorban a belső információk területén való rendteremtéshez folyamodott, akkor azt kell mondanom, hogy igen jó úton jár. A vállalat vezetői, az üzemek vezetői nyilván a napi és a hosszabb időszakokra szóló munkáikban a döntéseiket attól függően kell, hogy összeállítsák, megcsiszolják, hogy milyen eredményeket értek el már eddig, s az éppen folyó munkában milyen eredmény várható. A szénbányászat gazdaságos fejlesztéséhez tartozik elsősorban a széntermelés gépesítése. De ugyanakkor szénbányáink eddig még nem fordítottak kellő figyelmet arra, hogy a termelésről elegendő információjuk legyen. Az ügyvitelszervezés — mint ahogy a kiadott füzetek bizonyítják — sajátos nyelvet követel, amit először ki kellett gondolni, meg kellett teremteni, másodszor pedig meg kellett tanulni. A Mecseki Szénbányák ezen a területen úttörő munkát végzett, s ezért elismerésünket fejezzük ki. Több éves munkával kidolgozták a bányászat sajátosságainak megfelelően azt az anyagelszámolási rendszert, amely ma a költségzárkövetési szempontokat, a bérzárkövetési szempontokat s általában a vállalatvezetési szempontokat hűen szolgálja. Olvashatóvá tették a bányászat anyagfelhasználásának 5 napos, 10 napos és havi alakulását, elemezhetővé tették őket, s lehetővé vált, hogy a vállalat érdekelt vezetői ezek birtokában megfelelően módosítsák programjukat, jobb döntést hozzanak. Ha a szénbányászati ügyvitel

további területeit is sikerül eredményesen bekapcsolni az ügyvitelszervezésbe, akkor kialakulhat a Mecseki Szénbá-

nyáknál egy olyan mintatervezés, amely lehetőséget nyújt arra, hogy az egész szénbányászati ipar — optimális programozásához — gépi úton szolgáltatott alapadatokkal rendelkezzen. En azt hiszem, hogy a jelenlévő szénbányászati vezetők előtt nem kell bővebben ecsetelnem, hogy ez mit jelent akkor, amikor az energiahordozók közötti versenyben a gazdaságosságában lényegesen megnövekedni látszó szénbányászatról van szó. Az a szervezési javaslat, amit itt a Mecseki Szénbányák vezetői kiosztottak, véleményem szerint egy felmérhetetlen értékű okmány, vagy információ a többi szénbánya vállalat kezében. Ebben a 2 füzetben több mint négy év munkája van, s én úgy érzem, hogy ez a szervezési koncepció szinte minden további szervezés nélkül bevezethető más szénbányánál.

A közösen elfogyasztott ebéd után az ankét résztvevői meglátogatták a Számítástechnikai és Ügyvitelszervezési Vállalat pécsi kirendeltségét, ahol Lukácsi József főosztályvezető és a többi műszaki ember mutatta be a korszerű lyukasztó- és adatfeldolgozó gépeket, közöttük a francia elektronikus adatfeldolgozó.

Császár Zoltán

Gépi bemutató a Számítástechnikai és Ügyvitelszervezési Vállalat pécsi kirendeltségén

